

RETEN I ODENSE DOM

afsagt den 5. februar 2024

Sag BS-17641/2022-ODE

Sagsøger 1
(advokat Mads Krøger Pramming)

og

Sagsøger 2
(advokat Mads Krøger Pramming)

og

Sagsøger 3
(advokat Mads Krøger Pramming)

og

Sagsøger 4
(advokat Mads Krøger Pramming)

mod

Sagsøgte (Kommune)
(advokat Jacob Caroc Claus Schall Holberg)

Denne afgørelse er truffet af dommerne Dommer 1,
Dommer 2 og Dommer 3 (kst.) med førstnævnte som rettens formand.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 6. maj 2022.

Sagen drejer sig om, hvorvidt Sagsøgte (Kommune) har krænket sagsøgernes ret til beskyttelse mod umenneskelig og nedværdigende behandling efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3, som følge af at Sagsøgte (Kommune) ikke – på baggrund af sit kendskab til de forhold sagsøgerne levede under hos Mor – iværksatte foranstaltninger, der kunne forhindre overgreb.

Sagsøgerne, Sagsøger 1, Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4, har nedlagt påstand om, at Sagsøgte (Kommune), til hver af sagsøgerne skal betale 300.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 16. december 2021 til betaling sker.

Sagsøgte (Kommune) har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsøgerne har fri proces.

Oplysningerne i sagen

Sagsøger 1 blev født Dato 1 1996 som datter af Mor og Vidne 1. Sagsøger 1 blev boende hos Mor efter Mor og Vidne 1 gik fra hinanden. Mor og Vidne 1 blev Dato 2 1999 forældre til en dreng, der afgik ved døden i oktober 2002.

Sagsøger 2 blev født Dato 3 2002, og Sagsøger 3 blev født den Dato 4 2005, begge som døtre af Mor og Vidne 2. Sagsøger 2 og Sagsøger 3 blev boende hos Mor efter Mor og Vidne 2 gik fra hinanden.

Sagsøger 4 blev født Dato 5 2006 som datter af Mor og Vidne 3. Sagsøger 4 blev boende hos Mor efter Mor og Vidne 3 gik fra hinanden.

Sagsøger 1 flyttede hjemmefra i september 2017. Sagsøger 1 var på dette tidspunkt 21 år gammel.

Sagsøger 2 flyttede hjemmefra umiddelbart efter hun fyldte 18 år Dato 3 2020.

Sagsøger 3 tog ophold på Skole 1 i By 1 fra februar 2019.

Mor og børnene boede på Adresse 1 i By 2 indtil 2016, hvorefter hun og børnene flyttede til Adresse 2 i By 2.

Sagsøgte (Kommune) modtog i perioden fra 2005 til 2020 flere underretninger vedrørende de fire børn. Underretningerne gav anledning til forskellige sagsskridt, inden sagerne blev passiveret, indtil der blev modtaget nye underretninger. Der har således været perioder, hvor familien havde henholdsvis aktive og passive sager hos Sagsøgte (Kommune).

Den første periode blev indledt ved underretninger i april 2005 og afsluttet ved passivering i juni 2007.

Den anden periode blev indledt ved en underretning i oktober 2007 og afsluttet ved passivering i januar 2009.

Den tredje periode blev indledt ved en underretning i marts 2009 og afsluttet ved passivering i juni 2009.

Den fjerde periode blev indledt ved i alt tre underretninger i 2011 og afsluttet ved passivering i september 2011.

Den femte periode blev indledt ved to underretninger i juni 2014 og afsluttet ved passivering i oktober 2015.

Den sjette periode blev indledt ved en underretning i august 2018 og afsluttet ved passivering i november 2018.

Den syvende periode blev indledt ved en underretning i juli 2020 og afsluttet ved anholdelsen af Mor den 4. november 2020.

Om den første periode fra underretning i april 2005 til passivering i juni 2007:

Den 25. april 2005 modtog Sagsøgte (Kommune) en mundtlig underretning fra Vidne 1. Af kommunens notat om underretningen fremgår:

”...

Emne: vagtsag - underretning

Vagten kontaktet af Vidne 1, tlf.nr. [...], bio. far til Sagsøger 1.

Vidne 1 giver udtryk for stor bekymring for sin datter, Sagsøger 1. Han nævner, at "han har kæmpet en brav kamp" i 9 år for dels at få forældremyndighed over Sagsøger 1, dels for at Sagsøger 1 i det hele taget får det bedre. Han giver udtryk for, at han frygter for pigens liv. Vidne 1 fortæller, at bio. mor, Mor, nu er alene med 3 børn - Sagsøger 1 samt Sagsøger 2 og unavngiven pige på 14 dage, som Mor har med en anden mand. Han bor heller ikke længere sammen med Mor. Vidne 1 giver udtryk for, at han er "med" på alt - bare Sagsøger 1 får det bedre. Hans kæreste og kommende kone (i week-enden) er glade for Sagsøger 1, og hun er også glad for at være hos dem. Mor siger dog, at Vidne 1's kæreste niver hende, hvilket er det purre opspind. Vidne 1 kunne godt i den forbin-delse tænke sig en observation af Sagsøger 1, mens hun er hos dem. Iflg. Vidne 1 har han opbakning af sin kritik/klage over Mor fra Mors familie. Ut. lover at videresende Vidne 1's oplysninger.
 ...”

Sagsøgte (Kommune) visiterede underretningen til videre behandling den 26. april 2005. Om visitationen er noteret følgende:

”...

Emne: Visitation.

Underretning fra Sagsøger 1's far, der har samvær med Sagsøger 1. Der er passiv sag, hvoraf det fremgår, at moderen har konflikter med børnenes fædre.

Moderen har endvidere påbegyndt psykologbehandling, men er angiveligt ophørt igen.

Faderens oplysninger søges uddybet ved opringning til far [...], og derefter aflægges underretningsbesøg hos mor, samt indhentes opmærksomhedsskema.

...”

Den 26. april 2005 modtog Sagsøgte (Kommune) også en underretning fra Vidne 2. Af underretningen fremgår:

”...

Vedr.: Underretning!

Ifølge aftale pr. telefon med Person 1, fremsendes hermed underretning om min datter, Sagsøger 2, cpr. : CPR nr. (Født 2002)

....

Sagsøger 2 bor hos sin moder, Mor, Adresse 1, By 2.

Jeg søger pt. Fogedrettens hjælp til at få udleveret min datter til sam-kvem, som aftalt i statsamtet ved jurist Person 2.

Desuden er der taget kontakt med Person 3, som er børnesag-kyndig rådgiver i statsamtet.

Målet med denne underretning er at de sociale myndigheder vil gå ind i sagen, så min datter Sagsøger 2 og jeg som far, kan få den hjælp der er nødvendig for barnets tarv, idet jeg frygter der kan ske ulykke på bør-nene, hvis ikke der sker radikale ændringer nu.

Efter mit ophør af forhold til Mor, kører hun psykisk på Sagsøger 2.

Eksempel : Sagsøger 2 bliver præget til ikke at ville se sin far mere, efter altid at have været fars pige. Hun bliver brugt som pressionmiddel, velsag-tens for at hendes mor kan få nogle fordele.

Sagsøger 2 kan sige : jeg vil ikke med dig hjem far fordi jeg er syg. Dette er vel ikke normal adfærd for et barn under 3 år, men skyldes prægning fra mors side.

Sagsøger 2 har forandret sig markant og virker meget frustreret og usikker.

Mor er meget diktatorisk og nedladende overfor sine børn, eksem-pelvis hvis tingene ikke går som Mor vil. Jeg mener at Mor har mange psykologiske problemer som ikke er bearbejdet og når hun Er ude af balance går hendes frustrationer ud over børnene. Jeg har der-for mange gange foreslået at hun tager kontakt med en psykolog, men det afviser hun.

Det sker ofte at Sagsøger 2 ikke kommer i dagpleje, fordi hendes mor ikke kan overskue det, selv om der kun er ca. 200 meter til dagplejen.

I forbindelse med at Sagsøger 2 ikke kommer i dagpleje, kommer hun heller ikke ud af hjemmet og får derfor heller ikke kontakt med andre børn. D.v.s. hun ikke bliver stimuleret i tilstrækkelig grad.

Mor tager Sagsøger 2 med til min forretning i Center og van-drer frem og tilbage udenfor, uden at Sagsøger 2 må komme ind i forretningen, selv om hun højlydt giver udtryk for at hun gerne vil ind til far.

Der har været en episode, hvor Mor skulle aflastes efter hun var kommet til skade, hvor jeg gerne ville tage Sagsøger 2 med hjem. hvor Mor bryder sammen og råber : hvor kan du gøre det mod os, jeg og Sagsøger 1 (store datter) vil også med . Efterfølgende sker der det at Mor siger, så skal du ikke tage Sagsøger 2 med hjem. hvorefter jeg siger Ok og vil køre igen. Sagsøger 2 var på dette tidspunkt fuldt påklædt og klar til al tage med mig. Da jeg har forladt lejligheden på 2 sal og er på vej ned af trappen, åbner Mor døren og sætter en grædende Sagsøger 2 ud på trappen og luk-ker døren. Jeg går selvfølgelig derfor tilbage for at tage Sagsøger 2 med mig, men da jeg kommer næsten derop igen, åbner Mor atter døren og tager Sagsøger 2 ind i lejligheden. Dette gentager sig 4 gange, hvorefter jeg beslutter al køre derfra. Da jeg står på gaden frygter jeg for min datter, idet døren til altanen står åben, og jeg kan høre der er meget uro der.

Episoden blev af mig meldt til politiet, hvor jeg spørger om råd, men får det svar at jeg ikke kan gøre noget.

I et andet tilfælde bliver jeg ringet op af dagplejen som fortæller at Sagsøger 2 er blevet syg og skal hentes hjem. Daglejemoderen meddeler mig at Mor også er syg og derfor ikke kan hente Sagsøger 2. Jeg afbryder et forretningsmøde og henter Sagsøger 2 og kører hende hen til Mor. Da vi ankommer er Mor ved at gøre sig klar til at forlade lejligheden. Hun siger: hvad vil I, hvorefter jeg svarer, Sagsøger 2 er blevet syg. Mor siger efterfølgende at hun ikke har tid til at passe Sagsøger 2. Efter en del diskussion, bliver Sagsøger 2 dog hos Mor.

Da Mor på et tidspunkt i slutningen af hendes graviditet skal på sygehuset, lader hun børnene blive hjemme om natten, uden opsyn, og uden andre ansvarlige ved at børnene er alene.

Sagsøger 2 og storesøsteren bliver nærmest brugt som udstillingsgenstande, hvor det er vigtigere at de er pyntet, end at de når de ting de skal nå. Jeg har derfor den frygt at Mors uligevægt, præger Sagsøger 2 i Negativ retning.

I den tid jeg har kendt Mor, har hun altid brugt sine børn, både Sagsøger 2 og hendes søskende, til at opnå ting ved fædrene, som hun ellers ikke ville kunne opnå. Bl.a. er Sagsøger 2's storesøster brugt til at presse møbler ud af faderen. En overnatning hos ham, kostede et karlekammerskab.

Dette er kun et udpluk af de episoder der er forekommet.

Mor er nedkommet med vor anden datter, Dato 42005.

Jeg har kendskab til at Mors ældste datter Sagsøger 1 har de samme problemer som Sagsøger 2. Sagsøger 1's far har kæmpet i ni år for at få tilgodeset Sagsøger 1's tarv. Jeg er bekendt med at dette ikke vedgår vores sag, men er ment som almindelig oplysning.

Jeg forventer at Sagsøgte (Kommune) vil gå ind i sagen, således der kan findes en løsning der tilgodeser børnenes tarv, idet jeg frygter at det vil skade børnene på længere sigt, hvis der ikke tages hånd om dem nu.

Jeg imødeser med forventning at der indkaldes til et møde, hvor jeg stiller mig til rådighed med flere oplysninger.

Venlig hilsen

Vidne 2 ”

Om denne underretning har Sagsøgte (Kommune) i et notat af 28. april 2005 noteret følgende:

”...

Modtaget underretning fra Sagsøger 2's far vedr. de forhold Sagsøger 2 lever under hos sin mor.

Underretningen skal ses i sammenhæng med underretning på Sagsøger 2's halv-storesøster, [...], der også bor hos moderen.

Der er yderligere et barn, Sagsøger 2's helsøster på 3 uger.

Faderen oplyser, at han p.t. søger Fogedrettens hjælp til at få udleveret Sagsøger 2 til samvær, samt at han har kontakt til børnesagkyndig i Statsamtet.

...”

Den 27. april 2005 modtog Sagsøgte (Kommune) tillige en mundtlig underretning fra Vidne 1. Af kommunens notat om underretningen fremgår:

”...

Emne: underretning fra faderen

Faderen Vidne 1 henvender sig d.d. i vagten da han ønsker at underrette om sin ekskærestes adfærd ift. sine 3 børn.

Vidne 1 er far til Sagsøger 1 på 9 år. Parret har foruden haft en søn Person 4 som døde for 3 år siden af en Udeladtsygdom.

Mor har desuden datteren Sagsøger 2 på 3 år og en nyfødt på 3 uger sammen med kæresten Vidne 2. Vidne 2 og Mor danner ikke længere par. Vidne 2 har ligeledes underrettet til forvaltningen, da han er bekymret for børnene.

Vidne 1 har samvær med Sagsøger 1 hver 3. lørdag. Mor har den fulde forældremyndighed over alle 3 børn.

Vidne 1 kan berette om langt sagsforløb i statsamtet og fogedretten, hvor der er hans oplevelse at Mor "snyder" sine omgivelser ved at virke som en sød og velfungerende mor.

Mor har fået den fulde forældremyndighed over Sagsøger 1 ved at lægge sag an mod Vidne 1 for vold.

Sagsøger 1 har haft samtaleforløb hos psyk. Person 5 i statsamtet.

Vidne 1 oplyser, at Mor har en bekymrende adfærd hvor hun er ekstremt manipulerende ift. sine børn og ekskærester. Hun bruger børnene til at få sin vilje og opnå det hun ønsker.

Eks. har Vidne 1 oplevet, at Mor ringer på hans arbejde for at få ham hjem. Da Vidne 1 ikke indvilger i at komme hjem, truer Mor med ikke at give sønnen Person 4 mad. Da Vidne 1 kommer hjem 5 timer senere sidder Person 4 fastspændt i en autostol og er faldet i søvn. Mor sidder opløst af gråd i soveværelset og fortæller at Person 4 har siddet i stolen i de 5 timer uden mad m.m. Da Person 4 vækkes af far skriger han meget og er nærmest utrøstelig.

Andre eks. er at Mor flere gange har efterladt børnene som spæde på trappeopgangen for at få både Vidne 2 og Vidne 1 til at komme tilbage efter de er gået fra hende. Mor truer ofte med at lade det gå udover børnene så-fremt hun ikke får sin vilje.

Vidne 1 oplever, at Sagsøger 1 er meget klemmt mellem mor og far. Det er hans indtryk, at hun ikke må kunne lide at være på samvær hos far. Vidne 1 har en ny kone og barn som Sagsøger 1 ikke må være glade for. Vidne 1 har oplevet Sagsøger 1 lyve overfor mor når han har afleveret hende efter samvær. Sagsøger 1 har eks. sagt at hun ikke har leget med lillesøster el. hygget sig med Vidne 1's kone, selvom hun har haft et godt besøg.

Mor har gentagne gange forsøgt at tage sit eget liv. Vidne 1 kan frygte Mors reaktion på denne underretning.

Vidne 1 oplyser endvidere, at Mors forældre og bror ikke har kontakt med Mor og børnene, da de ikke bryder sig om hendes adfærd (faderen har dog lidt kontakt).

Vidne 1 oplever, at moderen efter fødsel har fået det værre. Tænker hun muligvis har en fødselsdepression.

Vidne 1 har båndoptagelser over tlf.samtaler med Sagsøger 1 og Mor. Disse kan indhentes om nødvendigt.

Endvidere kan der indhentes sagsmat. fra statsamtet hos Vidne 1.

Aftalt med funktionsleder at ut. sammen med soc.rådg. Person 6 tager kontakt til sundhedspl. Person 7.

Endvidere skal der anmodes om opmærksomhedsskema fra Skole 2 vedr. Sagsøger 1.

Person 6 og ut. tager på hjemmebesøg hos Mor.

Vidne 1 tlf.: [...] og [...].

Vidne 4”

Den 3. maj 2005 visiterede Sagsøgte (Kommune) sagen på ny. Om visitationen er noteret følgende:

”...

Emne: Visitation

Sagen indvisiteres på baggrund af underretning fra far, se notat af 28/4-05.

Der er tillige kommet underretning fra faderen til Sagsøger 2's halvstoresøster, Sagsøger 1, ...

Der bør samarbejdes i videst muligt omfang med Statsamtet i denne sag.

Endvidere samarbejde med sundhedsplejerske.

...”

Sagsøgte (Kommune) modtog herefter tillige en mundtlig underretning fra Vidne 2 den 4. maj 2005. Af kommunens notat om underretningen fremgår:

”...

Emne: Henvendelse i vagten.

Sagsøger 2's far, Vidne 2 henvendte sig i vagten 13.30. Han er stadig meget bekymret over de forhold hans datter lever under der hjemme.

Vidne 2 fortæller, han lige har været i fogedretten sammen med Mor, mor til Sagsøger 2, da han ikke må se sin datter. Mor fortæller i fogedretten, at far slår Sagsøger 2, har taget nervemedicin, har slået Mor og drikker som et hul i jorden. Far benægter det hele, og fremviser et udskrift fra egen læge, hvorpå der ingen ting står om nervemedicin. Derimod fortæller far at mor har slået ham førhen.

Vidne 2 har ringet til dagplejen i dag, hvor dagplejemor fortæller at Sagsøger 2 3 gange dd. har fortalt at far har slået. Far er meget rystet, og forstår ingenting, da han ikke har haft Sagsøger 2 den sidste måned. Ved besøg i hjemmet, har far ikke kunne få lov at røre Sagsøger 2, hvilket han er meget forbavset over, da hun ellers er fars pige.

Vidne 2 er meget rystet over Mor, og siger at det næste træk hun foretager, er at sige, han har udsat sin datter for incest. "nu har jeg sagt det" var hans ord.

Tidligere havde de samvær hver mandag fra 12.00-18.00, og hver anden onsdag fra 16.00-18.00. De aftaler der er nu, er fra onsdag kl.16.00 til torsdag morgen, og fra lørdag kl. 16.00 til mandag morgen.

Vidne 2 giver udtryk for, at det er vigtigt at komme bag facaden, når der skal samtales med Mor, og hører hvad venner, familie og dagpleje siger.

Fortalte at sagen var indvisiteret og at der ville blive indkaldt til samtale.
..."

Mor blev ved brev af 23. maj 2005 oplyst om, at Sagsøgte (Kommune) havde modtaget underretninger fra Vidne 1 og Vidne 2 ved-rørende Sagsøger 1 og Sagsøger 2, og at Sagsøgte (Kommune) derfor ville komme på hjemme-besøg hos Mor den 20. juni 2005 fra kl. 10.00 til 12.00.

Om besøget den 20. juni 2005 noterede Sagsøgte (Kommune) i notatark af 28. august 2005 følgende:

"...

Emne: Underretningsbesøg

Aflagt hjemmebesøg hos Mor d. 20/6-2005 sammen med soc.rdg. Vidne 4 på baggrund af underretning vedr. Sagsøger 2 og dennes sto-resøster Sagsøger 1. Underretninger på begge piger fra de respektive fædre.

Mor er alene med sine 3 piger Sagsøger 1 på 9, Sagsøger 2 på 3 år og en pige på 2½ mdr.

Mor har Sagsøger 1 sammen med Vidne 1. De har også Person 4 sammen, der døde som lille. Mor og Vidne 1 går fra hinanden i feb. 2000. I den forbindelse er der en del økonomiske uoverensstemmelser mellem Mor og Vidne 1. Mor fortæller, at Vidne 1 har beskyldt hende for at være psykisk ustabil og er en enkelt gang mødt op sammen med lægen hos Mor. Lægen havde dog afvist at indlægge hende. Mor fortæller, at hun aldrig har truet med at begå selvmord.

Mor har Sagsøger 2 og den yngste pige sammen med Vidne 2. De har aldrig boet sammen og er ikke længere sammen.

Mor har fuld forældremyndighed over alle tre piger.

Mor er nervøs, da vi ankommer, taler meget om sig selv og viser ikke den store interesse for hvad det står i underretningerne. Mor er generelt meget ufokuseret gennem hele vores samtale, hun er ikke istand til at holde fokus på et barn, en episode eller en af fædrene. Mor taler ligeledes meget om Person 4's sygdom og død.

Sagsøger 1:

Mor fortæller, at Vidne 1 har Sagsøger 1 hver 2. lørdag. En børnesagkyndig på Statsamtet har vurderet, at Sagsøger 1 ikke skal overnatte hos Vidne 1.

Vidne 1 melder i følge Mor ofte afbud til weekender med Sagsøger 1.

Vidne 1 vil gerne have, at Sagsøger 1 skal snakke med en psykolog.

Mor fortæller, at Vidne 1 deltog meget i Person 4's sygdomsforløb

Mor fortæller at Sagsøger 1 er meget glad for Vidne 2.

Sagsøger 1 har fortalt Mor, at det virker som om "far er bange for sin nye kæreste".

Sagsøger 1 har ifølge Mor sagt, at "når jeg bliver 12 år, skal jeg ikke hjem til far"

Sagsøger 2:

Mor fortæller, at Vidne 2 har Sagsøger 2 fra lørdag kl. 16.00 til mandag morgen, hvor han afleverer hende i dagpleje/børnehave.

Mor fortæller, at Vidne 2 har et stort forbrug af øl.

Vidne 2 var ikke med til fødslen af det yngste barn.

Ifølge Mor skulle Vidne 2 have sagt "jeg bliver ved med at smide bom-ber" - forstået på den måde, at han vil gøre hvad han kan for at genere Mor. Mor beskriver Vidne 2 som meget dominerende og psykopa-tisk.

Mor fortæller, at Vidne 2 før har slået hende, medens hun stod med Sagsøger 2 på armen.

Der er ofte problemer med Sagsøger 2, når Vidne 2 henter hende - hun vil ikke med, skriger, slår Vidne 2 osv.

Mor fortæller, at hun ofte har hørt fra både Vidne 1 og Vidne 2 at hun bruger børnene, men kan ikke genkende de situationer, der beskrives i unde lrtningeme.

Mor har et spinkelt netværk. Hun har kontakt til sin far, mormor samt en ældre dame.

Mors mor er begyndt at komme hos hende igen. Der er ingen af bedsteforældrene der ønsker at passe børnene.

Da underretningerne og Mors forklaring er meget forskellige synes det ikke umiddelbart muligt at få et overblik over børnenes trivsel. Det aftales derfor med Mor at der indhentes opmærksomhedsskema på Sagsøger 1 og Sagsøger 2.
..."

Sagsøgte (Kommune) anmodede den 30. juni 2005 Skole 2 om et opmærksomhedsskema vedrørende Sagsøger 1. Opmærksomhedsskemaet er ikke fremlagt under sagen, men af notat af 12. september 2005 fremgår:

"...

Sagsøger 1 beskrives som en fint fungerende pige både socialt og fagligt, der er intet at bemærke omkring hende.

...”

Sagsøgte (Kommune) indhentede tillige udtalelse fra dagplejen vedrørende Sagsøger 2. Denne udtalelse er ikke fremlagt under sagen.

Efter Sagsøgte (Kommune) havde modtaget udtalelser fra Sagsøger 1's skole og Sagsøger 2's dagpleje, besluttede Sagsøgte (Kommune) ved brev af 27. oktober 2005 at aflægge endnu et besøg hos Mor den 8. november 2005 kl. 11.00.

Dette hjemmebesøg måtte imidlertid aflyses. Herom har Sagsøgte (Kommune) noteret følgende:

”...

Emne: aflysning

Person 6 og ut. har d.d. været på hjemmebesøg hos Mor. Mor har glemt aftalen og er på vej til lægen med Sagsøger 2. Mors mor er også til stede.

Mor oplyser, at hun for tiden ikke har det så godt. Hun har hævede fingre og tær samt smerter. Det er muligvis en form for gigt som er psykisk betinget.

Mor oplyser, at underretningen til forvaltningen fra hendes eks-mænd går hende meget på.

Vi får ligeledes hilst på Sagsøger 2 som er en køn, glad pige som gerne vil snakke. Aftalt at Mor modtager brev om ny dato for hjemmebesøg.

...”

Hjemmebesøget blev herefter gennemført den 24. november 2005. Om hjemmebesøget har Sagsøgte (Kommune) noteret følgende:

”...

Emne: hjemmebesøg

Ut. har d.d. aflagt besøg hos Mor. Soc.rådg. Person 6 var forhindret i at deltage grundet sygdom.

Sagsøger 2 og Sagsøger 3 var til stede under besøget.

Indledningsvist gennemgik ut. opmærksomhedsskemaerne på hhv. Sagsøger 2 og Sagsøger 1.

Mor er ikke overrasket over at udtalelserne primært er positive. Hun giver læreren ret i, at der i Sagsøger 1's klasse er flere "primadonnaer".

Mor beskriver selv sine piger meget positivt. Om Sagsøger 1 siger hun:

Sagsøger 1 er en fornuftig og ansvarsbevidst pige. Dette ses især ift. mindre søskende. Hun er god til at fordybe sig, eks. er hml meget glad for at tegne.

Sagsøger 1 er glad for at være sammen med drenge hvor hun eks. er glad for Fritidsaktivitet 1 som hun spiller 2 gange om ugen. Her har hun mulighed for at komme af med noget energi.

Sagsøger 2 er en meget kærlig pige. Hun har dog også temperament og kan blive jaloux på især Sagsøger 3.

Sagsøger 2 kan hygge sig hjemme med at hjælpe til ved praktiske gøremål samt ved at tegne.

(Sagsøger 3 er ligeledes en god pige og der ses også her noget temperament. Sagsøger 3 har haft svært ved at sove igennem om natten, men det gør hun nu).

Mors tilstand: Mor har de sidste måneder haft problemer med hævede fødder og fingre.

Hun har smerter og får medicin (en form for gigt). Både Mor og lægen mener det er psykisk betinget. Mor forklarer, at underretningerne fra pigernes fædre har gjort udslaget. Hun synes det er hårdt at skulle igennem alt dette med forvaltningen og mener ikke fædrene kan være det bekendt. Hun har svært ved at se hvad de vil have ud af det.

Personligt synes hun det går meget bedre med samværsaftalerne. Mor forsøger at motivere Sagsøger 1 til at have overnatninger hos sin far. Dette har hun haft nogle gange.

Sagsøger 2 er mindre ked af det nu, hun vil gerne afsted når far henter hende.

Mor føler dog at især Sagsøger 1's far Vidne 1 svigter Sagsøger 1. Hun ser gerne at han deltager noget mere i Sagsøger 1's hverdag, eks. tager med til Fritidsaktivitet 1, forældremøder m.m.

Selvom det går bedre med samværet, føler Mor sig noget anspændt og usikker ift. Vidne 2 og Vidne 1, efter de har underrettet til forvaltningen. Hun ved aldrig hvad de kan finde på, siger hun.

Hun påpeger som tidligere, at Vidne 1 er den farlige i dette spil. Han får ideerne og Vidne 2 følger blot med. Hun har lidt ondt at Vidne 2 og beskriver ham som en stakkel.

Dagligdagen: Mor fortæller, at deres hverdage er meget ens. De står op, kommer i bad, får morgenmad, kommer afsted (Mor afleverer Sagsøger 2). Efter hjemkomst om eftermiddagen laves der mad og andre hus-lige gøremål.

Mor synes hverdagen er lidt hård, det er hårdt at være alene med 3 børn. Hun har dårlig savittighed over ikke have tid til at lave noget sammen med børnenen. De får dog ind imellem lavet noget kreativt sammen, de vil gerne alle tegne, lave blomsterarr. m.m.

Mor mangler flere hænder og mere tid, hun vil gerne have mere tid uden børn!

Mors mor kan bruges som aflastning, men ikke ofte.

Besøget afsluttes efter 1 time, da begge børn har svært ved at acceptere at mor skal bruge tid på samtalen. Især Sagsøger 3 bliver meget urolig. Ut. har indtryk af at Mor tager situationen rolig og forsøger at dæmpe uroen med mad og snak.

Generelt er Mor svær at fastholde i samtalen. Hun vil gerne fortælle, men skal styres og fatholdes i de enkelte emner.

Mor er indforstået med, at ut. og Person 6 gerne vil have samtaler med pigerne for at høre hvordan de oplever samværet med fædrene.

Vidne 4.”

Ved brev af 14. februar 2006 orienterede Sagsøgte (Kommune) herefter Mor om, at man agtede at gennemføre en børnesamtale med Sagsøger 1 den 2. marts 2006 kl. 15. Om denne børnesamtale er noteret følgende:

”...

Emne: samtale med Sagsøger 1

D.d. aflagt hjemmebseg hos familien for at tale med Sagsøger 1 om hendes opfattelse af samvær med faderen Vidne 1.

Efter ut. 's ankomst forladere Mor hjemmet for at hente lille-søster i daginst. Ut. er således alene med Sagsøger 1.

Sagsøger 1 fortæller om samværet hos faderen som finder sted hver 2. lørdag. Sagsøger 1 oplver, at faderen ikke er så god til at foretage sig noget sammen med Sagsøger 1, hu vil eks. gerne spille Fritidsaktivitet 1 sammen med ham. ofte har han ikke lyst eller tid. Sagsøger 1 synes derfor samværet nogle gange er lidt kedeligt. Hun har det dog godt nok der og kan godt lide fars nye familie. Dog har hun ikke lyst til at overnatte hos far. Mor har nogle gange bedt hende hende at overnatte hos far fordi han har har ønske herom. Hun gør det nogle gange for mor og fars skyld. Det passer hende ellers fint at samværet kun er nogle timer om lørdagen, hun har ikke behov for at se far yderligere. Hun vil være ked af hvis han søger om mere samvær.

Sagsøger 1 fortæller, at hun ofte har oplevet både Vidne 1 og Vidne 2 være hårde ved mor. Vidne 1 har en gang skubbet til mor og Vidne 2 har ligeledes slået og skubbet mor og talt grimt til hende. Vidne 1 har dog været sødest ved mor.

Sagsøger 1 oplever ikke at mor taler dårligt om far når Sagsøger 1 hører det. Om-vendt kan Vidne 1 og Vidne 2 tale dårligt om mor.

Sagsøger 1 synes at mor gør mange ting for at de alle skal være gode venner. Sagsøger 1 er meget glad for at bo hos sin mor og søskende. De har det godt og hygger sig sammen, Mor er der for pigerne selvom hun ofte har travlt med at arbejde og hente Sagsøger 2 og Sagsøger 3 m.m.

Udover kammerater og skole går Sagsøger 1 til Fritidsaktivitet 1 hvilket hun er me-get glad for.

Under samtalen virker Sagsøger 1 venlig og ærlig. Hun fremstår som en fornuftig og lidt alvorlig pige. Hun er meget sammen med sine søstre og deler værelse med Sagsøger 2.

Efterfølgende kommer Mor og Sagsøger 2 hjem. Mor giver udtryk for at hun fortsat er træt af at skulle være på vagt overfor Vidne 1 og Vidne 2. Lige nu forløber samværet fint, m,en hun frugter at de fortsdat vil gøre el. sige noget for at ramme hende. Hun oplever ikke der er hjælp at hente på statsamtet.

Da ut. samarbejder med soc.rådg. Person 6 i denne sag vil der ske fælles drøftelse om det videre forløb hvor der bla. skal tages stilling til om sagen kan lukkes.

Vidne 4 ”

Sagsøgte (Kommune) modtog herefter Dato 6 2006 en henvendelse fra ”Mors kæreste”. Efter det oplyste var denne kæreste Vidne 3.
Sagsøgte (Kommune) noterede følgende om henvendelsen:

”...

Emne: Rapport fra børn- og ungevagten

Dato: Dato 6-2006 kl.: 12.25

Henvendelse fra:

Mors kæreste, ringede på vegne af Mor som er på Patienthotellet, efter fødsel vedr.: to af Mors børn med andre fædre end ham

Klientens data og sociale oplysninger:

Sagsøger 1 er delebarn, mellen forældre som ikke bor sammen længere Mor,
[...]

Biologisk far Vidne 1, [...]

Sagens art:

Sagen drejer sig om samvær, hvorfor der blev henvist til Fyns Statsamt mandag kl. 09.00

Det blev oplyst at sagen ikke kunne afvente at amtet åbner, da moren ikke magter at have børnene pt./moren er brudt sammen, og eks mændene har rottet sig sammen mod hende

Der var en aftale med de to biologiske fædre til børnene, men kæresten mente ikke at børnene ville blive afhentet som aftalt.

Ud fra sagen fremlæggelse var der tale om to piger som pt. ikke havde et sted at være, såfremt fædrene ikke hentede dem.

Ved opringning til fædrene, hvor den indbyrdes uenighed mellem Mor og dem ikke blev et emne, blev fædrene oplyst at ud fra barnets tarv var det vigtigt at de hentede Deres børn snarest.

Vidne 1 lovede derfor at hente barnet kl. 16.30 på patient hotellet.

...”

Dato 7 2006 tog den ansvarlige sagsbehandler kontakt til familiens sundhedsplejerske og bad om, at der blev rettet henvendelse til Mor for at høre, hvordan Mor havde det. Af henvendelsen fremgår:

”...

Vi har modtaget melding fra B/U-vagt om at Mor har født. Vidne 3 (Mors nye kæreste) har kontaktet B/U-vagt og oplyst at Mor var brudt sammen og at de havde behov for støtte til at sikre at Sagsøger 2 og Sagsøger 1 blev hentet af deres respektive fædre. Det har B/U-vagten ordnet i weekenden men det er da foruroligende hvis Mor er brudt sammen. Hvordan Mor har det nu ved hverken Vidne 4 eller jeg, men vil du ikke kontakte hende og så lige give os en tilbakemelding???

...”

Sundhedsplejersken foretog herefter Dato 7 2006 et uanmeldt hjemmebesøg hos Mor. Sundhedsplejersken oplyste til den ansvarlige sagsbehandler følgende om hjemmebesøget:

”...

I går var jeg på uanmeldt besøg hos Mor og vil aller først fortælle at mor, barn, søskende og far har det godt.

Vidne 3 har barselsorlov og har således tid til at være omkring Mor og børnene.

M.h.t. kontakten til børne-ungevagten, fortæller Vidne 3, Mors kæreste, at det ikke drejede sig om at Mor var brudt sammen.

Da Mor havde født, kontaktede hun Sagsøger 1's far, Vidne 1, og Sagsøger 3 og Sagsøger 2's far, Vidne 2, for at fortælle at hele familien var på Hospital.

Det aftaltes at Vidne 1 og Vidne 2 skulle hente deres døtre omkring kl. 16 på Hospital, da Mor ikke havde en jordisk chance for at aflevere børnene på hjemadressen, når hun var indlagt på Hospital.

Begge fædre accepterede dette.

I midlertid ombestemte begge fædre sig igen, og på næsten samme tid kontaktede de Mor og sagde at børnene SKULLE afhentes på hjemadressen. for det var det der stod i samværsaftalen.

Det blev for meget for Mor og Vidne 3, der derfor kontaktede SU-vag-ten for at få hjælp.

Efterfølgende hentede begge fædre deres døtre på Hospital.

Det er selvfølgelig belastende for Mor og familien at Vidne 1 og Vidne 2 ikke er indstillet på at samarbejde i en så speciel situation, men forsøger at gøre tingene komplicerede for Mor. Jeg tænker at det lug-ter lidt af cikane

Jeg har fortalt Mor og Vidne 3, hvorfor jeg kom på uanmeldt besøg og de er naturligvis kede af og uforstående overfor, at der står at Mor er "brudt sammen".

Det vil de naturligvis gerne have slettet eller ændret i papirerne.

Jeg har talt med Vidne 4 i dag, hun har lovet at lave et journalnotat om ovenstående, hvorfor jeg sender hende dette notat også ...”

Sagsøgte (Kommune) besluttede den 29. juni 2007 at passivere sagen vedrørende

Sagsøger 1, idet kommunen vurderede, at hun ikke havde behov for støtte efter servicelovens § 52.

Om den anden periode fra underretning i oktober 2007 til passivering i januar 2009:

Den 25. oktober 2007 visiterede Sagsøgte (Kommune) en underretning vedrørende Sagsøger 3. Om underretningen er noteret følgende:

”...

Der oprettes B/U_sag på baggrund af B/U-vagtsrapport. Se ESA Det drejer sig om en enlig mor med 4 børn på 11, 5, 2 og 1 år. Der er endvi-dere en dreng, der er død i 2002.

Der er en passiv sag på Sagsøger 1, og aktiv på Sagsøger 2. Der er vanskeligt samarbejde med børnenes fædre, - 3 stk.

Samlet ses mange belastende faktorer om familien, og der overvejes evt. familiehus-forløb.

Der oprettes sag på de to mindste søskende, tages hurtigt kontakt til fami-lien, og der udarbejdes undersøgelse på alle 4 børn.

...”

Den 28. februar 2008 modtog Sagsøgte (Kommune) endnu en underretning fra Vidne 2, som skrev følgende:

”...

Undertegnede anmoder på ny om Deres hjælp.

Da det heldigvis er ca. et år siden vi har snakket sammen sidst, er Jeg desværre nødsaget til at kontakte Dem igen.

Det drejer sig om min ældste datter Sagsøger 2 som vi skulle have haft samkvem med igår Onsdag den 27 feb, her kan jeg fortælle at vi prøvede på at få af-hente hende henholdsvis kl. 16.00 samt 17.30.

Person 8 som jeg lever samme med kørte til Sagsøger 2's bopæl kl. 16.00 for at afhente Sagsøger 3 og Sagsøger 2 som planlagt. Da hun ankommer bliver hun mødt af en mo-der som beskylder os for alverdens ting osv. samt en 5 årige pige som er dybt frustreret og siger en masse ting såsom hun vil slå babyen ihjel samt

hun vil spise den.. [Person 8 er gravid] Sagsøger 2 græder og er meget højtrystet

hvorpå Person 8 tager beslutningen efter ca. 30 min. at hun skal blive hos sin moder. Hun forlader herefter Sagsøger 2's bopæl sammen med Sagsøger 3.

Person 8 tager kontakt til mig på mit arbejde hvor jeg dybt rystet får fortalt hvad der er sket, jeg prøver flere gange pr. telefon at komme i kontakt med Sagsøger 2's moder men forgæves.

Da jeg er kommet hjem fra arbejde bliver vi ringet op af Sagsøger 2's moder hvor jeg oplyser hende at jeg vil afhente Sagsøger 2 17.30.

Jeg tager herefter over til Sagsøger 2's bopæl hvor samme reaktion kommer fra

hende, kalder mig ”dumme svin, store idiot osv.” Jeg forlader herefter deres adresse, meget rystet.

Jeg kan ligeledes oplyse at Sagsøger 3 samt Sagsøger 2 har været på vinterferie hos i

sidste uge, hvor der ingen problemer har været, det er mig ubegribeligt hvordan det kan lade sig gøre at en 5 årige pige siger og gør sådanne nogle ting samt ændre adfærd på kun 3 dage.

Jeg vil meget gerne mødes med Dem på Deres kontor i Center, hvor jeg håber at vi kan finde en løsning på Sagsøger 2's og Sagsøger 3's situation
...”

Ved brev af 18. marts 2008 varslede Sagsøgte (Kommune) herefter Mor om hjemmebesøg den 25. marts 2008 kl. 13.00. Om dette hjemmebesøg er noteret følgende:

”...

Underretningsbesøg d. 27.03.08

Hjemmebesøg hos Mor. Tilstede var Mor, hendes ve-ninde og Ut.

Mor valgte at have sin veninde med ved samtalen, for at støtte op omkring det hun sagde.

Mor blev bekendt gjort med den underretning forvaltningen havde modtaget vedr. hendes datter Sagsøger 2, fra Sagsøger 2's far Vidne 2. Mor oplever ikke at underretningen er berettiget og føler sig meget chikaneret af Vidne 2. Mor fortæller, den afhentningen af Sagsøger 2, som ligger til grund for underretningen, var dramatisk, men ikke i overensstemmelse med underretningens indhold. Mor fortæller, at Vidne 2 er meget hidsig da han kommer for at hente Sagsøger 2 og det endte med, at Sagsøger 2 slog sit hoved mod gulvet i forsøg på at undslippe sin far, som holdt hende fast. Adspurgt, fortæller Mor, at hun ikke forsøger at gøre Vidne 2 dårlig over for Sagsøger 2 så hun derfor ikke ønsker at besøge sin far. Mor oplever, at Sagsøger 2 ikke ønsker at være hjemme hos sin far og at det ofte er en kamp for at få hende af sted. Mor fortæller, at Sagsøger 2 allerede nu tænker på, at hun skal holde jul hos sin far og at dette gør Sagsøger 2 ked af det.

Mor er meget oprevet over, at Vidne 2 har sendt ovennævnte under-retning og siger, at hun bliver chikaneret og at hun har tænkt på at politianmelde ham, men ved ikke om der er grundlag nok til det.

Adspurgt, fortæller Mor, at hverdagen med børnene går godt og de trives. Når børnene skal besøge Vidne 2 er det altid Person 8 (Vidne 2's kæ-reste) der henter børnene, Hun bringer og henter dem også i børneha-ven. Mor oplever, at være nervøs for, hvad der skal ske når Person 8 får sit eget barn (Person 8 havde telmin Dato 8), da Mor ikke tror, at der så er nogen til at tage sig af Sagsøger 2 og Sagsøger 3 når de er hos deres far. Dette er ikke en bekymring hun har delt med Sagsøger 2.

Mor fortæller, at Sagsøger 2 ikke har sagt at hun ville slå babyen ihjel og spise den, men at hun har nævnt at babyen er dum. Mor oplever, at dette kan hænge sammen med at Sagsøger 2 er ked af, at Person 8 skal have sit eget barn, og derfor ikke vil have tid til Sagsøger 2.

Adspurgt, fortæller Mor, at kommunikationen mellem hende og Vidne 2 er yderst dårlig, og at de mest kommunikerer gennem Person 8.

Mor oplever, at Vidne 2 er meget bitter på Mor, og at Vidne 2 forsøger at køre Mor psykisk ned.

Mor fortæller, at hun ønsker at der vil blive sat en stopper for Vidne 2's 'chikane' og vil gerne have forvaltningen inddraget.

Mor er blevet informeret om, at der laves § 50 undersøgelse på alle 4 børn med henblik på at afdække hvilken støtte og hjælp familien skal have.
..."

Sagsøgte (Kommune) indhentede herefter den 3. april 2008 opmærksomhedsskemaer vedrørende Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4 fra Institution 1, ligesom der blev indhentet opmærksomhedsskema fra Skole 3 vedrørende Sagsøger 1.

Vidne 2 blev den 11. april 2008 indkaldt til møde med Sagsøgte (Kommune) den 17. april 2008 kl. 16.00. Om dette møde har Sagsøgte (Kommune) noteret følgende:

"...

Møde med Vidne 2 vedr. underretning

D.d. møde med Vidne 2, Sagsøger 2's far, vedrørende underretning. Tilstede var også Vidne 2's kæreste Person 8.

Vidne 2 oplever, at være meget bekymret for Sagsøger 2. Adspurgt omkring hans bekymringer, fortæller han, at han ikke mener, at Mor har overskud nok til børnene, og inddrager dem i alt hvad der sker i hendes liv. Vidne 2 mener, at der er for meget drama i børnenes liv og fortæller, at han er meget træt af Mor og har meget svært ved, at samarbejde med hende om børnene.

Vidne 2 oplever, at Sagsøger 2 ændre personlighed når hun skal hjem til sin mor efter samvær og at det tager et døgn tid for hende, at "blive normalt" når hun er hjemme hos Vidne 2.

Vidne 2 oplever, at Sagsøger 2 nogle gange begynder at græde over Person 4's død, og siger at hun savner ham. Vidne 2 fortæller, at Sagsøger 2 var alt for lille dengang Person 4 døde, til at hun kan huske ham. Adspurgt fortæller Vidne 2, at han tror, at Mor "dyrker" Person 4's død for meget i hjemmet og at der bliver talt alt for meget om det.

Vidne 2 oplever, at den ældste datter Sagsøger 1 er den lille mor i hjemmet og har alt for mange opgaver i forhold til hendes søskende. Vidne 2 oplever, at

Mor ikke kan klare hverdagen med alle børn og derfor må Sagsøger 1 tage en del af slæbet bl.a. ved at gøre rent i hjemmet, lave mad, handle ind, samt hjælpe de mindste med at spise.

Vidne 2 fortæller, at han synes, at det er synd for børnene og at der er alt for meget dramatik og kaos omkring dem, og at Mor ikke altid magter hverdagen. Han er ved at søge om delt forældremyndighed.
...”

Sagsøgte (Kommune) påbegyndte herefter den 22. april 2008 en undersøgelse efter servicelovens § 50 vedrørende Sagsøger 2. Som led i undersøgelsen gennemførtes hjemmebesøg den 25. marts 2008, den 22. april 2008, den 29. april 2008 og den 15. maj 2008. Derudover var der telefonisk kontakt til Mor, mens Vidne 2 var til møde på forvaltningen. Socialrådgiveren konkluderede følgende:

”...

På baggrund af de familieforhold, der gør sig gældende, da mor og far ikke kommunikerer overhovedet, vurderes der, at denne situation påvirker Sagsøger 2, og at der er brug for en dybere undersøgelse af forholdene.
...”

Som led i undersøgelsen gennemførtes også en samtale med Sagsøger 2. Herom er noteret følgende:

”...

B. Beskrivelse af barnet/den unge og familien.

1. samtale med barnet

Hvor har samtalen fundet sted og hvem var til stede:

Sagsøger 2 og Ut. I hjemmet hos Mor

Barnets oplevelse af sig selv:

Sagsøger 2 oplever sig selv som en glad pige, men som også kan være lidt fræk i gang i mellem. Hun synes at hun er meget hjælpsom og er en god søster.

Sagsøger 2 fortæller, at hun er god til at hjælpe Sagsøger 1 med at passe børnene, og at hun endda engang passede både Sagsøger 4 og Sagsøger 3 helt alene. Adspurgt til, hvor mor og Sagsøger 1 var henne, fortæller Sagsøger 2, at de var ude, hun kan ikke huske hvor, men at det var i dagtimerne. Sagsøger 2 passede de mindste, som sov,

indtil Vidne 3 kom for at tage over. Sagsøger 2 kan ikke huske hvor lang tid der gik fra Mor og Sagsøger 1 gik til Vidne 3 kom.

Adspurgt til hvordan Sagsøger 2 også er hjælpsom, fortæller Sagsøger 2, at hun hjælper mor med at gøre rent. Det synes Sagsøger 2 er sjovt, men nogle gange gider hun ikke.

Barnets oplevelse af dagligdagen i familien:

Sagsøger 2 oplever, at hverdagen er fin og det er dejligt at være hjemme hos mor. Hun synes, at det er dejligt at være sammen med sine søskende, og fortæller, at de hygger sig meget.

Adspurgt til hvordan det går hjemme hos far, fortæller Sagsøger 2, at hun ikke synes at det er så godt. Hun fortæller, at hun ikke gider være hos sin far, da han af og til skælder hende ud. Adspurgt hvorfor, siger Sagsøger 2, at hun ikke ved hvorfor han skælder hende og Sagsøger 3 ud. Hun tilføjer, at hun ikke gider far, da han råber meget efter hans Hund, og det bryder Sagsøger 2 sig ikke om, da hun synes at det er synd.

Adspurgt til hvorfor hun ikke ønsker at være hos sin far, siger Sagsøger 2, at det er fordi han tog kvælertag på hende, da hun skulle hentes. Sagsøger 2 siger, at hun ikke ville med ham hjem og så blev han gal og tog hårdt fat i hende "Han slæbte mig igennem legetøjet med hovedet i gulvet". Sagsøger 2 fortæller, at hun blev meget ked af det efter det. Sagsøger 2 fortæller, at far heller ikke hilser på Sagsøger 1 og Sagsøger 4 og det synes hun er underligt, og dette gør hende ked af det.

Sagsøger 2 oplever, at hun ikke er glad for, at være blevet storesøster igen for nylig til lille Person 9, som er far og Person 8's baby. Hun fortæller, at han er irriterende, fordi han bider hende i fingrene og hiver i hende. Adspurgt til, om Sagsøger 2 ikke tror at dette vil ændre sig, når han bliver større, fortæller Sagsøger 2, at hun ikke tror at hun bliver glad for ham.

Hvordan har far og mor det:

Sagsøger 2, oplever at mor har det godt. Hun er glad i hverdagen, men nogle gange bliver hun også lidt ked af det. Adspurgt til hvorfor Sagsøger 2 mor er ked af det, siger Sagsøger 2, at det fordi hun savner Person 4. Mor taler ofte om ham og de kigger på billeder af Person 4 sammen.

Sagsøger 2 siger også, at far gør mor ked af det. "Far gider ikke lytte til mor, og det gør hende ked af det".

Sagsøger 2 oplever, at far har det fint. ”Jeg tror kun, at far vil blive ked af det hvis Person 8 og Person 9 dør”. ”Far er ligeglad med mig”. Adspurgt til hvorfor far er ligeglad med Sagsøger 2, siger hun, at han ikke gider hører om noget der sker hjemme hos hendes mor. ”Han gider ikke engang kigge på den Udeladt medalje jeg har fået, fordi det var sammen med mor”.

Barnets oplevelse af dagligdagen udenfor familien:

Sagsøger 2 oplever at det går godt i børnehaven. Hun siger smilende at ”drengene er altid efter mig”. Sagsøger 2 fortæller, at hun har mange venner i børnehaven og at hun leger meget. Hun fortæller også at hun har en kæreste.

Barnets tilknytning til omsorgspersoner:

Sagsøger 2 fortæller, at hun oplever, at Person 8 (far Vidne 2's kæreste) er ok, og ”sød nok”. Sagsøger 2 fortæller, at Person 8 nogle gange er skrap, Adspurgt til hvorfor Sagsøger 2 mener at Person 8 er skrap, siger Sagsøger 2, at det er hun når Sagsøger 2 og Sagsøger 3 laver ballade.

Adspurgt til hvordan hun har det med far, siger Sagsøger 2 at det er kedeligt at være hjemme hos far, og at han var ved at kvæle hende. Sagsøger 2 fortæller, at det er ok at sammen med far nogle gange, men kun hvis hun selv må bestemme hvornår hun skal være hjemme hos ham.

Sagsøger 2 fortæller, at hun er meget glad for Vidne 3, og at hun ville ønske at han og mor blev rigtig kærester. Adspurgt til, hvorfor hun er så glad for Vidne 3, fortæller Sagsøger 2, at han er sød og han er sød ved alle hendes søskende og mor.

Barnets oplevelse af problemet:

Hvilke forandringer ønsker barnet sig:

Adspurgt til hvad Sagsøger 2 ville have skal forandre sig, siger Sagsøger 2 at hun ville ønske at hun aldrig skulle hjem til far og Person 8 igen, kun hvis hun selv måtte bestemme hvornår og hvor længe samværet skal være.

Endvidere fortæller Sagsøger 2, at hun ville ønske, at Sagsøger 1 delte værelse sammen med Sagsøger 2. Og så kan Sagsøger 4 og Sagsøger 3 have sit eget.

Hvilke betydningsfulde forhold og omstændigheder ønsker barnet at bibeholde:

At være meget hjemme hos hendes søskende og mor.
...”

Til brug for undersøgelsen beskrev Mor sin opfattelse af forholdene således:

”...

2. Samtale med forældrene om barnet

Barnets relationer og sociale kompetencer:

Mor oplever Sagsøger 2 som gammelklog, hjælpsom, omsorgsfuld og en glad pige. Hun er videbegærlig, glad for Fritidsaktivitet 2 og hjælpe til derhjemme, selv-stændig og fysisk aktiv.

Forældrenes generelle oplevelse af problemet:

Mor oplever, at det er Vidne 2 der er grunden til Sagsøger 2's modvilje mod ham. Mor oplever, at alle de problemer som Vidne 2 skaber, påvirker børnene.

3. Samtale med forældrene om egen og familiens situation

Forældrenes tilfredshed med familiens livsvilkår:

Mor oplever at være tilfreds med de livsvilkår hun og børnene har. Hun fortæller, at hun økonomiske set ikke har de store midler, men at de klarer sig.

Forældrenes beskrivelse af familielivet og deres tilfredshed med det:

Mor oplever, at familielivet med hendes 4 piger, og Vidne 3 som hjælper til og foretager sig ting med dem, er meget harmonisk og at det går godt. Mor oplever, at det eneste problem, sådan som hun ser det pt., er Vidne 2.

Forældrenes holdning til/erfaringer med det offentlige netværk:

Mor oplever, at det er frygteligt, at hendes børn er sager på forvaltningen. Dog har hun haft gode og positive kontakter til de forhenværende sagsbe-handlere. Mor fortæller, at hun ikke tror på, at forvaltningen kan hjælpe med noget og oplever, at der ikke sker noget. Adspurgt til hvad hun gerne vil have skal ske, fortæller hun, at hun gerne vil have at Vidne 2 stopper med at chikanere hende.

Hvilke forandringer mener forældrene, at der er behov for på kort og lang sigt:

Mor fortæller, at hun ønsker at Vidne 2 stopper med at gøre livet svært for hende, da dette ville løse hendes problemer.

Hvad har forældrene selv gjort ved løsning af problemet og hvad kan de fremover yderligere gøre:

Mor har prøvet at tale med Vidne 2, men det har ikke været muligt for hende at kommunikerer med ham, da han ikke ønsker det..."

Institution 1 beskrev Sagsøger 2 således:

"...

Institution 1:

Vanskeligheder: Hvis Sagsøger 2 vil med i en leg, hvor de andre børn ikke vil have hende med, kan hun godt finde på, at ødelægge legen i stedet for at sige "må jeg være med?" Sagsøger 2 har et meget kontant sprog og kan godt bruge grimme ord.

Styrker: Sagsøger 2 kan være meget hjælpsom over for andre børn. Hun er en glad pige, der er kærlig og omsorgsfuld. Hun holder fast i sine meninger og giver op så let.

Er barnet alderssvarende udviklet:

Sagsøger 2 er alderssvarende udviklet både sprogligt, motorisk og kognitivt.

Barnets fysiske fremtoning:

Fin

Beskrivelse af forældrenes og barnets samspil:

Der ses et kærligt samspil mellem mor og Sagsøger 2.

Hvordan har samarbejdet med forældrene forløbet:

Samarbejdet med Mor har været meget positivt.

Hvad har samarbejdspartnerne gjort for at afhjælpe:

I børnehaven er der fokus på Sagsøger 2's stærke sider, hvilket har gjort, at Sagsøger 2 er inkluderet i fællesskabet på en positiv måde.

...”

Socialrådgiveren konkluderede på denne baggrund følgende:

”...

Socialrådgiverens konklusion

Hvad kan der konkluderes på de konkrete oplysninger om barnet og familien:

(Afsnit A i undersøgelsens del 2)

Familieforhold:

Sagsøger 2 opleves som en meget sød pige, som er meget hjælpsom og glad for sine søskende. Hun oplever sin egen hverdag med mor og sine søskende som positiv, og hun ønsker ikke at ændre på noget. Forholdet mellem Sagsøger 2 og hendes far virker anspændt og Sagsøger 2 oplyser, at hun ikke ønsker at være hos ham, da han forsøgte at kvæle hende (Se Barnets oplevelse af dagligdagen i familien). Der er mange personer inkluderet i Sagsøger 2's familieliv. Udover hendes egne hjemmeboende søskende, er der også en halvbror, fars kæreste, og Mors tidligere kæreste Vidne 3, som er far til Sagsøger 4. Et af forhold som gør sig gældende i Sagsøger 2's familie, er mor og fars manglende evne til at samarbejde og kommunikere sammen vedr. Sagsøger 2 og Sagsøger 3.

Hvad kan der konkluderes på den uddybende beskrivelse af barnet og familien: (pkt. 1-4 i afsnit B i undersøgelsens del 2)

Psykisk:

Det kan konkluderes, at Sagsøger 2 er en stærk pige, intelligent og udviser en masse livsmod. Hun er meget omsorgsfuld og tænker meget på sine søskende. På Ut. kan det virke som om, Sagsøger 2 nogle gange tænker for meget over sin mor, far og andre søskende, og at dette er for meget for en pige i Sagsøger 2's alder. Sagsøger 2 opleves, som en pige der tænker meget over hendes far og bruger mange kræfter i hverdagen på, at spekulere over det næste besøg hos far og hvor der evt. skal afholdes helligdage.

Socialt

Sagsøger 2 er en meget social pige, som gerne vil de andre børn i børnehaven, har venner, og som altid er omgivet af familie i hjemmet.

Helbred:

Sagsøger 2 er en sund og rask pige.

Familien:

Det opleves, at Sagsøger 2 lever i en varm familie sammen med hendes mor og søskende. I det forholdsvis lille hjem er der altid aktiviteter, og Sagsøger 2 nyder at være sammen med hendes familie. Mor opleves som en mor der gør sit bedste, og tilsidesætter egne behov for sine børn. Mor opleves også som en mor, som beror meget på hjælp fra børnene, såsom at gøre rent og især pasning og afhentning i institution, som Sagsøger 2's storesøster Sagsøger 1 hjælper me-get med. Endvidere har Sagsøger 2 fortalt, at hun selv har passet sine yngre sø-skende én gang, da mor og Sagsøger 1 ikke var hjemme, og Sagsøger 2 skulle passe det mindste indtil Vidne 3 (Sagsøger 4's far) kom for at overtage.

Mor: Mor er en god mor, som vil sine børn det bedste. Dog opleves det, at hun er meget afhængig af, at hendes børn hjælper til i hverdagen. Bl.a. hjælper Sagsøger 1 meget med hendes mindre søskende. Sagsøger 1 påtager sig opga-ver, som burde udføres af en voksen, og hun tilsidesætter sig selv for disse opgaver. Mor er en person, som er meget glad for sine børn og er meget tilfreds med at have mange børn. Ut. oplever, at Mor søger megen bekræftelse gennem sine børn.

Vidne 2: Vidne 2 har udvist megen bekymring for sine børn. Dog ønsker han ikke at samarbejde med Mor og formår at gøre dagligdagen svær for hende ved at gentagne gange at trække statsforvaltningen ind i billedet.

Samlet vurdering af ressourcer, problemer og udviklingsmuligheder for barnet og familien:

Sagsøger 2 er en stærk og livsglad pige, som trives godt hjemme hos mor og holder meget af sine søskende

Problemer:

Hun ønsker at være hjemme hos mor det meste af tiden, og vil ikke ud til far-kun når hun selv må bestemme hvor lang tid og vil have lov til, at sige nej til samvær med far.

Ut. vurdere, at Sagsøger 2 påtager sig alt for meget ansvar over for sine mindre søskende, og føler, at hun skal sørge for dem og passe dem.

Mor:

Ut. vurdere, at Mor en mor som er tæt knyttet til sine børn og hun opleves som en kærlig mor. Hun er meget stolt af hendes ”store flok” som hun selv udtrykker det, og er glad at hendes familie er stor. Mor udviser stor bekymring for hendes børn trivsel og gør meget ud af, at de hygger i hjemmet og at børnene er glade og tilfredse.

Det opleves at Mor stadig bærer på en stor sorg efter Person 4's død og aldrig rigtig har fået det bearbejdet i det ordentligt, og at hun har brug for dette.

Mor har haft mange op og nedture i sit liv med børnenes fædre. Især Vidne 2 skaber dramatik i Mors liv, og det opleves at Mor er meget bange for ham, og ikke tør sætte sig igennem hvad der angår sig selv og hendes børn.

Idet at Mor er enlig mor, har hun mange gøremål og det er svært for Mor, at få tingene til at hænge sammen, hvilket gør at Sagsøger 1 og Sagsøger 2 hjælper til. Sagsøger 1 er ansvarlig for at hente de mindre søskende i institution og passer dem indtil Mor vender hjem fra skole m.m.

Ut. vurdere, at Mor ikke er i stand til, at se, at hun giver Sagsøger 1 og Sagsøger 2 for meget ansvar for de mindre, bl.a. ved at lade Sagsøger 2 passe de mindre søskende alene mens de sover.

Der vurderes at Mor har brug for hjælp og støtte i forhold til:

- at få klargjort sin moderrolle, og derved få tydeligt gjort hvilket opgaver der er hendes og derved ikke pådrage Sagsøger 1, og nogle gange Sagsøger 2, ansvar for de mindre søskende.
- at støtte Sagsøger 2 til at få mere fritid ude for hjemmet f.eks. i form af legeaf-taler med klassekammerater.
- at skabe en fornuftig og god relation til børnenes fædre – især Vidne 2.
- at få bearbejdet hendes søn Person 4's død...”

I medfør af servicelovens § 50 blev der den 22. april 2008 ligeledes påbegyndt en undersøgelse af forholdene vedrørende Sagsøger 3. I forbindelse med denne undersøgelse blev der gennemført en samtale med Sagsøger 3. Om denne samtale er følgende noteret:

”...

B. Beskrivelse af barnet/den unge og familien.

1. samtale med barnet

Hvor har samtalen fundet sted og hvem var til stede:

Tilstede var Ut, og Sagsøger 3 og samtalen foregik i hjemmet.

Barnets oplevelse af sig selv:

Sagsøger 3 oplever sig selv, som en glad pige, som godt kan finde på at drille mor og sine søskende. ”Hjælper mor med at gøre rent” .

Barnets oplevelse af dagligdagen i familien:

Sagsøger 3 siger at det går fint. Kan godt lide sine søskende og mor og far.

Hvordan har far og mor det:

”Far har det godt” . Adspurgt til hvem far er, siger Sagsøger 3, at det er Vidne 3. Sagsøger 3 siger, at hun ikke vil kalde Vidne 2 for far, da han kvæler Sagsøger 2. Se nær-mere uddybelse i undersøgelsen af Sagsøger 2. Sagsøger 3 viser mig med hænderne hvordan Vidne 2 holdt Sagsøger 2 og laver dertil ”kvæle” lyde.

Barnets oplevelse af dagligdagen udenfor familien:

”Fint i børnehave” .

Barnets tilknytning til omsorgspersoner:

Glad for mor og ”far” (Vidne 3). Sagsøger 3 kan også godt lide Person 8, da hun er sød ved hende. Synes ikke, at Vidne 2 er sød. Adspurgt til, om hun nogen gange synes at han er sød, svarer hun: ”Nogle gange er Vidne 2 sød” .
...”

Der blev også gennemført en samtale med forældrene. Om denne samtale er følgende noteret:

”...

2. Samtale med forældrene om barnet

Barnets relationer og sociale kompetencer:

Sagsøger 3 fungerer godt i hjemmet, og også i børnehaven. Er godt til at skabe relationer og deltage i sociale sammenhænge.

Forældrenes generelle oplevelse af problemet:

Der opleves ikke at Sagsøger 3 har problemer.

...

Forældrenes beskrivelse af familielivet og deres tilfredshed med det: Mor oplever, at familielivet med hendes 4 piger, og Vidne 3 som hjælper til og foretager sig ting med dem, er meget harmonisk og at det går godt. Mor oplever, at det eneste problem, sådan som hun ser det pt., er Vidne 2.

Forældrenes holdning til/erfaringer med det offentlige netværk: Mor oplever, at det er frygteligt, at hendes børn er sager på forvaltningen. Dog har hun haft gode og positive kontakter til de forhenværende sagsbe-handlere. Mor fortæller, at hun ikke tror på, at forvaltningen kan hjælpe med noget og oplever, at der ikke sker noget. Adspurgt til hvad hun gerne vil have skal ske, fortæller hun, at hun gerne vil have at Vidne 2 stopper med at chikanere hende.

Hvilke forandringer mener forældrene, at der er behov for på kort og lang sigt:

Mor fortæller, at hun ønsker at Vidne 2 stopper med at gøre livet svært for hende, da dette vil løse hendes problemer.

Hvad har forældrene selv gjort ved løsning af problemet og hvad kan de fremover yderligere gøre:

Mor har prøvet at tale med Vidne 2, men det har ikke været muligt for hendes at kommunikere med ham, da han ikke ønsker det.

4. Samarbejdspartneres beskrivelse af barnet og familien: Barnets relationer og sociale kompetenser:

Institution 1:

Sagsøger 3 opsøger uopfordret de andre børn. Hun vil dem rigtig gerne og er utrolig hjælpsom. Sagsøger 3 har empati og er en god rollemodel.

Er barnet alderssvarende udviklet:

Kognitivt:

Sagsøger 3 forstår alt hvad der bliver sagt til hende. Hun er hurtig til at lære nye ting, og overfører ny viden til andre ting og sammenhænge. Motorisk: Sagsøger 3 udfordrer sig selv og er motorisk alderssvarende.

Sprogligt:

Sagsøger 3 er god til at udtrykke sine behov.

Barnets fysiske fremtoning:

Fin

Beskrivelse af forældrenes og barnets samspil:

Godt samspil mellem mor og barn.

Godt samspil mellem Sagsøger 3 og far og de 2 gange om måneden (ca.) far ses i børnehaven.

Hvordan har samarbejdet med forældrene forløbet:

Godt samarbejde med Mor.

Hvad har samarbejdspartnerne gjort for at afhjælpe:

Sagsøger 3 er pr. 1. april 08 rykket i en Børnehave gruppe og Børnehaven er op-

mærksom på Sagsøger 3's sproglige udvikling. Ud over dette er der ikke gjort

mere, da børnehaven vurderer, at Sagsøger 3 er en velfungerende pige.

...”

Socialrådgiveren konkluderede herefter følgende:

”...

Familieforhold:

Sagsøger 3 er meget glad for sin mor og hendes søskende. Hun oplever Sagsøger 4's far Vidne 3 som sin egen. Sagsøger 3 oplever sin hverdag meget positiv. Hun op-lever, at hun ikke gider Vidne 2, da hun ikke ser ham som far og oplevede episoden med kvælertaget.

...

Samlet vurdering af ressourcer, problemer og udviklingsmuligheder for barnet og familien: Sagsøger 3 er en glad pige, som er i god trivsel i hjemmet og meget tæt knyttet til sine søskende. Ligeledes fungere hun også godt ude for hjemmet.

Problemer:

Sagsøger 3 ønsker ikke at være på samvær hos sin far. Dette er der to grunde til: 1. Sagsøger 3 oplever at Vidne 2 ikke er hendes far, men hun ser Vidne 3 (far til Sagsøger 4) som hendes far. Vidne 3 er meget tæt knyttet til Sagsøger 3, idet at han og Mor kom sammen, da Sagsøger 3 blev født. 2. Sagsøger 3 har overværet kvæler-tags-episoden, som står nævnt under ”hvordan har far og mor det” .

Mor:

Ut. vurdere, at Mor en mor som er tæt knyttet til sine børn og hun opleves som en kærlig mor. Hun er meget stolt af hendes ”store flok” som hun selv udtrykker det, og er glad at hendes familie er stor. Mor udviser stor bekymring for hendes børn trivsel og gør meget ud af, at de hygger i hjemmet og at børnene er glade og tilfredse.

Det opleves at Mor stadig bærer på en stor sorg efter Person 4's død og aldrig rigtig har fået det bearbejdet i det ordentligt, og at hun har brug for dette.

Mor har haft mange op og nedture i sit liv med børnenes fædre. Især Vidne 2 skaber dramatik i Mors liv, og det opleves at Mor er meget bange for ham, og ikke tør sætte sig igennem hvad der angår sig selv og hendes børn.

Idet at Mor er enlig mor, har hun mange gøremål og det er svært for Mor, at få tingene til at hænge sammen, hvilket gør at Sagsøger 1 hjælper til.

Mors moderrolle i forhold til Sagsøger 3 fungerer godt. Mor er god til at fastlægge rammer for Sagsøger 3 og pålægger hende ikke ansvar. Sagsøger 3 bliver ikke inddraget i de problemer Mor har med Vidne 2. Mor er god til at fortælle Sagsøger 3 at det er Vidne 2 der er hendes far og forsøger at få hende på samvær, og taler altid positivt om Vidne 2 til Sagsøger 3.

...

Ut. vurderer at Mor har brug for hjælp og støtte til at skabe en fornuftig relation til Vidne 2, med mulighed for kommunikation så det bliver muligt at forbedre samarbejdet omkring børnene.

Ut. vurderer at der ikke er grundlag for hjælp og støtte til Sagsøger 3, da hun er en glad og tilfreds pige, som fungerer godt socialt og udvikler sig aldersvarende.

...”

I medfør af servicelovens § 50 blev der den 22. april 2008 ligeledes indledt en undersøgelse af Sagsøger 4's forhold. I forbindelse med denne undersøgelse blev der også gennemført en samtale med Sagsøger 4. Om denne samtale er noteret blandt andet:

”...

Sagsøger 4 er en pige der opfører sig aldersvarende og samspejlet mellem mor og barn er godt. Sagsøger 4 opleves som glad og tilfreds, nysgerrig og med gå på mod. Hun opleves som stimuleret og får meget omsorg af både mor og hendes større søskende.

...”

Der blev også gennemført en samtale med forældrene om Sagsøger 4. Om denne samtale er noteret blandt andet:

”...

2. Samtale med forældrene om barnet

Barnets relationer og sociale kompetencer:

God til at skabe relationer og være sammen med andre. Fungerer godt i hjemmet og i vuggestue.

Forældrenes generelle oplevelse af problemet:

Mor og Vidne 3 oplever ikke at der er nogle problemer med Sagsøger 4.

...”

Socialrådgiveren konkluderede herefter følgende:

”...

Familieforhold:

Sagsøger 4 trives i familien. Samarbejdet mellem mor og Vidne 3 er godt. Vidne 3 er både fysisk og psykisk tilstede for sin datter.

Mor giver Sagsøger 4 den omsorg og opmærksomhed som Sagsøger 4 har brug for, og er begyndt at sætte grænser for hende, idet at Sagsøger 4 kan have tendensen til at blive meget forkælet og derved også få sin vilje.

...

Ut. vurderer, at der ikke er behov for støtte til Sagsøger 4.

...”

I medfør af servicelovens § 50 blev der også den 22. april 2008 påbegyndt en undersøgelse af Sagsøger 1's forhold.

I forbindelse med denne undersøgelse blev der gennemført en samtale med Sagsøger 1. Om denne samtale er noteret følgende:

”...

B. Beskrivelse af barnet/den unge og familien.

1. samtale med barnet

Hvor har samtalen fundet sted og hvem var til stede:

Ut og Sagsøger 1. I hjemmet.

Barnets oplevelse af sig selv:

Sagsøger 1 oplever sig selv, som genert, stille og meget hjælpsom.

Barnets oplevelse af dagligdagen i familien:

Sagsøger 1 oplever, at dagligdagen i familien går godt, og at hun har et godt fa-milieliv med hendes mor og hendes søskende. Dog oplever Sagsøger 1, at hendes Sagsøger 2 og Sagsøger 3 kan være meget højtråbende når de kommer hjem efter samvær med deres far.

Sagsøger 1 oplever, at de ikke går så godt når hun er hjemme hos hendes far Vidne 1. Sagsøger 1 fortæller, at gør meget forskel på hende og hans andre to børn, Sagsøger 1 har fået et værelse i kælderen, som også bruges som gæsteværelse og opholdsrum.

Hvordan har far og mor det:

Adspurgt til hvordan mor har det, oplever Sagsøger 1, at hun er glad. Dog savner hun Person 4, og de ser af og til på billeder af Person 4 sammen, og taler om ham. Sagsøger 1 fortæller, at hun godt kan lide at de mindes ham. Adspurgt om mor nogle gange er ked af det, siger Sagsøger 1, at det er hun nok. Men hun kan ikke mærke det på hende. Sagsøger 1 oplever, at det er Vidne 2 der gør mor ked af det, også selvom Mor ikke taler med Sagsøger 1 om de problemer hun har med Vidne 2.
 ...”

Der blev også gennemført en samtale med Mor om Sagsøger 1's forhold. Om denne samtale er noteret blandt andet:

”...

Barnets oplevelse af problemet:

Sagsøger 1 oplever, at det er Vidne 2 der er grunden til, at der er problemer. Sagsøger 1 fortæller, at Vidne 2 forandrede sig meget, da mor gik fra ham. Han hilser aldrig på hende, når han henter Sagsøger 3 og Sagsøger 2. Sagsøger 1 fortæller, om episoden, hvor Vidne 2 tog kvælertag på Sagsøger 2, og fortæller, at Vidne 2 er meget hidsig. Sagsøger 1 fortæller om en episode, da han og Mor stadig var sammen, og han truede Mor med at smide hende ned af en trappe. Sagsøger 1 blev meget bange og smed sig foran sin mor og holdt fat i hende.

Hvilke forandringer ønsker barnet sig:

Sagsøger 1 siger, at hun ville ønske at Vidne 2 var ude af billedet og lod familien være.

Endvidere ville Sagsøger 1 ønske at hende far ikke gør forskel på hendes og hendes halv søskende, og at hans kone lod være med at napper hende i armen. Adspurgt til hvorfor hendes stedmor napper hende i armen, siger Sagsøger 1 at det ved hun ikke, da hun ikke har gjort hende noget. Nogle gange napper hun hende stadig i armen.

Hvilke betydningsfulde forhold og omstændigheder ønsker barnet at bibeholde:

Være hjemme hos mor sammen med sine søskende.

2. Samtale med forældrene om barnet

Barnets relationer og sociale kompetencer:

Mor oplever Sagsøger 1 som en meget sød og hjælpsom pige. Hun fortæller, at Sagsøger 1 har fået det meget bedre efter hun har skiftet skole.

Forældrenes beskrivelse af familielivet og deres tilfredshed med det:

Mor oplever, at familielivet med hendes 4 piger, og Vidne 3 som hjælper til og foretager sig ting med dem, er meget harmonisk og at det går godt. Mor oplever, at det eneste problem, sådan som hun ser det pt., er Vidne 2.
...”

Socialrådgiveren konkluderede herefter følgende:

”...

Socialrådgiverens konklusion

Hvad kan der konkluderes på de konkrete oplysninger om barnet og familien: (afsnit A i undersøgelsens del 2)

Familieforhold:

Sagsøger 1 opleves som en sød pige, der virker lidt genert og stille. Hun beskriver sig selv om meget hjælpsom, og er meget tilfreds med sin hverdag.

Sagsøger 1

hjælper sin mor meget i hverdagen hvad angår pasning og afhentning af sine søskende. Mor og Sagsøger 1's far Vidne 1 arbejder sammen om

Sagsøger 1, og Sagsøger 1 bestemmer hvor hun har lyst til at være henne..

Vigtige faktorer og begivenheder i Sagsøger 1's liv er:

- Lillebror Person 4's død. Sagsøger 1 har før været en del af en sorggruppe. Mor og Sagsøger 1 taler af og til om Person 4 og støtter hinanden i sorgen.
- Sagsøger 1 har været vidne til hendes mors forliste forhold og er især mærket af mors forhold med Vidne 2, som var meget turbulent.
- Sagsøger 1 vælger ikke at være hos sin far så ofte, da hun følger sig tilsidesat og oplever, at hendes far ikke gider hende når hun er på besøg. Hun vil meget gerne have, at hendes far ville behandle hende på lige fod med hendes halvsøskende.

Hvad kan der konkluderes på den uddybende beskrivelse af barnet og familien: (pkt. 1-4 i afsnit B i undersøgelsens del 2)

Psykisk:

Sagsøger 1 er en meget stille, intelligent og venlig pige. Sagsøger 1 har i sit korte liv oplevet en del. Hun tænker meget på sin familie, og påtager sig ansvar, som egentligt ikke ligger i hendes regi. Ut. oplever, at Sagsøger 1 ikke er barn nok, og at hendes tanker og bekymringer er af voksen karakter. Sagsøger 1 er meget be-skyttende over for sin mor, og dette bevirker et endnu større pres på hende, i form af at hjælpe til med de daglige gøremål i det omfang at det bliver for meget.

Helbred:

Fysisk er Sagsøger 1 en sund og rask pige, dog meget spinkel og kan til tider virke bleg og gennemsigtig, dog opleves Sagsøger 1 som fysiks stærk.

...

Ut. vurdere, at Sagsøger 1 er en stærk pige, som hjælper hendes mor meget og holder meget af hendes søskende. Sagsøger 1 tilsidesætter egne behov for hendes søskende og dette går ud over hendes fritid og hendes privatliv. Sagsøger 1 finder sig i mange ting, og råber ikke op om hvad hun kunne tænke sig, men tæn-ker på hvad der er bedst for familien.

Hos hendes far føler Sagsøger 1 sig tilsidesat, og hun ønsker inderligt at han ser hende, hvilket han ikke gør, og Sagsøger 1 vælger at acceptere dette og affinde sig med situationen.

Sagsøger 1 er en pige, der i høj grad tilpasser sig omgivelserne og som glemmer/tilsidesætter egne behov og til tider følelser. Sagsøger 1 har brug for at være barn/teenager og må ikke tage voksne problemstillinger og bekymringer på sig. Mor skal hjælpe Sagsøger 1 i den proces, og fratage hende for nogle af de

opgaver hun har i hjemmet og derved opfordrer Sagsøger 1 til at søge andre in-teresse og sociale relationer uden for hjemmet.

Det ville være godt for Sagsøger 1, at opleve, at have et privatliv. En løsning kunne være, at Sagsøger 1 får sit eget værelse, hvilket Mor også har tilbudt hende.

Der vurderes at Sagsøger 1 har brug for hjælp og støtte til:

- At få interesser ude for hjemmet f.eks. i form af sport eller lignende. Derved får hun muligheder for at skabe nye relationer.
- At finde ud af hvem hun er og hvad hun står og ikke tilpasse sig alle andres ønsker
- At fralægge sig det ansvar hun så dybt føler for sine søskende, så hun kan få lov til at tænke som et barn og ikke påtage sig voksne problemstillinger.
- At få bearbejdet Person 4's død evt. i en sorggruppe.

Mor:

Ut. vurdere, at Mor en mor som er tæt knyttet til sine børn og hun opleves som en kærlig mor. Hun er meget stolt af hendes ”store flok” som hun selv udtrykker det, og er glad for at hendes familie er stor. Mor udviser stor bekymring for hendes børn trivsel og gør meget ud af, at de hygger i hjemmet og at børnene er glade og tilfredse.

Det opleves at Mor stadig bærer på en stor sorg efter Person 4's død og aldrig rigtig har fået det bearbejdet i det ordentligt, og at hun har brug for dette.

Mor har haft mange op og nedture i sit liv med børnenes fædre. Især Vidne 2 skaber dramatik i Mors liv, og det opleves at Mor er meget bange for ham, og ikke tør sætte sig igennem hvad der angår sig selv og hendes børn.

Idet at Mor er enlig mor, har hun mange gøremål og det er svært for Mor, at få tingene til at hænge sammen, hvilket gør at Sagsøger 1 er ansvarlig for at hente de mindre søskende i institution og passer dem indtil Mor vender hjem fra skole m.m.

Ut. vurdere, at Mor ikke er i stand til, at se, at hun giver Sagsøger 1 for meget ansvar for de mindre. Dette kan skyldes at hun forbinder Sagsøger 1 en samle-

ver/voksen og derved glemmer at Sagsøger 1 kun er en 12-årig pige der ikke skal tænke på børn, indkøb og madlavning. Idet at Mor er alene med børnene, kan det være belejligt for hende at lægge nogle af arbejdsbyrderne på Sagsøger 1.

Det vurderes at Mor har brug for hjælp og støtte i forhold til:

- at få klargjort sin moderrolle, og derved få tydelig gjort hvilke opgaver der er hendes og derved ikke pådrage Sagsøger 1 ansvar for de mindre søskende,
 - at støtte Sagsøger 1 til at få mere fritid ude for hjemmet, men også i hjemmet.
 - at skabe en fornuftig og god relation til børnenes fædre – især Vidne 2.
 - at få bearbejdet hendes søn Person 4's død, så hun ikke er nødt til at ty til Sagsøger 1 for trøst/eller trangen til at tale om ham.
- ...”

Sagsøgte (Kommune) afgav herefter den 22. juli 2008 en udtalelse til Statsforvaltningen om Sagsøger 2 og Sagsøger 3. Af udtalelsen fremgår blandt andet:

”...

Børn og Unge Forvaltning har i den seneste tid haft kontakt med Mor i forbindelse med, at der skulle udfærdiges en undersøgelse efter servicelovens § 50.

I den forbindelse har der været afholdt børnesamtaler med Sagsøger 2 og Sagsøger 3. Endvidere er det også blevet indhentet opmærksomhedsskemaer fra børnenes Institution 1, By 2

Børnesamtalerne fra 22. maj 2008.

Sagsøger 2: Sagsøger 2 oplever, at hverdagen er fin og det er dejligt at være hjemme hos mor. Hun synes, at det er dejligt at være sammen med sine søskende og mor, og tæller at de hygger sig meget.

Sagsøger 2 oplever, at samværet hos hendes far kan være svært, da hun oplever ham som sur og, at han skælder ud på hende og Sagsøger 3. Sagsøger 2 har udtalt, at hun ikke ønsker at være hos hendes far ofte, og at der har været episoder hvor han har været hårdhændet og meget vred.

Sagsøger 2 giver udtryk for, at hun selv vil bestemme hvornår hun skal ud til far, så hun også kunne have medbestemmelse i, hvornår hun ikke vil på samvær.

Sagsøger 3: Sagsøger 3 oplever, at hun ikke altid bryder sig om far og har flere gange under samtalen udtalt, at hun ikke synes, at Vidne 2 er hendes rigtige far, men at hun ser Vidne 3, som er far til Sagsøger 2 og Sagsøger 3's lillesøster Sagsøger 4, som hendes far. Sagsøger 3 fortæller, at Vidne 2 også kan være sød.

Sagsøger 3 holder meget af at være hos mor og sammen med hendes søskende.

Forvaltningen har modtaget opmærksomhedsskema på Sagsøger 2 og Sagsøger 3 fra Institution 1, By 2 fra d. 23.04.08:

Sagsøger 2 og Sagsøger 3 bliver beskrevet som børn der udvikler sig alderssvarende, fungerer godt socialt og trives i børnehaven.

Sagsøger 3: Der beskrives et godt samspil mellem børnene og deres mor. Endvi-dere beskrives der også et godt samspil mellem børnene og far, de 2 gange om måneden (ca.) de ser far.

Sagsøger 2: Der ses et kærligt samspil mellem mor og Sagsøger 2.
..."

Mor modtog herefter den 29. januar 2009 besked om, at Sagsøgte (Kommune) havde besluttet at passivere sagerne vedrørende alle fire piger. Som begrundelse for passiveringen anførte Sagsøgte (Kommune), at sagerne blev lukket, fordi alle børn var i god trivsel, og det blev vurderet, at der ikke var brug for hjælp og støtte i forhold til børnene.

Specifikt omkring Sagsøger 4 har Sagsøgte (Kommune) samme dag no-teret følgende om begrundelsen for passivering af sagen:

"...

Familie bestående af Mor og hendes 4 børn, Sagsøger 1, Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4. Mor er alene med sine fire børn.

Kontakt til familien gennem flere år, primært i forhold til forældrenes kommunikationsproblematikker.

Mor har haft stort behov for at snakke om diverse problematikker i forhold til børnenes fædre, men ønsker ikke nogle foranstaltninger tilknyttet familien.

Mor har været tilbud fam.hus. indsats, men ønsker ikke at indgå i foranstaltningen.

Sagsøger 4 beskrives som en pige i alderssvarende og positiv udvikling som trives godt, hvorfor det vurderes at hun ikke har behov for særlig støtte iht. SL. Sagen passiveres.

..."

Om den tredje periode fra underretning i marts 2009 til passivering i juni 2009:

Skole 3 sendte den 17. marts 2009 følgende underretning til Sagsøgte (Kommune):

”...

Sagsøger 2 har efter, at hun har været til samtale i statsamtet, fortalt sin SFO-pædagog, at hun ikke fik fortalt alt til ”manden” . Sagsøger 2 for-tæller nu, at ”jeg kan ikke lide at være hos min far, fordi han slår mig og altid er hidsig. Vi skal altid være på vores værelser” . Sagsøger 2 har tidligere for-talt en anden pædagog, at hendes far engang har kvalt hende. Sagsøger 2 gør sig mange bekymringer over, om hendes mor skal dø, fordi hun så kan risikere, at skulle være hos sin stedmor. ”Og det vil hun ikke!”

...”

Forvaltningen gennemførte herefter den 12. maj 2009 en samtale med Vidne 2. Om denne samtale er noteret følgende:

”...

Underretningsmøde- Vidne 2

D.d. haft møde med Vidne 2, far til Sagsøger 2 vedr. underretningen af 19.03.09. Vidne 2's kæreste Person 8 var også tilstede.

Vidne 2 er meget oprevet og uforstående over for de udtalelser som Sagsøger 2 er kommet med, hvor hun siger at hun bliver slået af far.

Vidne 2 mener, at det er Mor der står bag Sagsøger 2's udtalelser og at hun manipulerer med Sagsøger 2. Vidne 2 fortæller, at Mor ikke har noget filter, og gør ham dårlig i børnenes øjne.

Vidne 2 var i statsamtet i går, da han ønsker at samværet med Sagsøger 2 og lille-søster Sagsøger 3 bliver fastlagt. Vidne 2 oplyser, at statsamtet vil sætte en under-søgelse i gang vedr. ønske om samvær.

Vidne 2 ønsker at forvaltningen skal gå ind og sørge for, at Mor ikke manipulerer, så de derved ikke komme med falske udsagn om ham. Han mener, at kommunikationen mellem ham og Mor ikke fungerer, er pga. Mor. Vidne 2 fortæller, at Mor ikke overholder de aftaler de har vedr. samvær med børnene. Vidne 2 har overvejet ikke længere, at være en del af børnenes liv, da de så ikke ville blive ødelagte af mors løgne, og dårlige samarbejde.

Vidne 2 mener ikke, at han har nogen skyld i, at børnene, især Sagsøger 2 reagere som hun gør, og fortæller at hun ikke har de godt hjemme hos far. Vidne 2 fortæller, at børnene trives når de er hjemme og er blevet meget glade for deres lillebror Person 9.

Person 8 fortæller, at hun ikke synes det er godt for børnene, at samværet ikke fungerer, og mener også, at Mor ligger ord i munden på børnene.

Vidne 2 føler, at Mor forsøger at ramme ham, og at hun gør det gennem børnene. Vidne 2 synes, at underretningen er et angreb mod hans person, og at Mor gør det, så han opgiver samværet, med børnene.

Der aftales, at der tages kontakt til Vidne 2, efter at Ut. har haft kontakt til Mor og haft en børnesamtale med Sagsøger 2 vedr. underretningens indhold.

Vidne 2 var meget frustreret under mødet, og havde et voldeligt kropssprog. Han var meget højt talende og gestikulerende med fingeren peget med ud.
...”

Sagsøgte (Kommune) gennemførte den 4. juni 2009 også en samtale med Mor i anledning af den modtagne underretning. Om denne samtale er noteret følgende:

”...

Samtale med Mor/passivering

D.d. telefonisk samtale med Mor i forbindelse med modtaget underretning fra Sagsøger 2's skole, da Sagsøger 2 har udtalt, at far slår hende og at han er meget hidsig.

Mor har ikke bemærket blå mærker, eller lignende på Sagsøger 2, og hun har sine tvivl til om Vidne 2 direkte har slået Sagsøger 2. Hans attitude kan virke meget voldsom, især når han skælder ud.

Mor fortæller, at der fortsat er mange problemer med Vidne 2 og at Statsforvaltningen er ved at behandle deres sag om samvær.

Mor ønsker hjælp til at ”få Vidne 2 stoppet og give hende fred”. Deres kommunikation er stadig dårlig og de kan ikke samarbejde omkring børnene. Mor føler sig meget chikaneret af Vidne 2 og fortæller, at hun ønsker ro.

Sagsøger 2 har udtalt, at hun ikke vil over til sin far, og at hun er bange for ham.

Ved en tidligere samtale med Vidne 2 (Se notat af 12.05.09) fortæller Vidne 2, at han oplever, at Mor gør ham dårlig i børnenes øjne, og det er derfor de ikke vil hjem til ham. Ligeledes udtaler Vidne 2, at han ikke slår Sagsøger 2, og mener, at Mor er blevet manipuleret til udtalelsen.

Mor ønsker ingen anden form for støtte i forhold til Sagsøger 2.

Sagsøger 2 er en pige der er i god trivsel både hjemme og i skolen.

Forældrenes kommunikation og samarbejde er meget dårligt/ikke eksisterende, og de har kontinuerligt ytret sig negativt om hinanden og kommet med mange påstande.

Det aftales med Mor, at Ut. informerer skolen om, at sagen indstilles til passivering med henblik på, at de har en skærpet underretningspligt, og skal underrette på ny, hvis der bliver grundlag for dette.

I forbindelse med ovenstående, og at sagen er blevet drøftet med fagspecialist Vidne 5, indstilles sagen hermed til passivering.

...”

Sagsøgte (Kommune) passiverede sagen den 8. juni 2009. I brev til Vidne 2 blev beslutningen om passivering begrundet med, at det efter møder med Vidne 2 og Mor var vurderingen, at Sagsøger 2 var i god trivsel, og det ikke sås at være nødvendigt at yde hjælp og støtte fra forvaltningens side.

Om den fjerde periode fra underretning i 2011 til passivering i september 2011:

I 2011 modtog Sagsøgte (Kommune) i alt tre underretninger vedrørende børnene.

Fra Skole 3 modtog Sagsøgte (Kommune) således underretning af 18. fe-bruar 2011 vedrørende Sagsøger 2. Af denne underretning frem-går blandt andet:

”...

Udvikling og adfærd: Hvad ser du, og hvordan kommer det til udtryk i forhold til: kognitiv udvikling? Social udvikling (herunder kriminalitet)? Motorisk udvikling? Fysiske/psykiske overgreb. Evt. andre forhold?

Sagsøger 2 er kognitivt velfungerende, har ingen faglige problemer.

Hun er fysisk og motorisk velfungerende, går til Fritidsaktivitet 3 flere gange om ugen. Hun er desuden meget kreativ (sy, tegne m.m)

Hendes adfærd er bekymrende.

Her i første del af 2. klasse har Sagsøger 2 reageret meget udadrettet. Hun lader sig let provokere og ryger tit i konflikt med mange af de andre børn – både drenge og piger – også fra andre klasser. Hun holder på sit og har svært ved at løse en konflikt og bliver i steget fysisk. Bagefter bliver hun selv både ked af det og vred – hun er begyndt at flygte, når konflikten opstår.

På det seneste kommer hun ofte til skade (har slået ryggen, slået næsen, fået småsår m m og søger trøst og omsorg hos de voksne.

Hun er efterhånden isoleret i sin klasse.

Familieforhold

Hvordan ser du familieforholdene – og hvorledes påvirker de barnet? Andre forhold?

Sagsøger 2's forældre er fraskilte. De er meget optaget af deres indbyrdes konflikter, hvor de gentagne gange har været for retten angående forældremyndighed og samvær. Skolen har deltaget i en beskrivelse af Sagsøger 2, da hun gik i første klasse. Hun havde selv samtaler med en psykolog i forbindelse med forældrenes strid, hvilket tog hårdt på hende. Begge forældre blev i den anledning indkaldt til samtale hver for sig med henblik på at bede dem om, at holde Sagsøger 2 ude af deres konflikt. Begge forældre beskyldte den anden for forskellige svigt, og viste efterfølgende, at de fortsat lægger stort pres på Sagsøger 2. ligesom klassens pædagog også har oplevet, at forældrene har søgt at drage hende ind i deres konflikt. Vi fra skolens side kender ikke sandhedsgraden af forældrenes gensidige beskyldninger og oplever, at Sagsøger 2 bliver sendt ”i byen” med historier om den anden forælder.

Vi oplever, at Sagsøger 2's adfærd er udtryk for, at hun bliver mere og mere berørt af forældrenes anspændte forhold.

...

Sundhedsforhold

Hvad ser du, og hvordan kommer det til udtryk i forhold til barnets/den unges vækst og udvikling. Er den alderssvarende? Er der diagnose/prognose? Misbrugs problemer? Vægtproblemer? Er sundhedsplejersken inddraget? Evt. andre forhold?

Sagsøger 2's forhold ok med hensyn til beklædning, madpakker og skolesager.

Hun er tynd og labil af væsen, svinger fra at være åben og smilende til at være harmdirrende af vrede eller dybt ulykkelig.

Fritidsforhold og venskaber.

*Hvad ser du, og hvordan kommer det til udtryk i forhold til:
Isolation/ensomhed? Nyttige/unyttige netværk? Rollemodeller? Aktiviteter?
Evt. andre forhold?*

Sagsøger 2 har efterhånden ikke nogle klassekammerater tæt på sig og har i stedet fundet et par piger fra 0. og 1. klasse, som hun leger med i SFO. Hun søger meget kontakt med de voksne, gerne de mandlige pædagoger.

Hun har sjældent legeaftaler med klassekammerater.

Evt. andre relevante forhold.

Ressourcer og problemer i forhold til evt. andre relevante forhold, fx kultur, religion, mv.

Nogle situationer.

Pædagogen er blevet stoppet i Center af faren, som ville anmode om, at skolen lavede en underretning på moren.

Sagsøger 2 bryder sammen i en matematiktime, da hendes storesøster opsøger hende og fortæller hende, at efter en endnu en kendelse i statsamtet skal Sagsøger 2 og hendes søster hjem til faren i weekenden. Her får de lov at passe sig selv og skal blive nede på deres værelse i kælderen – i flg. Sagsøger 2.

Hvad synes barnet/den unge selv er hans/hendes styrker/svagheder

Hvad synes barnet/den unge han/hun er god til?

Moren beder Sagsøger 2 og hendes lillesøster fortælle til pædagogen om en epi-sode hjemme fra faren kort efter jul. (Har I nu fortalt)

I et børneinterview (nov. 10) giver Sagsøger 2 udtryk for, at hun vil blive bedre til at lege med kammeraterne og ikke blive uvenner med så mange.

Skolens handlinger

Hvad har skolen gjort for at afhjælpe problemet?

Vi har haft samtaler fortrinsvis med moren, som er mundet ud i, at Sagsøger 2 har fået det værre, bl.a. da vi til en skole-hjemsamtale beskrev hendes udadreagerende adfærd for moren, må hun efterfølgende på en eller anden måde

fået formidlet til Sagsøger 2, at vi ikke talte sandt og vi kun var ude på at give hende skylden. I den periode var det svært at nå Sagsøger 2...

Har der været en effekt? Ja: Nej: X

Hvis ja, hvilken, og hvorfor er denne effekt ikke (længere) tilstrækkelig?

Effekten har været lille, og vi anser årsagen til Sagsøger 2's opførsel som liggende i hendes frustration over at stå midt i forældrenes konflikt og opleve deres måde at være rollemodel for kommunikation og konflikthåndtering..."

Sagsøgte (Kommune) visiterede den 21. februar 2011 underretningen fra Skole 3 til videre behandling. Som begrundelse for visitationen blev anført:

"...

Underretning fra Skole 3. Sagsøger 2 beskrives som påvirket af forældrenes indbyrdes konflikter omkring forældremyndighed og samvær. Der følges op i forhold til underretningen med § 50 undersøgelse i det omfang det anses som tilstrækkeligt. Såfremt der skal iværksættes støtte for denne familie skal det indbefatte at begge forældre deltager idet det ellers ikke vurderes at være en opgave der kan løses i kommunalt regi, men er tilhørende Statsforvaltningen. ..."

Sagsøgte (Kommune) modtog den 22. februar 2011 en underretning fra Vidne 6, moder til Mor. Af denne underretning fremgår:

"...

Ang. Sagsøger 2, CPR nr. (Født 2002)

Underretning angående episode på Skole 3.

Da jeg erfarede, at mit barnebarn Sagsøger 2 nægtede at tage med sin far hjem, og en voldsom episode udviklede sig, mener jeg at det er min pligt som mormor, at oplyse om nogle af de traumatiske oplevelser, som har ramt familien, vores som Sagsøger 2's søskendes familier.

Jeg valgte at tage kontakt til Skole 3, hvor jeg havde en behagelig telefonsamtale med Souschef Vidne 7, Pædagogisk Afd., Skole 3. Jeg ridsede situationen op for ham, og vi blev enige om, at jeg skulle skrive dette brev, og jeg gerne måtte hen-vise til ovenstående., og derfor dette brev.

Min datter har siden puberteten haft tendens til karakterafvigende op-førsel, som i den grad har skadet hendes nærmeste. Min datter har 5 børn, hvoraf vi desværre mistede en lille dreng på 3,5 år af en uhelbredelig sygdom. Børnene har hun med 3 forskellige fædre, og i alle sam-kvemsforhold har der været meget store problemer.

Jeg har en god kontakt, og et udmærket forhold til alle 3 fædre, som jeg kun kan tale positivt om.

Min datter Mor har med sin væremåde splittet vores familie fra hin-anden, og krænker sine børn psykisk ved at manipulere dem og be-stemme, hvem de må holde af, og ikke holde af. Det er svært for mig her på skrift, at fortælle om alle de episoder der har været gennem de sidste mange år.

Jeg nævner her enkelte ting, som jeg selv har oplevet, og som vedrører Sagsøger 2's far. Da jeg holdt fødselsdag for 5 år siden, skulle han hente Sagsøger 2 hos os, hvor huset var fyldt med familie og venner. Den lille pige var utrolig glad, og var lykkelig over at se hendes far, og det kunne ikke gå hurtigt nok med at komme med ham hjem.

En dag i det nye år, havde jeg fået lov til at tage Sagsøger 2 med i Center på en forkælelsestur. Da vi kommer i centret, spørger Sagsøger 2, om hun måtte gå ned og hilse på sin far (er Stilling 1 i Center). Jeg indvilliger, og pigen giver sin far et stort kram, og han er meget glad for besøget. Efterfølgende handler vi, og inden vi forlader centret, er hun igen nede hos sin far, for at sige farvel. Da vi er på vej ud af cen-tret, siger Sagsøger 2 til mig: Mormor du skal ikke sige til mor, at jeg har været nede ved far. Jeg svarer, at det siger vi ikke noget om, da jeg alt for godt kender min datters reaktion, og alligevel med ondt i maven, med en lille smule angst, for hvordan det kommer til at gå. Sagsøger 2 over-natter hos mig. Næste dag kommer Mor og resten af børnene ud, og vi har en hyggelig dag, hvor de skal spise med, som de også gør. Da alle har fået øset mad op på tallerknerne, siger Sagsøger 2 pludselig, at hun har været nede og hilse på hendes far i går. Mor bliver meget hysterisk, rejser sig, og beordrer sine børn i overtøjet. Børnene forstår intet. men gør som der bliver sagt, selvom det er grædende. Sagsøger 2 bliver dybt ulykkelig, da hun tror hun har gjort noget meget slemt.

Mor råber til mig i børnenes påhør "Vidne 2 er en psykopat". Senere samme aften, modtager jeg en masse grimme beskeder pr. sms, og Mor får sin ældste datter Sagsøger 1 til at ringe og sige ting som jeg aldrig har hørt hende sige, hun tager fuldstændig hendes mors parti. Jeg har altid haft et rigtig godt og kærligt forhold til Sagsøger 1.

På dette tidspunkt er der købt billetter til Disney on Ice til Mor og hendes 4 piger samt den yngste datters far. Jeg er i syv sind, hvordan jeg skal gribe situationen an, men heldigvis har Vidne 2 pigerne, og gi-ver mig lov til at hente pigerne, og tage dem med. Vidne 3 som er far til den yngste pige, har også hende i denne weekend, aftaler jeg at mødes med til arrangementet. De sidste 2 billetter vælger jeg at sende til Mor, som har prøvet med adskillige sms'er at snyde mig til at sende alle billetterne til hende, da hun ikke er klar over, at jeg ved, at pigerne er hos deres respektive fædre. Da vi kommer til showet, dukker Mor op sammen med Sagsøger 1. Der bliver en iskold stemning, da hun tager Sagsøger 2 og hendes lillesøster Sagsøger 3 skiftevis over til sig, og hvisker noget til dem. Da forestillingen er slut, tager hun pigerne grædende med sig, og nægter at lade mig køre dem tilbage til deres far, som aftalt, hvor-efter hun fortæller mig, at børnene ikke vil køre med mig, men med hende. Jeg kører tomhændet tilbage til Vidne 2, og måtte forklare ham situationen. Lidt efter ringer hun til Vidne 2 fra mobilen, og Vidne 2 spørger Mor, hvad der sker, og hun svarer, at hun kommer med dem nu, og Vidne 2 kan hente to meget ulykkelige piger ude i bilen. Igen noget der skulle have været hyggeligt og rart endte i uhygge og gråd.

Dette er et lille udpluk af utallige traumatiske oplevelser. I mange år har jeg følt mig magtesløs i forhold til Mor. Da vi mistede lille Person 4, som hun også havde nægtet mig adgang til at besøge under et halvt års sygdomsleje, talte jeg med en kvindelig psykolog, som for første gang åbnede mine øjne for, at der var en manglende empati fra Mors side. Efter dette besøg fik jeg sat ord på nogle af de uforståelige ting omkring Mor. Mener selv, at jeg har prøvet at få en god kontakt med Mor, men kan ikke, da Mor ikke kan finde ud af at føre en stille og rolig samtale, og slet ikke er lydhør.

Denne underretning er et råb om hjælp for mine børnebørn, da jeg er bange for, at de bliver afskåret fra deres familie, og vi ikke må få lov at elske dem. I mange år, har jeg kun set mine børnebørn i meget korte perioder, da hun både har afskrevet sine forældre, bror, og resten af den nærmeste familie. Jeg håber med dette brev, at I kan hjælpe med at opretholde kontakten med faderen, da han på nuværende tidspunkt føler sig så magtesløs, at han tænker på at afskrive sig retten til at se sine piger, og dette mener jeg ville være meget synd.

Hvis I har brug for uddybende samtale, kan I kontakte mig på tlf. ...

Arbejder på Hospital som Stilling 2 i tiden fra 7.00-15.00, og kan her træffes på tlf. ...

Med venlig hilsen

Sagsøger 2's mormor

...”

Endelig modtog Sagsøgte (Kommune) den 25. maj 2011 en underretning fra Statsforvaltningen Syddanmark. Af denne underretning fremgår blandt andet:

”...

Vedr. Sagsøger 2 og Sagsøger 3 bosiddende hos Mor Adresse 1, By 2.

Under henvisning til Lov om social service § 153, vedrørende offentlig ansattes forpligtelse til at underrette kommunen, hvis de i deres virke, bliver bekendt med forhold for et barn eller en ung under 18 år, der må give formodning om, at barnet eller den unge har behov for særlig støtte, skal Statsforvaltningen Syddanmark afdelingskontoret i By 2 herved underrette Sagsøgte (Kommune) om følgende:

Statsforvaltningen er, under sin behandling af sag om samvær, blevet gjort bekendt med forhold vedrørende Sagsøger 2 og Sagsøger 3, der giver grund til at formode, at de har et særligt behov for støtte

Under sagens behandling, har Statsforvaltningen haft Sagsøger 2 inde til en samtale, samt afholdt møde med forældrene

Begge forældre, har under møderne udtrykt stor bekymring for deres børns ve og vel, samt udtrykt stor mistillid til hinandens evner til at drage ansvarligt omsorg for børnene

Senest på møde i Statsforvaltningen den 24. maj 2011 med fuldmægtig Person 10, børnesagkyndig rådgiver Person 11, børnenes far Vidne 2 samt hans Advokat og 2 bisiddere, giver Vidne 2 udtryk for stor bekymring for børnenes hjem-meforhold. Han mener, at forholdene er uudholdelige for børnene herunder, at han er bange for, at Sagsøger 2 og Sagsøger 3 på grund af de forhold de lever under, kan finde på at gøre skade på hans yngste barn. Han giver også udtryk for at han, hvis han rejste en bopælssag, vil være bange for, at børnenes mor kan finde på at tage livet af børnene og sig selv.

...”

Sagsøgte (Kommune) indkaldte herefter Mor og Vidne 2 til møde. Samtalerne blev dog ikke gennemført, hvorom Sagsøgte (Kommune) i notat af 1. juni 2011 anførte følgende:

”...

Underretningssamtale.

Begge forældre, Mor og Vidne 2, har været indkaldt til samtale ang. Tidligere fremsendt underretning d. 26/5-11. Vidne 2 melder afbud, da han ikke ønsker at komme til møde med mor. Samtidig informerer far om at han frasi-ges sig samværet med Sagsøger 2, da han ikke længere kan forsvare at hun står i så stort krydspres mellem forældrene. Samtidig gør Sagsøger 2's adfærd også at han ikke tør lade hende være alene med hans yngre sørbørn.

Mor udebliver uden afbud og d. 30/5-11 modtages indkaldelsen retur med oplysning om at hun er fraflyttet adressen og at hendes nye adr. er ukendt. Der søges i forvaltningens systemer efter ny adr., men hun er fortsat til-meldt den pågældende adr.

Det aftales med faglig teamleder Person 12 at der følges op på ny adr. medio juni 2011, hvor det må forventes at forvaltningens systemer er ajour-ført med f.eks. folkeregister. Dette med henblik på ny indkaldelse af mor.

...”

Sagsøgte (Kommune) indkaldte herefter ved brev af 15. juli 2011 Mor til en samtale den 8. august 2011 fra kl. 13.00 til 14.00. Referat af denne samtale er ikke fremlagt under denne sag.

Sagsøgte (Kommune) anmodede den 9. august 2011 Skole 3 om et opmærksomhedsskema vedrørende Sagsøger 2. Skole 3 indsendte herefter et opmærksomhedsskema af 29. august 2011, hvori blev oplyst blandt andet:

”...

Familieforhold

Hvordan ser du familieforholdene – og hvorledes påvirker de barnet? Andre forhold?

Som vi har forstået det, har Sagsøger 2's mor fået forældremyndigheden over Sagsøger 2 og Sagsøger 2 behøver ikke længere at opholde sig hos faren, hvilket har givet me-get ro på Sagsøger 2 og vi har ikke oplevet flere voldsomme situationer op til ve-ekender hos faren.

Skoleforhold

Hvad ser du, og hvordan kommer det til udtryk i forhold til: Faglighed? Fremmøde? Sociale forhold? Evt. andre forhold?

Sagsøger 2 klarer sit skolearbejde fint, er dygtig i både dansk og matematik.

Moren deltog til skole-hjemsamtalerne sammen med Sagsøger 2 i juni måned og det gik udmærket.

Sundhedsforhold

Hvad ser du, og hvordan kommer det til udtryk i forhold til barnets/den unges vækst og udvikling: Er den alderssvarende? Er der diagnose/prognose? Misbrugsproblemer? Vægtproblemer? Er sundhedsplejersken inddraget? Evt. andre forhold?

Sagsøger 2 har helt klart fået det bedre. Hun fremtræder rolig og glad og klager ikke længere over at have ondt i maven.

Fritidsforhold og venskaber.

Hvad ser du, og hvordan kommer det til udtryk i forhold til isolation/ensomhed? Nyttige/unyttige netværk? Rollemodeller? Aktiviteter? Evt. andre forhold?

Pædagogen har også bemærket, at Sagsøger 2 er blevet en meget gladere pige, hjælpsom og aktiv.

Evt. andre relevante forhold.

Ressourcer og problemer i forhold til evt. andre relevante forhold, fx kultur, religion, mv.

Sagsøger 2's storesøster hjælper hende og henter hende hjem fra SFO.
..."

Sagsøgte (Kommune) gennemførte herefter den 21. september 2011 en samtale med Mor, hvorefter sagen blev passiveret den 30. september 2011. Af no-tatet vedrørende samtalen med Mor fremgår:

”Gennemgang af underretning samt opmærksomhedsskema

Mor d.d. til samtale hvor vi dels gennemgår underretningen samt modtaget opmærksomhedsskema fra Skole 3 af 29.8.2011.

Mor selv oplever at det går meget bedre med Sagsøger 2, hvilket også bekræftes i opmærksomhedsskemaet. Efter at Sagsøger 2 ikke længere behøver at besøge sin far er der kommet mere ro på hende og skolen har ikke oplevet flere voldsomme situationer som tidligere hvor hun reagerede kraftigt før og efter samvær. Sagsøger 2 klarer sit skolearbejde godt, er dygtig i fagene og de oplever tillige at der er et godt skole/ hjem samarbejde.

Det vurderes på baggrund af opmærksomhedsskemaet at Sagsøger 2 ikke er omfattet af målgruppen særlige behov, og det aftales derfor at sagen passiveres. Mor er meget tilfreds hermed, og er opmærksom på, at der på et senere tidspunkt kan opstå et behov hvis Sagsøger 2 reagerer i forbindelse med at hun bliver teenager.

Sagen passiveres.”

Om den femte periode fra underretning i juni 2014 til passivering i oktober 2015:

I 2014 modtog Sagsøgte (Kommune) to underretninger af henholdsvis 5. og 15. juni 2014.

Underretningen af 5. juni 2014 blev indsendt af Person 13. Af denne underretning fremgår blandt andet:

”...

Til Børne/unge forvaltningen og Statsforvaltningen

I sag om Sagsøger 4 fra 1.A. Skole 3
(Tvist imellem Mor og Vidne 3)

Efter at jeg har oplevet en overdragelsesscene hjemme hos os, hvor Mor ikke var der, og hvor Vidne 3 skulle hente Sagsøger 4 på neutral grund, er det mit og min families klare indtryk at Sagsøger 4 følte det som et overgreb at blive hentet af sin far. Hun ville simpelthen ikke med ham hjem. Hun råbte, skreg og græd og spændte sig som en flitsbue imens Vidne 3 tvang hende ind i sin bil. Det var en meget voldsom oplevelse for hele min familie. Jeg og min familie var meget påvirkede i dagene efter, og meget bekymret for Sagsøger 4. Og derfor er jeg nu gået ind i sagen ...

Jeg ønsker ikke at denne skrivelse skal komme Vidne 3 for øre, da Vidne 3 har vist tillid til vores familie, ved at lade overdragelsen ske ved os. Men jeg må indrømme, at det jeg oplevede under overdragelsen, har gjort, at jeg bliver nødt til at indberette denne sag.

Ikke for at skade Vidne 3, men for at hjælpe Sagsøger 4. Og hvis Sagsøger 4 skal hjælpes kræver det at Vidne 3 indser, at det ikke handler om hans ret, men om Sagsøger 4's velbefindende.

Jeg vil gerne have lavet en grundig og tilbundsående undersøgelse, der fortæller hvad der foregår i Vidne 3's hjem og giver svar på hvorfor Sagsøger 4 er utryg i sin fars hjem ... Efter at have oplevet denne episode, mener jeg at Vidne 3 har brug for at få redskaber til at kontrollere sin vrede. Og redskaber til at være sammen med sin datter på en måde så Sagsøger 4 ikke er bange og utryg i hans selvskab.

Hvis der kommer styr på det, så vil Mor også føle sig mere tryk ved at overdrage Sagsøger 4 til Vidne 3, hvis hun ved at Sagsøger 4 har det godt hjemme hos Vidne 3. Og det vil smitte af på Sagsøger 4, der vil kunne mærke at hendes mor er tryk ved situationen, når hun bliver afleveret på neutral overdragelsesgrund.

Jeg har oplevet Mor som en hårdtarbejdende og ansvarlig mor, der kun gør gode ting for hendes 4 piger. En mor som får hverdagen til at glide trods det at hun har selvstændig virksomhed og samtidigt får tid til at ordne alle hverdagens gøremål.

Sagsøger 4 går i min datters klasse i 1.A. på Skole 3 og de går til Fritidsaktivitet 4 sammen om torsdagen på Skole 4. Jeg har kun oplevet Sagsøger 4 som en god veninde, der har trøstet, når min datter var ked af det ... Jeg har oplevet Sagsøger 4, som en pige, der har stor empati for andre børn og er god til at aflæse følelser. jeg har oplevet at Sagsøger 4 er ekstraordinær fagligt dygtig i skolen. Det ser jeg som et tegn på at Mor sørger for at hun får lavet sine lektier. Jeg har indtryk af at Mor har et godt forhold til sine børn og at de er glade for Mor.

Jeg skriver ikke dette brev for at tale Mors sag, men for at Sagsøger 4 skal få en god tilværelse. Og det som jeg har oplevet under overdragelsen af Sagsøger 4 til Vidne 3 er ikke godt for nogen af dem.

Hvis Vidne 3 gerne vil bygge et godt forhold op til Sagsøger 4 skal han hjælpe hende og give hende tid, i stedet for at tvinge hende. Sagsøger 4 har mistet tilliden til ham. Den skal han arbejde på at bygge op. Ifølge Mor har Sagsøger 4 gang på gang oplevet sin fars ukontrollerede vrede. (En ukontrolleret vrede som jeg tror er grundet i hans depressioner igennem tiden og selvmordstrusler /eks. en nytårsaften for omkring 3-4 år siden. Jeg vil anbefale at I tjekker hans lægejournaler. Journalerne må kunne bekræfte hans depressioner og politiets indtrængen og ambulancelægens rapport).

Vidne 3 skal have redskaber til hvordan han kontrollerer sin vrede. Og han skal have konkrete forslag til hvordan en hverdag sammen med Sagsøger 4 skal bygges op for at hun ikke kommer til at føle sig ensom og utryg. Vidne 3 skal have konkrete redskaber til hvordan han skal handle i overdragelsessituationerne, hvor Sagsøger 4 ikke vil med ham hjem. Det dur ikke at han tvinger hende med magt. Det gør bare at hun for hver gang, føler det som et overgreb og mister tilliden til ham fuldstændig til sidst.

Mor giver udtryk for at hun gerne vil have at Sagsøger 4 ser sin far ... Men det skal være på en måde så Sagsøger 4 føler sig tryk sammen med sin far. Og det gør Sagsøger 4 ikke, som det er nu!

...

Afslutningsvis ...

Jeg håber at I på Familiehuset og børne/unge- socialforvaltningen kan hjælpe Mor i at blive hørt i Statsforvaltningen. Mor siger at Vidne 3 bevidst forsøger at stille hende i et dårligt lys og fortæller ting som ikke passer. Men når hun sidder i situationen overfor ham, føler hun sig mundlam og har givet udtryk for, at hun er bange for hans efter-følgende vredesudbrud. Og desuden er hun meget ærekær og ønsker ikke at mundhugges om usandheder i andres påhør.

Mor ønsker ikke at forværre forholdet til Vidne 3, da hun gerne vil have en fremtidig god relation til Vidne 3 for Sagsøger 4's skyld. Og derfor siger Mor, at hun ikke ønsker at inddrage en jurist i sagen, da hun mener det er tillidsbrud, og i øvrigt har Mor ikke råd til at køre en sag.

...”

Underretningen blev modtaget i forvaltningen den 13. juni 2014, hvorefter Sagsøgte (Kommune) lagde en plan for den videre sagsbehandling. Om denne plan er noteret følgende:

”...

Plan for underretning

Ut. modtager underretningen 13. juni 2014 og planen herfor er ligeledes udarbejdet d.d.

Underretningen beskriver at Sagsøger 4 ikke har det nemt i hendes hver -dag vedr. det at hendes forældre ikke længere er sammen og der er vanskeligheder vedr. samværet/overdragelsen med far.

Ligeledes beskrives det, at Sagsøger 4 ikke trives i samværet med far.

På baggrund af oplysninger i underretningen vurderes det ikke, at der er behov for at iværksætte akutte foranstaltninger jf. SL § 155 stk. 2

Det vurderes der skal holdes afklarende samtaler med forældrene samt barnet, for at vurderer hvorvidt det må antages at barnet eller familien har behov for særlig støtte, såfremt det er bekymring for barnets sundhed, trivsel og udvikling. Eller hvorvidt dette er en sag, hvor handlemuligheder og bemyndigelse er en del af statsforvaltningens kompetencer.

Forældrene indkaldes til underretningssamtale onsdag d. 18. juni 2014

Der vil ligeledes blive afholdt børnesamtale ovennævnte dato.
..."

Underretningen af 15. juni 2014 blev indsendt af Sagsøger 4's klasse-lærer og pædagog på Skole 3. Af denne underretning fremgår blandt andet:

"...

Udvikling og adfærd:

Hvad ser du, og hvordan kommer det til udtryk i forhold til: kognitiv udvikling? Social udvikling (herunder kriminalitet)? Motorisk udvikling? Fysiske/psykiske overgreb? Evt. andre forhold?

Vi er bekymrede for, at vi ikke rigtig kan nå ind til Sagsøger 4. Vi kan se at hun ofte er trist og ked af det, men hun vil ikke fortælle os, hvad der er galt. Hun siger, det ikke har noget med skolen at gøre. Hun har i de sidste par måneder haft det rigtig svært, når hun skal hjem til sin far. Jeg er i tvivl om, hvor denne åbenbare mistriivsel stammer fra.

(Udvikling og adfærd) Jeg ser en pige som ofte er indelukket og mut. De sidste par måneder har hun tit klaget over mavesmerter. Socialt er hun vel-lidt, men hun kommer sommetider ud i konflikter og kan være ret skrap.

Familieforhold

Hvordan ser du familieforholdene – og hvorledes påvirker de barnet? Andre forhold?

Sagsøger 4 bor sammen med sin mor og sine 3 søstre. Sagsøger 4 har ikke den samme far, som de andre har. Hun har samkvem med sin far hver anden weekend og hver anden onsdag. Forældrene har meget svært ved at samarbejde. Det kom bl.a. til udtryk en fredag, hvor far skal hente hende. Sagsøger 4 græder og er meget ked af det. Hun vil ikke rigtig fortælle, hvorfor hun er ked af det. Vi kunne tydeligt se på hende, at hun havde det rigtig skidt. Sagsøger 4 vil ikke med ham hjem, men lover ham, at hun vil tage med ham hjem næste gang. Så han ender med at tage hjem uden hende. Den efterfølgende fredag vil hun stadig ikke med ham hjem, på trods af hun havde lovet ham det. Han tager hende med alligevel under protester. Det har stået på et par måneder.

Hun fortalte også, at hun skulle have været ved ham i vinterferien, men kom ikke hjem til ham.

Vi spørger tit ind til hende, når vi kan se, at hun er ked af det eller klager over ondt i maven, men hun siger, at hun ikke har lyst til at tale om det. Far er bekymret for, om han på sigt vil miste kontakten til Sagsøger 4, da hendes søstre har mistet kontakten til deres fædre, da de havde den samme alder Sagsøger 4 har nu.

Skoleforhold

Hvad ser du, og hvordan kommer det til udtryk i forhold til: Faglighed? Fremmøde? Sociale forhold? Evt. andre forhold?

Hun klarer sig godt fagligt, og også ok socialt. Hun kommer af og til til at sige noget, som sårer de andre.

Sundhedsforhold

Hvad ser du, og hvordan kommer det til udtryk i forhold til barnets/den unges vækst og udvikling: Er den alderssvarende? Er der diagnose/prognose? Misbrugs problemer? Vægtproblemer? Er sundhedsplejersken inddraget? Evt. andre forhold:

Hun er altid meget velklædt og i fin fysisk form. Hun klager ofte over, at hun har ondt i maven...

Hvad har skolen gjort for at afhjælpe problemet?

Vi har lavet legemakkere for at få deres øjne op for alle de andre børn i klassen. Vi har snakket meget med børnene omkring, hvordan man skal være mod hinanden og vi forsøger at lære dem at løse konflikter på en god måde.

Sagsøger 4 siger selv, at når hun er ked af det, har det ikke noget med skolen at gøre. Vi synes derfor, at det er svært at hjælpe hende.
 ...”

Sagsøgte (Kommune) gennemførte herefter den 28. august 2014 en børnesamtale med Sagsøger 4. Om denne samtale er noteret blandt andet:

”...

Børnesamtalen jf. Servicelovens § 48:

Dato: 28. august 2014

Sted: Hjemme ved Sagsøger 4 (mor)

Deltagere: Sagsøger 4 og ut.

Bisidder tilbudt jf. SL § 48 a: Det er ok med Sagsøger 4, at vi taler alene sammen.

Formål med samtalen: Samtalen afholdes i forbindelse med udarbejdelse af § 50 – den generelle trivsel, samt vedr. bekymringen i forhold til mor og far samarbejde, samt samværet med far.

Sagsøger 4 fortæller at hun får ondt i maven når mor og far ikke vil snakke sam-men, samt når hun skal over til far. Hun fortæller at hun ikke vil være ved far, men i stedet ved mor, hvor også hendes søskende er. Derudover er hun bange for far, fordi han ofte råber højt, hun føler han kan være voldsom, samt at han engang har revet hende i armen.

Sagsøger 4 fortæller at når hun er ved far, så vil hun meget gerne ringe til mor, men at de må hun ikke, hvilket hun synes er træls.

Endvidere fortæller Sagsøger 4 at Sagsøger 3 nogen gange er med ved far og så synes Sagsøger 4, at det er lidt nemmere at være der og at far ikke er så sur.

Adspurgt hvad de laver sammen, fortæller Sagsøger 4 at de spiller spil, ser film og læser godnat historie osv.

Sagsøger 4 siger at det går med samværet, men at hun slet ikke vil sove der, da hun får så ondt i maven, samt at hun savner mor og sine søstre. – men at far bliver sur, når Sagsøger 4 bliver ked af det.

Vi snakker om hvorledes Sagsøger 4 kunne tænke sig, at samværet så ud i den næste periode for at hun kunne føle sig tryk i det.

Sagsøger 4 siger, at hun i en periode ønsker sig, at der ikke er noget fast, men at hun bare kan ringe og tage derover når hun har lyst. Vi snakker om at dette ikke er en mulighed, da det er godt for alle børn at der er samvær både med mor og far.

Sagsøger 4 fortæller, at hun i en periode ikke vil sove ved far, men at hun evt. kan være der fra skole fredag til omkring kl. 20 og at de så igen kan være sammen søndagen, fra formiddag til eftermiddag.

Vil aftaler at ut. snakker med mor og far vedr. dette.

Sagsøger 4 siger at far ikke taler pænt til mor og at han ikke hilser igen når de ser hinanden andre steder. Ligeledes siger hun, at far ikke synes mor er sød.

Sagsøger 4 fortæller at hjemme ved mor går det rigtig godt og det er altid hug-geligt at være sammen derhjemme, dette både med de andre søstre, samt mor.

Ut. informere Sagsøger 4 om at der skal holdes familierådslagning og hvad dette betyder. Sagsøger 4 tror ikke det bliver så sjovt at mor og far, samt det øvrige netværk skal være sammen – men hun, vil gerne at samarbejdet bliver bedre.
...”

Sagsøgte (Kommune) gennemførte yderligere en børnesamtale med Sagsøger 4 den 30. september 2014. Om denne samtale er noteret:

”...

Børnesamtalen jf. Servicelovens § 48:

Dato: 30. september 2014

Sted: Hjemme ved Sagsøger 4 (hos mor)

Deltagere: Sagsøger 4 og ut.

Bisidder tilbudt jf. SL § 48 a: For Sagsøger 4 er det ok, at hende og jeg snakker alene sammen.

Formål med samtalen: At hører hvorledes det går generelt, samt i forhold til mor og far samarbejde, samt samværet med far.

Siden sidste aftalte vi, hvilket mor og far sagde ja til, at Sagsøger 4 skulle hjem til far fredag fra skole til aften og de så skulle være sammen igen søndag.

Sagsøger 4 fortæller at hun ikke synes det går så godt med samværet, da hun fortsat får meget ondt i maven og bliver ked af det.

Hun fortæller at når far er sammen med hende, så sidder han meget af tiden med sin Ipad eller telefon og siger ikke noget. Nogen gange virker far sur og siger ”du burde skamme dig” når der er ting sammen med ham som hun ikke vil. Sagsøger 4 har også den opfattelse, at der har været en episode hvor far rev Sagsøger 4 i armen, så hun kom med ind og efterfølgende at han havde sat sig på hende i sofaen.

Sagsøger 4 fortæller om sommerferien ved far, hvor de var sammen i flere uger. Sagsøger 4 fortæller at de var i campingvogn, men at far ikke var rigtig sammen med hende, da der hele tiden var andre på besøg. Hun var over ved en anden pige og sove, for ikke at skulle være ved far og dem som var på besøg.

Sagsøger 4 ønsker nu kun samvær med far om torsdagen efter skole til om aftenen – vi aftaler at ut. snakker med far og Sagsøger 4 herom, men at det ikke er sikkert det kan lade sig gøre.

Sagsøger 4 fortæller at det er dejligt og godt at bo ved mor og de hygger sig altid sammen med hendes andre søskende.

Sagsøger 4 fortæller at alle fire piger dele værelse og dobbeltseng sammen.

Adspurgt fortæller Sagsøger 4 endvidere at hun ikke så gerne har legeaftaler pt., da hun savner dem derhjemme (mor og søskende) og hun vil slet ikke sove ude, da hun synes det er svært uden de andre piger.

Sagsøger 4 fortæller, at hun går til Fritidsaktivitet 3 to gange i ugen og det er hun rigtig glad for og hun har også venner på Hold.

Sagsøger 4 siger at hun kan fortælle mor alt og de aldrig er uvenner – Sagsøger 4 siger at det ikke er alt hun fortæller til far, fordi han kan blive sur og skælde ud.

Sagsøger 4 siger at det går rigtig godt i skolen og hun er glad for at have skiftet til Skole 4. Hun fortæller at hun ofte blev drillet på den gamle skole. På den nye skole giver hun udtryk for, at hun har fået gode venner og veninder, samt at hun fagligt følger ok med. Derudover at hun nogen gange er sammen med dem fra skolen i fritiden.

I SFO går det rigtig godt.

Vi snakker igen om, at der skal holdes familierådslagning – Sagsøger 4 er fortsat ikke helt tryk herved, men siger det er ok.

...”

Den ansvarlige sagsbehandler foretog den 10. november 2014 en foreløbig vurdering af støttebehovet. Af vurderingen fremgår blandt andet:

”...

Foreløbig vurdering – familierådslagning

Der er iværksat børnefaglig undersøgelse, men denne kan ikke nå at blive udarbejdet inden for tidsfristen, hvorfor der er træffes en foreløbig vurdering.

Det vurderes, at der behov for en familierådslagning, hvor også netværket inddrages.

Dette så der kan blive lavet aftaler for samværet, så Sagsøger 4 trives i det og der igen kan blive etableret en god kontakt i mellem hende og far, som alle bak-ker op omkring. Ligeledes at der bliver lavet aftaler for samarbejdet imellem mor og far.

...”

Samme dag indstillede den ansvarlige teamleder til familierådslagning. Af indstillingen fremgår blandt andet:

”...

Indstilling

Barnets navn og cpr.nr.: Sagsøger 4, cpr: CPR nr. (Født 2006)

Der indstilles til bevilling af familierådslagning, jf. SL § 52, 3, 9

Resume: Sagsøger 4's forældre er ikke sammenboende og der er store vanskeligheder vedr. samværet og samarbejdet, hvilket påvirker Sagsøger 4 så meget at hun har ondt i maven, ikke vil afsted, ikke længere vil overnatte ved veninder osv.

Vurdering:

Det vurderes, at der behov for en rådslagning, hvor også netværket inddrages.

Dette så der kan blive lavet af taler for samværet, så Sagsøger 4 trives i det og der igen kan blive etableret en god kontakt, som alle bakker op omkring. Ligeledes at der bliver lavet aftaler for samarbejdet imellem mor og far. ...”

Familierådslagningen blev herefter gennemført på Skole 2 lørdag den 15. november 2014 kl. 11. Deltagerkredsen var anført som ”Sagsøger 4, mor og far, Person 14 og Person 15, Faster Person 16 og Person 17, Person 18 og Onkel Person 19, Søster Person 20 og Søster Sagsøger 1, Person 21 og Vidne 1 og socialrådgiver Vidne 8.”

Sagsøgte (Kommune) påbegyndte den 5. september 2014 udarbejdelsen af en børnefaglig undersøgelse vedrørende Sagsøger 4. Resultatet af denne forelå den 26. januar 2015. Af undersøgelsen fremgår blandt andet:

”...

4. Baggrund for undersøgelsen

Historik der begrunder at der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse

Forvaltningen modtager den 10. juni 2014 underretning vedrørende bekymringer for Sagsøger 4, på baggrund af forældrenes indbyrdes konflikt. I underretningen beskrives der konflikter imellem forældrene, samt at Sagsøger 4 ikke trives i hendes samvær med Vidne 3.

Vedrørende skilsmisse og samværs problematikker er det Statsforvaltningens opgave at varetage disses. Dog beskrives så belastende bekymringer, hvorfor forvaltningen kan have mistanke om, at Sagsøger 4's udvikling og trivsel ikke kan sikres. Der holdes derfor afklarende samtale med forældrene og med Sagsøger 4. På baggrund af samtalerne træffes afgørelse om udarbejdelse af § 50 undersøgelse, hvilket forældrene samtykker til.

5. Undersøgellesaktiviteter (se samarbejdsaftale)

10. juni 2014 forvaltningen modtager underretning
 18. juni 2014 underretning samtaler afholdes med forældrene
 14. august 2014 samtale med Vidne 3 (hjemmebesøg)
 22. august 2014 samtale med begge (hjemmebesøg)
 28. august 2014 børnesamtale med Sagsøger 4 (hjemmebesøg)
 5. september 2014 samtale med begge forældre på forvaltningen
 24. september 2014 samtale med begge forældre på forvaltningen, samt samordner vedrørende familierådslagningen

30. september 2014 børnesamtale med Sagsøger 4 (hjemmebesøg) 15.
 november 2014 afholdelse af familierådslagningen 8. januar 2015
 børnesamtale med Sagsøger 4 (hjemmebesøg) 15. januar 2015 samtale med
 begge forældre på forvaltningen

6. Sammenfatning og analyse...

Løbende i undersøgelsen er der beskrevet problematikker og udæk-kede behov i forhold til Sagsøger 4, som hele tiden vender tilbage til forældrenes konflikter, manglende samarbejde, samt samværet med Vidne 3. Hvorfor det ud fra beskrivelserne i undersøgelsen må antages at Sagsøger 4 er i generel trivsel, men at der er bekymrende forhold, i forhold til hendes samvær med Vidne 3 og forældrenes samarbejde...

Vedr. samværet med Vidne 3 beskriver Sagsøger 4, at hun har ondt i maven op til, under og efter samværet. Hun beskriver at, hun ikke føler at Vidne 3 er tilstede i samværet, men at han er optaget af f.eks. facebook, at have gæster osv. Endvidere beskriver Sagsøger 4, at hun er bange for at fortælle far hvorledes hun har det, da han ofte bliver vred. Dette sammenholdt med at Sagsøger 4 beskriver flere episoder hvor Vidne 3 har reageret voldsomt og uhensigtsmæssigt og Sagsøger 4 beskriver dette som værende med utrygt for hende, samt at det er medvirken til, at hun bl.a ikke ønsker at sove der.

Vidne 3 siger om de uhensigtsmæssige episoder, at det har været i af-magt og vrede, men at det ikke har været rettet mod Sagsøger 4, men i stedet hele situationen/konflikten, som han mener er forårsaget af Mor, idet han tror, at hun har en skjult dagsorden i forhold til, at Sagsøger 4 ikke skal have kontakt til Vidne 3 og hun derfor præger hende inddirekte...

Mor giver udtryk for, at hun gerne vil have at Sagsøger 4 er sammen med Vidne 3, men at hun synes at Vidne 3 ødelægger rigtig mange ting for sig selv i samværet, samt at hun på baggrund af de mange episoder, ikke synes at Vidne 3 har de nødvendig redskaber til at møde Sagsøger 4 og tackle hende og situationerne hensigtsmæssigt...

7. Faglig vurdering på baggrund af undersøgelse og analyse

- En afvejning af barnet/den unges problemer og ressourcer på baggrund af analysen.
- Begrundet stillingtagen til om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger.

Det vurderes overordnet, at Sagsøger 4 er en alderssvarende og velfungerende pige, som generelt trives rigtig godt. Gennemgående beskrevet i undersøgelsen, er der konflikter og manglende samarbejde imellem forældrene, dette i sådan en grad, at Sagsøger 4 bliver påvirket af det, i form af ondt i maven, ked af det, samt at hun pt. ikke beskriver at være glad for samværet og primært overnatningerne hos Vidne 3.

Det at Sagsøger 4's tre ældre søskende ikke har fast samvær med deres fædre – er ikke en aktuell bekymring for forvaltningen. Vidne 3 Mener dog dette er et mønster for Mor. Forvaltningen går ikke yderligere ind i årsagen til, hvorfor de andre piger ikke har samvær med deres fædre, da der isoleret ses på Sagsøger 4's trivsel. Men på baggrund heraf ønsker forvaltningen selvfølgelig at tydeliggøre over for Mor, at der er afgørende at Sagsøger 4 har samvær med sin far...

Herudover vurderes det, at der er behov for, at Vidne 3 søger hjælp i forhold til, at kunne håndtere sin vrede/frustration mere hensigtsmæssigt, så han ikke fremadrettet skubber Sagsøger 4 fra sig, men i stedet formår, at kunne rumme og anerkende hendes følelser og modstand.

8. Barnets/den unges forhold

Barnets/den unges udviklingsmæssige behov - ressourcer og problemer:

Barnets/den unges udsagn:

Sagsøger 4 beskriver, at hun har ondt i maven i en til to dage før hun skal hjem til far, samt når hun er hjemme ved far. Adspurgt fortæller Sagsøger 4, at hun ikke ved hvorfor hun har ondt i maven, men at hun bare ikke har lyst til at være ved far.

Sagsøger 4 siger at hun også kan få ondt i maven, når mor og far ikke kan tale ordentligt sammen.

Efter undertegnede har forsøgt at ændre i samværet, og Sagsøger 4 skulle være ved far fredag aften samt søndag fortæller Sagsøger 4, at hun fortsat ikke synes det går godt med samværet, da hun fortsat får meget ondt i maven og bliver ked af det.

Forældrenes og andres udsagn:

Underretning dateret den 5. juni 2014 beskriver, at Sagsøger 4 har ondt i maven flere dage op til der skal være samvær med Vidne 3...

Skole 4 skriver i deres udtalelse dateret d. 14. januar 2015, at Sagsøger 4 er motorisk dygtig.

Mor fortæller, at Sagsøger 4 generelt er en glad pige, men at hun bliver ked af det når de snakker om samvær med Vidne 3, samt at Sagsøger 4 i da-gene op til samværet får ondt i maven, hvilket hun ligeledes har når hun kommer hjem fra samvær...

Socialrådgivers observationer:

Undertegnede oplever at Sagsøger 4 bliver trist og mut når vi snakker om samværet med far. Og det virker oprigtigt i hende, at der er forhold vedrørende samværet, der giver hende ubehag eller ondt i maven.

Barnets/den unges ressourcer og problemer:

Det vurderes problematisk, at Sagsøger 4 i hverdagen skal have spekulationer der giver hende ondt i maven vedr. samværet med Vidne 3 og forældrenes indbyrdes konflikt...

Vedrørende afhentningerne af far hver anden fredag, fortæller Sagsøger 4 at det er fordi, at hun ikke vil hjem til samvær hos far og hun meget hellere vil hjem til mor og sine søstre, for det er mere hyggeligt og der er ingen der bliver sure...

Skole 4 beskriver endvidere at deres eneste ekstra indsats i forhold til Sagsøger 4 er, at hver anden fredag når hun skal hjem til Vidne 3, så er der vanskeligheder ved afhentning, hvor Sagsøger 4 har ondt i maven, bliver ked af det og ikke vil med far...

Skolen skriver, at på øvrige dage, er der intet at bemærke i forhold til hendes trivsel...

Mor beskriver at der ikke er nogen problemer når hun afhenter Sagsøger 4. Ligeledes fortæller Mor at hun ofte er blevet kontaktet af skolen, når Vidne 3 har hentet Sagsøger 4 og hvor skolen beskriver de voldsomme episoder. Mor fortæller at det er til stor frustration, da hun gerne vil have at Sagsøger 4 skal være sammen med Vidne 3, men samtidig bliver hun ked af det og føler sig magtesløs ved, at Sagsøger 4 p.t. ikke trives i samværet og at afhentningerne bliver så voldsomme...

8.4 Udvikling og adfærd

8.4.a Følelsesmæssig og adfærdsmæssig udvikling

Barnets/den unges udviklingsmæssige behov – ressourcer og problemer:

Barnets/den unges udsagn:

Sagsøger 4 fortæller at hun for det meste er en glad pige, men at hun tænker meget over tingene.

Sagsøger 4 beskriver, at hun er meget tæt knyttet til sin mor og de tre storesøstre som hun bor sammen med. De laver alle sammen mange ting sammen og hun kan snakke med dem om alt...

Socialrådgivers observationer:

Sagsøger 4 virker som en glad pige, det er dog tydeligt, både at se, men også når hun beskriver det, at hun er meget tryk ved sin mor og er afhængig af denne relation.

Sagsøger 4 beskriver hverdagen hjemme ved mor som tryk, forudsigelig og stabil. Hun beskriver sig selv som værende glad og have andel i dette. Når vi snakker om samværet med far, så er Sagsøger 4 fortsat tydelig på det hun fortæller, men virker mut og kigger meget ned.

Sagsøger 4 virker umiddelbar og let aflæselig...

8.4.c Social fremtræden

Barnets/den unges udviklingsmæssige behov - ressourcer og problemer:

...

Socialrådgivers observationer:

Sagsøger 4 fremstår hun som en køn og smilende pige, der også er lidt genert. Hun er altid ren og pæn i tøjet, samt at håret er sat flot op. Sagsøger 4 er endvidere høflig i hendes adfærd og har pæne maner, altså siger tak for mad, henter ting, tager ud af bordet osv.

I børnesamtalerne, samt ved familierådslagningen oplever underteg-nede, at Sagsøger 4 er god og tydelig til at sætte ord på hvad hun vil og ikke vil...

8.5 Familieforhold – Familierelationer

Barnets/den unges udviklingsmæssige behov - ressourcer og problemer:

Barnets/den unges udsagn:

Sagsøger 4 fortæller, at når hun er ved far, så bruger han meget af tiden på, at sidde med sin iPad eller telefon og siger ikke noget. Hun beskriver, at far virker sur, især fordi han ofte siger "du burde skamme dig" når der er ting, som Sagsøger 4 ikke ønsker at lave sammen med far, eller de snakker om, at hun ikke vil være der så meget.

Endvidere har Sagsøger 4 beskrevet at der har været en episode hvor far har revet hende i armen og efterfølgende har sat sig oven på hende i sofaen. Sagsøger 4 beskriver den episode som meget voldsom for hende og hun er bange, skuffet og vred. Sagsøger 4 fortæller, at hun nogle gange har haft søster Sagsøger 3 med hos far, hvilket hun synes er rart, for så er det nemmere at være der og far virker ikke så sur.

Derudover fortæller Sagsøger 4 om sommerferien 2014, hvor hun var med far i campingvogn i 14 dage.

Sagsøger 4 fortæller at hun slet ikke synes at far var rigtig sammen med hende, men at han i stedet hele tiden havde travlt med, at der hele tiden skulle være gæster og han skulle tale med dem.

Sagsøger 4 siger at det ikke er alting som hun fortæller far, fordi at han ofte bliver sur og skælder ud.

Endvidere beskriver Sagsøger 4, at hun nogle gange gerne vil ringe til mor når hun er ved far, men at det må hun ikke for far, hvilket hun er ked af det over.

Notat fra børnesamtale, dateret d. 8. januar 2015:

" Om samværene med far, fortæller Sagsøger 4, at der nyligt har været en episode hvor de var på rådhuset med skolen og Sagsøger 4 ville gerne med mor hjem. Sagsøger 4 skulle hjem til far og han rev hende i armen ind i bilen samt skældte hende ud helt oppe hovedet. Sagsøger 4 fortæller endvidere, at Person 16 (Vidne 3's søster) også rev i hende. Sagsøger 4 beskriver, at far råbte hende ind i hovedet "er du så færdig og kan du tie stille" .

Sagsøger 4 fortæller, at når de er hjemme ved far, sidder han ofte og kigger på face book, imens Sagsøger 4 ser fjernsyn. Når hun spørger ham om noget, så svarer han ikke. Sagsøger 4 beskriver at de nogle gange hygger sig lidt med spil eller noget i fjernsynet, men at det ikke er så ofte.

Sagsøger 4 beskriver, at hun ikke føler at far lytter til hende og hvad hun gerne vil, men at tingene bare skal foregå som han ønsker det. Sagsøger 4 fortæller her om en episode, hvor en veninde var med hjemme ved far og sove. Veninden blev ked af det og ville gerne hjem, men måtte ikke for Vidne 3. Sagsøger 4 beskriver, at far ofte blive sur på hende, samt at han råber rigtig meget, hvilket hun ikke bryder sig om.

Vi snakker om hvad Sagsøger 4 tænker om, at der eventuelt skulle komme en fami-liebehandler hjem til Vidne 3, så han kunne blive bedre til at være sammen med Sagsøger 4. Sagsøger 4 siger, at det tror hun ikke vil hjælpe noget, da far bare vil være anderledes, når de var der” .

Adspurgt, hvad hun ellers laver sammen med far, fortæller Sagsøger 4 at de spille spil, ser film, læser historier osv. Sagsøger 4 siger at det ok at være sammen om dagen, men at hun p.t. ikke ønsker at overnatte, da hun får rigtig meget ondt i maven, samt savner sin mor og søskende. - Sagsøger 4 siger at hun ikke vil fortælle det til far, når hun bliver ked af det hos ham, for så vil han blive sur.

Derudover fortæller Sagsøger 4, at far ikke taler pænt til mor/om mor, at han ikke hilser på hende, samt han giver udtryk for, at han ikke synes hun er sød.

Sagsøger 4 beskriver endvidere om samværet, at hun føler sig alene, at far er på face book rigtig meget, at hun er utryk, at der ofte er mange gæster og det bryder hun sig ikke om osv. Derudover fortæller Sagsøger 4 om forskellige episoder hvor hun ikke har ønsket at være der, eller hvor det har været ubehageligt.

Sagsøger 4 beskriver endnu en episode, hvor de sieder og spiser og der er noget som far bliver sur over, hvorefter han kaster med ketchupflasken. Sagsøger 4 beskriver at hun bliver bange og ked af det, hvorefter hun bare gerne vil hjem til mor.

I forhold til samværet med Vidne 3 fortæller Sagsøger 4, at mor siger at hun skal være sammen med far. Sagsøger 4 siger, at hun godt ved at det er nogle andre der har besluttet det. Men at hun bliver ked af det og ville ønske at mor kunne bestemme noget andet, for hun har ikke lyst.

Sagsøger 4 vil gerne (på undersøgelsestidspunktet), at hun skulle hjem til far hver anden fredag fra skole til om aftenen og derudover hvis hun havde lyst. Sagsøger 4 siger, at hun ikke ret gerne vil sove ved far.

Adspurgt hvorledes det går hjemme ved mor fortæller Sagsøger 4, at det går rigtig godt, de hygger sig og der er en rar stemning. Hun fortæller, at mor snakker og siger tingene på en ordentlig måde. Derudover hygger de sig ofte rigtig meget sammen, leger med forskellige ting, laver mad, handler osv. Sagsøger 4 fortæller, at hun synes det er dejligt at bo ved mor. Hun beskriver at der altid er en hyggelig stemning og det er rart at være sammen med mor og hendes tre søstre.

Endvidere siger Sagsøger 4 at hun kan fortælle sin mor alt og de faktisk aldrig er uvenner...

Socialrådgivers observationer:

Vidne 3 og Mor er hele tiden i konflikt og de har hele tiden to forskellige udlægninger af, hvorledes tingene er foregået. Vidne 3 og Mors samarbejde er kørt så meget i hårdknude, at der er konflikter om hver eneste lille ting. Det handler om de mindste aftaler, tidspunkter, at du gjorde sådan en gang osv.

Endvidere formår begge forældre ikke at lægge fortiden bag sig, da tidligere konflikter også hele tiden står i vejen for samarbejdet og de aftaler der bliver lavet.

Derudover gør det for forældrene, det endnu vanskeligere at Sagsøger 4 også reagere i situationer, for når forældrene forsøger at lave nogle aftaler, så reagerer Sagsøger 4 måske ikke som forventet, eller i mod dette og så er det at konflikterne fortsætter og de beskylder hinanden det hver især...

Når ut. snakker med Vidne 3 vedr. de for Sagsøger 4 voldsomme episoder, beskriver han, at han har haft ageret i afmagt og han ellers ikke kan se hvad han skulle gøre. Ut. snakker med Vidne 3 om andre måder man evt. kunne gribe tingene an på, så Sagsøger 4 blev mødt med tryghed og anerkendelse for det som er svært. Her siger Vidne 3, at han ikke havde tænkt på, at man kunne gribe tingene sådan an. Endvidere har ut. snakket med Vidne 3 om, at han til møder også fra det ene til det andet sekund kan blive meget vred – hvilket ut. nogen gange kan være i tvivl om, hvorvidt Vidne 3 i stand til, at kontrollere denne vrede når han er sammen med Sagsøger 4. Ut. er bevidst om, hvilket Vidne 3 også siger, at det jo ikke er vrede imod Sagsøger 4, men vrede, frustration og afmagt i forhold til Mor og hele situationen.

Vidne 3 har flere gange skrevet til ut. vedr. hvorledes samværene er gået, hvor meget han har været sammen med Sagsøger 4 også. Her får ut.

ofte den opfattelse, at det er Vidne 3's behov der er i fokus, samt hans rettigheder, men at der er manglende fokus på, hvor Sagsøger 4 er i proces-sen og hvorledes hendes behov bliver bedst imødekommet.

Ut. har oplevet et møde, hvor Vidne 3 giver udtryk for at han ikke har det godt og under mødet virkede han fraværende, i sin egen verden, stiv i blikket og samtidig kaotisk. Ut. er her bekymret for Vidne 3 og efterfølgende beskriver han også selv, at det var en ubehagelig tilstand og han ikke kunne huske noget fra mødet.

Ut. har sammen med Sagsøger 4 udarbejdet netværkskort, hvor hun selv indtegner at hendes nærmest relation er til mor, herefter kommer hendes søskende. Derefter har Sagsøger 4 indskrevet far, på samme niveau som farmor og fars anden datter. På dette niveau er ”onkel” Person 22 også indskrevet, som er en del af mors netværk.

Mor er meget tæt knyttet til alle sine piger og der er ingen af de tre andre storsøstre der har regelmæssigt samvær med deres fædre. Dette gør det i situationen ikke nemmere for Sagsøger 4 og Vidne 3, da hun altid er den der skal ”væk” hjemmefra Mor.
...”

Resultatet af den børnefaglige undersøgelse blev gennemgået med Vidne 3 den 24. april 2015. Fra dette møde har Sagsøgte (Kommune) noteret blandt andet:

”Gennemgang af § 50 med Vidne 3

...

Vidne 3 har svært ved at forstå, at forvaltningen bare tager for gode vare alt det Sagsøger 4 siger og ut. snakker med ham om, at det er det som står beskrevet, at det er ikke de ting de laver sammen eller hvad de eller skal, men at det er noget følelsesmæssigt og som sikkert er opstået på baggrund af konflikterne.

Vidne 3 informerer om, at han har besluttet, at trods afgørelse i statsforvaltningen, så vil han ikke længere gøre krav på at se Sagsøger 4. Han vil ringe til Sagsøger 4 hver anden torsdag som han plejer og hører om de skal lave noget i weekenden og siger hun ja, så er det dejligt og siger hun nej, så vil han acceptere dette.

Ut. snakker med Vidne 3 om, at jeg synes det er ærgerligt at Sagsøger 4 ikke skal se hendes far – Vidne 3 siger at det er hans beslutning og han ikke kan holde til mere psykisk.

Han vil skrive et brev til Sagsøger 4 vedr. dette, samt skrive det kort til Mor pr. mail.

Vidne 3 ser på baggrund af undersøgelsen og det at han trækker sig og lader samværet være op til Sagsøger 4, ikke grund til foranstaltning og ønsker at sagen passiveres.

...”

Sagen blev herefter passiveret den 27. oktober 2015.

Om den sjette periode fra underretning i august 2018 til passivering i november 2018:

Den 20. august 2018 modtog Sagsøgte (Kommune) en underretning af 16. august 2018 fra en anonym underretter. Af underretningen, der angik Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4, fremgår blandt andet følgende:

”...

Bekymring

Hvorfor er du bekymret for barnets/den unges trivsel og udvikling?

Ældste barn Sagsøger 1 er flyttet hjemmefra, og det er i den forbindelse blevet tydeligt hvordan Mor agerer overfor sine børn.

Dette er blandt andet blevet set i Museum, hvor der har været nogle situationer, Mor ikke har handlet efter pigernes bedste. Dette bliver også bekræftet af Sagsøger 1, der er blevet isoleret fra sine sø-skende, hun altid har haft et særligt bånd til, da hun fortalte moderen hun var homoseksuel.

Efterfølgende er Sagsøger 1 blevet tilsvinet, og er blevet isoleret fra pigerne og moderen, som kun vil kendes ved hende når der er "andre der kigger".

Ydermere er børnene blevet isoleret fra resten af familien, og deres fædre. Hvilket ligger op til endnu et ærgerligt punkt. Da ældstebarnet Sagsøger 2 bruger en del tid, sammen med en 28årig mand, og den vej tager

på ture til By 1. Mandens eget udsagn er, at han kun er sammen med Sagsøger 2, for at give hende et sted at "være sig selv" nu hun ikke kan dette derhjemme.

Tidligere samværssager viser også forskellige informationer, ud fra det verdensbillede Mor selv opbygger, omkring sig selv og sine børn. Hun lyver om folk, og kommer med beskyldninger om tyverier og andre forhold der ikke er helt rigtige.

Der ligger en bekymring fra familien, og børnenes fædre om, at Mor kan have Borderline, da hun handler uagtet børnenes bedste. Og flere gange har gjort skade på børnene, med en opfordring til, at de skal sige de har påført hinanden de "skader" og mærker der kommer heraf. Mor er rigtig ondskabsfuld i sin mund overfor folk, der ikke makker ret, eller bekræfter hendes forvrængede verdensbillede, dette er også blevet overhørt i Museum af flere omgange, i forhold til hendes børn.

Børnene agerer også meget anderledes når Mor er i nærheden, og i visse situationer, kan børnene ringe og tale anderledes end de normalt gør, som om de nærmest er blevet indøvet i, at ringe og klare Mors konflikter.

Dette sås også da ældstebarnet flyttede hjemmefra, hvor konflikten mellem mor og datter foregik igennem de yngre søstre. Dette også indeholdende trusler om tyveri o.l. Dette er en generel ting for Mor, at bruge børnene som taleror. Ved samling af de unge mennesker fra Museum, blev Sagsøger 3 sendt ind og bede de unge om at gå, med ordene "Synes I ikke det er synd for min mor, i bliver her så længe" Hvor det normalt er den voksne der klarer den slags.

Ydermere kom lillesøster Sagsøger 4 ned lidt senere, da hun var blevet sendt på værelset og rydde op. En straf Mor ofte benytter sig af, og har gjort siden lillebror Person 4 også var levende. Familien fortæller hun kunne gå ind på børnenes værelser og tømmer børnenes skuffer med legetøj ud på gulvet, og få dem til at rydde op, selvom de skulle i skole efterfølgende.

Der forelægger en del mere, samt en del mere bevispræget materiale, samt en masse observationer fra netværk, Museum samt familierne Mor har isoleret børnene fra, med tale om, at de er SINDS-SYGE allesammen.

Jeg håber dette kan holdes så konstruktivt så muligt, for børnenes bedste. Der har tidligere været observation i hjemmet, ad flere omgange, hvor børnene er blevet bedt om at agere og handle på en bestemt måde, men jeg vil opfordre til, at tage kontakt til ældste barnet, Museum og måske Mors familie.

Det kunne tyde på, at Mor har brug for noget professionel hjælp, og at pigerne kunne trænge til at få et hjem, hvor de kan få lov til, at finde sig selv, mærke efter i deres følelser, og få lov til, at opleve livet og de goder der følger med, uden Mor forvrænger det hele til en kontrol-leret andenrangsoplevelse der bliver præget af hendes livssyn.

Mor er yderst veltalende, meget kontrollerende og manipulerende. Hun forvrænger ofte situationer, og er god til at vende ordene, og dreje dem til hendes egen fordel, og på den måde fjerne fokus fra hvad der virkelig foregår.

Udadtil er hun den perfekte mor med masser af overskud der bare har styr på det hele, denne facade krakelerer dog en del, når man har pi-gerne på egen hånd, og får pillet facaden af dem. Man kan især i år mærke, at pigerne er trykkede, og ikke har den samme livsglæde mere.
...”

Sagsøgte (Kommune) visiterede den 22. august 2018 underretningen til videre sagsbehandling. Sagsbehandlingen ville bestå i, at ”Der tages kontakt til familien med henblik på afklaring” .

Der blev herefter afholdt en afklarende samtale med Mor den 7. september 2018. Sagsøgte (Kommune) har om denne samtale noteret følgende:

”...

Formål: Afklarende samtale grundet anonym underretning.

Underretningen gennemgås, og mor forsøger at læse, men kan ikke samle sig om, at læse al indhold.

Mor er meget rystet over underretningen og er meget fokuseret på, hvem den anonyme underretter kan være. Hun gætter flere gange på det kunne være hendes ældste datter eller datterens veninde ”Person 23” , som en form for hetz mod hende. Mor virker meget forvirret og ked af situationen.

Mor fortæller at Sagsøger 2 er i gang med en Uddannelse inde på Skole 5, hvor Fritidsaktivitet 4 særligt er i fokus. Mor beskriver

Sagsøger 2 som en dygtig og stærk pige, som oftest tager let på tingene. Mor fortæller at Sagsøger 2 bruger meget af sin fritid på Fritidsaktivitet 4 og Fritidsaktivitet 2, og at det er igennem disse aktiviteter at Sagsøger 2 har sine venner.

Som det fremgår i underretningen er Sagsøger 2 til tider sammen med en 28-årig mand. Mor fortæller at han er meget tæt på familien, og at han er en rigtig god mand/ven. Hun anerkender det kan virke voldsomt ift. Andersforskellen, men at dette er helt okay med mor.

Mor fortæller kort, at hendes ældste datter på 22 år er flyttet hjemmefra og ikke længere har kontakt til familien pga. uoverensstemmelser imellem mor og ældste datter. Det er uklart hvad der er årsag til denne konflikt, som har gjort at der ikke længere er kontakt.

Sagsøger 2 og hendes to yngre søskende har ikke kontakt til hverken far, storesøster og mormor.

Der er aftalt et møde mellem BUF og de yngste børn i næste uge, og at vi i Ungerådgivningen ringer og aftaler et møde med Sagsøger 2 i nærmeste fremtid.

Det aftales, at Ungerådgivningen, kontakter mor den kommende mandag, med henblik på aftale omkring børnesamtale med Sagsøger 2.
..."

Sagsøgte (Kommune) holdt herefter et møde vedrørende underretningen. Mødet er i referat af 10. september 2018 beskrevet således:

"...

Møde vedrørende underretning

Deltagere:

Mor, Person 24 (socialrådgiver UR), socialrådgiverpraktikant samt ut.

Mor giver udtryk for at være meget rystet over underretningen og er meget fokuseret på, hvem den anonyme underretter kan være. Hun troede først, det var børnenes fædre, der var gået sammen om at underrette. Dette fordi hun har søgt om børnepenge gennem udbetaling Danmark.

Efter at have set underretningen er Mor sikker på, at det er datteren Sagsøger 1's kæreste Person 23, der har skrevet underretningen, som en form for hetz mod hende.

Mor fortæller, at hende og Sagsøger 1 tidligere var meget tætte. Nu har de slet ikke kontakt til Sagsøger 1.

Mor ved ikke, hvad der er sket med Sagsøger 1 om hun er syg. på stoffer eller?

Sagsøger 1 har fået en pige-kæreste, men det har de fået talt om. Problemet er Person 23, der har et barn boende, som hendes tidligere kæreste har født og som Person 23 måske har adopteret. Barnet går altid rundt efter Sagsøger 1 og Person 23.

Mor fortæller, at Sagsøger 1 tidligere har været sådan en god og fornuftig pige.

Mor mener, at Sagsøger 1 har haft brudt ind i deres hjem og stjålet 30000 kr. der skulle bruges til nye vinduer. Mor har fået fortalt, at Person 23 på instagram har lagt et billede op, hvor hun står med 30000 kr. Derudover skulle Sagsøger 1 på instagram sælge ud af sine egne ting, smykker samt nogle af sine søsken-des ting.

Mor kan ikke genkende de ting, der står i underretningen. Hun gør ikke skade på sine børn og bruger ikke oprydning som straf. Hendes børn skal hjælpe til derhjemme.

Mor fortæller, at Sagsøger 3 og Sagsøger 4 går på Skole 4. Deres fritid går med fritid på Fritidsaktivitet 4, Fritidsaktivitet 5 og Fritidsaktivitet 2, og at det er igennem disse aktiviteter de har deres venner.

Familien har ikke kontakt til hverken far, storesøster og mormor.

Mor beskriver deres hverdag som almindelig men travl. De har et meget åbent hjem, hvor alle er velkomne og hvor de unge altid samles.

Mor virker meget forvirret og ked af situationen.

Det aftales, at ut. indhenter opmærksomhedsskema på Sagsøger 3 og Sagsøger 4 samt tager en børnesamtale med dem i hjemmet. Mor orienteres om, at pigerne gerne må have en bisidder med til samtalen.
..."

Der blev herefter gennemført børnesamtale med Sagsøger 2 den 12. september 2018. Om børnesamtalen er noteret følgende:

”...

Børnesamtale med Sagsøger 2

Dato: 12.9.2018

Sted: Ungerådgivningen

Deltagere: Sagsøger 2, Socialrådgiver Person 24, Socialrådgiverstuderende Person 25

Formål: Børnesamtale på baggrund af modtaget underretning

Til mødet med Sagsøger 2 i dag er hun uforstående overfor underretningen og kan ikke genkende de bekymringer der står beskrevet i underretningen.

Sagsøger 2 går i 1.g på Skole 5, under en selvbetalt linje der hedder Uddannelse med fokus på Fritidsaktivitet 4, hvor hun har fri kl. 17:30 hver dag.

Sagsøger 2 fortæller at hun bruger sin fritid på Fritidsaktivitet 4, arbejde og venner som hun trives godt i.

Sagsøger 2 fortæller at hun ikke har haft særlig meget kontakt til far siden hun var 11 år, og at far ikke dukker op når Sagsøger 2 inviterer ham til bl.a. Museum og dimension på skolen.

Sagsøger 2 og mormor har ikke kontakt, og har ikke haft det siden storesøsters konfirmation for 10 år siden. Sagsøger 2 fortæller at mormor siger og gør nogle specielle ting, og at mormor tror hun kan "købe" Sagsøger 2 og søskende.

Sagsøger 2 fortæller at hende og storesøster ikke har haft den store kontakt siden storesøster flyttede ud for et år siden.

Sagsøger 2 mener at storesøster har ændret sig, tabt sig og at storesøster ikke selv er interesseret i at genetablere kontakten. Sagsøger 2 fortæller at hende og mor har snakket og støttet hinanden i konflikten med storesøster, og at det har skabt et stærkere bånd mellem Sagsøger 2 og mor.

Sagsøger 2 mærker det ikke fysisk at storesøster er flyttet ud fordi at de aldrig var hjemme samtidig, men at det er mere psykisk da Sagsøger 2 tænker over det engang i mellem. Sagsøger 2 fortæller at hun ikke ved hvorfor mor og storesøster er uvenner og ikke har kontakt længere.

I underretningen var der bl.a. en bekymring omkring at Sagsøger 2 til tider var sammen med en 28-årig mand. Sagsøger 2 fortæller at det er storesøsters tidligere bedste ven, og at han er en god ven af familie. Sagsøger 2 beskriver ham som sød og omsorgsfuld.

Sagsøger 2's selvbillede er at hun er robust nok til at sige fra, og at alt helst skal være så perfekt som muligt.

Observation/vurdering

Der vurderes ikke, at være grundlag for, at antage, at Sagsøger 2 er omfattet af målgruppen jf. SEL § 46, idet der ikke ses tegn på, at hendes udvikling og trivsel er truet.

Dette begrundes jf. ovenstående notat.

Ved samtalen fremstår Sagsøger 2 fattet og klar i sine svar. Endvidere fremstår hun som en ung der reflekterer over sin tilværelse, og har helt klare planer om sin fremtidige ungdomsuddannelse.

Sagsøger 2 giver ikke udtryk for, at der er noget der er utrygt i hjemmet, men taler omsorgsfuldt omkring sin mor og søskende. Person 24 har snakket med Sagsøger 2 om at det er vigtigt at hun mærker efter på egen krop, hvis hun fornemmer en ændring eller at kroppen begynder at give efter på hendes travle hverdag.

Der er aftalt med Sagsøger 2 at hun altid er velkommen til at ringe til Person 24, hvis der er det noget hun vil snakket om, eller har spørgsmål.
..."

Sagsøgte (Kommune) traf herefter den 19. september 2018 afgørelse om at passivere sagen vedrørende Sagsøger 2. Af afgørelsen fremgår følgende:

"...

Afgørelse om lukning af sag

Beskæftigelses- og Socialforvaltningen, Ungerådgivning har den 22.08.2018 modtaget anonym underretning grundet bekymring for Sagsøger 2's trivsel og udvikling:

Vurdering

Der vurderes ikke at være oplysninger, der giver grundlag til at antage, at Sagsøger 2 har behov for særlig støtte og dermed heller ikke baggrund for at udarbejde en Børnefaglig Undersøgelse jf. Servicelovens § 50, hvorfor sagen passiveres i Ungerådgivningen.

Begrundelse for vurderingen

Der vurderes ikke, at være grundlag for, at antage, at Sagsøger 2 er omfattet af målgruppen jf. SEL § 46, idet der ikke ses tegn på, at hendes udvikling og trivsel er truet. Ved samtalen fremstår Sagsøger 2 fattet og klar i sine svar.

Endvidere fremstår hun som en ung der reflekterer over sin tilværelse, og har helt klare planer om sin fremtidige ungdomsuddannelse. Sagsøger 2 giver ikke udtryk for, at der er noget der er utrygt i hjemmet, men taler omsorgsfuldt omkring sin mor og søskende. Sagsøger 2 er oplyst om, at det er vigtigt at hun mærker efter på egen krop, hvis hun fornemmer en ændring eller at kroppen begynder at give efter på hendes travle hver-dag.

Der er aftalt med Sagsøger 2 at hun altid er velkommen til at kontakte Unge-rådgivningen af tilfælde af behov.

Endvidere er der d. 12.09.2018 afholdt samtale med mor. Ved denne samtale fremkommer der ikke oplysninger der giver grund til at antage at Sagsøger 2 er i målgruppen for støtte jf. Lov om Social Service §46. Det vurderes at mor er i stand til at varetage omsorg for Sagsøger 2 tilstrækkeligt.

...”

Der blev den 4. oktober 2018 gennemført børnesamtaler med Sagsøger 3 og Sagsøger 4. Sagsøgte (Kommune) noterede herom følgende:

”...

Børnesamtalen jf. Servicelovens § 48:

Dato: 04.10.2018

Sted: I familiens hjem

Deltagere: Sagsøger 3, Sagsøger 4, Person 26 (nabo og bisidder) samt ut.

Bisidder tilbudt jf. SL § 48 a: Sagsøger 3 og Sagsøger 4 vil gerne at vi holder børnesamtalerne sammen, så det gør vi. De har deres tidligere nabo Person 26 med som bisidder.

Samtalen:

Sagsøger 3 fortæller, at de har det godt derhjemme. Sagsøger 4 supplerer med at sige, der er ikke noget herhjemme.

Adspurgt, hvad der sker, hvis Mor bliver sur svarer pigerne, at så taler de om det og hvis mor er meget vred skal de sætte sig ud på bænken i gangen eller gå op på deres værelse og laver lektier og så taler de om det bagefter.

Om morgenen vækker deres mor dem og enten laver deres mor eller Sagsøger 2 morgenmad til dem. Deres mor tager først på arbejde, når de er sendt afsted til skole. Om aftenen laver de lektier og hygger f.eks. med spil.

Der kommer mange gæster hos dem. Det kan være både børn og voksne. De har ind i mellem veninder sovende og andre unge menne-sker.

Sagsøger 3 og Sagsøger 4 ser ikke deres storesøster Sagsøger 1. De fortæller, at efter hun er flyttet, er der blevet mere stille derhjemme ellers tænker de ikke over, at de ikke ser hende. Både Sagsøger 3 og Sagsøger 4 gentager flere gange, at Sagsøger 1 ikke har været sød mod deres mor.

Sagsøger 3 fortæller, at der har været så mange løgne fra Sagsøger 1's side blan-

det andet har hun sagt hun ikke røg og så gjorde hun det alligevel.

Derudover har hun benægtet at være til piger, selvom deres mor har haft mange snakke med hende om det og så viste det sig, at hun er til piger og at hun hurtigt var væk og flyttet over til en pige-kæreste.

De savner begge to den gamle Sagsøger 1, men kan ikke genkende den Sagsøger 1 de ser nu.

Hverken Sagsøger 3 eller Sagsøger 4 har kontakt til deres far. Sagsøger 3 fortæller, at deres fædre har valgt ikke se dem. Sagsøger 3 kunne ikke lide at være hos sin far. Han kunne bedre lide, hendes halvbrødre og brugte ikke tid på hende og Sagsøger 2.

Sagsøger 3 oplever, at de har det meget bedre hos deres mor, for hun vil gøre alt for dem.

Sagsøger 4 fortæller, at hun lige har haft fødselsdag og der havde hendes far haft ringet til hendes mors telefon og lagt en besked om, om de vil ringe tilbage, så han kunne sige tillykke. Da de ringede til ham, tog han den ikke og så er det jo ikke vigtigt nok for ham.

Adspurgt om de ville ønske, at de havde kontakt med deres fædre, svarer begge pigerne nej.

Sagsøger 3 og Sagsøger 4 fortæller, at noget af det bedste de kan lave med deres mor er at spille 500 eller hygge sammen med kakao på en regnvejrsdag. De spiller mange spil sammen med deres mor. Endvidere fortæller de, at deres mor gør meget ud af det, når de har venner på besøg.

Adspurgt om hvad det dummeste deres mor kan finde på, svarer Sagsøger 3, at der er at bede hende dække bord, når hun ser Netflix. □ t. siger, at deres mor har fortalt, at det værste hun kan bede dem om, er at hjælpe med at lue skvalderkål. Begge piger griner og siger, at det er rigtig nok.

Sagsøger 3 gentager, at hun ikke forstår, hvorfor Sagsøger 1 har skrevet sådan til kommune. □ t. spørger hvorfor hun tror det er Sagsøger 1 og om det er noget de har snakket om derhjemme. Sagsøger 3 svarer, at de ikke har snakket om det derhjemme, men at hun tror det er Sagsøger 1, fordi de har det godt med alle andre.

Sagsøger 3 fortæller, at deres mor har regler om, at de skal være ordentlige og opfører sig pænt, når de er ude. Det er vigtigt for deres mor.

Adspurgt, hvordan de tror deres veninder vil beskrive dem svarer Sagsøger 3: fjollet, en med humor og glad. Sagsøger 4 svarer: nok der samme altså lidt fjollet og med humor og så vil de nok sige at jeg nogle gange kommer for sent.

Sagsøger 3 tager over og siger, at der er fordi hun er langsom om morgenen, men at hun jo alligevel når det. Sagsøger 3 fortæller, at hun ikke venter på Sagsøger 4 om morgenen, hvis hun er alt for langsom.

Begge piger fortæller, at de har nogle lange dage i skolen, fordi de Fritidsaktivitet 4 hver dag. De har flere lektier for end man har i en almindelig skole og de har ikke de timer oppe i skolen til at lave lektierne i, som på folkeskoler.

I efterårsferien skal pigerne være med til Festival, hvor de skal Fritidsaktivitet 4 og måske flere ting.

Sagsøger 4 fortæller, at hun i morgen skal Udeladt sammen med en af de andre piger fra klassen.

Først skal de hjem til Sagsøger 4, hvor de skal lave forskellige ting og spise kage og efterfølgende skal de hjem til veninden og spise og så skal de alle sammen sove der.

Børnene virker instrueret i samtalen og kigger afstemmende på hinanden. De slapper mere og mere af i samtalen og da Mor kommer hjem og deltager i den sidste del af samtale, virker det som om begge piger

slapper helt af, de snakker mere frit og begynder at spise af slikket på bordet.
 ...”

Sagsøgte (Kommune) modtog den 11. oktober 2018 et opmærksomhedsskema fra Skole 4 By 2 vedrørende Sagsøger 3. Om hendes udvikling og adfærd er noteret følgende:

”...

Sagsøger 3 er meget følsom og sensitiv i øjeblikket.

Hun føler sig til tider udenfor i klassen og mener at hendes klassekammerater ikke vil hende det godt. Hun har svært ved at finde sin plads i klassens sociale liv.

Vi har haft nogle samtaler med hendes klasse og er i proces med at få udrett problemerne.

...”

Om familieforhold har skolen noteret følgende:

”...

Sagsøger 3 bor sammen med sin mor og hendes lillesøster Sagsøger 4 og storesøster Sagsøger 2. Hun har ikke kontakt til hendes far. Hun fortæller ikke noget om hendes familieforhold.

...”

Om skoleforhold har skolen noteret følgende:

”...

Sagsøger 3 er en velforberedt elev, der arbejder godt i timerne og er dygtig. Hun har få fraværstimer.

...”

Om sundhedsforhold har skolen noteret følgende:

”Sagsøger 3 er sund og rask” .

Om fritidsforhold og venskaber har skolen noteret følgende:

”Sagsøger 3 har mange fritidsaktiviteter. Hun Fritidsaktivitet 4 ekstra i fritiden, går til Fritidsaktivitet 6, Fritidsaktivitet 2 og er med i Museum i sommerferien.

...”

Forældrene bemærkede supplerende følgende:

”...

Du er hjertens velkommen til at skrive, at grunden til at Sagsøger 3 er lidt følsom pt skyldes den vedvarende mobning, som hun har været udsat for det sidste års tid.

Det har efterhånden kulmineret i en hverdag, hvor hun enten bliver ignoreret helt og aldeles, når hun møder ind i skolen/klassen om morgenen, og hvor eneste kommunikation fra de tre piger er at blive talt ned ti flere gange i løbet af dagen.

Flere gange har de selvsamme piger lagt videoer ud på nettet af Sagsøger 3, som de har filmet imens hun sov.

Første gang det skete, var de på vej i bil til Udeladt.

...”

Tilsvarende modtog Sagsøgte (Kommune) et opmærksomhedsskema af 11. oktober 2018 fra Skole 4 By 2 vedrørende Sagsøger 4.

Om Sagsøger 4's udvikling har skolen noteret følgende:

”...

Sagsøger 4 er en pige i god trivsel, og hun udvikler sig normalt på alle områder.

...”

Om familieforhold har skolen noteret følgende:

”...

Sagsøger 4 bor sammen med sin mor og søstre, som hun udviser stor omsorg for. Hun har ikke kontakt til sin far.

Sagsøger 4 er meget privat omkring sin familie, og hun taler kun meget lidt om familieforhold.

...”

Om sundhedsforhold har skolen noteret følgende:

”Sagsøger 4 er sund og rask.”

Om fritidsforhold og venskaber har skolen noteret følgende:

”Sagsøger 4 har mange fritidsinteresser. Hun Fritidsaktivitet 4 ekstra i fritiden, Fritidsaktivitet 6 og Fritidsaktivitet 2.

I sommerferien har hun i flere år deltaget i Museum.”

Om skoleforhold har skolen noteret følgende:

”...

Sagsøger 4 har meget få fraværsdage i løbet af et skoleår. Hun er generelt velforberedt og arbejder godt i undervisningen.

Sagsøger 4 fungerer fint socialt i klassen.

...”

Om forældrenes kommentarer til skemaet har skolen noteret følgende:

”...

Sagsøger 4's far ønsker at tilføje:

- At det er Sagsøger 4's mor, der har sørget for, at Sagsøger 4 ikke ser sin far.
- At Sagsøger 4 kun ser sine to søstre og sin mor som eneste familie. Hun ser ikke sin far, mormor, morfar, farmor og største søster Sagsøger 1 – ja i det hele taget noget andet familie.

Dette bekymrer ham på Sagsøger 4's vegne.

...”

Sagsøgte (Kommune) modtog den 13. oktober 2018 endnu en anonym underretning. Af denne underretning fremgår blandt andet:

”...

Bekymring

*Hvorfor er du bekymret for barnets/den unges
trivsel og udvikling?*

Egentlig var min mening ikke at blive indblandet. Men efter jeg fik et opkald fra en af mine kammerater omkring sagen, var jeg alligevel nød til at give mit besyv med.

Jeg har kendt Mors piger over noget tid, og det samme med den 28årige fyr de render sammen med pt.

Jeg kender også pigernes søster Sagsøger 1, som Mor har afskåret fra familien efter hun fortalte hun var til piger. Yderligere har jeg opserveret at ingen af Mors døtre har familie kontakt udover Mor. Spørger man ind til det, fortæller de at hele familien er syge i hovedet.

Efter en sommer i Museum kan jeg dog godt høre, at det nok ikke er familien den er gal med. Mors ældste datter har været ude og se sine søstre spille Fritidsaktivitet 5, og Mor tog enhver mulig lejlighed til, at udpege sin egen (Ældste) datter, og fortælle vidt og bredt om,

hvor hjernevasket hun er blevet af sin nye kæreste, og beskylder dem offentligt for at stjæle store mængder penge fra hendes køkken (på-trods af, hun ikke har anmeldt dette til politiet. Ville man ikke det hvis det var sandt? Og hvorfor gemme penge i køkkenet? Er det sorte penge fra hendes forretning?), samt går rundt og siger hendes datter og kæresten har psykiske sygdomme.

Specifikt mener hun, at Sagsøger 1 har PTSD efter sin lillebrors død. det er dog min erfaring, at det er Mor der har nogle problemer der ikke er bearbejdet med, og som hun har plantet i alle sine døtre, der har et stort behov for, at fortælle om deres døde bror, påtrods af, ingen af dem har nået at opleve ham i live.

Jeg har bemærket at Mor bruger skræmme scenarier om andre men-nesker, for at holde på pigerne. Og dette skaber også splid for pigerne i forhold til omverdenen, hvor Mor har store problemer med, ikke at komme i problemer med andre mennesker. Hun skifter rigtig tit ud i hendes omgangskreds, og er altid uvener med nogen.

Jeg er urolig for, at de løgne Mor går og digter, ikke kun om sin ældste datter, men også andre mennesker, kan ende med at gå udover hendes døtre. I og med, hun sætter dem i situationer hvor de skal forholde sig til den slags, der for det første ikke er virkeligt, og for det andet er nok til, at ville hendes datter og kæreste gå til politiet, så ville de kunne få hende dømt for bagvaskelse af en ret alvorlig kaliber. Og dette gør sig vel også gældende for pigernes vedkommende, påtrods af, de ikke ved bedre?

Jeg ved også, at Mor bruger Sagsøger 4 rigtig meget i forhold til de andre piger. Hun tager ikke selv konflikterne, retter åbenlyst på pigerne en-dog også offentligt, hvis de træder bare lidt ved siden af mors stramme regler, og en episode fra Museum har sat sig fast i mine tanker.

Storesøster Sagsøger 1 går op for at hilse på sine søstre, som hun har været isoleret fra i over et år efterhånden, Mor opdager hende, tager hårdt fat i Sagsøger 4 som hun går med og trækker hende ud derfra, mens man kan høre hun skælder Sagsøger 4 ud. Det er også hørt flere gange, at hun direkte råber ad dem, hvis de ikke passer ind på hendes umenneske-lige høje piedestal.

Det er ikke nogen hemmelighed for nogen, at Sagsøger 1 eks. altid har taget meget ansvar i hjemmet, og nu hun ikke er der, har pigerne forandret sig. Man kan godt mærke på dem de er trykkede, og at der er noget

galt derhjemme, og de går med nogle forfærdelige tanker om deres søster.

Mor bruger endda pigerne for at infiltrere Sagsøger 1's venner, og så snart hun møder nye af Sagsøger 1's veninder og venner, prøver hun at overtale dem til at tro, at hendes datter er psykisk syg og har det dårligt, på-trods af, at Sagsøger 1 aldrig har haft det bedre, påtrods af hun savner sine søstre. Efter Sagsøger 1 er flyttet hjemmefra er hun gået fra 44kg til 56 kg, og begynder at se mere normal og sund ud. Jeg vil skyde hende til at være lige over 170cm. Jeg ved også, at hun har gået til psykolog i det skjulte, fordi hendes mor ikke ville have hun gik til psykolog, for hvad vil hendes kunder nu ikke tænke??

Ydermere ved jeg, at Mor lader Sagsøger 2 tage på ture til By 1 med en mand på 28, der har et problem med meget gæld, og trang til co-cain. Hvilket er nogle af grundene til Sagsøger 1 har afskåret ham. Han er før blevet overfaldet for sin narkogæld og ubetalte tatoveringer, og jeg kan ikke undgå at blive bekymret for, hvorfor Mor ønsker sådan en person i sit hjem, og omkring sine døtre? Ydermere holder han ikke igen med, at fortælle hvordan folk tit spørger ham "Hvor hans lille kæreste er" når de har været ude, og det undrer mig en del. Det ville måske være bedre for pigerne at få noget kontakt med deres fædre især, så de kan få det, man normalt lærer fra sin far, og ikke en frem-med 28årig, der prøver at komme i bukserne på dem, og endog har hængt et billede op, af Udeladt over sin seng (Det er måske lidt un-derligt, når Mors 3 unge døtre går til Fritidsaktivitet 4?) Det er også på Insta-gram man virkelig kan se en kommunikation med hjerter, og alver-dens ting mellem Person 27 og Sagsøger 2 og Sagsøger 3.

Jeg ved også, at Mor har opfanget at hendes ældste datter Sagsøger 1's eks-kæreste fra sverige var i By 2, og har sendt Sagsøger 2 ind for at mødes med hende. Øjensynligt for at skabe splid mellem Sagsøger 1 og hendes kæ-reste, som Mor har set sig sur på uden grundlag. Min egen tanke vil være at Mor bebrejder Sagsøger 1's kæreste for, at Sagsøger 1 er flyttet hjemme-fra, men hun har ikke selv bidraget til, at Sagsøger 1 skulle få en god start i sit liv udenfor rammerne hjemme ved mor, tværtimod har Mor nær-mere straffet hende, ved at afskære hende fra familien, sende hende beskeder hvor hun vil ønske hun var død, samt senere hen skrevet til Sagsøger 1, at hun er mere end velkommen hjemme når hun slår op med sin kæreste. Det er trukket så langt, at selv pigerne siger til Sagsøger 1 de ikke vil tale med hende , før hun går fra sin kæreste (Som de aldrig har mødt), og hvor mon de har det fra?

Hvilket er typisk Mors adfærd.

Hun har brug for pigerne, og derfor har hun isoleret dem fra deres familier, bedsteforældre, og generelt andre mennesker, hvis ikke hun selv opnår noget ved kommunikationen gennem dem. Men det der bekymrer mig allermost er, at jeg ved Sagsøger 1 og hendes kæreste har været nød til at skifte numre, få hemmelige numre og adresser, da de har modtaget underlige opkald sent om aftenen/natten, som øjensynligt kommer med Mor.

Hun har gjort det samme, når hende og hendes mænd er gået fra hin-anden. Arrangeret dates med dem, med andre kvinder, over internet-tet, uden deres viden herom. Hvor de fremmede kvinder så er taget ud og banke på dørene ved hendes eks. for at møde en ny kone, og meget mere.

der har åbenbart også været fokus på hende ad flere omgange, så det er mig en gåde hvorfor der ikke er reageret?

Det er jo ganske tydeligt for alle, at Mor ikke har bearbejdet sin søns død, og derfor har projiceret hendes traume ned til hendes døtre, der aldrig har kendt deres bror, og styrer dem igennem meget angst og kontrollerende adfærd, hvilket ikke er hensigtsmæssigt for nogle unge mennesker, hvis de skal skabe tillid, og udvikle sig til at blive velfungerende unge mennesker.

Jeg ved også, at Mors ældste datter, er ved at få barn med sin kæreste, og Mor direkte har sagt hun ikke vil have kontakt med hendes kommende barnebarn, og at hun ville ønske Sagsøger 1 var død, hvilket sætter mine advarselsslamper igang. Hvem ønsker det for sit barn? Hvor er hendes empati henne?

Jeg ved ikke hvad formålet er, men jeg håber, dette bliver læst af en, der kan se vigtigheden af, at pigerne får etableret nogle familieforhold, så deres verden ikke kun er styret af Mor.

For skal det skæres ud i pap, ville de ikke have nogen som helst til at tage sig af dem hvis Mor eks. skulle komme ud for et uheld eller lignende, de kender ikke deres familier mere, og ved kun de "historier" Mor har digtet om dem, for at holde på pigerne. Dette håber jeg ikke for nogen børn eller unge, og jeg ville da ønske, at der var nogen der ville række ud, hvis det var mig eller mine søskende der stod i den situation.

Andre relevante oplysninger

Mor er muligvis borderliner, så det undrer mig endnu mere, at hun kan have 3 døtre boende hos sig, uden der er nogen form for behandling til hende.
 ...”

Sagsøgte (Kommune) foretog den 14. oktober 2018 en vurdering af underretningen. Om denne vurdering er noteret følgende:

”...

Der er tale om underretning fra en anonym borger – med hvad der må betegnes som 2. og 3. håndsoplysninger.

Der vurderes ikke at være oplysninger som der skal handles akut på.

Det har ikke været muligt at finde frem til hvem de 3 børn er – via SBSYS – hvorfor det må undersøges nærmere i KMD portal – inden sagen visiteres ind i BUR.

...”

Den 15. oktober 2018 blev børnene identificeret, og underretningen blev journaliseret på børnenes sager.

Mor blev ved brev af 24. oktober 2018 orienteret om, at kommunen havde modtaget en underretning, og at underretningen ville indgå i den videre sagsbehandling. Mor blev bedt om at kontakte forvaltningen, hvis hun ønskede et møde om underretningen.

Sagsøgte (Kommune) orienterede herefter den 25. oktober 2018 Mor om, at kommunen ved brev af 16. oktober 2018 havde tilkendegivet, at man ville komme på besøg hos Mor den 25. oktober 2018, men at man ikke havde truffet nogen hjemme. Idet der nu var modtaget endnu en underretning, ønskede kommunen fortsat at tale med Mor, der blev bedt om at kontakte forvaltningen for at aftale et møde.

Ved afgørelse af 12. november 2018 meddelte Sagsøgte (Kommune) afslag til Mor på en børnefaglig undersøgelse vedrørende Sagsøger 3, hvorefter sagen blev afsluttet. Af afslaget fremgår blandt andet:

”...

Afslag på Børnefagligundersøgelse jf. SL § 50

Børne-og Ungerådgivningen har den 16.08.2018 modtaget henvendelse fra en anonym om:

- At Mor er psykisk ustabil og har gjort skade på børnene samt, at hun bruger børnene som talerør og isolerer børnene.

Vurdering

Der vurderes ikke at være oplysninger, der giver grundlag til at antage, at Sagsøger 3 har behov for særlig støtte og dermed heller ikke baggrund for at udarbejde en Børnefaglig undersøgelse jf. Servicelovens § 50.

Begrundelse for vurderingen

- Der har været afholdt møde med Mor den 10. 09.2018. Mor kan ikke genkende indholdet af underretningen. Mor virker meget forvirret og ked af situationen.

- Der har været afholdt børnesamtale den 04.10.2018. Sagsøger 3 fortæller, at hun har det godt derhjemme og at hendes mor vil gøre alt for hende.

- Det er modtaget opmærksomhedsskema fra Skole 4 den 11.10.2018, hvor Sagsøger 3 bliver beskrevet som en velforberedt elev, der arbejder godt i timerne og er dygtig. Sagsøger 3 er meget følsom og sensitiv i øjeblikket.

- Der er den 15.10.2018 modtaget endnu en underretning fra en anonym med samme indhold som den første.

- Ud fra de samlede oplysninger vurderes der ikke at være grund til at antage, at antage, at Sagsøger 3 er omfattet af målgruppen, børn- og unge med særlige behov jf. SI § 46. Det må antages, at skolen underretter såfremt de oplever en pige i mistrivsel.

- Sagen afsluttes i Børne- og Ungerådgivningen.

...”

Samme dag meddelte Sagsøgte (Kommune) også afslag på en børnefaglig undersøgelse vedrørende Sagsøger 4, hvorefter sagen blev afsluttet. Af afgørelsen fremgår blandt andet:

”...

Afslag på børnefagligundersøgelse jf. SL § 50

Børne-og Ungerådgivningen har den 16.08.2018 modtaget henvendelse fra en anonym om:

- At Mor er psykisk ustabil og har gjort skade på børnene samt, at hun bruger børnene som talerør og isolerer børnene.

Vurdering

Der vurderes ikke at være oplysninger, der giver grundlag til at antage, at Sagsøger 4 har behov for særlig støtte og dermed heller ikke baggrund for at udarbejde en Børnefaglig Undersøgelse jf. Servicelovens § 50.

Begrundelse for vurderingen

- Der har været afholdt møde med Mor den 10. 09.2018. Mor kan ikke genkende indholdet af underretningen. Mor virker meget forvirret og ked af situationen.

- Der har været afholdt børnesamtale den 04.10.2018. Sagsøger 4 fortæller, at hun har det godt derhjemme og at hendes mor vil gøre alt for hende.

- Det er modtaget opmærksomhedsskema fra Skole 4 den 11.10.2018, hvor Sagsøger 4 bliver beskrevet som en pige i god trivsel, og hun udvikler sig normalt på alle områder. Sagsøger 4 har meget få fraværsdage i løbet af et skoleår. Hun er generelt velforberedt og arbejder godt i undervisningen. Sagsøger 4 fungerer fint socialt i klassen.

- Der er den 15.10.2018 modtaget endnu en underretning fra en anonym med samme indhold som den første.

- Ud fra de samlede oplysninger vurderes der ikke at være grund til at antage, at antage, at Sagsøger 4 er omfattet af målgruppen, børn- og unge med særlige behov jf. SI § 46. Det må antages, at skolen underretter såfremt de oplever en pige i mistrivsel.

- Sagen af slutes i Børne- og Ungerådgivningen...”

Om den syvende periode fra underretning i juli 2020 til anholdelsen af Mor den 4. november 2020:

Sagsøgte (Kommune) modtog den 2. juli 2020 en telefonisk underretning fra Vidne 9. Om denne underretning er noteret følgende:

”...

Dags dato opringning fra Vidne 9 i vagten. Vidne 9 vil gerne lave en underretning på barn: Sagsøger 4, Adresse 2, By 2. (CPR nr. (Født 2006))

Vidne 9 kender familien, fordi hendes børn har gået i skole sammen og hun er meget bekymret, fordi Sagsøger 4 nu er alene tilbage med mor, fordi to af hendes søskende er flyttet hjemmefra og en er på Skole 1 i By 1.

Vidne 9 fortæller, at moderen udsætter pigerne for fysisk og psykisk vold. Der er 4 piger, hvoraf den ældste blev smidt ud for to år siden, da hun fortalte sin mor at hun er homoseksuel. Den næste ældste på 18 år er lige flyttet og hun turde ikke fortælle sin mor, at hun havde fået lejlighed og da hun fortalte det til sin mor, sagde moderen at så havde de ikke mere at tale om.

Den 15 årig går på Skole 1 i By 1 og er lige nu hjemme på ferie.

Den lille mistrives, mor råber og skriger af børnene og slår dem. Mor har også haft tage kvælertag på den 18 årig.

Efter sommerferien er der ingen til at passe på Sagsøger 4. Sagsøger 4 er bange for sin mor.

Ud ad til ser det fint nok ud, men Vidne 9 tror, at moderen er psykisk syg. Børnene ser ikke noget af deres familie, hverken fædre eller mormor.

Pigerne tør ikke sige noget, da de er bange for at blive skilt ad.

Mor sagt til Sagsøger 4, at det er hendes skyld at hendes storesøster er flyttet hjemmefra, fordi hun er så egoistisk.

Vidne 9 giver udtryk for, at Sagsøger 4 altid er velkommen hos dem.
..."

Sagsøgte (Kommune) afholdt herefter den 18. august 2020 en børnesamtale med

Sagsøger 4. Om denne samtale har kommunen noteret følgende:

"...

Børnesamtale jf. SL § 155 a stk. 2

Samtale med: Sagsøger 4, CPR nr. (Født 2006)

Dato: 18.08.20

Sted: Skole 4, hvor Sagsøger 4 går i skole.

Deltagere: Sagsøger 4 og hendes lærer Person 28 samt ut.

Bisidder tilbudt jf. SL § 48 a: Sagsøger 4's lærer Person 28 deltager i samtalen.

Formål med samtalen: Samtale i forhold til underretning om vold i hjemmet.

Samtale:

Sagsøger 4 sidder med tåre i øjnene da ut. ankommer. Adspurgt, hvad hun er ked af, fortæller Sagsøger 4, at det er fordi Sagsøger 2 er flyttet og hun gerne vil have, hun kommer hjem igen.

Adspurgt om familien ikke har kontakt med Sagsøger 2, svarer Sagsøger 4 nej,
hendes mor er sur over, måden Sagsøger 2 flyttede på.

Adspurgt om Sagsøger 4 ved, hvorfor vi skal tale sammen, svarer Sagsøger 4 nej.

Ut. fortæller Sagsøger 4, at der er modtaget en underretning fordi nogen er bekymret for hende derhjemme. Adspurgt om Sagsøger 4 ved hvorfor, svarer hun nej. Adspurgt om hun har en ide om, hvad bekymringen kunne dreje sig om, svarer Sagsøger 4 nej.

Adspurgt om der er noget derhjemme, hun ville ønske var anderledes, svarer Sagsøger 4 nej.

Ut. spørger mere ind til Sagsøger 2's flytning, men Sagsøger 4 vil ikke tale om det.

Adspurgt om de har kontakt til Sagsøger 1 nu, svarer Sagsøger 4 nej.

Adspurgt i forhold til Sagsøger 3, svarer Sagsøger 4, at Sagsøger 3 nu går på skole i By 1. Adspurgt hvordan der er, at det kun er Sagsøger 4 og mor derhjemme, svarer Sagsøger 4, det er dejligt.

Ut. fortæller Sagsøger 4, at der er modtaget en underretning, fordi nogen er bekymret for hende derhjemme. Adspurgt om Sagsøger 4 ved hvorfor svarer hun nej.

Adspurgt om der er noget derhjemme, hun ville ønske var anderledes, svarer Sagsøger 4 nej.

Adspurgt om hendes mor, kan finde på at råbe ad hende, svarer Sagsøger 4, at det kan hun godt, men det kan alle mødre.

Adspurgt om hendes mor har slået hende, svarer Sagsøger 4, nej det kunne hun ikke finde på.

Adspurgt om hendes mor har slået nogle af de andre, svarer Sagsøger 4 nej.

Ut. oplyser Sagsøger 4, at ut. bliver bekymret over, at det nu er 3. gange der kommer en underretning vedr. vold i hjemmet samt at begge Sagsøger 4's søstre er flyttet hjemmefra, da de er blevet 18 år og de nu ikke har kontakt til dem længere. Sagsøger 4 fastholder, at der ikke er grund til be-kymring og hun har ikke brug for hjælp.

Ut. spørger flere gange, hvorfor Sagsøger 4 bliver så ked af det under samtalen og Sagsøger 4 siger, at det er fordi, hun ikke vil tale om det.

Ut. orienterer Sagsøger 4 om, at hendes forældre får besked om samtalen. Sagsøger 4 vil gerne have, at ut. siger til hendes mor, at Sagsøger 4 har sagt, at det i underretningen ikke er rigtigt.

Observationer:

Under hele samtalen sidder Sagsøger 4 med tåre trillende ned ad kinderne. Når ut. giver udtryk for sin bekymring kigger Sagsøger 4 om og kigger ut. lige i øjnene, men siger ikke noget.

Sagsøger 4 gentager flere gange, at hun ikke har lyst til at tale om det.
..."

Den 18. august 2020 foretog Sagsøgte (Kommune) en opringning til Mor. Om denne opringning er noteret følgende:

”...

Opringning til mor

Den 18.08.20 opringning til Mor med det forhold, at orientere hende om underretningen samt samtalen med Sagsøger 4. Mor er ked af, at der er kommet endnu en underretning samt at Sagsøger 4 nu skal have det at tænke på. Mor har kunder og har derfor ikke tid til at tale. Det aftales, at ut. kontakter hende på torsdag kl. 10.15.

...”

Den 20. august 2020 ringede Sagsøgte (Kommune) på ny til Mor. Om denne opringning har Sagsøgte (Kommune) noteret følgende:

”...

Opringning til mor vedr. underretning og børnesamtale

Dags dato opringning til Mor, som aftalt den 18.08.20

Mor fortæller, at Sagsøger 4 var ked af det, da hun kom hjem efter samtalen med ut. Sagsøger 4 synes, at det var ubehageligt, at samtalen foregik på skolen og hun havde følt sig taget med bukserne nede. Sagsøger 4 ville ikke snakke med Mor om samtalen med ut. og Mor vurderer, at hun ikke skal spørge for meget ind, men lade hende åbne sig stille og roligt og komme, når hun er klar.

Mor er bekymret for, om Sagsøger 2 kan klare skolen, samtidig med hun bor alene, men hun har et godt hoved.

Ut. giver udtryk for at, der er specielt, at to af Mors døtre er flyttet hjemmefra uden, de har kontakt. Mor er ked af, at det er endt sådan, men er glad for at Sagsøger 1 og Sagsøger 2 har hinanden. Sagsøger 2 har savnet Sagsøger 1 meget og har nok også brug for at prøve grænser af. Mor vil ikke have at pigerne holder fester, hvor de ligger og brækker sig osv.

Mor spørger, hvor underretningen kommer fra. Ut. orienterer om, at det er en Vidne 9 der har underrettet. Mor oplyser, at det også var hendes gæt. Hende og Vidne 9 har været veninder, men det ændrede sig efter, at Sagsøger 3 fik en Udeladt og Vidne 9's datter ikke gjorde.

Vidne 9's eksmand har lige haft Sagsøger 4 med i Djurs sommerland og han hilste ikke på Mor.

Både Sagsøger 4 og Sagsøger 2 kommer hos Vidne 9 og hendes eksmand, da de er veninder med deres piger.

Mor er helt i chok over, at Vidne 9 fortæller, at hun råber ad børnene og slår dem. Det må være fordi, hun tror at hver mand stjæler. Mor er helt vred over det. Mor fortæller om en episode, hvor Vidne 9 havde råbt ad en ad sine piger i toget, hvor Mor synes det var lidt voldsomt, men havde tænkt, at det jo kan kamme over for alle.

Mor fortæller, at Vidne 9's ene datter har været med at moppe Sagsøger 3 rigtig groft.

Mor savner Sagsøger 1 og Sagsøger 2 så meget og den anden dag gik hun rundt i nærheden af, hvor Sagsøger 1 bor med det håb, at hun ville møde hende og kunne kramme hende.

Mor mener, at hun skal give slip på Sagsøger 1 og Sagsøger 2 og stå klar med åbne arme, når de er klar.

Mor er vred over, at Vidne 9 har underrettet Hun gør mig til grin og prøver at ramme mig på alle leder og kanter.

Aftaler:

Mor snakker med Sagsøger 4 i forhold til, om hun har brug for en opføl-gende snak med ut.

Ut. laver en henvisning § 11.3 forløb for Sagsøger 4 og Mor sammen.

Ut. orienterer Sagsøger 4's far om underretningen.
..."

Sagsøgte (Kommune) ringede også til Vidne 3 den 20. august 2020. Om denne opringning har kommunen noteret følgende:

"...

Opringning til far

Dags dato opringning til Vidne 3 vedr. underretningen af den 02.07.20 samt samtale med Sagsøger 4 den 18.08.20.

Vidne 3 orienteres om underretningen samt samtalen med Sagsøger 4. Vidne 3 spørger til, hvordan Sagsøger 4 har det. Vidne 3 har ikke set Sagsøger 4 i 5 år og savner hende.

Vidne 3 vil gerne give sit samtykke til, at der iværksættes et familiebehandlingsforløb, men han frygter, at det ikke vil ændre noget, da Sagsøger 4 er instrueret hjemmefra i forhold til, hvad hun skal sige.

Vidne 3 fortæller, at han har kontakt til Sagsøger 4's ældste søster Sagsøger 1, Vidne 1 og Vidne 2 (fædre til de ældre søstre) samt Mors mor. Vidne 3 beskriver, at de alle sammen taler sammen, men ingen har kontakt til Mor og de af børnene, der bor derhjemme.

Vidne 3 beskriver, at Mor kan få alt til at se perfekt ud udadtil, men det er ikke godt derhjemme.

Vidne 3 fortæller, at det der er vigtigst for ham er, at Sagsøger 4 trives og har det godt, hvis dette betyder, at han ikke skal have kontakt til hende, må det være sådan. Vidne 3's hjem er altid åbent for Sagsøger 4.

Vidne 3 vil gerne have underretningen tilsendt.
..."

Sagsøgte (Kommune) modtog den 20. eller 21. august 2018 en udateret underretning fra Sagsøger 1. Underretningen lyder således:

"...

Information om personer jeg ønsker at underrette om:

Navn: Sagsøger 3 og Sagsøger 4

Adresse: Adresse 2, By 2

CPR-numre: Sagsøger 3: CPR nr. (Født 2005) og Sagsøger 4: CPR nr. (Født 2006)

Jeg skriver denne underretning, da jeg har en stor og smertelig bekymring for mine to søstre, Sagsøger 3 og Sagsøger 4, som endnu er under 18 år. Grunden til min bekymring for mine søstre er, at de bor under samme tag som Mor (CPR nr. (Født 1972)) vores fælles mor. Dog bor Sagsøger 3 det meste af tiden i By 1, da hun Udeladt på Skole 1.

I alt er vi fire søstre; jeg selv Sagsøger 1 (CPR nr. (Født 1996)), Sagsøger 2 (CPR nr. (Født 2002)), Sagsøger 3 og Sagsøger 4.

Til september er det 3 år siden, at jeg selv flyttede ud hjemmefra. Jeg fik stillet et ultimatum af Mor, da jeg fortalte hende, at jeg er til kvin-der; "Enten pakker du den side væk, ellers så ved du hvor døren er!"

Jeg tog en svær beslutning om at gå min vej, Jeg har siden da følt, at jeg svigtede mine tre mindre søstre og lod dem i stikken. Indtil for kort tid siden, har jeg hverken haft kontakt til Mor, eller nogen af mine søstre, men da Sagsøger 2 flyttede hjemme fra Udeladt, få dage efter hun var fyldt 18 år, fik vi igen kontakt.

Sagsøger 2 og jeg har talt meget sammen, også om de ting der har været foregået i hjemmet, hele vores barndom, og som STADIG foregår. Derfor

er dette et opråb til jer, rette vedkommende, og systemet, om hjælp til mine to mindste søstre, Sagsøger 3 og Sagsøger 4.

Der har været utallige af underretninger, både fra vores tre forskellige fædre (min far, Vidne 1, Sagsøger 2 og Sagsøger 3's far, Vidne 2 samt Sagsøger 4's far, Vidne 3), bedsteforældre med flere. Alligevel er der aldrig sket noget, og vi fire børn har levet et liv med både psykisk såvel som fysisk vold.

På nuværende tidspunkt er jeg blevet bekendt med, at Mor har taget kvælertag på Sagsøger 4. Dette er ikke et enkeltstående tilfælde, da jeg har oplevet hende gøre det på os alle fire.

Ydermere ved jeg, at Sagsøger 2 har talt med sin tidligere klasselærer, helt tilbage fra 7. klasse, som var der hvor jeg flyttede hjemmefra. Der kom på tale, at skolen ville lave en underretning, hvortil Sagsøger 2 sagde; "Det kan I bare gøre, men jeg kommer ikke til at sige noget så længe jeg bor hjemme, det tør jeg ikke."

Dette har været en realitet i al den tid vi alle har boet hjemme. Ved underretninger tør man ikke at fortælle hvad der egentlig foregår, da der er en frygt for, hvad Mor kan finde på at gøre ved en.

Derfor er jeg også denne gang bekymret for, at Sagsøger 4 og Sagsøger 3 ikke tør sige noget.

For at give et klart billede af Mor og hendes måde at være på, har jeg valgt at skrive nedenstående beretninger. Nogle af episoderne har jeg fået fortalt af Sagsøger 2, da de har været sket i den periode, hvor jeg ikke har boet hjemme hos Mor.

Disse står ikke i kronologisk rækkefølge.

Sagsøger 2's Konfirmation 2016

30. april 2016 bliver Sagsøger 2 konfirmeret. Festen holdes på Restaurant 1, som også er min tidligere arbejdsplads. Da der senere skaf afregnes, efter regningen er tilsendt Mor, er der ifølge hende selv 117 fejl og mangler, og Mor nægter derfor at ville betale. Det ender hos en advokat.

Mor siger til mig, at jeg skal støtte hende op i, at hun HAR betalt de 16.000 kr., som regningen lød på. Jeg skal sige, til advokaten, at jeg havde været med og se Mor lægge pengene, som lå i en konvolut, i

den tilhørende postkasse til Restaurant 1. Dette gjorde jeg, velvidende at ovenstående aldrig havde været sket.

Efterfølgende har jeg taget kontakt til min gamle chef, og tidligere ejer af Restaurant 1, og fortalt ham sandheden.

Sagsøger 2 og Sagsøger 3 løber hjem fra deres far, Vidne 2

Det er omkring julen, hvor Sagsøger 2 og Sagsøger 3 skal ud til deres far, Vidne 2.

De får at vide hjemme fra, af Mor, at de skal ringe til hende, derude fra af, og sige de vil hjem. Sagsøger 2 får sagt, at de jo ikke har en telefon, hvortil Mor svarer, at de bare skal tage Vidne 2's telefon, gå ned i kælderen og ringe fra den af. Jeg husker ikke, om det er dagen efter eller to dage efter, men pigerne ringer hjem til Mor. De er nede i kælderen, hvor deres værelse er, og hvisker/taler lavt. De siger (som de har fået besked på) at de gerne vil hjem. Mor får i samtalen sagt, at så må de snige sig ud af kælderen uden, at Vidne 2 opdager det. Da der er lagt på, siger Mor til mig, at jeg skal gå Sagsøger 2 og Sagsøger 3 i møde. Først svarer jeg, at det kan jeg jo ikke, da jeg udmærket er klar over, hvor forkert det er, men Mor er vedholden og sender mig afsted. På daværende

tidspunkt boede vi på Adresse 1 og Vidne 2 på Adresse 3, og jeg møder Sagsøger 2 og Sagsøger 3 på modsatte side af Klub. Det er her en vigtig detalje at nævne, at det er koldt og at der er sne udenfor. Da jeg ser pigerne, kommer de løbende med hinanden i hænderne, nissekjoler på, ingen jakke/overtøj og iført sandaler. De græder begge og siger det gør ondt i fødderne. Jeg løfter Sagsøger 3 op og bærer hende hele vejen hjem, og jeg forsøger på et tidspunkt at bære dem begge, men må opgive dette. Da vi når hjem, laver Mor et opkald. Jeg hører, at hun siger pigerne er løbet hjem ude fra deres far af, og at de pludselig stod og ringede på døren. Mor siger, at hun gerne vil vide, hvordan hun skal forholde sig til det. Pigerne får fortalt, af Mor, at hvis nogen spørger, hvorfor de er løbet hjem ude fra deres far af, skal de sige, at Vidne 2 bare sender dem ned i kælderen, når de er hos ham.

Vidne 2 får noget tid efter denne episode frataget sig forældremyndigheden over pigerne.

Til andre fortæller Mor gerne om episoden og om, hvordan pigerne pludselig stod og ringede på døren. Dog nævner hun intet om, at jeg blev sendt afsted efter dem.

Mor slår på sin gravide mave

Da vi bor på Adresse 1, kommer Mor ind på vores værelse. Mor er gravid, enten med Sagsøger 4 eller Sagsøger 3 på daværende tidspunkt.

Mor mener, der er rod på værelset, for alle kurve, kasser, skabe, over-flader bliver ryddet og ligger spredt på gulvet. Det der gør, at netop denne episode skiller sig ud er, at da Mor har ryddet alt, står hun op ad døren, som er lukket. Hun råber og skriger, hvortil hun giver sig til at slå sig selv på sin gravide mave. Det er ikke små klap, men derimod knyttede næver. Jeg græder og beder Mor om at stoppe, hvortil hun tager fat i mig og siger; "Hvis der er sket noget med barnet, så kan du takke dig selv for det!"

Mor rydder værelset

Det næste jeg vil berette om, er sket utallige gange. Det har været sket over flere år, fra jeg var lille til jeg var over 20 år. Når jeg var i skole og havde frikvarter (folkeskolen) og tog min telefon frem, var det med frygt for, at der var 20 ubesvarede opkald, sure beskeder der startede med "Hvis du ikke svarer nu, så står jeg omme på din skole og laver en scene ... " eller "Du har lige præcis 5 minutter til at stå her, ellers så fortryder du/ellers så rydder jeg dit værelse ... ".

Som oftest skete det, da der, ifølge Mor, rodede på værelset. Det skal lige nævnes, at det ikke kun var mit værelse, men et værelse jeg og mine tre mindre søskende delte. Når Mor mente der så rodet ud på værelset, så var det alt fra hvis der lå en strømpe på gulvet, hvis legetøj lå fremme, hvis sengen var uredt, hvis tøj i skabene ikke lå snor og lige, hvis der ikke var pænt og ryddeligt på vores skriveborde eller hvis der var så meget som et støvfnug på gulv eller overflader.

Ovenstående resulterede i, at Mor ryddede ALLE overflader, hylder, tøjskabe, ALT blev revet ned på gulvet i en stor bunke. Derfra af var det bare at starte fra en ende af med at få ryddet og gjort rent. Som regel satte Mor også tid på, i den forstand at Mor sagde; "Du har lige præcis 1 time, og så er alt ryddet op og clean!" (Min mormor og hendes mand, Person 29, har oplevet dette).

Mor kunne også finde på at sige om morgen, lige inden man tog afsted til skole; "Kommer jeg op på værelset og ser der er det mindste, så ringer jeg dig hjem fra skole af!".

Ovenstående har været hændt siden jeg selv gik i folkeskole, da jeg kom på gymnasiet og efter gymnasiet, når jeg var på job.

Mors bukser

Jeg husker også en episode, hvor jeg var på arbejde, og Mor ringede til mig. Hun var stik tosset da jeg tog telefonen. Mor kunne ikke finde sine bukser, som hun havde tænkt sig at skulle have på til et møde. Hun mente de lå i mit tøjskab. "Hvis ikke du vil have jeg går ind og tømmer dit tøjskab, og rydder dit værelse, så står du her NU, og finder mine bukser!" Jeg svarede; "Mor, jeg er på job, jeg har ikke dine bukser. Kan de være i vasketøjet i kælderen?" Jeg fik efterfølgende en lang prædiken om, hvor stor en skuffelse jeg evigt og altid var, og hvordan jeg altid gav hende problemer. Det endte med, at jeg måtte tage hjem, finde Mors bukser, som var i hendes EGET tøjskab, og så havde jeg stukket mine kollegaer en hvid løgn om, hvorfor jeg virkelig var nødt til at gå.

Mors nøgler

En anden, men lignende episode: Jeg var på job, og tog telefonen da Mor ringede. Jeg havde ikke lyst til at tage den, for jeg vidste, at der ville være problemer, da det ikke var det første opkald fra hende af. Jeg vidste også, at hvis ikke jeg tog den, så ville det heller ikke blive det sidste opkald. Da jeg tager den er Mor stik tosset og siger; "Du har ikke lagt min nøgle i min taske, så nu står jeg her ude i regnen og kan ikke komme ind!" Mor skulle til et møde. Jeg husker ikke om det var et forældremøde ved en af mine søskende, eller et Stilling 3møde i forbindelse med hendes arbejde.

I hvert fald mente hun, at jeg skulle haste hjem for at låse hende ind. "Hvis ikke jeg skal stå inden på din arbejdsplads og lave en scene, så står du her om 5 minutter!" Jeg får sagt, at jeg cykler med det samme, på trods af, at jeg er på arbejde. Det er ikke godt nok til Mor, og hun får sagt at jeg skal låne en bil af en kollega, og at det kun kan gå for langsomt. Igen stikker jeg mine kollegaer en hvid løgn, får lov at låne en bil og kører så hjem. Jeg låser op for Mor, men får ikke lov til at køre med det samme. Inden jeg kører tilbage på job, har Mor lige en masse ting jeg skal ordne og gøre rent.

Min veninde hjælp med rengøring

Da jeg får fri fra skole (folkeskole) spørger min veninde, om jeg kan være sammen. Jeg vil rigtig gerne, men må sige nej og forklare, at Mor har sagt, at jeg skal tage hjem efter skole for at gøre rent. Opva-sken skulle tages, der skulle tørres overflader af, støvsuges, vaskes gulv, lægges vasketøj sammen og på plads. Min veninde siger, at hun

gerne vil tage med hjem og hjælpe mig. Vi kommer hjem til mig og går i gang med det hele. Kort tid efter vi er færdige, kommer Mor hjem. Hun er i dårligt humør, og på trods af, at både min veninde og jeg har knoklet som små rengøringsdamer, så er intet godt nok. "Hvad har du lavet i dag, Sagsøger 1!?" siger Mor med nedladende toneleje. Jeg remser op for hende, hvad min veninde og jeg har lavet, hvortil Mor udbryder; "STØVSUGET!?! Er der virkelig støvsuget her!?" Det er min veninde, der har støvsuget, og jeg kan se på hende, at hun føler sig dårligt tilpas og hun får også travlt med, at skulle hjem. Derefter skal jeg starte forfra med rengøringen. Jeg ved, at den dag i dag husker min veninde episoden. Hun husker også flere gange, hvor hun skulle spise aftensmad hos mig, og klokken ofte blev tæt på de 20-21 stykker, inden vi fik lov at spise, eftersom mine søstre Sagsøger 2, Sagsøger 3, Sagsøger 4 og jeg altid lige skulle gøre værelset eller andet rent først.

Familierådslagning 2015 - Sagsøger 4 og familie

I starten af 2015 afholdes der familierådslagning for at finde en ordning til samvær mellem Sagsøger 4 og hendes far, Vidne 3. Når Vidne 8, som var hende, der sørgede for rådslagningen, kom hjem til os, så var det planlagt ned til mindste detalje, hvordan vi skulle opføre os, hvad vi skulle sige, samt hvilke ting vi skulle nævne for Vidne 8. Det var Mor, som havde sørget for dette. Mor nærmest terpede med os, hvad vi skulle sige samt give udtryk for.

Til selve familierådslagningen, som blev afholdt på Skole 2, var der også planlagt hjemmefra, hvad vi skulle sige og gøre. For eksempel skulle Sagsøger 4 på et tidspunkt sige, at nu synes hun Vidne 3 talte grimt til Mor. På et andet tidspunkt skulle hun sige, at hun gerne ville ud for at have en pause, og så skulle jeg gå med hende, hen til legerummet. Mor havde også dikteret hjemmefra af, hvilke dage Sagsøger 4 skulle sige, at hun ville over til sin far, Vidne 3.

Blåt mærke/bule i panden

Jeg husker ikke hvad begivenheden var, men vi fik gæster (på dette tidspunkt boede vi på Adresse 2). Blandt gæsterne var en af vores naboer. Mor er ofte stresset, uforudsigelig og ikke rar at være omkring, også når der kommer gæster. Intet må ligge forkert, der må ikke være så meget som et støvsnub, og vi skal være pæne i tøjet med håret sat. Mor blev ofte sur på en af mine søstre eller jeg, når hun var stresset, og denne gang gik det ud over Sagsøger 3. Det endte med, at Mor tog en højhælet sko og slog Sagsøger 3 i hovedet med den. Dette resulterede i et blåt mærke/bule i panden. Sagsøger 3 og Sagsøger 4 fik følgende besked fra

Mor; "Hvis der er nogen, der spørger, hvad der er sket, så siger I, at I har været oppe at slå med hinanden!" Da naboen kommer ind, spørger hun; "Hvad er der dog sket med dig?", hvortil hun får svaret, at Sagsøger 3 og Sagsøger 4 har været oppe at slå med hinanden.

Mor kaster sten ind på naboens græsplæne

På dette tidspunkt bor vi på Adresse 2. Mor får et brev fra en nabo, som udtrykker nogle følelser for hende. Mor gør det klart, at det ikke er gengældt. Da naboen noget tid efter har kvinde-besøg, skal Mor lige pludselig ind og brokke sig over et eller andet til ham. Mor siger at jeg skal gå med, imens hun kigger sig i spejlet, retter på sit tøj og sit hår. Jeg siger, jeg ikke vil med, at det er en dårlig ide, og at jeg synes, at hun skal lade ham være, nu han har besøg. Mor er ikke til at rokke i, når først hun har sat sig noget for, og i denne situation har hun sat sig for, at jeg skal gå med hende. Vi går ind og banker på, og det ender i en grim scene, da der bliver råbt og sagt grimme ting. Da Mor og jeg kommer ind til os selv, beder hun mig gå med ud i haven, imens hun tysser på mig, og siger jeg skal dæmpe mig. Vi går over til hegnet, som skiller Mors have fra naboens. Mor bukker sig ned og samler en sten op. "Nej, mor! Det gør du bare ikke!", får jeg sagt.

Men jo, det gør hun. Mor kaster ikke bare en, men flere sten ind på naboens græsplæne, og det er ikke bare småsten.

Nogle dage efter kommer naboen ind og spørger, om vi mon har kastet sten ind på hans græsplæne, hvortil Mor bliver meget fornærmet og spørger; "Står du og hentyder til, at jeg skulle have stået og kastet sten ind på din græsplæne? Jeg er et voksent menneske *navn*!"

Løbe hjem fra skole

Helt tilbage fra jeg gik i 0. klasse, på Skole 2, løb jeg hjem fra skole i det store frikvarter. Det skete ca. hver anden fredag, når min far, Vidne 1, skulle hente mig fra skole af. Mor sagde til mig hjemme fra af, at jeg skulle gøre dette. Fra jeg var helt lille af, var det ikke ok at have hygget sig hos min far. Jeg skulle sige, at jeg ikke ville med ham hjem, græde og løbe hjem fra skole af.

Både min far, Vidne 1, Sagsøger 2 og Sagsøger 3's far, Vidne 2, og Sagsøger 4's far,

Vidne 3, er gjort til personer vi ikke ønskede at have en relation til, da det var nemmest sådan. Der kom ballade, hvis man sagde, at man gerne ville over til sin far, hvis man glædede sig til at se dem eller havde haft det godt/sjovt/hyggeagtigt hos dem.

Tømme Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4's skoletasker

Rod er ikke acceptabelt i Mors verden. Da vi bor på Adresse 2, står Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4's skoletasker i et skab i gangen. En dag åbner Mor skabet, og mener at pigernes skoletasker roder.

Mor åbner døren ud til Adresse 2, og begynder at hive den ene ting op efter den anden, fra pigernes skoletasker. For hver ting hun trækker op, smider hun det ud ad døren. Det skal lige nævnes, at der ikke er fortov foran huset, men cykelsti og busstoppested. Mor stopper ikke ved taskerne. Hun begynder at rive overtøj ud fra skabet, og kaster det samme vej som resten. De tre piger løber skiftevis ind og ud med ting, som de prøver at samle op. Jeg forsøger at hjælpe, men får strenge ordre fra Mor om, at jeg IKKE skal hjælpe pigerne.

Selvskade

Da jeg går i folkeskole, betror jeg mig til en lærer om, at jeg er selvskadende. Grunden til dette er, at jeg har det elendigt derhjemme, men dette siger jeg ikke til nogen. Min klasselærer beder mig gå hjem og fortælle det til Mor, inden ugen var omme, ellers er han nødt til at gøre det. Jeg trækker den til det sidste, men fortalte det endelig til Mor. Hendes respons på dette er; "DET der, DET får du talt dig ud af! Den skal jeg IKKE have hængende på mig! Du går om og siger til *navn*, at du har en veninde, der har gjort det, at du er bekymret for hende, og ikke ved, hvad du skal stille op, og derfor har sagt, at det er dig selv der er selvskadende!"

I mange år efterfølgende har Mor brugt dette mod mig. Især hvis hun har været sur; "Så gå ud og tag en kniv, gør det, som du er bedst til!" Det skal lige nævnes, at jeg er kommet 100 % ud af selvskade. Det blev nemt at holde op, da jeg kom ud hjemme fra af.

Går ud med skraldet

Endnu en episode som omhandler rengøring. Lejligheden (Adresse 1) skal skinne, ifølge Mor.

Hun er meget sur, som så mange andre gange før. Jeg er selv, på dette tidspunkt, i teenageårene.

Mor beder mig tage tøjet af, så jeg står iført trusser. "Gå ned med skraldespanden!", siger hun.

Jeg vil tage mit tøj på, men får ikke lov af Mor. Jeg skal gå hen ad svalegangen, iført kun trusser, og ydermere er det vinter og derfor koldt udenfor. Men det er ikke det værste. Ydmygelsen over at skulle gå, næsten nøgen hen ad svalegangen, er det værste.

Stikker nål ned under neglen

Da jeg var lille pillede jeg negle. Det brød Mor sig ikke om. Hvis hun så, at jeg havde korte negle, tog hun enten sin egen negl, eller en nål, og stak ned under mine negle. Sommetider til det blødte.

Gav Sagsøger 3/Sagsøger 4 en kniv

En dag skændes Sagsøger 4 og Sagsøger 3, som søskende gør engang imellem.

Mor er blevet sur over det, trækker de to piger med ned i køkkenet og giver en af dem en kniv, hvortil hun siger; "Så slå din søster ihjel! Gør det! Så får jeg også ro for jeres ballade!"

Spise gamle madpakker

I al den tid jeg kan huske, har dette stået på. Hvis mine søskende, eller jeg selv, ikke havde tømt vores madpakker, brød helvede løst. Jeg husker specielt en mandag morgen, hvor Mor står og smører madpakker. Hun ser, at Sagsøger 3 og Sagsøger 4's madpakker ikke er i køkkenet, og bliver sur. De to piger går ud med deres madpakker for at tømme gammelt mad i skraldespanden. Mor stopper dem og siger, at nu har hun betalt penge for maden, stået og brugt tid på at smøre madpakker, og så har de ikke engang spist op! Pigerne får lov til at spise resterne fra madpakkerne.

Rugbrødsmadder fra fredagen inden.

Slikke på nyvasket gulv

Denne episode omhandler igen rengøring. Mor har været sur og sat mig til at gøre hovedrent.

Inden jeg starter, siger hun; "Gulvet skal være så rent, at du kan slikke på det bagefter!" Da jeg har gjort rent, deriblandt vasket gulv med Ajax, beder Mor mig slikke på gulvet, for at bevise for hende, at det er gjort ordentligt rent.

Spise opkast

Nedenstående har jeg oplevet ske for både jeg selv og mine tre mindre søskende. Da jeg var lille, serverede Mor forårsruller for mig. Jeg brød mig ikke om det, og havde svært ved at få det ned.

Mor sagde; "Du spiser bare op, og hvis du kaster op, så får du en mere!"

Jeg husker ikke hvad retten var, men Sagsøger 4 brød sig ikke om det vi fik. Jeg kunne tydeligt se på hende, at hun var ved at kaste op. Mor sagde; "Kaster du op, så får du lov til at spise det igen!"

Sagsøger 4 kastede lidt af maden op, og fik ganske rigtigt lov til at spise dette igen.

Sagsøger 2 brød sig ikke om kartofler, da hun var lille. Jeg husker vi sidder ved bordet, og i dag havde Mor sat sig for, at Sagsøger 2 skulle spise kartofler. Som sket med Sagsøger 4, kastede Sagsøger 2 op og måtte spise det igen.

Kysser med tungen

Det var efter en episode, hvor Mor havde ryddet værelset. Efterfølgende sagde hun; "Du må også forstå, hvad DU får mig til at gøre!" Mor gjorde sig tilnærmelse til et kram og et kys, hvor jeg ikke var tryk i situationen, så jeg trak mit lidt. Mor udbrød; "Vil du ikke en -gang kysse din egen mor!?"

Jeg sagde jo og gav hende et kys, men det var ikke godt nok til Mor. "Så prøver lige igen!", sagde Mor. Da jeg ville give hende et kys, stak hun tungen ind i munden på *mig* og sagde; "Det er sådan noget du godt kan lide, er det ikke også!?", hvorefter hun gik ud af værelset.

Tilbage stod jeg ydmyget og uforstående.

Gentagelser

Når der har været en episode, hvor Mor har været sur, og vi i hendes optik ikke har hørt efter, skal vi ofte sidde på en bänk/trappe eller andet og sige følgende; "Jeg lover jeg er en god pige fra nu af." eller "Fra nu af hører jeg efter og forbedrer mig." eller andre lignende ting. Det er ikke bare en enkelt gang vi skal sige dette, men gentage det 30, 50, 100 gange, alt efter hvad vi har fået besked på af Mor.

Kommer for sent

Jeg husker ikke en eneste gang, hvor Mor og os børn er kommet til tiden, hvad end det har været til. Mor er ALTID sent på den, og når vi kommer frem, har vi børn altid fået at vide at vi skulle sige følgende; "Undskyld vi kommer for sent, det var mig der ikke kunne nosse mig færdig."

Sommetider har Mor også sagt følgende til os børn; "De vigtigste kommer altid til sidst. Bare tænk på dronningen, hun ankommer også altid som den sidste."

Sagsøger 2 faldt ned ad trappen

Denne episode udspiller sig på Adresse 1. Min far, Vidne 1, har været og hente eller aflevere mig. Sagsøger 2 er ovenpå, og kommer gående ned ad trappen, men falder næsten fra toppen af trappen og ned. Hun skriger og græder selvfølgelig, da hun har slået sig. Min far skynder sig over til hende for at trøste hende og se hun er okay, hvortil Mor kommer og siger; "Det har du fandeme godt af Sagsøger 2! Så kan du lade vær med at løbe ned ad trappen! Har du måske sutsko på!?" Der var INGEN trøst fra Mor af.

Stikker tandbørsten ned i halsen

Dette er sket for os alle fire piger. Sagsøger 2 og jeg har talt om det, og hun husker også dette tydeligt.

Når Mor har børstet vores tænder, har hun altid været meget hård. Ofte børstede hun vores tænder så det blødte, og hvis man gjorde opmærksom på, at det var ubehageligt/gjorde ondt, så stak Mor tand-børsten ned i halsen på os.

Slår med børsten

Dette er også sket for os alle fire piger. Når Mor har sat hår på os, og friseret vores hår, har vi ofte fået et gok i hovedet med børsten, hvis vi ikke har stået stille, hvis hun har været sur, eller af andre uvisse grunde. Også her har Mor altid været meget hård, når hun har sat vores hår, og det har ofte været ubehageligt og gjort ondt.

Aldrig fået et kram

Så længe jeg husker har jeg aldrig fået et kram af Mor, eller oplevet mine tre mindre søskende få et kram af hende. Hvis man som barn har

gjort sig tilnærmelse til et kram, fik man måske et overfladisk kram, efterfulgt af; "Så kan du godt hoppe af igen!"

Viser ikke kærlighed

Det er min opfattelse, at Mor har meget svært ved, at vise kærlighed, også til sine børn. Mor har afsluttet næsten alle sine beskeder med; "Kys mor, elsker dig.", men jeg har aldrig hørt hende sige til hverken mine søstre eller jeg, at hun elsker os. Generelt set har hun rigtig svært ved, at vise kærlighed i praksis.

Køber blomster

Det var min afdøde lillebrors fødselsdag. Jeg var cyklet over til en blomsterhandler, for at købe en buket blomster til Mor. Da jeg kom-mer hjem med dem og siger; "Tillykke med din dreng.", kigger Mor på blomsterne og siger; "Hvad er det for nogle grimme blomster!? Du ved godt jeg ikke kan lide dem der! Dem kan du godt cykle over og bytte til nogle andre!" Da det er en buket jeg har fået bundet, kan jeg jo ikke cykle tilbage og få dem byttet. Jeg vælger derfor at finde en skraldespand, smide blomsterne ud og købe en ny buket. På vejen hjem ringer Mor og siger; "Har du fået byttet blomsterne!?", hvortil jeg bare svarer, at ja, det har jeg. Mor truer med at ringe til blomsterhandleren for at høre, om det nu også er rigtigt.

Sagsøger 2 har fortalt mig, sommeren 2020, at hun har oplevet lignende. Hun var blevet sendt afsted, på gåben, efter blomster, som hun skulle købe til Mor. De næste mange timer gik Sagsøger 2 fra butik og hjem, da alle de blomster hun kom med, ikke var pæne eller ordentlige nok i Mors optik.

Mor truer med at have sat kamera op

Dette er sket flere gange. Sommetider har Mor kaldt os fire piger ned til hende i køkkenet, hvor hun har sagt; "Der mangler slik i skabet, hvem af jer har stjålet det!?" ingen af os har haft taget slikket og sagt dette til Mor. Mor har sagt; "Jeg har sat kamera op, så jeg VED hvem af jer der har stjålet det! INDRØM så nu!"

Nogle gange er vi blevet presset til at sige det, på trods af, at vi IKKE har haft taget noget fra skabet af.

Kaster saks

Jeg har oplevet, at Mor har kastet en saks efter mine søstre. Sagsøger 2 har også fortalt mig, sommeren 2020, at dette har været sket i den tid jeg ikke har boet hjemme.

Sagsøger 2 og Mor har stået nede i køkkenet, hvor Sagsøger 2 fortæller Mor, at hun rigtig gerne vil have klippet sit hår. Dette finder Mor ikke accep-tablet, og vælger derfor at kaste en saks mod Sagsøger 2, der heldigvis und-viger. Mor vælger herefter at låse sig selv inde på badeværelset de næste 4-5 timer, hvor hun er helt stille og ikke siger noget. Dette får både Sagsøger 4 og Sagsøger 3 til at gå i panik, og de står begge to og græder, da de ikke kan forstå, hvorfor Mor ikke svarer dem. Efter flere timer vælger Mor at åbne døren, og går i seng. Omkring kl. 23.00, hvor Sagsøger 2 er gået i seng, vælger Mor at gå ind på Sagsøger 2's værelse til Sagsøger 2. Her spørg hun Sagsøger 2 gentagende gange hvorfor, at hun ikke har været ude og sige undskyld til Mor. Sagsøger 2 får, som gentagene gange før, skylden for Mors handlinger, og Sagsøger 2 får som straf af vide, at hun skal gå ned i kælderen, og rydde et helt rum op, så tingene står pænt. Sagsøger 3 bliver også sendt med ned i kælderen, og de må begge først komme op igen, når alt står pænt, og er blevet ordnet.

Slog Sagsøger 2

En af de sidste aftener, hvor jeg boede hjemme, på dette tidspunkt Adresse 2, kom jeg hjem fra arbejde sent om aften. Jeg arbejdede på daværende tidspunkt på Restaurant 2. Da jeg kom-mer hjem, ligger Sagsøger 2 i Mors seng. Mor sover hver nat på sofaen, så dette var ikke så underligt. Sagsøger 2 ligger dog og hulker og er utrøstelig. Jeg lægger mig ned ved hende, krammer hende og prøver at trøste hende. Jeg spørger; "Hvad sker der, Sagsøger 2?", hvortil hun hulker endnu mere, så hun næsten ikke kan trække vejret. Da hun endelig får lidt luft, fremstammer hun grædende; "Det er mor." Jeg spørger hvad der er sket, og Sagsøger 2 svarer; "Hun har slået mig og kalder mig grimme ord." Jeg får sagt til Sagsøger 2; "Næste gang det sker, så siger du det til mig, og så skal jeg nok sørge for, at det aldrig sker for nogen af os igen!" Yder-mere sagde jeg; "Sagsøger 2, vil du ikke nok tage et stykke papir, og så skrive alle de ting hun har kaldt dig ned på det. Så afleverer du det til mig og så skal jeg nok læse det. Måske ville det også være en god måde for dig, at få det ud på, så du ikke går med det indeni."

Dagen efter kommer Sagsøger 2 til mig og afleverer et A4-papir. Det er ikke fyldt på den ene side, men begge sider er overfyldt med grimme ord og vendinger fra Mor til Sagsøger 2.

Dagen efter igen er Mor stiktosset og truer med at endevende vores værelser. Sagsøger 2 kommer panisk ind på mit værelse og siger; "Sagsøger 1! Jeg skal have papiret! Jeg skal brænde det! Mor slår mig ihjel hvis hun finder det!" Jeg prøver at sige til Sagsøger 2, at jeg nok skal gemme det, men det tør Sagsøger 2 ikke. Hun vil gerne skaffe det af vejen selv, og jeg afleverer papiret til hende.

Sagsøger 2 er ikke høj nok

Dette har jeg fået fortalt af Sagsøger 2 selv i sommeren 2020. Mor har de sidste mange år, været utilfreds med at Sagsøger 2 ikke er højere end hun er selvom, at hun er som en gennemsnitlig ung pige.

Grundet Mors utilfredshed med Sagsøger 2's højde, har Mor gentagne gange "byttet behandlinger" med en kunde, som arbejder som zonete-rapeut. Dette har hun gjort fordi, at Mor var overbevist om, at zone-terapeuten ville kunne få Sagsøger 2 til at vokse. Sagsøger 2 har efterfølgende fået skældud fordi, at hun ikke er vokset efter behandlingerne.

Mor truer med selvmord

Jeg har ikke tal på hvor mange gange Mor har truet sine fire børn med, at hun ville tage sit eget liv. Dette er blevet formuleret på flere forskellige måder, så som; "Jeg går ned i kælderen og hænger mig selv!", "Jeg hopper ud foran en bil!", Mor har stået med en kniv i hånden, holdt den mod sin egen hals og sagt; "Jeg tager livet af mig selv!". ofte er alt dette efterfulgt af sætningen; "Så ville du også blive glad, ville du ikke også!?".

Sagsøger 4 får voksbehandling

Fra Sagsøger 4 var en lille pige havde hun, ifølge Mor, mange hår på arme og ben. Dette fik Mor til at fjerne Sagsøger 4's hår med voks. Når Mor igen synes Sagsøger 4's hår var blevet for lange, sagde Mor; "Ejh, Sagsøger 4! Hvor er de blevet lange, du ligner jo næsten en abe. Skal vi ikke lige vokse dem?"

Sagsøger 4's svar var nej, fordi hun synes det gjorde ondt, men Mor gjorde som hun selv syntes, og så bort fra, at det faktisk ikke var rart for Sagsøger 4.

Spise persille på havregryn

En dag havde Sagsøger 3 klippet Sagsøger 4's hår. Det var kort tid inden min konfirmation. Da Mor så det, brød helvede løst! Først og fremmest fik Sagsøger 4 og Sagsøger 3 en kæmpe skideballe, og efterfølgende skulle de sidde på en bæk i gangen, og spise ren persille. De efterfølgende mange måneder fik Sagsøger 3 og Sagsøger 4 persille på deres havregryn om morgenen. Mor sagde, at det var vitaminer og det gjorde at Sagsøger 4's hår ville vokse hurtigere. Sagsøger 3 fik lov til at spise det, da det var hende som havde klippet Sagsøger 4's hår af.

Udsagn fra Mor til Sagsøger 2, Sagsøger 3, Sagsøger 4 og undertegnet

"I ødelægger mit liv!" Dette er primært sagt, når Mor har været sur på mine søstre eller jeg. Sommetider er "I" byttet ud med "Du".

"Jeg kunne bo så pænt, hvis jeg ikke havde jer!" I al den tid jeg kan huske, har Mor gået op i, at hendes hjem skulle være skinnende rent.

Dette er derfor blevet brugt, når der skulle gøres rent, eller hvis Mor syntes, at der var rodet/beskidt. Sætningen har også været brugt "for sjov", når der har været gæster.

"Du vil SÅ gerne over til din far, vil du ikke også? Du kan bare flytte derover!" Ofte en ting, der er blevet truet med eller brugt, når Mor har været sur på sine børn. Det er derfor blevet meget naturligt ikke at ville over til vores fædre, eftersom Mor har brugt det på denne ma-nipulerende måde.

"Du ligner din far!" Sagt meget nedladende, ikke kun om udseende, men også personlighedsmæssigt. Vores fædre er også her blevet gjort til noget skamfuldt, noget man helst ikke vil sættes i forbindelse med. "Hvor er du grim, når du græder! Tør så de tårer væk!" Ofte efterfulgt af "Synes du/I ikke også hun er grim!?" Mor forsøger her at sætte os søskende op mod hinanden.

"Må det koste dig dine søstres liv!?" Hvis man har lovet noget, eller hvis man er blevet beskyldt for noget af Mor, som man siger, man ikke har gjort, så er dette udsagn ofte blevet brugt.

"Du hader mig, gør du ikke også!?" Ofte sagt, når Mor er sur på sine børn.

"Skrig og græd når din far kommer og henter dig. Bare sig du har ondt i maven og ikke vil med!"

Dette har jeg oplevet Mor sige til både Sagsøger 2, Sagsøger 3, Sagsøger 4 og mig selv i sin tid. Især i henhold til Sagsøger 4 og hendes far Vidne 3. Sagsøger 4 havde en lang periode, hvor hun fortalte folk, at hun havde ondt i sin mave, når hendes far kom og hentede hende. Dette var dikteret fra Mor af, at hun skulle sige.

"Du har spyttet i min kaffe, det ved jeg du har!" Mor sad i sofaen og bad mig hente hende en kop kaffe. Da jeg kom med den, sagde hun ovenstående.

"Ligger du bare og piller ved dig selv hele dagen, eller hvad fanden laver du!?" Ofte sagt, når Mor kommer hjem til et ikke skinnende rent hjem. Også på trods af, at man har gjort hovedrent.

"I bliver splittet ad, hvis I kommer over til jeres fædre. I kommer aldrig til at se hinanden igen!" Dette er ofte blevet brugt ved inspektion i hjemmet i forbindelse med underretninger. En trussel man som barn troede på.

"Hvis du ikke får hende til at holde kæft NU, så slår jeg enten dig eller hende ihjel!" Denne sætning blev brugt, da Sagsøger 4 var spædbarn/få må-neder gammel. Jeg havde et stort ansvar for Sagsøger 4 og havde hende meget af tiden derhjemme. Mor sad ofte i vindueskarmen, i køkkenet, og talte i telefon. En dag var Sagsøger 4 utrøstelig og græd. Mor lagde på, og sagde ovenstående til mig. Mors uforudsigelighed gjorde, at jeg var panisk for, hvad hun ville gøre, hvis ikke Sagsøger 4 tiede.

"Du ønskede din lillebror død, gjorde du ikke!" Efter min lillebror, Person 4, døde i 2002, gik Mor til nogle samtaler på sygehuset. En læge havde fortalt hende, at det var meget normalt for søskendebørn at ønske den syge søskende død, eftersom der var meget opmærksomhed til det syge barn. Mor spurgte mig efterfølgende, om jeg havde haft det sådan, hvortil jeg svarede nej.

Udsagnet er efterfølgende blevet brugt som en konstatering fra Mor af.

"Du ligner en der kunne tage penge for det!" Ofte sagt når Mor ikke har været tilfreds med ens valgte outfit.

"Neej, hvor du ligner en narkoman!" Ofte sagt når man har grædt og haft røde øjne. Især sagt til Sagsøger 2.

"Luder", "Egoist", "Dum", "Grim", "Mongol", "Svin", "Modbydelig", "Uintelligent", "Nasser", "Selvisk", "Klam", "Syg i hovedet" er alle ord der er kommet fra Mor til hendes børn, ofte når hun har været sur.

"Anders Breivik" er noget af det værste Mor har kaldt sine børn. Som Sagsøger 2 selv har sagt til mig; "Det bliver helt normalt at blive kaldt for luder og alle de andre grimme ord, men når man så bliver kaldt Anders Breivik, så tænker man lige whaaat?"

"Jeg skulle aldrig have haft børn med din far! Person 4 er død og for mig er du også død nu! Hvis du nogensinde møder mig på åben gade, så går du i en LANG bue udenom mig!" Dette blev sagt efter jeg var rykket ud hjemme fra, da Mor var utilfreds med min seksualitet.

"Hvis bare du så var narkoman, så kunne jeg have redet dig!" Sagt fra Mor den dag jeg fortalte hende, at jeg var til kvinder.

Ovenstående er blot nogle af de ting mine søstre og jeg har været udsat for, samt grunden til, hvorfor jeg har den store bekymring for mine søstre Sagsøger 3 og Sagsøger 4. Jeg har en forhåbning om, at der denne gang bliver taget hånd om dette, så mine to mindste søstre kan blive hjulpet bedst muligt og få verden at se fra en anden vinkel af, som rummer kærlighed og tryghed, ting de ikke har været vandt til indtil nu.

Jeg er selv kommet ud til en ukendt verden, men samtidig en rar verden. Jeg har de sidste år fundet ud af, at jeg har en familie bestående af min far, Vidne 1, mine to lillesøstre på min fars side og hans kone. Jeg har min morfar, min mormor og hendes mand, min onkel og familie endnu længere ude. Sagsøger 2 har endelig også fået kontakt til sin far, hendes to lillebrødre på sin fars side, samt vores bedsteforældre. Selv har jeg også kontakt til både Vidne 2 og Vidne 3.

Set tilbage har det været hårdt at vokse op uden en far og uden bedsteforældre, som så mange andre i ens omgangskreds har haft glæden af. Jeg ved, at det også har været hårdt for vores fædre og bedsteforældre, at de ikke har fået lov til, og mulighed for at være der fro os.

Skulle I have brug for yderligere information er I velkommen til at tage kontakt til mig.

Med venlige hilsner

Sagsøger 1 ”

Sagsøgte (Kommune) foretog derefter den 26. august 2020 politianmeldelse af Mor for vold, begået mod Sagsøger 4. Sagsøgte (Kommune) foretog tilsvarende den 28. august 2020 politianmeldelse af Mor for vold, begået mod Sagsøger 3.

Sagsøgte (Kommune) traf den 28. august 2020 afgørelse om opstart af børnefaglige undersøgelser vedrørende Sagsøger 4 og Sagsøger 3 på grundlag af underretningerne fra Vidne 9 og Sagsøger 1. Afgørelsen var begrundet i, at pigerne blev udsat for psykisk og fysisk vold af deres mor.

Den 27. august 2020 blev Sagsøger 3's sag henvist til Børnehus Syd. Det er i henvisningen anført, at sagen sendes i børnehus på grundlag af underretning om fysisk og psykisk vold gennem mange år. Tilsvarende blev Sagsøger 4's sag henvist til Børnehus Syd den 28. august 2020.

Den 8. september 2020 blev der holdt et sagsamrådsmøde med deltagelse af personale fra Sagsøgte (Kommune), Fyns Politi og Børnehus Syd. I referatet fra dette møde er noteret blandt andet:

”...

Orientering fra politiet

Fyns politi har planlagt afhøring af storesøster Sagsøger 1 på mandag d. 14. sept. Der er afsat god tid. Advokat vil være deltagende. Sagsøger 1 er set til indledende samtale d. 7-9-20, hvor hun har afleveret skriftlig oversigt over oplevet vold fra sin mor. Der er tilsyneladende tale om mange eksempler på såvel fysisk som psykisk vold.

Ifølge Sagsøger 1 har medarbejder, Person 30, fra Skole 4 indsendt underretning. Fra Sagsøgte (Kommune) oplyses, at der ikke er indkommet underretning fra pågældende.

Der vil i løbet af de kommende to uger blive gennemført afhøring af Sagsøger 1 og Sagsøger 2, hvorefter videre plan, herunder beslutning vedr. afhøring af Sagsøger 3 og Sagsøger 4. Sagsøger 4 er via søster orienteret om, at politiet gerne vil tale med hende. Sagsøger 2 er flyttet i egen lejlighed i forbindelse med sin 18 års fødselsdag, sammen med en veninde, uden at involvere sin mor i den proces. Der er aktuelt tilsyneladende ikke kontakt mellem mor og de to ældste børn.

Det overvejes fra politiets side, hvordan det bedst kan lade sig gøre at sikre de yngste, hjemmeboende piger, så de har en mulighed for at fortælle om eventuelle svære oplevelser i hjemmet.

Orientering fra kommunen

Det er en sag, der har været kendt i kommunen gennem mange år, primært beskrevet som og med fokus på skilsmisseproblematikker.

Der foreligger 2-3 tidligere børnefaglige undersøgelser. Den seneste blev udarbejdet for 4 år siden. Ingen af de fire børn har set deres fædre stabilt i løbet af opvæksten.

Der foreligger anonym underretning vedr. fysisk og psykisk vold fra 2018. I den sammenhæng blev der gennemført børnesamtale med pi-gerne, som ikke gav udtryk for, at der var problemer i familien/ i relationen til mor.

Ved seneste underretning i sommerferien 2020 blev der ligeledes gennemført børnesamtale, og da var indtrykket det samme.

Børnene udtalte sig positivt om familie billedet, men fremstod stiv-nede og gav indtryk af at være instruerede.

Henvendelse til Skole 4 har ikke givet tilbagemeldinger på, at man fra skolen har bekymret sig for børnene. Der er kommet udsagn om, at personale ikke ønsker at være 'uvenner' med børnenes mor, da det 'ikke er sjovt'.

Mor er ikke orienteret om aktuelle politianmeldelse eller at sagen er sendt til Børnehus Syd. Mor har angiveligt accepteret familiebehandling for ikke at miste kontakt med flere af sine børn.

Sagsøger 2 og Sagsøger 3 har samme far. Deres far har ikke del i forældremyndigheden. Sagsøger 4 ser ikke sin far og er angiveligt bange for ham, bl.a. pga. negativ omtale af sin far fra mors side.

Mor vurderes umiddelbart præget af meget skiftende affekter, med problemer vedr. passende grænser i relationer og med begrænset mulighed for at se/erkende eget ansvar og bidrag i forhold til de problemer, som familien har haft.

Der vurderes at være tale om en kompleks sag. Vidne 10 har fagkoordinator, Vidne 8, Sagsøgte (Kommune) med som teammakker på sagen.

Orientering fra sundhedsvæsenet

Har ikke været inddraget.

Vurdering af sikkerhed

Der er enighed om, at sagen, som den foreligger på nuværende tids-punkt, giver anledning til alvorlig bekymring for pigernes både fysi-ske og psykiske sikkerhed.

Såfremt der besluttet afhøring af Sagsøger 3 og Sagsøger 4 vurderes det væsent-ligt, at der formuleres en sikkerhedsplan for pigerne.

Planlægning af det videre undersøgelsesforløb

Det vurderes relevant, at begge piger ses i udredende forløb i Børne-hus Syd. Pigerne må formodes at kunne befinde sig en svær loyalitets-konflikt/være psykisk i klemme og måske ikke i stand til at udtale sig om forholdene i hjemmet. Uagtet vurderes det væsentligt, at pigerne så vidt det er muligt tilbydes et rum, hvor der potentielt kan fortælles og der kan opnås et indtryk af pigerne via observation og samtale/ screening.

Aftaler og koordinering af det tværsektorielle samarbejde

- Person 31, Fyns politi, gennemfører afhøring af Sagsøger 1, og efterfølgende Sagsøger 2 i løbet af 10-14 dage.

- Person 31 orienterer efterfølgende Sagsøgte (Kommune) og Børnehus Syd om status i sagen. Forventningen er, at Sagsøger 3 og Sagsøger 4 også skal af-høres, Sagsøger 4 sandsynligvis til dvd, Sagsøger 3 til papir. Forhold vedr. af-høring koordineres mellem Fyns politi, Børnehus Syd og Sagsøgte (Kommune) ved yderligere ssm via Teams, når der er taget stilling til afhø-ring af de yngste børn. Person 32, Børnehus Syd, indkalder til dette møde.

- Medarbejder fra Børnehus Syd vil, så vidt muligt, være til stede un-der afhøring af Sagsøger 4 og evt. gennemføre omsorgssamtale efterføl-gende. Såfremt der ikke er plads i monitorum (grundet smitterisiko pga Covid-19), bedes Sagsøgte (Kommune)s repræsentant om at videre-give indtryk og udsagn fra afhøring til Børnehus-medarbejder.

- Sagsøgte (Kommune) finder ud af, hvordan pigerne bedst kan følges til udredning i Børnehus Syd. Der peges umiddelbart på Sagsøger 4's klasse-lærer som en mulighed.

- Der lægges op til løbende, tæt samarbejde og kommunikation i sa -gen.
 ...”

Sagsøger 1 blev afhørt af politiet den 14. september 2020 fra kl. 08.00 til 13.30.
Sagsøger 2 blev afhørt af politiet den 22. september 2020 fra kl. 08.55 til kl. 13.25.
 Fyns Politi orienterede den 15. oktober 2020 Sagsøgte (Kommune) om resultatet af de to afhøringer. Af orienteringen fremgår blandt andet:

”...
 Opkald fra politi/Person 31 d. 15.10.2020

Person 31 fra Fyns Politi ringer til ut. på d.d. for at give en status vedr. de afhøringer der er lavet på Sagsøger 4 og Sagsøger 3's storesøstre, Sagsøger 2 og Sagsøger 1.

Person 31 oplyser at hun er færdig med at afhører dem og at hver afhø -ring har taget hhv. 5 og 6 timer.

Person 31 beskriver, at Sagsøger 2 og Sagsøger 1 havde rigtig meget på hjertet og at underretningens indhold er blevet uddybet og bekræftet. Person 31 fortæller at pigernes beskrivelser har været meget detaljerede.

Person 31 beskriver at hun har en oplevelse af at Sagsøger 2 og Sagsøger 1's beskrivelser på ingen måde er baseret på hævn, men udelukkende baseret på at de gerne vil beskytte deres to mindre søskende.

Person 31 fortæller, at afhøringerne aktuelt er blevet givet til jurist indenfor Fyns Politi, som vil læse politisagen og afhøringerne igennem. Person 31 har et møde med juristen på tirsdag d. 20. oktober.

Det aftales at Person 31 vil ringe til ut. tirsdag d. 20. oktober, hvor det vil oplyses hvad politiet har tænkt sig at gøre i sagen. Derfra skal der liggendes en plan for enten et sagsamrådsmøde i Børnehus Syd, eller om hvorvidt der skal laves afhøringer først, eller der skal handles fra kommunen først.
 ...”

Fyns Politi rettede den 20. oktober 2020 telefonisk henvendelse til Sagsøgte (Kommune). Om denne henvendelse noterede Sagsøgte (Kommune) følgende:

”Opkald fra politi d. 20.10.2020

Politi/Person 31 ringer til ut. på d.d. og fortæller at hun har været i drøftelse med socialrådgiver Person 32 fra Børnehus Syd, og har aftalt at der skal holdes sagssamrådsmøde på tirsdag.

Person 31 oplyser at politiets jurist er blevet tilknyttet sagen og at juristen også deltager på sagssamrådsmødet tirsdag. Hun uddyber at dette er en usædvanlig procedure, men at sagen er så speciel og kompleks at dette er en nødvendighed.

Person 31 fortæller at politiets næste skridt er at de gerne vil lave afhøringer af mors, Sagsøger 3's og Sagsøger 4's omgangskreds. Dette skal dog koordineres ift. bekymring for at mor får at vide at der kører en efterforskning.

Person 31 beskriver, at politiet fælles med deres jurist kun kan appellere til at børnene bliver fjernet fra hjemmet, imens at efterforskningen kører og imens at den børnefaglige undersøgelse laves. Dette også grundet, at politiet igennem afhøringerne af de to ældste søstre, antager at hverken Sagsøger 3 eller Sagsøger 4 vil sige noget til afhøringerne såfremt de stadig bor hjemme.

Person 31 foreslår at afhøringerne af Sagsøger 4 og Sagsøger 3 laves efter at man har anbragt dem udenfor hjemmet.

Person 31 forklarer, at det endnu engang kun kan understreges hvor velkonstruerede pigerne er i, hvordan de skal agere når kommunen snakker med dem. Dette er lige fra hvordan de skal sidde på stolen, til hvordan de skal kigge på socialrådgiveren.

Person 31 oplyser, at efter der er lavet afhøringer af de ældste søstre, behandler behandler sagen ud fra vanrøgt og mishandling.

Det aftales at Person 31 uddyber yderligere til sagssamrådsmødet på tirsdag, hvorefter der bliver lagt en plan.

...”

Den 2. oktober 2020 modtog Sagsøgte (Kommune) en anonym underretning. Af denne fremgår blandt andet:

”...

Bekymring

Jeg har kendt familien/pigerne i mange år. Jeg har altid synes der var noget der var "galt" i familien uden rigtigt at kunne sætte fingeren på

hvad der var galt. Mor har mange gange ydmyget pigerne foran mig og andre og aldrig været ked af at fremhæve mine piger foran hendes egne piger - meget ubehageligt for alle. Pigerne har altid fremstået enormt pæne, velsoignerede, velopdragne, ansvarsfulde, dygtige og søde - faktisk som små velafrettede soldater. De sidste par år har Sagsøger 2 åbnet sig mere og mere og efter at hun er flyttet hjemmefra er hun begyndt virkelig at fortælle hvad der gennem mange år har foregået i hjemmet. Jeg kender også den ældste af pigerne, Sagsøger 1, og hun har også fortalt mig hvad der har foregået.

Helt forfærdelige psykiske terrorhændelser og fysisk vold som skub ned af trapper, kvælertag, knytnæveslag m.m.

Både Sagsøger 1 og Sagsøger 2 har oplevet, at den dag de flytter hjemmefra slår Mor hånden af dem. Både Sagsøger 2 og Sagsøger 1 er psykisk dybt påvirket af deres barndom og har det forfærdeligt. De har aldrig turde fortælle om hvad der sker derhjemme af frygt for konsekvenserne - de har ikke turde andet end at beskytte deres mor, men Sagsøger 2 har sagt til mig at hun ønsker er at Sagsøger 3 og Sagsøger 4 kommer væk fra Mor.

Sagsøger 1 har sagt at hun frygter for hvad Mor kan finde på - hun går så langt som til at sige at hun frygter for deres liv.

Sagsøger 2 fortæller om daglige ydmygelser som konstant at få at vide at hun er for tyk, ikke god nok - til at Mor opfordrer pigerne til at stikke hinanden ned med en kniv så hun kan blive fri for dem. Hun kører et afstraffelsessystem, hvor pigerne straffes for de mindste ting - og pigerne minder på alle måder mest om små soldater, der er totalt afrettet og arbejder på kommando.

Jeg ved at Mor har taget kvælertag på Sagsøger 4 for kun ganske få måneder siden - og at Sagsøger 2 har oplevet det flere gange. Hun fortæller hvordan hun kan mærke Mors hænder længe efter at Mor har sluppet hendes hals. De er blevet slået med knytnæveslag, Mor kaster ting efter dem, de er blevet tvunget til at spise deres eget opkast og bl.a. kastede Mor en saks efter Sagsøger 2 efter at Sagsøger 2 ytrede ønske om at blive klippet. Samme dag låste Mor sig inde på badeværelset i mange timer, og pigerne tiggede hende om at give lyd og komme ud.

Mor kontrollerer pigerne 100%. Hun styrer deres tøj, hår, makeup, vægt, telefoner - ALT - og de er under konstant pres, fordi de får at vide at de ikke er gode nok. Sagsøger 2 fortalte lige efter at hun var flyttet hjemmefra at nu kunne hun komme hjem til sig selv, uden at frygte hvad hun ville møde af kritik.

Sagsøger 2 er den af pigerne jeg kender bedst, og hun tør fortælle alt nu føler jeg - og hun er kun interesseret i at passe på sine yngre søstre. Det samme er jeg.

Mor skubber alle folk fra sig når de kommer for tæt på. Hun har ikke kontakt til noget familie, og venner og veninder skubber hun fra sig når vi kommer for tæt på - hvorefter hun taler meget grimt om dem. Pigerne er blevet forsøgt holdt væk fra deres fædre og bedsteforældre, og har derfor ikke haft kontakt med noget som helst familie andet end Mor.

Jeg har altid forsøgt at holde mig tæt til pigerne, og de har altid vidst at jeg var der for dem. Sagsøger 2 og Sagsøger 1 er forundrede over at folk vil hjælpe dem - de er vant til at mor meget hurtigt bagtaler venner og veninder - og forstår slet ikke at vi er flere der har set at der var noget galt, og faktisk bare vil tage os af dem.

Jeg vælger at være anonym efter ønske fra min mand. Jeg står 100% ved de ting jeg beretter, men min mand er faktisk bekymret for hvad Mor kan finde på, hvis hun ved at jeg har indberettet. Jeg håber at Mor på et tidspunkt vil indse at det hun gør/har gjort ved sine piger er langt fra acceptabelt men sygt, og at hun vil tage imod hjælp.
 ...”

Der blev afholdt et nyt sagssamrådsmøde den 27. oktober 2020. I dette møde deltog personale fra Fyns Politi, anklagemyndigheden ved Fyns Politi, Sagsøgte (Kommune) og Børnehus Syd. Af referatet fremgår blandt andet:

”...

Status på sagen: Der afholdes opfølgende sagssamråd med henblik på koordinering i sagen, herunder planlægning af afhøring af Sagsøger 3 og Sagsøger 4.

Orientering fra politiet: Fyns politi har afhørt Sagsøger 2 og Sagsøger 1, Sagsøger 4 og Sagsøger 3's søstre. Der har været tale om langvarige afhøringer, idet begge piger har haft meget på hjerte. De bekræfter begge under afhøring mi-stanke om, at såvel de som deres yngre søstre har været udsat for lang-varig og systematisk fysisk og psykisk vold. Der beskrives mange kon-krete eksempler fra pigernes opvækst, hvor mor har fremtrådt massivt kontrollerende, udøvet fysisk vold x mange i form af slag, skub og kvælertag, slag med genstand, psykisk vold i form af nedsættende tale og krænkende former for afstraffelse, herunder krav om at børnene skulle spise opkast. Mor har angiveligt truet børnene til ikke at for-

tælle om forholdene i hjemmet, ligesom de selv har oplevet sig ude af stand til det pga. psykisk afhængighedsforhold i relation til mor. Pigerne fremstår troværdige under afhøring.

Pigerne har begge samtaler med klinisk psykolog, som har udtalt sig skriftligt på baggrund af kontakten med pigerne. Kopi af denne udtalelse videregives til Sagsøgte (Kommune). Det beskrives bl.a. i udtalelsen, at pigerne, vurderet på baggrund af deres oplysninger, har oplevet fysisk og psykisk vold og har levet under forhold, der har forhindret dem i at udvikle selvstændighed.

Der planlægges anklageskrift og vil blive rejst tiltale mod mor for børnemishandling.

Der skal afhøres mange vidner i sagen, og dette forventes at tage tid. Det vurderes betydningsfuldt at få sagen grundigt belyst, og det er umiddelbart indtrykket, at der er mange angiveligt pålidelige vidner, som det er vigtigt at få afhørt.

Orientering fra kommunen:

Der beskrives fra kommune side et højt bekymringsniveau og ønske om at sikre begge piger bedst muligt mhp., at de kan få mulighed for at udtale sig. Det drøftes, hvordan dette bedst kan sikres, både ud fra den lovgivningsmæssige ramme og pigernes konkrete situation.

Drøftelse omkring afhøringsdagen.

Der planlægges afhøring af Sagsøger 3 og Sagsøger 4. Det vil være ønskeligt, hvis Sagsøger 3 og Sagsøger 4 kan gives de bedste betingelser for at kunne fortælle om forholdene i hjemmet. Det drøftes, hvorledes pigerne bedst kan støttes til at få en oplevelse af sikkerhed og mulighed for at ytre sig så trygt og utvungent som muligt, uden direkte påvirkning fra deres mor.

Hvis mor modsætter sig afhøring af Sagsøger 3, så vil der blive sat et retsmøde op i Børnehuset og gennemført afhøring uden samtykke. Sagsøger 4's far har del i forældremyndigheden og vil kunne give samtykke til afhøring.

Der peges på betydning af at planlægge samtale med mor i Sagsøgte (Kommune) samme dag, som der gennemføres afhøring af pigerne, så der kan følges op med mor på pigernes situation, afklaring af mors indstilling og den videre proces i sagen.

Vurdering af barnets sikkerhedssituation nu og efter evt. afhøring.

Sagsøgte (Kommune) overvejer, om der er grundlag for anbringelse af begge børn i forbindelse med afhøring i Børnehus Syd mhp. at sikre dem i en udredningsperiode jvnf. paragraf 51.2.

Fælles refleksion omkring barnets behov, samt planlægning af det videre undersøgelsesforløb.

Begge piger ønskes udredt i Børnehus Syd, så vidt muligt i By 2.

Den nærmere planlægning af udredningsforløb tilrettelægges efter afhøring af pigerne.

Aftaler og koordinering af det tværsektorielle samarbejde.

- Person 31 og anklager drøfter i internt regi de videre efterforskningskridt og vender tilbage med orientering til Sagsøgte (Kommune) og Børnehus Syd i løbet af 1-2 dage

- Børnehus Syd indkalder derefter til et møde mhp. mere konkret planlægning af afhøringen. Mødet kan afholdes on-line.

- Efter afhøring og evt. genafhøring, hvis der vurderes behov for en sådan, tilrettelægges udredningsforløb i Børnehus Syd. Udredningen har fokus på at afdække pigernes belastningsgrad relateret til de formodede overgreb, de har oplevet, samt vurdering af behov for videre støtte/behandling.

- Der udarbejdes skriftligt notat ved afslutning af udredning som et bidrag til kommunernes børnefaglige undersøgelse.

- I forbindelse med udredningens afslutning tilbydes Sagsøgte (Kommune) afsluttende møde i Børnehus med mulighed for at drøfte udredningens konklusioner nærmere. Øvrige relevante samarbejdspartnere kan inviteres med til dette møde efter behov.

...”

Den 4. november 2020 blev Mor anholdt og sigtet for vanrøgt og mis-handling af Sagsøger 4, Sagsøger 3, Sagsøger 2 og Sagsøger 1. Sagsøgte (Kommune) foretog samme dag partshøring af Mor vedrørende anbringelse uden for hjemmet af Sagsøger 4 og Sagsøger 3. Af partshøringen fremgår blandt andet:

”...

Mor er appellerende til, at Børne- og Ungerådgivningen skal hjælpe hende og fortælle politiet at det hele er misforståelser og hun er en god mor, som hun ligeledes mener at forvaltningen har dokumentation for, da sagen flere gange er lukket efter modtagne underretninger.

Det tydeliggøres i den forbindelse overfor Mor, at forvaltningen ikke har noget med efterforskningen at gøre, men at det udelukkende er i forhold til pigernes trivsel og aktuelt i forhold til hvor de skal opholde sig.

Mor informeres om at begge piger skal anbringes uden for hjemmet og i den forbindelse siger Mor, at hun vel ikke har andet valg end at samtykke.

Mor orienteres ligeledes om retten til ikke at samtykke og hvad det så vil betyde og der vil komme til at ske.

Mor oplyser at hun ønsker at samarbejde og dermed samtykke, da hun tænker det i den aktuelle situation vil være det bedste for pigerne, frem for en tvangs sag.

Mor spørger om pigerne ikke vil kunne bo ved en af hendes venin-der.

Forvaltningen informerer om, at fremadrettet vil der kunne blive vurderet i forhold til andre anbringelses-muligheder, men aktuelt er dette ikke muligt grundet efterforskningen, hvor også pigerne og andre skal afhøres, hvorfor de indtil da vil skulle være på en institution.

Mor informeres om at pigerne vil skulle være på Institution 2, samt hvad dette er for et sted.

Mor samtykker skriftligt til anbringelse af Sagsøger 4 og Sagsøger 3 på Institution 2, jf. SL § 52, stk. 3, nr. 7.

Dog ønsker Mor at pigerne så snart det er muligt, kan flyttes til noget netværk.

Mor er indforstået med at Vidne 3 orienteres vedr. Sagsøger 4 og ligeledes skal samtykke til anbringelsen.

...”

Samme dag blev der afholdt børnesamtale med Sagsøger 4. Om børnesamtalen har Sagsøgte (Kommune) noteret blandt andet:

”...

Børnesamtale med Sagsøger 4 + forløb den 04.11-2020

Inden samtale med Sagsøger 4

Forinden ankomst til Skole 4 By 2 er der forsøgt telefonisk kontakt hertil flere gang uden held. Ved ankomst til skolen træffes lærer Person 33. Ved præsentation af hvor vi kommer fra spørger Person 33 om det omhandler Sagsøger 4, hvilket bekræftes. Person 33 kontakter forstander Person 34. Utaler kort med Person 34 telefonisk, hvor ut. præsenterer sig, hvortil Person 34 oplyser at hun godt ved hvad og hvem der drejer sig om - en af hendes piger i 8. klasse, Sagsøger 4. Person 34 ankommer til skolen efter 30 minutter, hvor hun kort orienteres om at der er brug for at tale med Sagsøger 4 d.d. idet Mor d.d. er blevet anholdt og Sagsøger 4 d.d. skal til Institution 2 midlertidigt.

Person 34 orienteres om at det vurderes hensigtsmæssigt at der sidder en lærer med til samtalen med Sagsøger 4, som Sagsøger 4 er tryk ved, hvorfor Sagsøger 4's lærer, Person 28 kommer til. Person 28 orienteres kort om årsag til vores tilstedeværelse og hvad Sagsøger 4 skal have fortalt. Person 28 giver udtryk for at de godt er bekendt med hvad der er foregået i hjemmet. Person 34 og Person 28 beslutter at Person 34 sidder med i samtalen med Sagsøger 4. Person 28 henter efterfølgende Sagsøger 4.

I mellemtiden giver Person 34 udtryk for at det er godt at vi er kommet, men at dette burde være sket for længe siden. Person 34 fortæller at skolen har brugt mange ressourcer på familien, herunder flere samtaler med pigerne, men at pigerne aldrig selv har talt højt om hvad der foregår hjemme. Ut. påpeger at det virker til at Person 34/skolen har stort kendskab til familien. Person 34 fortæller at de oplysninger de har fået om hjemme-forholdene er andenhånds oplysninger - at Sagsøger 2 fx har fortalt nogle ting, hvor Sagsøger 4 har givet udtryk for at der ikke skulle snakkes herom. Person 34 fortæller at de kender Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4, og at Sagsøger 1 ikke har gået på skolen.

Samtale med Sagsøger 4

Person 34 deltager som bisidder jf. Servicelovens § 48 a. Sagsøger 4 præsenteres for Person 35 og ut., og hvor vi kommer fra. Sagsøger 4 hilser høfligt og sætter sig.

Sagsøger 4 orienteres om at hendes mor d.d. er ved politiet, hvor politiet snakker med hende. Dette på baggrund af at Børn- og Unge har modtaget bekymringer om hvorvidt mor behandler Sagsøger 4 og hendes sø-skende godt i hjemmet.

Sagsøger 4 bliver tydeligt påvirket her, men holder på sig selv. Sagsøger 4 får at vide at det er helt okay at blive ked af det. Sagsøger 4 begynder at græde. Sagsøger 4 orienteres om at politiet skal tale med mor indtil i morgen, hvorefter der vil blive taget stilling til om mor skal blive og tale mere med politiet. Sagsøger 4 orienteres endvidere om at hun på baggrund af dette ikke skal hjem og sove, men skal sove på Institution 2. Sagsøger 4 orienteres om hvad Institution 2 er.

Sagsøger 4 siger at hun ikke vil på Institution 2. Sagsøger 4 vil gerne hjem til en veninde og sove. Sagsøger 4 orienteres om at det desværre ikke er en mulighed på nuværende tidspunkt, og at dette skyldes at politiet er inde over. Sagsøger 4 orienteres om at ophold på Institution 2 er midlertidigt. Sagsøger 4 gentager at hun ikke vil derud, og spørger flere gange hvorfor hun ikke må sove hjemme ved en veninde. Sagsøger 4 orienteres hver gang om, at Institution 2 er midlertidigt, at fordi politiet er inde over lige nu skal hun opholde sig på et neutralt sted, hvilket ikke er ved veninder. Sagsøger 4 vil gerne hjem til Person 36 eller Person 37. Sagsøger 4 anerkendes i dette. Sagsøger 4 og Person 34 går ud og henter lidt vand, og kommer retur. Person 34 fortæller at Sagsøger 4 har accepteret at tage med til Institution 2, hvis der hurtigst muligt arbejdes på at hun kan komme andet sted hen i netværket. Sagsøger 4 orienteres om at mor d.d. har sagt ja til at hun og Sagsøger 3 er på Institution 2.

...

Observationer

Sagsøger 4 fremstår under hele samtalen og ovenstående forløb meget ked af det, med tårerne løbende ned af kinderne. Sagsøger 4 er tydeligt trykket og meget ked af del ved ankomst til Institution 2. Det bemærkes at Sagsøger 4 ikke spørger ind til sin mor medmindre hun adspørges. Sagsøger 4 giver primært udtryk for bekymring og frustration over at skulle på Institution 2, og er optaget af om hun kan passe sin skole og Fritidsaktivitet 4. Sagsøger 4 har under hele samtalen øjenkontakt med Person 35 eller .
ut
...”

Samme dag blev der også afholdt børnesamtale med Sagsøger 3. Om denne børnesamtale har Sagsøgte (Kommune) noteret blandt andet:

”...

Samtale med Sagsøger 3

Person 38 deltager som bisidder jf. Servicelovens § 48 a.

Leder fra Skole 1, Person 39, henter Sagsøger 3 til lokalet. Da Sagsøger 3 kommer til lokalet, observeres det at Sagsøger 3 smiler nervøst og fortæller at hun er forvirret over, hvorfor vi er ankommet. Ut. anerkender Sagsøger 3 i hendes forvirring.

Person 39 forlader lokalet.

Ut. og Person 40 præsenterer os selv og fortæller at vi kommer fra Børne-og Ungerådgivningen i Sagsøgte (Kommune).

Ut. oplyser Sagsøger 3 om at ut. og Person 40 er kommet til Skole 1 i dag, for at oplyse Sagsøger 3 om at hendes mor i dag er blevet hentet af politiet og at politiet skal snakke med hendes mor indtil i morgen, hvor mor skal i et grundlovsforhør.

Sagsøger 3's kropssprog ændrer sig og Sagsøger 3 siger: "hvad", imens hun kigger intenst på ut. Sagsøger 3 siger: "det forstår jeg SLET ikke". Det observeres, at Sagsøger 3 kigger på Person 38. Sagsøger 3 bliver rød i sine kinder.

Person 38 forklarer til Sagsøger 3, at det også kommer som en overraskelse for hende og at Person 38 også lige har fået oplysningen.

...

Ut. forklarer, at hun godt kan forstå, hvis de her oplysninger kommer som et chok for Sagsøger 3. Sagsøger 3 løfter øjenbrynene og kigger ut. i øjnene imens hun siger: "Øhm ja! Jeg ved slet ikke hvad jeg skal sige lige nu". Sagsøger 3 uddyber: "Jeg tror mest af alt at jeg lige nu mangler svar, altså hvorfor?"

...

Det observeres at Sagsøger 3's kropssprog er anspændt og hun har et stift ansigtsudtryk imens hun modtager disse oplysninger. Hun holder øjenkontakten med ut. uden at blinke og er intens i hendes måde at hun fastholder øjenkontakten. Sagsøger 3 observeres at være tydeligt vred.

Sagsøger 3 kigger derefter skiftevis på Person 38 og ut. imens hun siger "altså jeg ved slet ikke hvad jeg skal sige, jeg tror mest af alt at jeg bare er

rigtig vred lige nu og jeg har lyst til at slå på en boksepude eller et eller andet"

...

Observationer:

- Sagsøger 3 fremstår under samtalen vred
- Sagsøger 3 fremstår med stift ansigtsmimik, en form for hård facade, der er ikke meget mimik i hendes ansigt
- Sagsøger 3 spørger ikke dybere ind til hendes mor, når hun informeres om at hun er anholdt.
- Sagsøger 3 har en meget intens øjenkontakt hvor hun kigger meget, og direkte og længe.

..."

Sagsøger 3 og Sagsøger 4 blev derefter den 4. november 2020 anbragt på Institution 2. I forbindelse med overleveringen har Sagsøgte (Kommune) noteret blandt andet:

"...

Ut. og Person 35 fortæller at der i løbet af weekenden også vil være mulighed for at Sagsøger 4 og Sagsøger 3 kan have samvær med deres søstre Sagsøger 1 og Sagsøger 2. Sagsøger 4 ryster på hovedet og siger med en vred tone "nej tak". Sagsøger 3 siger også "nej". De fornemmes begge at være vrede på Sagsøger 1 og Sagsøger 2 over situationen.

..."

Sagsøgte (Kommune) gennemførte den 5. november 2020 en samtale med Sagsøger 3 og Sagsøger 4. Om denne samtale har Sagsøgte (Kommune) noteret blandt andet:

"...

Sagsøger 3 og Sagsøger 4 orienteres om at politiet på d.d. har besluttet at beholde deres mor i minimum 4 uger endnu.

Hverken Sagsøger 4 eller Sagsøger 3 ses at ændre ansigtsmimik, da de får denne besked. Det observeres dog at Sagsøger 4 og Sagsøger 3 begge ændrer deres kropsholdning efter informationen, hvor de begge fremstår mere afslappede i deres kropsholdninger...

Sagsøger 4 spørger til om deres mor er anholdt, hvilket bekræftes. Sagsøger 4 og Sagsøger 3 har ikke andre kommentarer til dette og fremstår upåvirket af svaret.

Sagsøger 4 spørger ind til om det kan være at deres mor skal være hos politiet hen over julen hvortil der svares at dette ikke kan udelukkes. Sagsøger 4 har ikke nogen kommentar til dette. Sagsøger 4 fremstår ikke påvirket af svaret.

Sagsøger 4 og Sagsøger 3 spørges ind til muligheden for samvær med deres store søstre Sagsøger 1 og Sagsøger 2 i weekenden. Både Sagsøger 4 og Sagsøger 3 udtrykker at de ikke har lyst til dette. Adspurgt, fortæller Sagsøger 3 at det er pga. det som storesøstrene har sagt. Sagsøger 3 fortæller at hun i hvert fald ikke vil snakke med sine søstre lige nu og måske siet ikke mere. Sagsøger 4 supplerer og siger at hun har det på samme måde og at hun synes at de blander sig. Sagsøger 4 fortæller ligeledes at hvis der var noget at være bekymret for, så skulle Sagsøger 4 og Sagsøger 3 nok selv have sagt noget.

Sagsøger 4 og Sagsøger 3 spørges ind til deres fædre. De fortæller begge, at de ikke snakker med deres fædre. Adspurgt forklarer Sagsøger 3 "der skete bare nogen ting ved min far, som gør at jeg ikke vil snakke med ham mere". Sagsøger 4 peger over mod Sagsøger 3 og siger "ja og det er det samme her".

Adspurgt til om der er nogen form for familie, som de kunne forestille sig at ville se, siger både Sagsøger 4 og Sagsøger 3 "nej"...

Observationer:

- Sagsøger 3 fremstår ved samtalestart som vred og med en "arrogant" attitude. Sagsøger 4 fremstår omvendt meget ked af det og med tårer i øjnene.
- Efter at Sagsøger 3 og Sagsøger 4 orienteres om at deres mor er hos politiet i minimum 4 uger endnu ses pigerne uden at være berørte af dette. Sagsøger 4 har resten af samtalen ikke længere tårer i øjnene eller berørt over dette.
- Sagsøger 3 og Sagsøger 4 fremstår med relevante spørgsmål fx må jeg snakke med den og den, må jeg besøge mine veninder, må jeg følge Fritidsaktivitet 4, kan jeg passe min skole osv.
- Sagsøger 3 og Sagsøger 4 udtaler i samtalen ikke spørgsmål eller bekymringer deres mors vej.

- Sagsøger 3 og Sagsøger 4 har flere gange under samtalen øjenkontakt med hin-
anden. Det er socialrådgivers oplevelse at pigerne ofte kigge på hin-
anden når der skal svares på spørgsmål om fx deres mor, hvor de ønsker at
sove og lignende.
...”

Vidne 1 blev den 12. november 2020 afhørt af Fyns Politi. Af afhørings-rapporten fremgår blandt andet:

”...
Afhørte var under afhøringen flere gange meget berørt og græd, når han skulle beskrive nogle af de forskellige anførte episoder. Han gav udtryk for stor frustration over hele forløbet omkring børnene samtidig en lettelse over, at der endelig blev lyttet, og børnene forhåbentlig fik den fornødne hjælp.
...”

Vidne 3 blev den 16. november 2020 afhørt af Fyns Politi. Af afhørings-rapporten fremgår blandt andet:

”...
Afhørte forklarede, han og de andre fædre gang på gang havde løbet mod en mur med de sociale myndigheder.

Afhørte måske i særdeleshed, idet han var den sidste som havde fået børn med Mor. Afhørte havde sagt til de Sociale Myndigheder talrige gange, at de måtte kunne se, at der var en rød tråd i det her. Der var et mønster og afhørte var den 3. far som stod der i samme situation. De to andre fædre så ikke deres døtre og afhørte så nu heller ikke sin datter. Afhørte blev mødt med at det godt kunne være, at det var så-dan, men nu var det afhørtes sag det handlede om og de gik ikke til-bage i de gamle sager og kigge . Afhørte kunne ikke trænge igennem til kommunen med, at de skulle gå tilbage i de gamle sager og kigge.
...”

Mor blev anholdt den 4. november 2020. Ved grundlovsforhør den 5. november 2020 blev hun varetægtsfængslet. Ved dom af 17. februar 2021 fra Ret-ten i Odense blev Mor straffet med fængsel i 2 år for overtrædelse af straffelovens § 213, § 243, § 245, stk. 1, jf. til dels § 21, og § 260, stk. 1, nr. 1. Mor blev samtidig dømt til at betale hver af sagsøgerne en tortgodtgørelse på 30.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 3.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet partsforklaring af Sagsøger 4, Sagsøger 1, Sagsøger 2 og Sagsøger 3 og vidneforklaring af Vidne 9, Vidne 2, Vidne 3, Vidne 11, Vidne 12, Vidne 6, Vidne 13, Vidne 14, Vidne 1, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 8, Vidne 10, Vidne 15 og Vidne 7.

Sagsøger 4 har forklaret, at hun husker, at hun flere gange var ked af det og ikke ville med hjem, når hendes far hentede hende i skolen.

Foreholdt ekstrakten side 379-380, opmærksomhedsskema fra Skole 3, har hun forklaret, at det var hendes mor, som bestemte, at hun i skolen skulle sige, at hun havde ondt i maven, når hun skulle hjem til far, og at hun hellere ville være hos mor. Der var ellers ikke noget galt hjemme hos far, og hun husker kun gode og børnevenlige oplevelser sammen med ham, hvilket var helt anderledes end i hjemmet hos hendes mor. Hun husker en situation i gangen derhjemme, hvor det blev indøvet, hvordan hun skulle reagere, når hun skulle på samvær. Det blev planlagt meget præcist, hvad hun skulle sige. Mor spillede far, og hun spillede sig selv. Hun skulle græde og sige, at hun havde ondt i maven og ikke ville med. Hun husker familierådslagningen på Skole 2, som hun og flere familiemedlemmer deltog i. Forud for mødet havde hun fået lov til at vælge, hvad de skulle spise på mødet. Hun valgte tarteletter, men Mor ændrede menuen til pariserbøf, fordi Mor mente, at tarteletter kunne minde om hendes, Sagsøger 4's, far. Under familierådslagningen blev hun spurgt ind til en specifik episode, hvor hun engang havde sagt til sin far, at hun helst ville være 100 dage ved far og 10 dage ved mor. Hun sad ved siden af sin mor og vidste ikke, hvad der ville ske, når de kom hjem, så hun løj og svarede, at hun ikke huskede at have sagt sådan. Hun husker campingferien med far som en helt almindelig, hyggelig familieferie, men mor forlangte, at hun skulle sige, at det havde været en forfærdelig ferie.

Foreholdt ekstrakten side 483-484, notat fra børnesamtale den 18. august 2020, har hun forklaret, at hun husker, at hendes klasselærer pludselig kom og sagde, at der var nogen, hun skulle tale med. Hun var ikke forberedt på samtalen. Hun havde derfor ikke haft tid til forinden at øve sine svar med sin mor, hvilket nok var grunden til, at hun stort set besvarede spørgsmålene med enstavelsesord. Hun plejede altid at øve sine svar med mor, uanset om det var en situation med far eller en børnesamtale med kommunen. Hun har aldrig set sin far drikke alkohol. Han har heller aldrig udsat hende eller andre for vold. Hun husker en episode til Fritidsaktivitet 3, hvor hendes far kom for at se hende. Hun løb glad hen for at hilse på ham, men pludselig kom hun i tanke om, at Sagsøger 3 overværede situationen, og hun blev meget nervøs for, at Sagsøger 3 ville fortælle det til mor, idet der så ville komme konsekvenser. Første gang, hun fortalte sin historie til nogen, var til

politibetjenten, som afhørte hende efter anholdelsen af hendes mor. Hun havde ikke fortalt noget til veninder eller lærere.

Sagsøger 1 har vedstået sin forklaring for byretten under straffesagen mod Mor som gengivet i dom af 17. februar 2021.

Foreholdt ekstrakten side 251, notatark fra børnesamtale den 2. marts 2006, har hun forklaret, at Mor forinden havde bestemt, hvad der skulle siges under sam-talen. Forud for sådanne samtaler var det almindeligt, at hun og Mor indøvede hendes svar til medarbejderen fra kommunen. Hvis Mor ikke var tilfreds med hendes svar, gennemspillede de situationen flere gange, indtil Mor var tilfreds med hendes præstation. Hun har en klar erindring om, at Mor var til stede i lejligheden under nogle af børnesamtalerne med kommunen, og at hun derfor ikke kunne tale frit. Hun har aldrig oplevet Vidne 1, Vidne 2 eller Vidne 3 være voldsomme eller udadreagerende over for Mor. Hun har derimod et meget klart billede af et skænderi mellem Mor og Vidne 2, da hun og Person 4 var små, hvor Mor stillede sig i vejen, da Vidne 2 forsøgte at fjerne sig fra situationen. Efterfølgende ændrede Mor historien til, at Vidne 2 havde truet med at skubbe Mor ned ad trappen, hvilket ikke var sandt.

Forholdt ekstrakten side 333, børnefaglig undersøgelse, har hun forklaret, at det var denne opdigtede historie, hvor Mor påstod, at Vidne 2 truede med at skubbe Mor ned ad trappen. Hun har aldrig set Vidne 2 tage kvælertag på nogen eller være voldelig på andre måder. Det var heller ikke rigtigt, at hendes fars daværende kone, Person 41, nappede hende i armen. Mor tvang dem til at indøve og fortælle flere negative, usande historier om Person 41. Mor bestemte blandt andet, at hun skulle sige, at Person 41 stoppede hende i at lege med sine mindre søskende, fordi hun ikke måtte bruge alt batteriet i babylegetøjet.

Hun følte ikke, at hun kunne sige sandheden under børnesamtalerne med kommunen, fordi Mor truede med, at hun og hendes søstre ville blive skilt ad og sendt hjem til deres fædre, hvis de sagde noget til damerne fra kommunen. Hun mindes ikke, at hun nogensinde talte med myndigheds personer uden for hjem-met. Hun følte, at kommunens folk var på hold med Mor, og at der var et for-troligt rum mellem Mor og kommunen. Hun følte, at det blev bekræftet ved, at der ikke skete noget efter samtalerne. Hun oplevede heller ikke, at kommunens folk spurgte rigtig ind til hendes oplevelse.

Hun har efterfølgende tænkt meget over, hvad der skulle til, for at hun som barn havde lukket op, og hun tror, at hvis kommunen var gået mere i dybden, ville noget have afsløret, hvordan forholdene i virkeligheden var. Da hun hørte, hvordan Sagsøger 3 og Sagsøger 4 efter gentagne samtaler på Institution 2 åbnede sig, tænkte

hun, at hun havde manglet et sådant ”safe space”. Hun havde brug for at vide, at kommunen var der for at hjælpe hende, og at hun ikke bagefter skulle hjem og

tage konsekvensen hos Mor. Hvis der havde været et mere sikkert opholdssted, eller der var afholdt flere samtaler, ville hun muligvis være blevet tryk nok til at fortælle sin historie.

Foreholdt ekstrakten side 531, referat fra sagssamrådsmøde den 8. september 2020, 7. afsnit, har hun forklaret, at Person 30 er mor til en af Sagsøger 2's veninder. Person 30 blev senere også lærer på Skole 4, og sendte hende en sød besked i forbindelse med, at Sagsøger 2 flyttede hjemmefra. Efterfølgende talte hun med Person 30, og Person 30 fortalte, at hun havde sendt en underretning, eller at hun var lige på trapperne med en underretning om forholdene i hjemmet hos Mor.

Foreholdt ekstrakten side 571, anonym underretning af 2. oktober 2020, har hun forklaret, at hun er ret sikker på, at dette er Person 30's underretning. Hun ved ikke, hvor Person 30 fik sine oplysninger fra. Hun og Person 30 havde en telefonsamtale, hvor hun muligvis fortalte Person 30 nogle ting, men hun ved ikke, om det er på baggrund af disse oplysninger, at Person 30 skrev underretningen.

Foreholdt ekstrakten side 540, Afhøringsrapport Forurettet, 6.-8. afsnit, har hun forklaret, at hun overværede det meste af samtalen mellem Mor og Person 42 i kølvandet på en mislykket afhentningssituation mellem Sagsøger 4 og Vidne 3. Person 42 er mor til en af Sagsøger 4's legekammerater. Person 42 skrev en underretning, men det var Mor, som nærmest dikterede over for Person 42, hvordan underretningen skulle formuleres. Mor inddrog også hende, Sagsøger 1, i situationen, og hun skulle bakke Mor op i de ting, Mor fortalte Person 42 om Vidne 3. Inden afhentningssituationen havde Sagsøger 4 af Mor fået besked på at græde foran Person 42 og de andre, så alle kunne se, at Sagsøger 4 havde ondt i maven og ikke ville på samvær hos Vidne 3.

Foreholdt ekstrakten side 546, Afhøringsrapport Forurettet, afsnit "Vedr. 11", har hun forklaret, at Person 43 er hendes gode veninde. En dag skulle hun, Sagsøger 1, hjem og gøre rent, og Person 43 fortalte sin mor om situationen. Person 43's mor blev meget bekymret og overvejede at skrive en underretning.

Foreholdt ekstrakten side 434, anonym underretning af 16. august 2018, har hun forklaret, at kommunen aldrig har kontaktet hende, efter hun flyttede hjemmefra. Hvis hun i 2018 var blevet kontaktet, tror hun, at hun ville have fortalt, hvad der foregik hjemme hos Mor. Hun ville ikke have beskyttet Mor.

Et års tid efter, at hun i sommeren 2017 var flyttet hjemmefra, begyndte hun at nedskrive forskellige episoder, der var foregået i hjemmet, og det var hendes hensigt at indgive en underretning for at hjælpe sine to yngste søskende. Hun var således allerede i gang med en proces omkring erkendelse af, at det, der var foregået i hendes barndom, var helt forkert

Da hun i 2020 indgav sin underretning, forventede hun ikke, at det ville føre til en politisag. Hun troede bare, at Mor, som så mange gange før, ville blive orienteret om sagen, og at pigerne ville stille nogle spørgsmål, hvorefter sagen ville blive lukket. Hun talte med Sagsøger 2 om underretningen. Sagsøger 2 ønskede ikke at underskrive underretningen, men bidrog med episoder fra familiens liv efter hun, Sagsøger 1, var flyttet hjemmefra i 2017. Hun begyndte at skrive underretningen i marts eller april 2020, men måtte tage et halvt års orlov fra sit studie for at kunne færdiggøre den. Inden hun sendte underretningen, ringede hun til kommunen, som oplyste, at der ikke ville blive set på gamle, lukkede sager på familien. Kommunen sagde, at når en sag var lukket, blev den ikke genbesøgt. Hun husker ikke, hvornår hun ringede til kommunen, men det var nok ca. et halvt til et helt år, før underretningen blev sendt i 2020. Hun ved ikke, hvem hun talte med, men det var en kvinde. Hun tænkte ikke over, at hun i underretningen burde have refereret til denne telefonsamtale. Det første menneske, hun betroede sig til om forholdene hos Mor, var i 2017 til hendes daværende kæreste, Person 23. Hun fortalte ikke Person 23 dybdegående om sagen. Hun husker ikke længere, hvad hun fortalte, men det handlede nok om, at Mor var meget skrap og kontrollerende, og at hun var blevet afskåret kontakten til sine søskende. Hun mener, at hun kun fortalte Person 23 om nogle af de mindre alvorlige episoder. Person 23 forsøgte at støtte hende, men de talte ikke om, hvad de skulle gøre. Hun havde det meget dårligt, da hun kom væk hjemmefra. Hun skulle selv stables på benene igen, før hun kunne hjælpe sine søstre. Underretningen i 2020 var første gang, hun fortalte dybdegående om forholdene hos Mor. Hun har mange gange spurgt sig selv, hvorfor hun ikke handlede noget tidligere, men hun følte, at hun måtte have noget at tilbyde sine søskende, før hun afslørede ting, som kunne få konsekvenser. Hun troede nok heller ikke, at nogen ville tro på hende. Hun ved ikke, hvorfor hun ikke overvejede at gå til politiet, men det var slet ikke en tanke hos hende. Set i bakspejlet kan hun se, at hendes far altid var hendes allierede, og at han forsøgte at være der for hende. Hun har minder om, at han til hver fødselsdag og jul skrev SMS'er, hvor han fortalte hende, at han elskede hende og altid ville være der for hende, hvis hun havde brug for det. Mor havde dog dengang plantet så stort et had til ham i hende, at hun ikke kunne se dette. Hun fortalte ikke sin far om forholdene hos Mor.

Sagsøger 2 har vedstået sin forklaring for byretten under straffesagen mod Mor som gengivet i dom af 17. februar 2021.

Første gang, hun fortalte om forholdene hjemme, var kort efter, at Sagsøger 1 var blevet smidt ud. Hun og hendes søstre var en tæt sammentømret gruppe, og hun savnede Sagsøger 1 meget. En dag i 7. klasse spurgte hun sin klasselærer, hvordan man skulle håndtere at miste en nær veninde. Hendes lærer spurgte, hvem hun havde mistet. Hun svarede, at Sagsøger 1 var flyttet, fordi der var problemer mellem Sagsøger 1 og deres mor. Hun fortalte også, at hun ikke var en særlig stor fan af sin mor, som kunne være ret voldsom. Hendes lærer påpegede, at læreren havde pligt til at

indberette dette, men hun, Sagsøger 2, svarede, at hun i så fald ville benægte alt. Hun vidste godt selv, at det, der foregik i hjemmet, ikke var i orden, men hun stolede ikke på nogen fagpersoner.

I gymnasiet betroede hun sig også til to veninder, Person 44 og Person 45, hvilket førte til, at hun blev kaldt til samtale med studievejlederen. Hun fortalte studievejlederen, at hun ikke kunne lide sin mor. Hun fortalte også, at hun havde set deres mor udsætte Sagsøger 4 for vold, og at hun selv var blevet udsat for kvælertag. Hun fortalte også sin Udeladtlærer, Person 46, om forholdene derhjemme. Det endte med, at studievejlederen hjalp hende med at finde en lejlighed, så hun kunne flytte hjemmefra, når hun fyldte 18 år. Hun flyttede hjemmefra to dage efter sin 18-års fødselsdag. Hun aftalte med Person 46, at Person 46 ville være til stede på Restaurant 3, når hun, Sagsøger 2, fortalte Mor, at hun flyttede hjemmefra. De lod som om, at det var tilfældigt, at Person 46 var til stede.

Hun havde det skidt, da hun kom ud hjemmefra, fordi hendes to yngre søstre stadig boede hjemme. Hun vidste, at Sagsøger 3 boede på Skole 1 i By 1, men at Sagsøger 4 nu var alene med deres mor. Hun tog derfor Sagsøger 4 med sig til sin lejlighed, så ofte hun kunne.

Foreholdt ekstrakten side 282, børnefaglig undersøgelse, ”B. Beskrivelse af barnet/den unge og familien” har hun forklaret, at hun ikke husker denne børnesamtale. Hendes far har aldrig taget kvælertag på hende eller på anden måde lagt hånd på hende. Hun husker heller ikke, at hendes far skulle have råbt ad hende, eller at hun var ked af det, da Person 9 blev født. Hun kan ikke huske, om hun var blevet instrueret i disse svar, men hun husker, at hun fra en tidlig alder blev instrueret i, hvilke svar hun skulle give andre voksne.

Foreholdt ekstrakten side 443-444, notat fra børnesamtale den 12. september 2018, har hun forklaret, at hun husker denne samtale. Samtalen fandt sted på kommunen. Hun og Sagsøger 4 cyklede derned sammen med Mor. På vejen talte de om, at der var kommet endnu en underretning. Hun og Sagsøger 4 fik besked på at benægte beskyldningerne i underretningen. Hun havde på daværende tidspunkt ikke set sin far i 10 år, og hun følte, at hun bare gerne ville overleve. Hun husker, at hun sad helt stiv under hele samtalen. Hun er ret sikker på, at hun var alene under børnesamtalen, og at mor og Sagsøger 4 talte med nogle andre i et andet mødelokale.

Hun husker ikke, at nogen har overværet et samvær mellem hende og hendes far. Hun har svært ved at forstå, at ingen undrede sig over, at hun og hendes søstre altid var så overdrevent velopdragne og pæne. Hun har også svært ved at forstå, at ingen stillede spørgsmålstegn ved, at hun og hendes søstre fortalte, at de slog og skadede hinanden. Endelig har hun svært ved at forstå, at kommunen ikke gjorde mere for at skabe et trygt rum for hende, så hun turde åbne sig. Kom-

munen tilbød aldrig, at hun kunne lade sig bistå af en tryghedsperson under børnesamtalerne. Samtalerne kunne også have været afholdt på steder, som var trygge for hende, og hvor hendes mor ikke var til stede.

Hun betroede sig også indirekte til skoleleder Person 28. Hun stolede ikke på myndighederne, som gennem mange år havde troet på hendes mor. Hun tror, hun ville have åbnet sig, hvis hun havde følt, at hun kunne tale frit. Hun vidste, at når der kom en underretning, skulle hun bare fortælle, at hun havde det fint, så ville sagen blive lukket.

Vidne 9 er mor til hendes veninde, Person 47, som hun lærte at kende, da Person 47 i 7. klasse begyndte på Skole 4. Hun mærkede en helt anden omsorg fra Vidne 9 end fra sin egen mor, og hun opbyggede et særligt tillidsforhold til Vidne 9. De gik i Museum sammen, og var også ude at spise sammen. Hun blev ofte inviteret med til fødselsdage og andre mærkedage i Person 47's familie. Indimellem var Sagsøger 4 også med. Hun begyndte langsomt at åbne op over for Person 47, men hun fortalte ikke i detaljer om sit eget hjem. Hun har dog i flere tilfælde været ked af det, når hun kom hjem til Vidne 9 og Person 47, og de var ikke i tvivl om, at hun ikke kunne fordrage sin mor. Hun havde ikke tidligere fortalt Person 47 og Vidne 9 om forholdene i hjemmet hos Mor, fordi hun ikke ville bebyrde dem med sine problemer. Hun havde endelig fundet et trygt tilflugtssted, og ville ikke risikere at miste dette. Det var først bagefter, at hun blev klar over, at Vidne 9 mente det alvorligt, når Vidne 9 sagde, at hun altid kunne komme i hendes hjem og sove m.v. Det var svært at stole på andre, når hun ikke engang stolede på sin egen mor. Både Person 47 og Vidne 9 overhørte episoden, hvor Mor tog kvælertag på hende, hvilket førte til Vidne 9's underretning til kommunen i juli 2020.

Hun kontaktede sin far kort efter, hun flyttede hjemmefra. Gennem Sagsøger 1 lærte hun, at hun faktisk havde en hel familie ”udenfor”. Hun ringede til sin far og sagde, at hun havde brug for en forælder, og han inviterede hende med det samme hjem til sig. Hun og hendes far havde ikke set hinanden i 13 år. Hun tog hjem til sin far, og de talte sammen i mere end 4 timer. De skulle lære hinanden at kende igen. Hun fortalte også lidt om, hvad der var sket hjemme hos hendes mor. Hun spurgte sin far, hvorfor han ikke havde gjort noget for at hjælpe hende. Han viste hende så en stor mappe med diverse sagsakter. I starten fortalte hun ikke om volden, men langsomt åbnede hun mere og mere op. Hendes far sørgede for, at hun fik kontakt med en psykoterapeut. Hun nærede først stor modvilje mod at starte i behandling, da hun ikke følte, at der var noget i vejen med hende. Hendes far så dog tydeligt, at hun havde brug for at tale med nogen for at få hjælp til at sætte ord på sine følelser. Hun hjalp Sagsøger 1 med underretningen, men på grund af frygt for deres mor ville hun ikke stå som medafsender. Hun ville gerne være så neutral som muligt, fordi hun vidste, at der kunne være en konsekvens forbundet med at sende underretningen.

Sagsøger 3 har vedstået sin forklaring for byretten under straffesagen mod Mor som gengivet i dom af 17. februar 2021.

Foreholdt ekstrakten side 449, notat fra børnesamtale den 4. oktober 2018, har hun forklaret, at hun husker samtalen, og at en person fra kommunen var til stede. Hun husker ikke, hvor Mor var imens. Hun fortalte af egen drift, at hun og hendes søstre drak kakao på regnvejrsdage og spillede spil, fordi dette var en af de sjældne gode stunder i hendes barndom. De andre ting, hun fortalte under samtalen, sagde hun efter instruktion fra Mor. Hun husker, at hun og Mor flere gange har siddet overfor hinanden ved familiens runde spisebord gennem flere timer og terpet, hvad hun skulle sige.

Foreholdt ekstrakten side 450, notat fra børnesamtale den 4. oktober 2018, sidste afsnit, har hun forklaret, at hun husker, at hun og Sagsøger 4 var meget anspændte under samtalen, fordi de skulle huske alle de ting, der skulle siges. Da Mor kom hjem, kunne de slappe af, fordi Mor overtog samtalen. De frygtede derfor ikke længere at komme til at sige noget forkert.

Første gang, hun betroede sig til nogen om sin barndom, var til hendes og Sagsøger 4's Bistandsadvokat. Hun var alene på sit kollegieværelse, og fik det pludselig meget dårligt psykisk. Hun ringede til Bistandsadvokat, fordi hun trængte til nogen at tale med. Hun har aldrig betroet sig til veninder.

Hun og Sagsøger 4 følte sig ikke tilpas, da de kom til Institution 2, da det foregik gennem kommunen. Alt det, der var sket, sad stadig i kroppen på dem, og først da hun og Sagsøger 4 blev alene, brød de grædende sammen.

Hun husker ikke ret meget fra samværet med sin far. Hun har ingen dårlige minder om sin far. Hun husker, at hun og Sagsøger 2 spillede meget Wii hos ham. Hun husker en episode i børnehaven, hvor hendes far kom for at hente hende. Hun stod på legepladsen og løb ham glad i møde, men hun stoppede op, da hun kom i tanke om sin mors instruks om ikke at udvise glæde over for sin far. Hun stoppede derfor op, og gik ham i møde med hængende hoved.

Hun tror, hun ville have fortalt sandheden, hvis hun havde kunnet betro sig til en tryghedsperson med vished om, at der ikke var nogen, som kunne høre, hvad hun fortalte, og hvis hun var blevet forsikret om, at hun ikke skulle tilbage til Mor. I starten stoledede hun ikke på psykologen i børnehuset, men allerede fra den anden samtale fortalte hun meget mere. På dette tidspunkt følte hun sig tryk ved, at hun ikke skulle tilbage til Mor.

I februar 2019 flyttede hun som 13-årig til By 1 for at gå på Skole 1. Den første tid var hun ofte hjemme i weekenderne. Hun havde et stærkt bånd til sine søstre, og var ikke vant til at være på egen hånd. Langsomt fik hun nogle

gode veninder i By 1, og hun oplevede at kunne adskille sit liv i By 1 fra livet i hjemmet ved Mor. I By 1 oplevede hun et frirum, hvor hun langsomt kunne begynde at skabe sin egen identitet. I december 2019 fik hun at vide, at hun kunne blive på skolen helt til 9. klasse, og hendes følelse af frihed og tryghed begyndte for alvor at vokse. I sommeren 2020 startede hun i 9. klasse. Det var først fra da af, at hun begyndte at komme mindre hjem i weekenderne.

Foreholdt ekstrakten side 583, orientering til Skole 1 den 4. november 2020, har hun forklaret, at hun ikke fortalte Person 39 og Person 38 fra Skole 1 om forholdene derhjemme. Hendes manipulerende mor spøjte stadig i baghovedet, ligesom frygten for at skulle hjem til hende i de obligatoriske hjemrejseweekender og den psykiske vold var en barriere.

Foreholdt ekstrakten side 595, notat fra børnesamtale den 5. november 2020, har hun forklaret, at hun heller ikke i tiden lige efter Mors anholdelse følte sig tryk ved at fortælle sandheden om sin mor. Der havde gennem årene været så mange samtaler med folk fra kommunen, som ikke havde ført til noget, at hun først turde tale, da hun fik den endelige bekræftelse på, at der ville komme en straf-fesag mod hendes mor. Under samtalen med Person 38 husker hun, at hun sad som forstenet og rystede over hele kroppen af frygt for sin mor. Hun husker ikke, at hun og Sagsøger 4 under samtalen den 5. november 2020 blev stillet spørgsmål til forholdene i hjemmet. De fik blot oplyst, at de skulle på Institution 2, fordi Mor var blevet anholdt.

Foreholdt ekstrakten side 599, notat fra børnesamtale den 10. november 2020, har hun forklaret, at hun husker, at hun var meget anspændt, da hun ankom til Institution 2. Den første gang, hun følte bare en smule lettelse, var, da hun og Sagsøger 4 kom hjem til deres plejefamilie.

Foreholdt ekstrakten side 713, Rapport Afhøring af Sagsøger 3, har hun forklaret, at Mor under en episode på hendes kollegieværelse i By 1 i starten af august 2020 slog hende i hovedet, fordi Mor blev irriteret på hende over, at hun ville bruge længere tid på indretningen af værelset.

Vidne 9 har vedstået sin forklaring for byretten under straffesagen mod Mor som gengivet i dom af 17. februar 2021.

Foreholdt ekstrakten side 481, notat fra telefonisk underretning den 2. juli 2020, forklarede vidnet, at hun den 2. juli 2020 underrettede Sagsøgte (Kommune) om forholdene i hjemmet hos Mor. Sagsøger 2 er veninde med vidnets datter Person 47. I sommeren 2020 boede Sagsøger 2 midlertidigt hos vidnet, indtil Sagsøger 2 kunne flytte i egen lejlighed. Sagsøger 2 havde fortalt Person 47, at hun ville flytte hjemmefra, så snart hun blev 18 år, og de flyttede derfor nogle af Sagsøger 2's ting over til vidnet, mens Mor ikke var hjemme. Et par dage inden Sagsøger 2's fødselsdag overværede Person 47

en episode, hvor Mor tog kvælertag på Sagsøger 2, så hun fik mærker på halsen. I ugen efter fødselsdagen begyndte Sagsøger 2 langsomt at åbne op om forholdene i hjemmet hos Mor. Sagsøger 2 fortalte, at Mor udsatte døtrene for fysisk og psykisk vold, og at hun var bange for sin mor. Vidnet blev bange for, hvad der kunne ske Sagsøger 4, når Sagsøger 4 efter sommerferien blev alene med Mor i hjemmet. Pigerne fortalte, at de blev slået med sko og skubbet, og at Mor kunne finde på at låse sig inde på badeværelset uden at ville åbne, så pigerne blev bange for, om Mor havde taget sit eget liv. Sagsøger 4 bekræftede nogle af de ting, som Sagsøger 2 havde fortalt, herunder at de blev udsat for vold. Sagsøger 4 gav udtryk for, at hun var bange for Mor, men at hun også var bange for at fortælle sandheden til andre. Sagsøger 4 var indforstået med, at vidnet underrettede kommunen, men da vidnet oplyste Sagsøger 4, at under-retningen var indgivet, blev Sagsøger 4 meget bange for, hvad der ville ske, når Mor blev bekendt med underretningen, hvis Sagsøger 4 ikke samtidig blev fjernet fra hjem-met.

Foreholdt ekstrakten side 964, vidnets forklaring for byretten i dom af 17. februar 2021, har vidnet forklaret, at Sagsøger 4 fortalte, at de tidligere havde haft besøg i hjemmet fra kommunen, og at pigernes udsagn var blevet videreført til Mor. Sagsøger 4 var desuden bange, fordi Mor spillede søstre ud mod hinanden. På dette tidspunkt var Sagsøger 3 på Mors side, så Sagsøger 4 frygtede, at Mor og Sagsøger 3 i løbet af sommerferien ville holde sammen mod Sagsøger 4, hvis de kendte til under-retningen. Vidnet ringede derfor til kommunen, og bad dem vente med at reagere på underretningen til efter sommerferien. Kommunen gjorde det klart, at underretningen ikke kunne trækkes tilbage, men bekræftede ellers, at man først ville kontakte familien efter sommerferien. Så vidt hun husker, blev hun ikke kontaktet efterfølgende, og hun deltog heller ikke i møder med kommunen i anledning af underretningen.

Hun har været sammen med Mors døtre ved forskellige lejligheder, herunder sociale sammenkomster og fødselsdage. Pigerne vidste, at de var velkomne i vid-nets hjem, hvor de kunne være sig selv og slappe af. Hun blev først i tiden umiddelbart op til Sagsøger 2's 18-års fødselsdag klar over, at der var noget alvorligt galt i hjemmet hos Mor. Allerede før dette tidspunkt havde hun dog trukket sig fra Mor, fordi hun havde fået på fornemmelsen, at Mor ikke altid opførte sig ordentligt over for pigerne. Hun talte ved forskellige lejligheder med andre forældre og lærerne på Skole 4 om Mor. Hun havde dog ikke på fornemmelsen, at der var vold involveret. Hun har kendt Sagsøger 2 siden 2015 eller 2016.

Vidne 2 har vedstået sin forklaring for byretten under straffesagen mod Mor som gengivet i dom af 17. februar 2021.

Foreholdt ekstrakten side 221-222, underretning af 26. april 2005, har vidnet forklaret, at dette er hans underretning. Han husker ikke, om han blev indkaldt til møde med kommunen i anledning af underretningen. Han har været til utallige

møder med kommunen vedrørende Sagsøger 2 og Sagsøger 3. På disse møder gjorde han

flere gange kommunen opmærksom på, at Mor talte nedladende til børnene. Han har også engang ringet til politiet, fordi Mor var helt ude af balance, og i situationen frygtede han, at der ville ske noget fatalt. Det var en afhentning, som var gået galt, og da han stod på gaden, kunne han høre situationen mellem Mor og Sagsøger 2 eskalere. Han frygtede, at Sagsøger 2 ville blive kastet ud over altanen. Politiet afviste ham dog, og sagde, at de ikke kunne hjælpe, så længe der ikke var sket noget.

Foreholdt ekstrakten side 263, underretning af 29. januar 2009, har vidnet forklaret, at konfliktniveauet mellem Mor og ham var utrolig højt, særligt i forbindelse med, at han skulle hente Sagsøger 2 til samvær. Det blev derfor aftalt, at hans kæreste, Person 8, skulle hente Sagsøger 2. Forholdene i hjemmet hos Mor var imidlertid uudholdelige, og Sagsøger 2 blev ofte straffet af Mor i forbindelse med samvær, hvilket var grunden til vidnets underretning i 2009.

Mor var psykisk uligevægtig og skyede ingen midler. Enkelte gange mødte han forståelse hos myndighederne, men der kom ikke noget ud af hans underretninger. Til sidst var han så psykisk medtaget af konflikterne, at han i 2011 frasagde sig samværet med sine døtre. Konflikten tog for hårdt på både ham og hans familie. Han kunne mærke, at Sagsøger 2 kunne heller ikke mere.

Foreholdt ekstrakten side 365, notat fra underretningssamtale den 1. juni 2011, har han forklaret, at det var på dette møde, at han frasagde sig samværet med Sagsøger 2 og Sagsøger 3. Han forklarede igen kommunens sagsbehandler, at pigerne havde alvorlig brug for hjælp, og at han seriøst frygtede, hvad der kunne ske dem. Sagsbehandleren afviste ham som så mange gange før, hvilket blev den sidste dråbe. Han kunne ikke fortsætte kampen, og pigerne skulle ikke udsættes for mere. Han gjorde det for at beskytte dem alle sammen. Sagsøger 2 var kommet i en alder, hvor hun forstod tingene bedre. Han kunne mærke, at han ikke længere havde hende med

sig i kampen for samvær, og han kunne derfor ikke fortsætte. Efterfølgende havde han i mange år ingen kontakt til hverken Sagsøger 2 og Sagsøger 3. Han fik kontakt til Sagsøger 2 igen, efter hun flyttede hjemmefra i sommeren 2020.

Foreholdt ekstrakten side 356, opmærksomhedsskema fra Skole 3, har han forklaret, at han aldrig er kommet med beskyldninger mod Mor. Han fornemmer, at der mangler flere bilag i kommunens sagsakter, herunder fra de mange møder, han har været til i børn og unge-rådgivningen, som dengang lå i Center, hvor han arbejdede. Han henvendte sig utallige gange, men der skete dog aldrig noget i anledning af hans henvendelser. Han fortalte kommunen, at samarbejdet med Mor fungerede meget dårligt, og at Mor misligholdt deres aftaler. Det var mest problemer med samværet, han fortalte om, men i takt med, at Sagsøger 2 ændrede adfærd, oplyste han også kommunen om sine bekymringer for, at børnene ikke havde det godt hos Mor.

Foreholdt ekstrakten side 363-364, underretning af 25. maj 2011 fra Statsforvaltningen, har han forklaret, at han på møderne i Statsforvaltningen både talte om problemerne med samværet og hans frygt for børnenes forhold i hjemmet. Da Sagsøger 2 fyldte 18 år og flyttede hjemmefra, fik han og Sagsøger 2 kontakt med hinanden

igen. Langsomt begyndte Sagsøger 2 at fortælle, hvad der var sket gennem årene hos

Mor.

Foreholdt ekstrakten side 222, side 229, side 263 og side 948, underretninger af henholdsvis 26. april 2005, 4. maj 2005 og 29. januar 2009 samt hans forklaring for byretten i dom af 17. februar 2021, har han forklaret, at han ikke kan svare på, hvorfor han ikke over for kommunen eller andre myndigheder gjorde opmærksom på, at han havde været vidne til flere episoder, hvor Mor havde udsat pigerne for vold. Der var så mange problemer med Mor, at han måske ikke kunne huske det hele. Han kan heller ikke svare på, hvorfor han ikke meldte nogen af voldsepisoderne til politiet. Efter anholdelsen af Mor blev Sagsøger 3 anbragt i en plejefamilie. Det var naturligt, at hun ikke blev anbragt hos ham, idet han og Sagsøger 3 ikke havde haft kontakt i mange år. Sagsøger 3 var traumatiseret, og havde brug for professionel hjælp.

Vidne 3 har vedstået sin forklaring for byretten under straffesagen mod Mor som gengivet i dom af 17. februar 2021.

Foreholdt ekstrakten side 379-380, bekymringskrivelse fra Skole 3, punktet ”Familieforhold”, har han forklaret, at han husker de omtalte situationer. Når han mødte op på skolen for at hente Sagsøger 4, begyndte hun ofte at græde. Hun sagde, at hun havde ondt i maven, og at hun ikke ville med ham hjem. Han var meget ked af situationen, og fortalte Sagsøger 4's klasselærer, Vidne 11, at han var bange for at miste kontakten til Sagsøger 4. Han fortalte også Vidne 11, at det samme var sket for fædrene til Sagsøger 4's tre ældre søstre, da de var på samme alder som Sagsøger 4. Han var bekendt med, at fædrene til de ældre søstre stort set ikke havde kontakt til deres døtre. Han var overbevist om, at Mor programmerede Sagsøger 4 til at modsætte sig samværet. Vidne 11 bekræftede ham i, at han gjorde det godt, og at han skulle blive ved med at kæmpe. Han husker ikke, om han over for Vidne 11 nævnte noget med fysisk eller psykisk vold.

Foreholdt ekstrakten side 386, underretning fra Person 13, øverste afsnit, har han forklaret, at han muligvis har givet udtryk for, at Mor ikke var den mest kompetente mor, men at Vidne 11 ikke kan have oplevet, at han hakkede på Mor.

Foreholdt ekstrakten side 410, børnefaglig undersøgelse af Sagsøger 4, har vidnet forklaret, at han kan huske undersøgelsen fra 2015, som han syntes var ”totalt mangelfuld”. Han gjorde opmærksom herpå over for kommunen. Det var kun hans

side af familien, som blev undersøgt. Mors familieforhold blev ikke undersøgt nærmere, og det blev derfor ikke afdækket, at Mor ikke havde kontakt til sin egen familie. Hvis kommunen havde kontakten Mors mor, ville hun kunne have forklaret, hvordan Mor i virkeligheden var.

Han påpegede flere gange over for kommunens sagsbehandler, Vidne 8, at han var den tredje far i rækken, og at kommunen burde se på helheden, idet der tegnede sig et klart mønster. Vidne 8 svarede, at det kunne han godt glemme, og at kommunen ikke inddrog andre sager, men isoleret så på Sagsøger 4's trivsel.

Foreholdt ekstrakten side 403, indkaldelse til familierådslagning, har han forklaret, at der fra hans side af familien deltog flere medlemmer fra den nære familie, hvorimod ingen fra Mors familie var inviteret. "Person 14 og Person 15" var nogle af Mors bekendte. "Faster Person 16 og Person 17" er hans søster og svoger, "Person 18 og Onkel Person 19" er hans bror og svigerinde, og "Søster Person 20" er hans ældste datter. "Person 21" var Mors nabo og "Person 22" var en anden af Mors bekendte. Under familierådslagningen fremhævede han igen den røde tråd i Mors relation til pigernes fædre og ophøret af samvær mellem fædre og døtre. Formålet med familierådslagningen var at finde løsninger på, hvordan Sagsøger 4's samvær med ham skulle være. Der blev bragt mange forslag i spil, men Mor afslog af den ene eller den anden grund stort set alle løsningsmodeller. Til sidst nåede de frem til en aftale, som Mor efterfølgende overhovedet ikke overholdt. På et tidspunkt foreslog Person 15 fra Mors side, at der skulle foretages en lægelig vurdering af vidnet, hvortil hans bror svarede, at så skulle der også foretages en lægelig vurdering af Mor. Herefter blev forslaget droppet.

Foreholdt ekstrakten side 406, Handleplan fra familierådslagning, 5. linje, har han forklaret, at han ikke som sådan har "revet" i Sagsøger 4, men at han nok i forskellige afhentningssituationer har været nødt til at tage fat i armen på hende, når hun gjorde modstand og ikke ville med ham hjem. Vidne 13 er hans ven, som hjalp ham med sparring i sagen om Sagsøger 4, og som lyttede til ham og deltog i møder med kommunen som hans bisidder. Vidne 13 rådede ham til sidst til at droppe sagen, fordi han var kørt så langt ned psykisk, at han var på sammenbruddets rand. Han skrev derefter til kommunen, at han ikke kunne mere, og at han gav op.

Foreholdt ekstrakten side 429, notat fra gennemgang af § 50-undersøgelse, har han forklaret, at det var denne beslutning om at opgive samværet, han meddelte kommunen. Han skrev til Sagsøger 4, at han ikke kunne mere, men at hans dør altid ville stå åben for hende, når hun blev ældre. Han følte ikke, at han blev hørt af myndighederne. Han husker et møde med Vidne 8, hvor Mor som sædvanligt kom for sent. Han brød helt sammen, hvortil Vidne 8 påpegede, at han var psykisk ustabil. Det var åbenlyst, at Vidne 8 tog Mors parti. Da han havde sid-

det og grædt i noget tid, afsluttede Vidne 8 mødet. Han har ikke indgivet skriftlige underretninger, men han har flere gange underrettet kommunen telefonisk. Han nævnte flere gange den røde tråd i forhold til Sagsøger 4's ældre søstre og det afbrudte samvær med fædrene. Kommunen svarede ham, at der ikke blev set på gamle sager.

Foreholdt ekstrakten side 953-954, hans forklaring for byretten i dom af 17. februar 2021, har han forklaret, at han ikke ved, hvorfor han ikke i sine underretninger nævnte, at han havde overværet episoder med fysiske overgreb fra Mors side mod pigerne. Han havde ingen overvejelser om at inddrage politiet. Han tror, hans bekymringer skyldtes en kombination af samværsproblemerne og de overgreb, han havde set Mor udsætte pigerne for. Han følte, at politiet ville grine af ham, hvis han ringede og anmeldte episoderne. Da Sagsøger 3 og Sagsøger 4 blev fjernet fra Mor, var det naturligt, at Sagsøger 4 ikke blev anbragt direkte hos ham. Sagsøger 4 var traumatiseret, og de havde ikke set hinanden i 7 år.

Han fandt først under straffesagen ud af, at Mors mor nogle år tidligere havde indgivet en underretning. Hvis han i 2015 havde kendt til denne underretning, ville han have nævnt den for kommunen.

Vidne 11 har forklaret, at hun var børnehaveklasselærer for først Sagsøger 3 og senere Sagsøger 4 på Skole 3. Hun husker, at det generelt foregik stille og roligt, når Sagsøger 4 blev afleveret og hentet i skolen. På dage, hvor Sagsøger 4 skulle hentes af sin far, virkede Sagsøger 4 dog trykket. Hvis hun spurgte ind til, om Sagsøger 4 glædede sig til at blive hentet af sin far, svarede Sagsøger 4 nej. Når Vidne 3 kom for at hente Sagsøger 4, observerede vidnet, at Sagsøger 4 først forsøgte at blive i en rolle, som om hun ikke var glad for at se sin far, men efter kort tid sprang hun ham typisk i armene. Det virkede som om, nogen havde sagt til Sagsøger 4, at hun ikke måtte vise glæde ved at se sin far. Det var meget tydeligt, at Vidne 3 var glad for at se Sagsøger 4. Nogle gange fortalte Vidne 3 vidnet om sin frustration over situationen, og at han følte, at ingen ville høre på ham. Vidne 3 virkede som en god og almindelig far, og hun svarede ham, at han ikke måtte give op. Hun gik i første omgang til sin leder, Vidne 7, med sine observationer, men Vidne 7 bad hende "pakke bekymringen væk" med en bemærkning om, at "Mor var en flot dame med egen virksomhed". Hendes forhold til Vidne 7 var i øvrigt udmærket. Til sidst skrev hun dog en udtalelse til brug for Vidne 3's sag i Statsforvaltningen. Hun skrev noget i retning af, at det virkede som om, Sagsøger 4 ikke måtte være glad for at se sin far, hvilket ikke var i barnets tarv. Hun viste udtalelsen til Vidne 7, som ikke var glad for den. Hun husker ikke, om Vidne 7 også underskrev udtalelsen. Der var ikke tale om en egentlig underretning, men derimod en udtalelse på anmodning fra Statsforvaltningen. Mor blev meget vred på hende i anledning af udtalelsen, fordi den ikke gik Mors vej, og Mor sagde noget i retning af, at det ville hun komme til at for-

tryde. Der skete ikke så meget i anledning af hendes udtalelse til Statsforvaltningen, og hun hørte ikke mere i denne anledning.

Pigerne var altid meget fine i tøjet. En dag, hvor enten Sagsøger 4 eller Sagsøger 3 havde fået beskidt kjole, brød pigen helt sammen, og ønskede vidnets hjælp til at vaske kjolen. Da Mor hentede sin datter, blev Mor meget vred, fordi tøjet var blevet beskidt. Vidnet har også oplevet pigerne gå i panik over, at deres opsatte hår var kommet i uorden. Mor blev synligt meget vred, når hun kom og hentede pigerne i den tilstand. Mor forsøgte at manipulere vidnet til at tænke dårligt om Vidne 3. Mor sagde, at Vidne 3 var psykopat, hvilket imidlertid slet ikke var vidnets opfattelse. Der kom dagligt bemærkninger fra Mor om Vidne 3.

Foreholdt ekstrakten side 379, opmærksomhedsskema fra Skole 3, har hun forklaret, at dette ikke er en underretning, hun har skrevet, idet hendes navn ikke fremgår. Sagsøger 4 virkede instrueret i mange situationer, men nok mest i forbindelse med, at hun skulle hentes af Vidne 3. Sagsøger 4 var ikke så snakkesalig i klassen, men der var ellers ikke noget særligt at bemærke.

Vidne 12 har forklaret, at hun har været autoriseret psykolog siden 2007 med speciale i klinisk børne- og ungepsykologi. Hun arbejdede i 3 år i Børnehus Hovedstaden indtil februar 2023, hvor hun blev privatpraktiserende.

Foreholdt ekstrakten side 849-850, afsluttende notat af 1. februar 2021, har hun forklaret, at hendes samtaler med Sagsøger 3 fandt sted i Børnehus Hovedstaden i København. Lokalerne er børnevenligt indrettet med indbydende møbler og far-ver, og børnene kan få noget at spise og drikke. Inden samtalen med barnet begynder, er det vigtigt at beskrive formålet med og rammen omkring samtalen. Der skal være gennemsigthed for barnet i forhold til psykologens videre arbejde med sagen.

Under den første samtale med Sagsøger 3 svarede Sagsøger 3 kortfattet med ”ja” og ”nej” og ellers kun i meget korte sætninger på vidnets spørgsmål. Sagsøger 3 fremstod som en pige, som var meget påpasselig med ikke at komme til at tale over sig. Det er ikke usædvanligt for børn i en sådan situation. Under den anden samtale, som blev gennemført en uge senere, var Sagsøger 3 tydeligt mere åben, og svarede mere uddybende på vidnets spørgsmål. Dette er også normalt for et barn i Sagsøger 3's situation. I tiden mellem den første og den anden samtale i børnehuset havde Sagsøger 3 talt med sin advokat, som havde oplyst Sagsøger 3 om udsigten til den kommende straffesag mod Mor. Det havde fået Sagsøger 3 til at sænke skuldrene. Sagsøger 3 var blevet mere tryk, og var ikke længere bange for konsekvenserne af sine udtalelser. Hendes samtaler med Sagsøger 3 kradsede kun i overfladen med hensyn til de begåede overgreb, idet dette var politiets opgave at afdække. Underretningen fra Sagsøger 1 indgik som en del af grundlaget for samtalerne med Sagsøger 3, dog på en

forsigtig måde for ikke at retraumatisere Sagsøger 3. Hendes samtaler med Sagsøger 3 havde fokus på at afdække Sagsøger 3's psykiske tilstand.

Testskemaet, som blev benyttet under den anden samtale, kan bruges på alle børn. Det benyttes ikke kun til børn, der har været udsat for overgreb. Den almindelige fremgangsmåde er, at psykologen oplæser spørgsmålene, som barnet herefter besvarer. Sagsøger 3 var dog så stor, at hun fik lov til selv at læse spørgeske-maet og besvare det.

Foreholdt ekstrakten side 853-854, afsluttende notat af 1. februar 2021, har hun forklaret, at Sagsøger 3 fortalte, at hun havde svært ved at falde i søvn, og var bange for at lægge sig til at sove. Hun var bange for at blive overvåget. Sagsøger 3's besvarelse af skemaet stemte ikke med det kliniske indtryk fra samtalerne. Sagsøger 3's re-aktioner var udtryk for naturlige reaktioner på de unaturlige hændelser, som hun gennem hele sin barndom havde været udsat for.

Børnehuset aktiveres, når der er mistanke om overgreb mod børn begået af barnets nære relationer samt i sager med mistanke om seksuelle overgreb mod børn. Der skal foreligge en underretning, og kommunen og enten politiet eller sundhedsvæsenet skal være involveret i sagen. Kommunen skal desuden have truffet beslutning om at udarbejde en børnefaglig undersøgelse, som børnehuset således bliver en del af. Hun husker ikke, om Sagsøger 3 under samtalerne reflekterede over, at det i børnehuset var nemmere at åbne op om overgrebene.

Foreholdt ekstrakten side 852, afsluttende notat af 1. februar 2021, sidste afsnit, har hun forklaret, at Sagsøger 3 fortalte hende, at Sagsøger 3 trivedes hos sin plejefamilie, hvor hun følte sig tryk og kunne tale fortroligt med sin plejemor. Plejefamilien havde taget godt imod Sagsøger 3 og Sagsøger 4.

Vidne 6 har vedstået sin forklaring for byretten under straffesagen mod Mor som gengivet i dom af 17. februar 2021.

Foreholdt ekstrakten side 361, underretning af 22. februar 2011, har hun forklaret, at hun husker underretningen, som hun sendte til Sagsøgte (Kommune) efter en episode mellem Sagsøger 2 og Sagsøger 2's far, Vidne 2. Hun fornemmede, at det nu var blevet Sagsøger 2's tur til at miste kontakten til sin far, hvilket allerede var sket for Sagsøger 1. Hun var i tvivl om, hvad hun skulle gøre, og hun søgte råd hos den præst, som forinden havde konfirmeret Sagsøger 1. Vidnet og præsten havde flere gode samtaler om situationen. Hun var meget ulykkelig over, hvordan det var gået Mor, og det var svært for hende at skrive en underretning på sin egen datter. Underretningen var et råb om hjælp til familien. Hun skrev selv underretningen, og præsten læste den igennem. Præsten kunne på grund af sin stilling ikke direkte opfordre hende til at sende underretningen. Det var hendes egen beslutning at sende underretningen. Hun ringede til Sagsøger 2's skole, Skole 3, og talte med skolelede-

ren. Hun husker ikke skolelederens navn, men det kan godt have været Vidne 7. Hun orienterede skolelederen om den konkrete episode mellem Sagsøger 2 og Vidne 2, og fortalte, at hun mente, at Mor havde nogle problemer. Skolelederen gav hende adressen til kommunens børn og unge-rådgivning. Hun hørte aldrig fra kommunen i anledningen af underretningen. Hun er heller ikke i anden anledning blevet kontaktet af kommunen vedrørende Mor og pigerne. Hun fulgte ikke selv op på, om underretningen blev modtaget, eller den videre håndtering af sagen i kommunen.

Vidne 13 har forklaret, at han har hjulpet Vidne 3 i Vidne 3's sag vedrørende datteren Sagsøger 4. Han har været ansat i Rigspolitiet i godt 40 år, og er politifagligt uddannet samt uddannet i organisation, ledelse og personaleudvikling. Han arbejdede i 12 år for Børnerådet og socialpædagogerne. Han har i den egenskab deltaget i mange projekter vedrørende anbragte børn og personlighedsforstyrrende forældre. Han har selv haft anbragte børn i familiepleje.

Han kendte Vidne 3, som vidste, at han havde erfaring på området. Vidne 3 betroede ham sine bekymringer omkring Sagsøger 4. Han havde erfaringer med Sagsøgte (Kommune) fra lignende sager, og så et tydeligt mønster i Vidne 3's sag. Vidne 3 var meget påvirket af sagen, og nærmest ude af stand til at handle. Vidne 3 følte, at kommunen tog Mors parti. Han tilbød at støtte Vidne 3 i kulissen, men ville på grund af sit professionelle virke og sit forudgående kendskab til kommunen ikke optræde direkte i sagen med kommunen. Da han så Vidne 3's udfordringer med Sagsøger 4, mente han, at de røde lamper blinkede. Han opfordrede Vidne 3 til at forlange, at der blev tilvejebragt en børnefaglig undersøgelse, som kunne give kommunen et billede af Sagsøger 4's situation. Han vidste, at en børnefaglig undersøgelse krævede, at man belyste barnets forhold både i familien og i skolen. Han vidste desuden, at en børnefaglig undersøgelse ville kunne føre til, at der også skulle udarbejdes en forældrevevneundersøgelse af Mor. Ud fra oplysningerne i sagen var det hans klare opfattelse, at Mor led af en personlighedsforstyrrelse. Han var fra Vidne 3 bekendt med, at Sagsøger 4's mormor havde indgivet en underretning, som derfor måtte indgå i sagen.

Foreholdt, at Vidne 3 har forklaret, at Vidne 3 først i forbindelse med straffesagen i 2021 blev bekendt med Vidne 6's underretning, har han forklaret, at han muligvis tager fejl, og først efterfølgende hørte om underretningen. Vidne 3 fortalte ham, at Mor optrådte truende over for Vidne 3, og han kunne se, at hun udsatte børnene for i hvert fald psykisk vold. Vidne 3 fortalte ham også om situationer, hvor Mor havde udsat børnene for fysisk vold. Han sendte ikke selv en underretning i den anledning. Vidne 3 viste ham den børnefaglige undersøgelse, og han kunne se, at undersøgelsen ikke var udført fagligt korrekt. Han var bekendt med reglerne for udfærdigelse af børnefaglige undersøgelser. Efter hans opfattelse burde undersøgelsen have omfattet en henvendelse til Sagsøger 4's mormor til nærmere belysning af Mors adfærd og personlighed.

Som sagen udviklede sig, følte han, at det grundet trusler og beskyldninger mod Vidne 3 kunne blive farligt for Vidne 3 at fortsætte sagen mod Mor. Han anbefalede derfor Vidne 3 at trække sig fra samværet med Sagsøger 4. Han opfordrede også Vidne 3 til at klage over den børnefaglige undersøgelse, men han ved ikke, om Vidne 3 gjorde dette. Han var ikke til stede under familierådslagningen i 2015. Han har ikke selv observeret børnene eller haft dem til samtale. Han mødte første gang børnene til Vidne 3's fars begravelse, og ellers først efter straffesagen mod Mor.

Vidne 14 har forklaret, at hun i 2009 blev uddannet socialrådgiver, og at hun nu arbejder som daglig leder af to private krisecentre. I 2007 eller 2008 startede hun i praktik i Sagsøgte (Kommune). Efterfølgende fortsatte som hun studentermedhjælper og senere som vikar. Praktikforløbet varede 4 måneder, og var en del af socialrådgiveruddannelsen. Som studentermedhjælper hjalp hun en kollega, Person 6, og som vikar arbejdede hun 37 timer om ugen som socialrådgiver. Som studentermedhjælper var hun ansat til at støtte op om Person 6 i hendes daglige arbejde. Hun udførte forberedende arbejde i Person 6's sager. Alt, hvad hun foretog sig, foregik efter drøftelse og i samarbejde med Person 6. Brevene blev skrevet under med hendes eget navn, fordi hun havde en selvstændig brugerprofil på systemet. De socialfaglige vurderinger skete altid i samråd med Person 6 eller en fagspecialist. Hun arbejdede aldrig alene med sagerne. Det var meget almindeligt at arbejde på denne måde.

Foreholdt ekstrakten side 261, visitationsskema, har hun forklaret, at hun ikke husker ret meget fra sagen. Krydset i skemaets rubrik 102 betød, at det var en børn og unge-sag. Det var ikke en tvangssag, dengang hun var involveret i sagen. Der var ikke andre rubrikker at sætte kryds i, når en børn og unge-sag skulle oprettes.

Foreholdt ekstrakten side 263, underretning af 28. februar 2008 fra Vidne 2, har hun forklaret, at hun ikke husker den specifikke underretning, men hun husker, at der var flere underretninger. Hun husker underretningernes generelle indhold. Underretningerne blev modtaget i afdelingens sekretariat, som herefter visiterede dem ud til den ansvarlige på sagen. Det var i dette tilfælde Person 6. Person 6 kunne derefter bede hende om at udføre specifikke opgaver under vejledning fra Person 6. Hun husker, at der blev aflagt flere hjemmebesøg og holdt møder med forældrene. Man taler ikke med børnene først, når der ikke er noget, der indikerer, at børnene bliver udsat for vold eller overgreb. Der var ikke noget i Vidne 2's underretning, som gav anledning til mistanke om vold i hjemmet. Kommunen tog på hjemmebesøg, fordi det efter lovgivningen var fast procedure, når der var modtaget en underretning.

Foreholdt ekstrakten side 269, notat fra underretningsbesøg den 27. marts 2008, har hun forklaret, at hun husker besøget hos Mor. Hjemmet var me-get rent og pænt, og hun blev mødt af en veloplagt mor og nogle søde og imøde-kommende børn. Hun havde nogle gode samtaler med børnene. Besøget foregik stille og roligt, og hun talte med pigerne om, hvordan de havde det. Mor var også til stede, hvilket var sædvanligt under en indledende samtale. Formålet med det indledende møde var primært, at sagsbehandleren præsenterede sig for fa-milien. Hun tænkte, at hjemmet var meget rent og nærmest klinisk. Det var ikke unormalt, at der var gjort rent, når kommunen kom på anmeldte hjemmebesøg.

Der herskede ikke dårlig stemning eller andet, som gav anledning til mistanke om problemer. Mor ville meget gerne tale med hende. Efter besøget tog hun sine informationer og indtryk med tilbage til Person 6 for at finde frem til næ-ste skridt i sagen.

Foreholdt ekstrakten side 275, notat fra møde med Vidne 2 den 17. april 2008, har hun forklaret, at de på mødet drøftede underretningerne, herunder de ting, Vidne 2 var bekymret for. Vidne 2 forklarede, at hans døtre var i mistrivsel. Han fortalte ikke om vold, men derimod om hans bekymringer i anledning af forældrenes meget dårlige samarbejde omkring børnene. Det var oplysningerne om det dårlige forældresamarbejde, som gjorde, at sagen blev kategoriseret som en højkonfliktsag. Der var pres på fra begge forældre, og det var i sådanne tilfælde meget normalt, at børnene reagerede på forældrenes indbyrdes konflikter. Vidne 2 var meget frustreret over situationen og nok også vred og ked af det. Det var tydeligt både at se og mærke hans frustration. Hun husker, at bølgerne til tider gik lidt højt.

Foreholdt ekstrakten side 277, børnefaglig undersøgelse af Sagsøger 2, har hun forklaret, at ”Initialer” var hendes initialer. Det var hende, som oprettede undersøgelsen i sagssystemet, men vurderingerne i undersøgelsen blev foretaget af Person 6 i samarbejde med en fagspecialist. Hun har måske ført nogle ting ind i notatet, men det var i givet fald efter aftale med Person 6.

Foreholdt ekstrakten side 278, børnefaglig undersøgelse af Sagsøger 2, krydset i ”ja” og kommentarboksen i højre margen, har hun forklaret, at dette var måden at ”folde” notatet ud på.

Foreholdt ekstrakten side 286-287, børnefaglig undersøgelse af Sagsøger 2, krydset i

”nej” og kommentarboksen i højre margen, har hun forklaret, at det på baggrund af sagens oplysninger blev vurderet, at undersøgelsen ikke skulle udbygges med del 3. Kommentarboksene var en hjælp til den, der skulle udfylde skemaet.

Foreholdt, at der ikke er en underskrift på undersøgelsen, ekstrakten side 287, har hun forklaret, at skemaet ser meget færdigt ud. I digitale sager var der ikke altid en underskrift på et fysisk stykke papir, hvilket ikke var ensbetydende med,

at undersøgelsen ikke var afsluttet. Den børnefaglige undersøgelse af Sagsøger 2 blev iværksat for at undersøge forholdene til bunds. Hun husker kun svagt, hvad pigerne fortalte hende i starten, herunder at de var glade for deres skole. Pigerne gav udtryk for at trives. Det var Person 6's vurdering, at sagen skulle passive-res. Hun husker ikke underretningen fra Skole 3. Hun slap sagen, da hun i forbindelse med sin ansættelse som vikar overgik til en ny sagsstamme i forvaltningen.

Antallet af underretninger i en sag var ikke i sig selv nødvendigvis bekymrende. Det kom blandt andet an på, hvem underretningerne kom fra. I højkonfliktsager så man ofte, at forældrene sendte rigtig mange underretninger mod hinanden. Det kunne have karakter af en form for hetz mod den anden forælder. Hvis kommunen i sådanne sager skulle have fastlagt alvorsgraden alene på baggrund af antallet af underretninger, skulle man have talt med mange børn mange gange, uden at de havde behov for kommunens hjælp eller støtte. Hun har oplevet sager med tre gange så mange underretninger som i denne sag, uden at der har været hold i beskyldningerne.

Netværksmøder som led i en børnefaglig undersøgelse tager sigte på at afdække familiens reelle netværk. Det er borgeren selv, som afgrænser sit netværk, og det er ikke automatisk den tætteste familie, som indgår i netværket. Hun husker ikke, hvordan netværket i denne sag blev afgrænset. Hun husker heller ikke, om hun var på hjemmebesøg hos Vidne 2. Det ville ikke have været unormalt, men her var børnene hos deres mor, og der blev derfor holdt møde med Vidne 2 på forvaltningen.

Hvis statsforvaltningen som led i en samværssag modtog en udtalelse fra barnets skole, modtog kommunen ikke automatisk en kopi af udtalelsen. Statsforvaltningen ville sjældent selv sende udtalelsen videre. Hvis der var noget i udtalelsen, der måtte give anledning til bekymring, skulle skolen selv sende en underretning til kommunen. Grænsen mellem kommunens og statsforvaltningens kompetencer i familiesager drages ved børnenes trivsel, som afdækkes af kommunen, hvorimod statsforvaltningen – nu Familieretshuset – træffer afgørelse om fastsættelse af samvær. Hun spillede kun en lille rolle i forbindelse med tilvejebringelsen af den børnefaglige undersøgelse i denne sag, og hun husker den ikke nærmere i dag.

Foreholdt ekstrakten side 277 ff., notat om børnefaglig undersøgelse, har hun forklaret, at hun ikke tror, at hun har skrevet noget af teksten. Hun kan ikke umiddelbart genkende eller huske noget. Undersøgelsen er fra april 2008, og hun startede som vikar i maj 2008. Det tager op til 4 måneder at udarbejde en børnefaglig undersøgelse, så hun har måske været med til at indsætte fraser i undersøgelsen, men hun har ikke været med til at færdiggøre den. Hun vil tro, at sagsbehandleren stod for dette arbejde. Hun havde de indledende møder, hvorefter hun

vendte tilbage til sagsbehandleren med de indsamlede oplysninger. De indledende møder angik partshøringer. Hun vil tro, at der har været afholdt flere møder, som hun i givet fald ikke har deltaget i. Hun foretog ikke selvstændige vurderinger i undersøgelsen.

Foreholdt ekstrakten side 285, "Socialrådgiverens konklusion", har hun forklaret, at hun måske har indsat noget fra en journal, men hun har ikke foretaget nogen vurdering. Den konkrete tekst, tror hun, er skrevet af socialrådgiveren.

Foreholdt ekstrakten side 282, "B. Beskrivelse af barnet/den unge og familien", har hun forklaret, at hun ikke husker, om hun har skrevet dette. Under det første møde i hjemmet talte hun med alle børnene.

Foreholdt ekstrakten side 219, notatark af 25. april 2005, og ekstrakten side 221, underretning af 26. april 2005, og ekstrakten side 225, underretning af 27. april 2005, har hun forklaret, at disse underretninger ikke indgik i hendes sagsbehandling. Hun formoder, at Person 6 kendte til underretningerne.

Foreholdt ekstrakten side 312, børnefaglig undersøgelse af Sagsøger 3, "1. samtale med barnet", har hun forklaret, at hun ikke husker at have hørt noget om kværlertag.

Foreholdt ekstrakten side 282, børnefaglig undersøgelse af Sagsøger 2, "1. samtale med barnet", har hun forklaret, at hun ikke husker noget om, at Sagsøger 2 som 5-årig pas-sede de yngre søstre helt alene. Inden det første hjemmebesøg var hun ikke nødvendigvis klar over, at der var tale om mulig manipulation. Hun har formentlig haft flere ting i baghovedet, som hun gik ind for at undersøge, uden dog på forhånd at være låst fast på noget. Hendes indtryk af Mor var, at hun var en veltalende mor, som kendte sine børn godt, men som var klemt i sagerne med pigenes fædre. Det virkede som om, Mor ønskede at samarbejde med fædrene. Hun følte ikke, at Mor forsøgte at charmere eller "please" hende under deres samtaler. Hun husker ikke, hvor mange gange hun talte med Mor, men det var ikke ret mange gange. Hun husker ikke, om hun har talt i telefon med Mor.

Vidne 1 har vedstået sin forklaring for byretten under straffesagen mod Mor som gengivet i dom af 17. februar 2021.

Foreholdt ekstrakten side 219, notatark vedrørende telefonisk underretning den 25. april 2005, har han forklaret, at han mistede kontakten til sin datter, Sagsøger 1, kort efter tidspunktet for indberetningen.

Foreholdt ekstrakten side 225, notatark vedrørende underretning af den 27. april 2005, har han forklaret, at han ikke hørte fra kommunen i anledning af hans to underretninger. Han blev aldrig indkaldt til samtale om underretningerne. I et år

kæmpede han for at få en psykolog tilknyttet familien, så det kunne komme frem, hvordan tingene foregik henholdsvis hos Mor og hos ham og hans kæreste, Person 41. Kommunen blev ved med at afvise hans anmodning, men efter lang tids kamp lykkedes det til sidst. Psykologen hed Person 5, og han mener, at psykologen var ansat i kommunen. Psykologen var først hjemme ved Mor, og cirka tre uger senere hjemme hos ham. Psykologen sagde, at de skulle give Sagsøger 1 fred. Han spurgte psykologen, om psykologen ikke kunne gennemskue, hvad der skete hos Mor. Psykologen svarede, at han godt kunne se, at Mor var psy-kisk uligevægtig, men kommunen havde givet ham besked om, at sagen skulle lukkes, fordi kommunen manglede penge. Psykologen opfordrede ham til at søge året efter, når der var kommet penge i kassen igen. Han husker ikke, om dette var før eller efter underretningerne i 2005, men det var nok før.

Han havde kontaktet kommunen flere gange forud for underretningerne i 2005. Allerede inden Person 4 blev født, kontaktede han kommunen, og sagde, at han var bekymret for Sagsøger 1's ve og vel. Da Sagsøger 1 var omkring et halvt år gammel, kontaktede han igen kommunen, og han understregede, at der var tale om en mundtlig underretning. Han fortalte, at Mor ruskede Sagsøger 1 og slog hende over fingrene og på lårene. Kommunen svarede, at oplysningerne blev noteret. Han har aldrig set dokumentation på disse notater. Til sidst sagde han til kommunen, at nu var det kommunens ansvar, hvis der skete Sagsøger 1 noget.

Han har også været til utallige møder i Statsamtet, hvor han fortalte om Mors behandling af børnene, herunder niv og slag. I et tilfælde kontaktede han politiet, fordi Mor havde forladt hjemmet, og børnene var således alene hjemme om nat-ten. Politiet spurgte ham bare, om han ikke var far til børnene, og sagde, at han i så fald skulle gå ind og tage sig af dem. Han fortalte politiet, at han og børnenes mor ikke havde det så godt med hinanden, og at han ikke boede der, men politiet fastholdt, at han skulle tage og passe sine børn. Han har også bedt om politiets hjælp til at få udleveret Sagsøger 1 til samvær. Her var svaret, at politiet gerne ville hjælpe, men at han skulle overveje det nøje, idet det var hårdt for de børn, som blev udleveret til samvær med tvang. Han valgte derfor af hensyn til Sagsøger 1 ikke at gå videre med dette.

Han spillede Fritidsaktivitet 1 sammen med to betjente, som han spurgte, hvad han skulle gøre i anledning af, at Mor slog og nev børnene. Betjentene svarede, at han skulle gå til kommunen, hvilket han gjorde. Han har også talt med Sagsøger 1's klasse-lærer på Skole 2, som han bad være særlig opmærksom. Han fortalte læreren, at han var bekymret for Sagsøger 1, men han ved ikke, om læreren efterfølgende foretog sig noget. Da Sagsøger 1 gik i 5. eller 6. klasse, flyttede hun til Skole 3. Her mødtes han med hendes lærer, Person 48, og indviede også Person 48 i sine bekymringer. Han fortalte, at Sagsøger 1 var blevet slået, nevet og rusket af Mor, som var meget uligevægtig. Han ved ikke, om Person 48 foretog sig noget i anledning af disse oplysninger. Da Sagsøger 1 var omkring 10 år, mistede de kontakten helt. Nogle gange

to han forbi Sagsøger 1's skole i frikvartererne, hvor de kunne pjatte sammen. Dette stod på i et års tid. Til sidst gav han op, fordi Sagsøger 1 var så påvirket af situationen, og uanset hvor højt han råbte vagt i gevær, fik han ingen hjælp.

Han er aldrig blevet kontaktet af kommunen i anledning af Vidne 2 og Vidne 3's sager om samvær med deres døtre. En enkelt gang fik han lov til at sidde med under et møde mellem Vidne 2 og kommunen. Vidne 2 ville have hjælp til børnene. Vidne 2 kørte ikke på Mor. På et tidspunkt forsøgte vidnet at sige noget, men blev stoppet af kommunen. Psykologen, som deltog i mødet, ville dog gerne høre, hvad han havde at sige. Han sagde da, at de ikke kæmpede mod Mor, men at både Mor og børnene havde brug for hjælp. På et tidspunkt sagde Vidne 2, at de ikke kunne blive ved med at tage ansvar for situationen. Hertil svarede kommunen, at de noterede, at Vidne 2 frasagde sig sine børn, og sagen blev derefter lukket. Han husker ikke, hvornår mødet blev afholdt.

Han har også været med til et møde mellem Vidne 3 og kommunen, hvor han deltog over telefonen. Han sagde da igen, at han var bekymret for børnene, og at det nu var Sagsøger 4's tur. Han fik at vide, at han måtte indgive en underretning, hvis han mente, at det var nødvendigt. Han svarede, at dette hermed skulle opfattes som en mundtlig underretning. Da han efterfølgende fortalte sin kone om mødet og hans mundtlige underretning, svarede hun, at hun ville rejse til By 1 med deres to døtre, som ikke skulle være til stede, når Mor blev bekendt med underretningen. Han kunne ikke klare at miste flere børn, så han ringede til sagsbehandleren, Vidne 8, og trak underretningen tilbage. Sagsøger 1 fortalte ham ikke om

Mors overgreb.

Foreholdt ekstrakten side 648-649, side 652-653 og side 658, Afhøringsrapport Vidne, har han vedstået sin forklaring til politiet som gengivet. Han oplyste i sine mundtlige underretninger om volden i hjemmet hos Mor. Baggrunden for, at han ikke nævnte volden i underretningerne i 2005, var, at han vidste, at kommunen allerede var bekendt med oplysningerne. Mor har engang truet ham med en kniv. Han gik ikke til politiet, da det ikke var hans børn, hun havde truet, og han regnede ikke med, at det ville føre noget med sig.

Han førte dagbog over sine oplevelser, som han ønskede at vise til Sagsøger 1, når hun blev ældre. Han tilbød kommunen at læse dagbogen, hvilket de afslog, da de ikke ønskede at blive påvirket af dagbogen.

Vidne 4 har forklaret, at hun er uddannet socialrådgiver, og at hun i dag arbejder på et krisecenter for voldsramte kvinder. Fra 1998 til 2008 var hun ansat som socialrådgiver i Sagsøgte (Kommune) på børne-og ungeområdet, hvor hun arbejdede med børn og familier med særlige støttebehov. Hendes opgave var at afklare, om der var støttebehov og i givet fald iværksætte den rette støtte.

Foreholdt ekstrakten side 225, notatark af 27. april 2005, har hun forklaret, at hun delvist husker henvendelsen. Socialrådgiverne havde på skift vagt og stod til rådighed for personlige henvendelser på den givne dag. Hun husker, at der kom en mand, som ønskede at indgive en underretning. Hun husker ikke præcist, hvad manden berettede om, udover en kritik af sin ekspartner og bekymring for det ældste barn i familien. Hun tog noter under samtalen, og udfærdigede efterfølgende notatet. Hun sorterede ikke i de oplysninger, manden kom med. Hvis der var blevet berettet om vold, ville hun have noteret det. Efter mødet blev sagen drøftet med socialrådgiver Person 49. Hun husker ikke drøftelsernes præcise indhold, eller om der på dette tidspunkt var særlige alarmklokker, der ringede. Hun husker heller ikke, om der var andre mundtlige underretninger om vold.

Forholdt ekstrakten side 229, notatark fra henvendelse i vagten den 4. maj 2005, har hun forklaret, at hun kun var inde over underretningen vedrørende den ældste datter. Hun var med på hjemmebesøg hos Mor. Hun husker ikke, hvorfor de tog på hjemmebesøg. Pigerne var til stede under besøget, og der var dækket op til kaffebord. Mor fremstod lidt nervøs, og talte meget hurtigt. Det var ikke usædvanligt, at folk var nervøse, når kommunen kom på hjemmebesøg. Det var ikke udtryk for noget særligt, at det i notatet blev beskrevet, at Mor fremstod nervøs og ufokuseret.

Foreholdt ekstrakten side 239, notatark fra hjemmesøg den 20. juni 2005, har hun forklaret, at Mor fortalte meget om en lille søn, som på grund af sygdom var afgået ved døden. Hun husker svagt, at Mor gav udtryk for, at hun ikke kunne genkende beskrivelserne i underretningerne. Hun husker ikke flere detaljer fra samtalen med Mor, men hun og kollegaen har højest sandsynligt foreholdt Mor underretningens oplysninger om selvmordsforsøg. Formålet med mødet var at fremlægge underretningens indhold. Hun tænker, at de har forberedt sig i anledning af, at Mor blev beskrevet som manipulerende, men hun husker ikke de konkrete overvejelser.

Efter mødet talte hun og kollegaen om, at det var en tragisk hændelse med barnet, som var dødt. De talte også om, at det var et meget pænt og nobelt hjem. Hun afholdt senere en børnesamtale med Sagsøger 1, og de indhentede et opmærksomhedsskema fra Sagsøger 1's skole. Hun husker ikke børnesamtalen med Sagsøger 1, eller hvem der var til stede. Hun husker heller ikke indholdet af opmærksomhedsskemaet, eller om der blev iværksat en børnefaglig undersøgelse.

Foreholdt ekstrakten side 263, underretning modtaget den 29. januar 2009, har hun forklaret, at hun ikke har nogen erindring om denne underretning. Hun mener ikke, at hun beskæftigede sig med Sagsøger 2's sag.

Foreholdt ekstrakten side 226, notatark om underretning af 27. april 2005, har hun forklaret, at hun ikke husker, om kommunen indhentede de nævnte båndoptagelser af telefonsamtaler med Mor eller sagsakterne fra Statsforvaltningen.

Foreholdt ekstrakten side 251, notat fra børnesamtale med Sagsøger 1 den 2. marts 2006, har hun forklaret, at der umiddelbart synes at være gået lang tid fra underretningens modtagelse i 2005 til børnesamtalens afholdelse i marts 2006. Hun husker ikke, hvorfor omdrejningspunktet i samtalen med Sagsøger 1 var opfattelsen af samværet med Sagsøger 1's far og ikke farens frygt for pigens liv. Hun ved ikke, om

der efterfølgende blev gennemført yderligere børnesamtaler eller undersøgelser i tiden frem til, at sagen den 29. juni 2007 blev passiveret. Beslutningen om passivering blev truffet efter aftale med funktionslederen.

Vidne 5 har forklaret, at hun er pensioneret socialrådgiver. Hun blev ansat i Sagsøgte (Kommune) i 1991, hvor hun har arbejdet som socialrådgiver, fagspecialist, faglig koordinator, afdelingsleder og til sidst afsnitsleder. Hun fratrådte sin stilling i 2021 og gik på pension i sommeren 2023. I 2000 blev hun ansat i børne- og familieafdelingen. I perioden fra 2001 til 2021 udgjorde hun sammen med fem kollegaer en del af kommunens akutte døgnvagt. Døgnvagterne var på skift kommunens repræsentant i akutte sager. Hendes hovedbeskæftigelse var som leder, og hun kørte derfor kun ud i akutte sager. Hun husker den konkrete sag fra 2018 helt overordnet. Hun er blevet bekendt med, at hun i 2004 og 2005 som fagspecialist har underskrevet nogle dokumenter. Hun var inde over beslutningen om passivering af sagen, men husker ikke yderligere fra før 2018.

Foreholdt ekstrakten side 433-435, anonym underretning af 16. august 2018, har hun forklaret, at hun visiterede underretningen, da den blev modtaget i kommunens Afdeling 1, som hun dengang var leder af. Hun var med til at beslutte, hvordan kommunen skulle reagere. Idet underretningen var anonym og indeholdt en række udokumenterede oplysninger, var det uvist, hvor underretningen kom fra, og hvornår de omtalte episoder var foregået. Der var derfor ikke basis for at anse underretningen for akut.

En underretning skal anses for akut, hvis det handler om en konkret situation med vold mod barnet, som beskrives ved førstehåndsuplysninger eller oplysninger om, at barnet til underretter har oplyst om vold. I så fald iværksætter kommunen en akut indsats med blandt andet børnesamtale og eventuelt retsmedicinsk undersøgelse til brug for dokumentation af et eventuelt strafbart forhold.

Ukonkrete, udokumenterede påstande som i denne underretning kunne ikke i sig selv begrunde, at politiet rejste sigtelse, og kommunen kunne ikke handle akut. Påstandene i underretningen indgik dog i arbejdet med at folde sagen ud, herunder i vurderingen af om barnet tilhørte målgruppen af børn og unge med særlige behov. Det blev på baggrund af underretningen besluttet at afholde en

børnesamtale med Sagsøger 2 og efterfølgende også med de to yngste børn. Der blev

endvidere indhentet oplysningsskemaer fra pigernes skoler. Sagsøger 1 var ikke part i sagen, og kommunen kontaktede derfor ikke Sagsøger 1 i anledning af underretningen. Kommunen kunne i øvrigt heller ikke kontakte Sagsøger 1, idet kommunen havde tavshedspligt. Kommunen tog heller ikke kontakt til Museum eller til Mors familie. Kommunen kunne ikke inddrage andre end parterne i afklaringsfasen. Det blev ikke overvejet at iværksætte en forældrekompetenceundersøgelse af Mor. Det var svært for hendes medarbejdere at få en aftale med Sagsøger 3 og Sagsøger 4's skole om tid til børnesamtaler, og hun måtte til sidst selv kontakte skolelederen. Skolelederen svarede, at de var i gang med at forberede en Festival, og at der i øvrigt ikke var noget i vejen med pigerne.

Foreholdt ekstrakten side 461-464, anonym underretning af 13. oktober 2018, har hun forklaret, at underretningen indeholdt subjektive vurderinger af episoder, der ikke indikerede et akutgrundlag. Underretningen kom ind i døgnvagten hen over weekenden, og blev vurderet inden for 24 timer, som reglerne foreskrev. Underretningen indeholdt ikke nye oplysninger, som gav anledning til at tænke, at børnene var omfattet af målgruppen af børn og unge med særlige behov. I børnesamtalen med Sagsøger 3 fremkom der ikke oplysninger, som indikerede, at der burde indhentes oplysninger vedrørende de andre børn. Kommunen besluttede derfor, at de anonyme underretninger ikke skulle føre til iværksættelse af børnefaglige undersøgelser.

Det var ikke ualmindeligt, at flere socialrådgivere var tilknyttet arbejdet med samme familie. Børn under 15 år var tilknyttet børneafsnittet, mens børn over 15 år hørte til i ungeafsnittet. Der var sagsbehandlere tilknyttet hver afdeling. Her-udover tog en særlig afdeling sig af udarbejdelsen af børnefaglige undersøgelser og eventuelle støtteforanstaltninger over for børnene.

Foreholdt ekstrakten side 481, notat om telefonisk underretning den 2. juli 2020, har hun forklaret, at hun husker underretningen fra Vidne 9. Underretningen indeholdt oplysninger, som gav anledning til bekymring, uden dog at indikere et akutgrundlag. Underretningen var således stadig baseret på andenhåndsuplysninger, og der blev ikke beskrevet konkrete voldsepisoder. Endvidere fremgik det, at søsteren fra By 1 var hjemme på sommerferie, og barnet var derfor ikke alene. Det blev på baggrund af underretningens oplysninger om mulig vold besluttet, at der skulle afholdes en børnesamtale friholdt for aktindsigt. Det var derfor nødvendigt at vente til efter sommerferien. Risikoen for, at pigernes mor ville blive bekendt med sagen, var ellers for stor. Der blev ikke afholdt samtale med Sagsøger 3, da hun ikke var omfattet af underretningen. Som følge af kriminaliseringen af psykisk vold var kommunens processer i 2020 i forbindelse med underretninger blevet strammet i forhold til 2018.

Underretningen fra Sagsøger 1 var meget konkret, og gav grund til alvorlig bekym-

ring. Det var nu oplagt, at det var en politisag. Der var dog ingen oplysninger i underretningen, som gav kommunen grundlag for en akut tvangsfjernelse af Sagsøger 3 og Sagsøger 4, idet underretningen angik episoder, der lå flere år tilbage. Hun mødte ikke selv pigerne eller deres forældre.

Som leder af kommunens Afdeling 1 vejledte hun løbende sine medarbejdere om sagernes tilrettelæggelse, og hun gennemgik dokumentationen i sagerne forud for sagernes passivering. Afgørelser om udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser gik altid igennem hende. Når det blev vedtaget at udfærdige en børnefaglig undersøgelse, overgik sagen til en anden afdeling. Herefter havde hendes afdeling ikke mere med sagen at gøre. Hun har læst sagsakterne på alle Mors børn, og var med til at sikre, at kommunen overholdt alle lovkrav. Der var ikke oplysninger i sagen, som indikerede, at kommunen havde grundlag for at handle på anden måde end sket.

Foreholdt ekstrakten side 361, underretning af 22. februar 2011, og side 363-364, underretning af 25. maj 2011, har hun forklaret, at kommunen i 2018 var opmærksom på de tidligere sager på pigerne, uden at disse underretninger blev særligt gennemgået. Hun gennemlæste passiveringsnotatet i den gamle sag. De gamle sager var blevet lukket, fordi man havde vurderet, at der var tale om samværsproblematikker, og der var derfor ikke anledning til at inddrage disse sager i behandlingen af de anonyme underretninger i 2018.

Foreholdt ekstrakten side 357, underretning fra Skole 3 fra 2011, har hun forklaret, at hun ikke husker, om dette opmærksomhedsskema indgik i sagsbehandlingen i 2018.

Forholdt ekstrakten side 450, notat fra børnesamtale den 4. oktober 2018, sidste afsnit, har hun forklaret, at hun ikke husker, om hun talte med Person 50 om, hvorvidt pigerne havde virket instruerede.

Vidne 8 har forklaret, at hun er uddannet socialrådgiver. Hun har de seneste 9 ½ år været ansat i familierådgivningen i Sagsøgte (Kommune).

Foreholdt ekstrakten side 379, opmærksomhedsskema fra Skole 3, 2. afsnit "Vi er bekymrede for...", har hun forklaret, at underretningen gav anledning til, at kommunen indkaldte forældrene til møde. Der blev også afholdt børnesamtale med Sagsøger 4. Formålet med samtalerne var at klarlægge, om der var grundlag for at udarbejde en børnefaglig undersøgelse af Sagsøger 4. Det blev vurderet, at sagen ikke var akut, idet der ikke var sket noget, som gav kommunen grundlag for at iværksætte akuttiltag. Det er ikke alvorsgraden af underretningen, som er afgørende for, om en sag kategoriseres som akut.

Foreholdt ekstrakten side 391, notat fra børnesamtale den 28. august 2014, har hun forklaret, at hun deltog i og husker børnesamtalen med Sagsøger 4. Samtalen fandt sted i hjemmet hos Mor, som var til stede. Sagsøger 2 var muligvis også til stede. De talte først sammen i stuen, og senere talte hun og Sagsøger 4 alene sammen på Sagsøger 4's værelse. Underretningen beskrev dels mistrivsel hos Sagsøger 4 og dels samværsproblemer. Hun oplevede et helt almindeligt hjem med en god stemning. Sagsøger 4 virkede som en pige, der var meget i klemme i forældrenes skilsmis-seproblemer, og det blev på den baggrund besluttet, at der skulle gennemføres en børnefaglig undersøgelse og familierådslagning. Formålet med familierå-dslagningen var at gøre samværet lettere, herunder at indgå aftaler om for ek-sempel udlevering og aflevering af Sagsøger 4. Som led i den børnefaglige undersø-gelse deltog hun i flere samtaler med Sagsøger 4. Hun er helt sikker på, at hun og Sagsøger 4 også ved de efterfølgende samtaler talte alene sammen på Sagsøger 4's værelse.

Foreholdt ekstrakten side 383, underretning af 5. juni 2014 fra Person 13, har hun forklaret, at hun husker underretningen, som beskrev en skilsmisse- og samværsproblematik. Underretningen var usædvanlig, idet der blev beskrevet konkrete løsningsforslag. Hun nærede ingen mistanke om, at der blev begået vold i hjemmet.

Hvis kommunen modtager en underretning, der beskriver vold, tages der kon-takt til børnehuset. Rigtig mange af kommunens sager i familieafdelingen hand-ler om problemer i forhold til skilsmisse.

Foreholdt ekstrakten side 395, indstilling til bevilling af familierådslagning, har hun forklaret, at en del af metoden i familierådslagning er, at man på basis af rådgivning giver familien mulighed for at selv at komme med løsningsforslag. Hun deltog i rådslagningen, men stod ikke for selve rådgivningen, idet denne foregik eksternt. Hun husker ikke de enkelte deltagere, men dog at der var en vis skævvridning i deltagerne på Vidne 3's og Mors respektive sider. Dette betød dog ikke, at familierådslagningen ikke kunne gennemføres. Sagsøger 4 gav udtryk for, at hun ikke var så glad for at være på samvær hos Vidne 3. Sagsøger 4 ville gerne være hos Vidne 3 fra fredag efter skole til samme aften kl. 20 og måske også søndag morgen, eller når hun havde lyst. Hun kender ikke til, at Sagsøger 4 skulle have sagt, at hun hellere ville være hos sin far end hos sin mor, og at hun helst ville være 100 dage hos sin far og 10 dage hos sin mor. Det blev vurderet, at Sagsøger 4 ikke var omfattet af målgruppen af børn og unge med behov for særlig støtte, men at hun var så påvirket af forældrenes skilsmisseproblematik, at det på sigt kunne få al-vorlige konsekvenser for hendes trivsel. Det blev derfor besluttet at iværksætte en børnefaglig undersøgelse. Efter familierådgivningen fortalte Sagsøger 4, at famili-erådslagningen ikke havde hjulpet særlig meget, og at hun stadig havde ondt i maven over samværet. Sagsøger 4 ville helst være hjemme hos sin mor. Sagsøger 4 fortalte, at der var rart at være, og at der blev talt pænt til hinanden. Sagsøger 4 udtrykte også glæde ved at være hjemme hos sine søskende.

Foreholdt ekstrakten side 429, notat fra møde med Vidne 3, har hun forklaret, at Vidne 3 var ked af det. Vidne 3 mente, at den børnefaglige undersøgelse satte ham i et dårligt lys, og han ønskede derfor at trække sig fra samværet. Hun anbefalede ham at holde fast i samværet af hensyn til Sagsøger 4, men Vidne 3 orkede ikke mere. Han ville i stedet lade døren stå åben for fortsat kontakt, hvis Sagsøger 4 ønskede det. Vidnet sagde, at hun syntes, det var en forkert beslutning over for Sagsøger 4. Hun og Vidne 3 havde mange telefonsamtaler med hinanden, og hun var også på besøg hjemme hos Vidne 3. Under børnesamtalerne beskrev Sagsøger 4 flere episoder, hvor Vidne 3 havde reageret meget voldsomt over for Sagsøger 4 ved blandt andet at have taget fat i armen på hende og ved at have kastet med en ketchupflaske i en spi-sesituation. Vidne 3 bekræftede disse hændelser, men fortalte, at han havde reageret i afmagt. Hans frustration ikke var rettet mod Sagsøger 4, men mod situationen med Mor. Hun forsøgte at hjælpe Vidne 3 med forslag til andre måder at reagere på, som ikke ville påvirke Sagsøger 4 negativt. Da Vidne 3 meddelte, at han ønskede sagen lukket, kontaktede hun Mor, som var enig heri. Mor oplyste også, at situationen for Sagsøger 4 var blevet bedre, efter samværet med Vidne 3 var stoppet.

Sagen blev herefter lukket.

Foreholdt ekstrakten side 379, underretning fra Skole 3, og side 383, underretning fra Person 13, har hun forklaret, at hun ikke kunne tale med fædrene til de andre piger, idet underretningen ikke vedrørte dem. Det vanskeliggjorde Sagsøger 4's situation, at hun var den eneste, som skulle på samvær. Sagsøger 4 var heller ikke så interesseret i at sove hos veninder. Hun indhentede ikke oplysninger om sagerne på de andre piger. Hun kendte ikke til underretningerne fra 2005 eller 2011. Hun arbejdede meget for, at Sagsøger 4 og Vidne 3 skulle bevare kontakten. Sagsøger 4 virkede ikke instrueret under samtalerne med hende.

Kommunen benytter sig ikke af Becks Youth Inventories spørgeskemaet i deres kontakt til børn. De har andre spørgeskemaer, som imidlertid ikke blev brugt over for Sagsøger 4, idet Sagsøger 4 var god til selv at forklare og udtrykke sig. Hun og Sagsøger 4 tegnede et netværksskema sammen, hvor Sagsøger 4 tegnede sin mor og sine søstre i indercirklen. Vidne 3 var tegnet noget længere ude sammen med en halv søskende og en af Mors bekendte, som Sagsøger 4 kaldte ”onkel”. Hun husker ikke, om Sagsøger 4 tegnede sin mormor i netværkscirklen.

Det netværk, som indgår i en børnefaglig undersøgelse, er det netværk, som parterne beskriver, vil kunne være en ressource for dem, og som parterne derfor giver tilladelse til at inddrage i undersøgelsen.

Sagsøger 4's sag var hele vejen rundt beskrevet som en skilsmissekonflikt, hvilket ikke gav anledning til at inddrage andre myndigheder, herunder børnehuset. Da sagen i 2020 kom tilbage, blev den visiteret til Vidne 10, som hun i mellemtiden var blevet faglig koordinator for. Hun og Vidne 10 spærrede med hinanden om sagen,

men Vidne 3 kontaktede ledelsen i børne- og familierådgivningen med ønske om, at hun på grund af sin tidligere involvering blev taget af sagen. Inden hun blev taget af sagen, deltog hun i et møde med Mor i arresten i Svendborg med henblik på at opnå Mors samtykke til anbringelse af Sagsøger 4 og Sagsøger 3.

Vidne 10 har forklaret, at hun er uddannet socialrådgiver og siden 2019 har arbejdet i børne- og familierådgivningen i Sagsøgte (Kommune). I 2020 blev hun sagsbehandler på sagen efter underretningen fra Sagsøger 1.

Inden sagen landede hos hende, var der sket politianmeldelse, og sagen var visiteret til børnehuset. Under hendes gennemgang af sagen bemærkede hun også underretningen fra juli 2020 fra Vidne 9. Hun undrede sig ikke over forløbet og håndteringen af sagen i tiden fra Vidne 9's underretning. Det forekom naturligt, at der kun var afholdt børnesamtale med Sagsøger 4 og ikke også med Sagsøger 3, idet underretningen gik på bekymring for hjemmeforholdene, og det fremgik af underretningen fra Vidne 9, at Sagsøger 3 ikke opholdt sig i hjemmet. Hun dannede sig først et overblik over sagens bekymringsgrad og dobbelttjekkede, at der var sket politianmeldelse og visitation til børnehuset. Herefter tilsagde proceduren, at der skulle afholdes et tværfagligt sagssamråds-møde mellem kommunen, politiet og børnehuset med henblik på den videre tilrettelæggelse af sagens håndtering. Hendes leder er Vidne 15. Underretningen fra Sagsøger 1 blev vurderet til ikke at være akut, hvilket ikke var ensbetydende med, at man ikke fandt underretningen alvorlig og bekymrende.

Når det ikke er en akutsag, er der ikke grundlag for at køre ud og tvangsfjerne børnene med det samme. En akut tvangs fjernelse kræver, at børnene vurderes at være i umiddelbar fare.

Hun kunne læse, at Sagsøger 4 havde benægtet oplysningerne. Hun ville derfor sikre, at der var et sikkert grundlag, før de tog ud og fjernede børnene. De ville ikke risikere at komme til at stå i en situation, hvor børnene igen ville benægte. Selv om det ikke var en akutsag, blev der lagt en plan for at sikre børnene bedst muligt, hvilket tog lidt tid. Tilrettelæggelsen af samarbejdet i børnehuset skete også med henblik på ikke at ødelægge politiets efterforskning. Underretningen fra Sagsøger 1 blev taget meget alvorligt, fordi Sagsøger 1 var en af fire søskende, der var op-vokset i hjemmet, og fordi oplysningerne i underretningen var dybt alvorlige. I sagsbehandlingsforløbet blev der afholdt to formelle sagssamrådsmøder. Person 31 fra Fyns Politi holdt løbende kommunen orienteret efter afhøringerne af de ældste piger.

Foreholdt ekstrakten side 571, anonym underretning af 2. oktober 2020, har hun forklaret, at hun husker den anonyme underretning, som lå i tråd med de andre aktuelle underretninger fra Vidne 9 og Sagsøger 1. Person 50 var ansat i

Afdeling 1, som i åbningstiden modtog indkomne underretninger og vurderede, hvilken afdeling sagen skulle visiteres til.

Foreholdt ekstrakten side 595, børnesamtale den 5. november 2020, har hun forklaret, at det var politiet, som skulle tale med børnene om, hvad der var sket i hjemmet. Samtalen den 5. november 2020 var derfor ikke et møde, hvor kommunen spurgte ind til de konkrete overgreb. Formålet var derimod at orientere pi-gerne om processen for deres fortsatte anbringelse.

Foreholdt ekstrakten side 805 nederst, har hun forklaret, at hun slog sagen op i kommunens system, hvoraf fremgik, at historikken gik tilbage til 2014. Hun kan ikke huske, om hun har set underretningerne fra 2011.

Vidne 15 har forklaret, at hun er uddannet socialrådgiver og siden 1. oktober 2019 har været ansat i Sagsøgte (Kommune) som afdelingsleder for Afdeling 2. Afdelingen har cirka 20 ansatte, herunder Vidne 10 og Vidne 8. Hun blev bekendt med den konkrete sag i 2020, da sagen blev visiteret til hendes afdeling efter Sagsøger 1's underretning.

Når en sag visiteres til afdelingen, sker det i forbindelse med, at Afdeling 1 har truffet afgørelse om udarbejdelse af børnefaglig undersøgelse. Det er også Afdeling 1, som anmelder mistanke om strafbare forhold til politiet og visiterer sagen til børnehuset. Herefter modtager hendes afdeling sagen med henblik på udfærdigelsen af den børnefaglige undersøgelse.

Den konkrete sag blev visiteret til Børnehus Syd, fordi der var mistanke om vold i hjemmet. Sagsøger 1's underretning blev vurderet til ikke at være akut, idet barnets fortsatte ophold i hjemmet efter oplysningerne ikke var truet. Sagen var alvorlig, men ikke akut.

Hendes afdeling sikrer, at sagerne bliver belyst så godt som muligt. Det vurderes altid, om børnenes fortsatte ophold i hjemmet kan sikres, hvis der udarbejdes en sikkerhedsplan, f.eks. tilknytning af en tryghedsperson i hjemmet eller til skolegangen. Det blev skønnet, at der ikke var tale om en sag omfattet af servicelovens § 75, som hjemler en formandsbeslutning om akut anbringelse uden for hjemmet.

Mængden af tidligere underretninger i en sag siger ikke i sig selv noget om, hvor alvorlig eller akut en ny underretning er. En enkelt hændelse kan afstedkomme flere underretninger, f.eks. hvis episoden har været overværet af flere. I skilsmis-sesager underretter parterne ofte gentagne gange mod hinanden. Tidligere underretninger kan belyse en ny underretning, men kan også dreje sig om noget helt andet end tidligere. Hvis Statsforvaltningen eller Familieretshuset anmoder et barns skole om en udtalelse, modtager kommunen ikke en kopi, men det kan

ske, at skolen underretter kommunen direkte, og det kan Statsforvaltningen og Familieretshuset også gøre.

Det blev vurderet, at pigerne skulle anbringes på Institution 2. Hun deltog i flere møder med pigernes fædre, som tilkendegav, at de ikke kunne tage imod pigerne, fordi pigerne havde nogle særlige behov, som fædrene ikke kunne vare-tage. Fædrene mente i stedet, at pigerne burde komme et sted hen, hvor de kunne modtage behandling. Den plejefamilie, som pigerne senere blev placeret hos, var en helt almindelig familie.

Fædrene gav flere gange udtryk for, at der var begået fejl i sagen. Hun svarede, at det ikke var hendes vurdering. Hun husker ikke, hvornår det sidste møde med fædrene blev afholdt. Hun har ikke efter straffesagen mod pigernes mor haft et møde med fædrene, hvor hun har erkendt, at kommunen har begået sagsbehandlingsfejl.

Vidne 7 har forklaret, at han de seneste 18 år har været viceskoleleder på Skole 3.

Foreholdt ekstrakten side 343, opmærksomhedsskema fra Skole 3 fra 2009, har han forklaret, at han ikke husker denne underretning, som er under-skrevet af skoleleder Person 51.

Foreholdt ekstrakten side 355, opmærksomhedsskema fra Skole 3 fra 2011, har han forklaret, at han husker denne underretning, som han har under-skrevet. Underretningen blev indgivet på baggrund af en bekymring fra Sagsøger 2's lærer. Person 51 og han arbejder sammen som et ledelsesteam, og det vil ofte være tilfældigt, hvem af dem, en lærer taler med i anledning af en bekymring for et barn. Han husker ikke, om han havde kommentarer eller bemærkninger til underretningen vedrørende Sagsøger 2. Der var ikke bekymring for misbrug eller vold i hjemmet, men primært i forhold til børnenes fædre, som havde svært ved at få lov til at bevare kontakten til børnene.

Foreholdt ekstrakten side 357, opmærksomhedsskema fra Skole 3 fra 2011, 3. afsnit, har han forklaret, at han ikke husker det, som står i rubrik 2 om skolens handlinger. Det er ikke ham, som har skrevet dette.

Foreholdt ekstrakten side 379, opmærksomhedsskema fra Skole 3 fra 2014, har han forklaret, at han husker denne underretning, dog ikke i detaljer. Bekymringerne gik primært på børnenes forhold til deres fædre. En lærer kan godt indgive en underretning uden om ledelsen. Han ved ikke, om dette er sket i denne sag. Vidne 11 var indtil for 6-8 år siden ansat som børnehaveklasseleder på Skole 3. Han husker ikke, om han havde en samtale med børnenes mormor i anledning af en underretning, men det kan godt være

sket. Han har sandsynligvis talt med Vidne 11 om sagen, og han husker, at hun nærede samme bekymring for børnene som de øvrige lærere. Han husker ikke, om statsamtet henvendte sig til skolen med anmodning om en udtalelse, eller at han skulle have afvist at skrive en udtalelse til statsamtet. Han kan ikke forestille sig, at han afviste, at der blev skrevet en redegørelse, hvis statsamtet måtte have anmodet om det. Han husker ikke, at der blev skrevet en redegørelse. Skolen ville underrette kommunen, hvis skolen havde en mistanke om vold. Vidne 3 har ikke fortalt ham om bekymring for vold eller lignende i hjemmet hos Mor.

Parternes synspunkter

Sagsøgerne har i deres påstandsdokument anført:

”...

ANBRINGENDER

I perioden fra deres fødsel og frem til de enten fraflyttede eller blev fjernet fra Mors hjem har sagsøgerne kontinuerligt været udsat for nedværdigende behandling/psykisk vold, vanrøgt (strfl § 213 § og strfl. § 244), trusler (strfl. § 260, stk. 1) og vold (strfl. § 244) i et omfang som kan beskrives som grov mishandling (strfl § 245), jf. Retten i Odenses dom af 17. februar 2021 (bilag 32, side 128-131 – E984-987).

Det gøres overordnet gældende, at Sagsøgte (Kommune) har krænket sagsøgernes ret til beskyttelse mod umenneskelig og nedværdigende behandling efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens (EMRK) artikel 3 idet kommunen – på trods af oplysninger og underretninger om blandt andet mistrivsel, nedværdigende behandling/psykisk vold, fysisk vold, trusler, vanrøgt, omsorgssvigt samt psykisk ustabil og karakterafvigende samt kontrollerende adfærd fra Mor – ikke iværksatte effektive foranstaltninger, til at hindre overgrebene, jf. EMRK artikel 3.

Ansvarsgrundlaget

Sagsøgte (Kommune) er som myndighed selvstændigt ansvarlig for overholdelse af reglerne i EMRK.

Staten/Sagsøgte (Kommune) er efter EMRK ansvarlig for handlinger og forsømmelser begået af offentligt ansatte som led i deres ansættelse. Der skal i den forbindelse ske identifikation mellem den statsansattes

handlinger/undladelser som led i ansættelsen og statens handlinger/undladelser, jf. fx. *A mod Frankrig (14838/89)*, præmis 36.

Det er således ikke korrekt, at Sagsøgte (Kommune) i processkrift C på side 11-12 skriver, at de ikke er ansvarlige for deres ansattes handlinger eller undladelser som led i arbejdet for Sagsøgte (Kommune).

Det er ikke en forudsætning for ansvar for tilsidesættelse af Sagsøgte (Kommune)s handepligt efter EMRK artikel 3, at kommunen har handlet culpøst efter danske retsstandarder, eller at kommunen har handlet i strid med national lovgivning, herunder ved at begå sagsbehandlingsfejl eller tilsidesætte servicelovens bestemmelser. Dette fremgår specifikt for denne type af sager i Østre Landsrets dom i "Slagelsesa-gen", U.2017.3272 Ø, og det følger mere generelt af Højesterets dom i U.2017.2929 H, der fastslår, at der i overensstemmelse med Menneskerettighedsdomstolens (EMD) praksis gælder en objektiv ansvarsnorm for brud på menneskerettighedskonventionen, jf. også Nielsen og Ehlers, Juristen nr. 4, 2018, s. 111 ff.

Det er således de retlige standarder, som følger af EMD's praksis, som er afgørende, og dermed om kommunen *vidste eller burde have vidst*, at der var *risiko* for, at sagsøgerne blev udsat for krænkelse, og om kommunen i givet fald har udfoldet rimelige og effektive bestræbelser for at undgå (yderligere) krænkelse, jf. nedenfor.

Selvom det således ikke er afgørende for kommunens ansvar, om der er handlet i strid med serviceloven, er det dog sagsøgernes opfattelse, at Sagsøgte (Kommune) tillige klart har tilsidesat sine forpligtelser efter de dagældende serviceloves bestemmelser.

Hertil kommer, at servicelovens bestemmelser skal fortolkes i overensstemmelse med EMRK artikel 3, jf. fortolknings- og formodningsreglen.

Umenneskelig og nedværdigende behandling efter EMRK artikel 3:

I forhold til minimumskravene for krænkelse efter artikel 3, i tilfælde af omsorgssvigt, vanrøgt og vold mod børn, stilles der ikke høje krav til karakteren af krænkelse, henset til at børn er særligt sårbare og har et særligt krav på beskyttelse.

Umenneskelig og nedværdigende behandling kan omfatte såvel fysisk og psykisk vold, som omsorgssvigt og vanrøgt af børn, jf. fx *A v. UK (100/1997/884/1096)*, præmis 20-21, Tyrer v. UK" (5856/72), præmis 28-

35 og *Z m.fl. v. UK* (29392/95), præmis 11-40) samt *Bouyid mod Belgien* (23380/092), hvor en lussing mod en mindreårig var omfattet af EMRK artikel 3.

I sagen *M og M mod Kroatien* (10161/13) vedrørende primært psykisk krænkelser af et barn, hvor klageren påstod, at hendes far over en længere periode havde talt nedværdigende og ubehageligt til hende, samt en enkelt episode med et slag med flad hånd, fandt EMD, at de beskrevne forhold var omfattet af forbuddet mod nedværdigende behandling i artikel 3, idet EMD tog udgangspunkt i den kumulative effekt af farens påståede handlinger over en knap 3-årig periode.

Det følger desuden af EMD's praksis, at artikel 3-krænkelser tillige omfatter omsorgssvigt og vanrøgt, jf. fx *Z m.fl. mod Storbritannien* (29392/95).

I Østre Landsrets dom af 19. februar 2021 i den såkaldte "Bornholm-sag" (U.2021.2254Ø), opsummerer landsretten minimumskravet i artikel 3 i denne type sager således:

Det følger af praksis fra EMD, at en behandling er umenneskelig, såfremt den ud fra en konkret vurdering af de foreliggende omstændigheder har medført intens fysisk eller psykisk lidelse hos offeret, og at behandlingen er nedværdigende, såfremt den har medført en følelse af frygt, angst eller mindreværd, som var egnet til at ydmyge eller nedbryde vedkommende. Hvis offeret er sårbart, herunder på grund af ung alder, følger det af praksis fra EMD, at der alt andet lige skal mindre til at anse en behandling for umenneskelig eller nedværdigende.

Med henvisning til bl.a. EMD's praksis fandt landsretten i Bornholm-sagen (U.2021.2254Ø), at børns generelle livsvilkår kan udgøre umenneskelig og nedværdigende behandling i strid med artikel 3, uanset at barnet ikke udsættes for fysisk vold eller øvrige overgreb.

Sagsøgerne har været udsat for behandling omfattet af artikel 3:

Det gøres gældende, at samtlige af sagsøgerne har været udsat for både mishandling, vanrøgt, fysisk vold, samt psykisk vold i et omfang, som er omfattet af EMRK artikel 3.

Sagsøgerne har gentagne gange været udsat for handlinger af Mor, som har medført følelser af frygt, angst eller mindreværd, og som har været egnet til ydmyge eller nedbryde sagsøgerne som på

det tidspunkt var børn. Dette har blandt andet være i form af trusler, øgenavne (“luder”, “mongol” og “Anders Breivik”), tvangsfodring, kontrollerende adfærd for at styre sagsøgernes adfærd over for blandt andet deres fædre samt ydmygende afstraffelser, jf. blandt andet bilag 33 – E857-986.

At Mors psykiske vold mod sagsøgerne er omfattet af EMRK artikel 3, understøttes af retten i Odenses præmisser i dom af februar 2021 fra straffesagen, hvoraf fremgår følgende om Mors psykiske krænkelse (nedværdigende behandling og psykisk vold) af sagsøgerne (bilag 33 – E985-987):

På baggrund heraf har retten lagt til grund som bevist, at tiltalte har været manipulerende fra en tidlig alder, at hun har straffet sin familie med psykisk og fysisk vold, når de ikke efterkom hendes ønsker, og at hun har optrådt groft nedværdigende og meget grænseoverskridende over for sin familie, herunder sine børn, som hun har instrueret i at lyve om deres fædre og forhindret i at have samvær bl.a. ved at sige, at de skulle gå fra fædrenes hjem, gå fra skolen eller lave ballade, når de skulle hentes(...).

Tiltalte har udsat disse døtre for nedværdigende og krænkende adfærd, der må betegnes som grov, når henses til de gentagne gange, som tiltalte har udvist adfærden, som samlet set har været egnet til at styre disse døtre. Der har således været tale om handlinger, der var egnet til at ydmyge og nedgøre døtrene, som alle er blevet omtalt nedsættende, herunder i hinandens påhør og tvunget til at gøre nedværdigende handlinger, ligesom de har overværet vold og psykisk vold begået af tiltalte overfor hinanden.

(...)I den forbindelse bemærkes tillige, at tiltalte ved sin adfærd overfor døtrene har isoleret dem fra andre familiemedlemmer og bestemt blandt andet påklædning og frisure.

(...) og grovheden af tiltaltes adfærd overfor døtrene, der er i det hele har været udsat for en så dominerende og kontrollerende adfærd, at de ikke har haft fornemmelsen af at kunne bestemme over sig selv og over eget liv, således at deres selvværd er blevet nedbrudt, ligesom de er blevet isoleret og gjort afhængige af tiltalte og forhindret i at udfolde sig frit af frygt for nye krænkelse.

Af rettens præmisser (bilag 33 – E986) fremgår yderligere, at der var begået lignende handlinger mod Sagsøger 1 og Person 4, hvilket Mor blev dømt for efter straffelovens § 213 om nedværdigende behandling og vanrøgt, idet straffelovens § 243 endnu ikke var trådt i kraft.

På den baggrund må det lægges til grund, at sagsøgerne kontinuerligt – siden de hver især blev født – har været udsat for psykiske krænkelser i et omfang og af en beskaffenhed, at krænkelserne omfattes af EMRK artikel 3.

Det bemærkes, at underretninger om psykisk vold/nedværdigende behandling ligeledes udgør underretninger om overgreb i EMRK artikel 3's forstand.

Herudover har sagsøgerne været udsat for vold, mishandling og vanrøgt, som klart er omfattet af EMRK artikel 3.

Handlepligten efter EMRK artikel 3

Det følger af EMD's praksis, at forbuddet mod umenneskelig og nedværdigende behandling efter EMRK artikel 3 indebærer en positiv forpligtelse til at forhindre, at personer, der er under statens jurisdiktion, bliver udsat for handlinger, der er forbudt efter artikel 3, herunder fra privatpersoner, jf. fx *E mfl. mod UK* (33218/96), *Z and mfl. mod UK* (29392/95) *O'Keeffe mod Irland* (35810/09) og *M og M mod Kroatien* (10161/13).

Det fremgår f.eks. af *Z mfl. mod UK* (29392/95), præmis 73, at:

The obligation on High Contracting parties under article 1 of the convention to secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedom defined in the convention, taken in conjunction with article 3, requires States to take measures designed to ensure that individuals within their jurisdiction are not subjected to torture or inhuman or degrading treatment, including such ill-treatment administered by private individuals (...)

These measures should provide effective protection, in particular, of children and other vulnerable persons and include reasonable steps to prevent ill-treatment of which the authorities had or ought to have had knowledge...

(sagsøgers understregning).

Hensynet til barnets tarv skal respekteres, og dette hensyn vejer tungest og kan nødvendiggøre indgreb i familielivet, selvom indgrebet kan betyde, at en forælder anklages for misrøgt eller overgreb, som det senere viser sig, at forælderen ikke har begået, jf. *Opuz mod Tyrkiet* 144 og 147, *Juppala mod Finland* (18620/03), præmis 42, *C.A.S. og C.S. mod Rumænien* (26692/05), præmis 82, og Østre Landsrets dom trykt i FED 2008.61.

Der stilles efter EMD's praksis særligt strenge krav til myndigheders tilsynspligt overfor børn, da de kan tøve med at fortælle om overgreb eller med at beskrive overgrebene, jf. *C.A.S. og C.S. mod Rumænien* (26692/05), præmis 78 og 81.

Det er ikke en betingelse, at myndighederne har positiv viden om krænkelse af barnet.

I sager om overgreb mod børn har EMD og de danske domstole fastslået, at undladelse af at træffe positive beskyttelsesforanstaltninger kan udgøre en krænkelse af EMRK artikel 3, hvis myndighederne vidste eller burde vide, at der var risiko for, at barnet vil blive udsat for overgreb eller misbrug, jf. *Z m.fl. mod UK* (29392/95), præmis 73, *E m.fl.*

mod UK (33218/96), præmis 96 og fra dansk retspraksis bl.a. U.2017.3272Ø, U.2018.2013 H (forudsætningsvis) og U.2021.2254Ø,

Det er altså tilstrækkeligt til at udløse kommunens handlepligt, at kommunen var eller burde have været bekendt med risikoen for, at barnet kunne blive udsat for krænkelse omfattet af artikel 3.

Hvis det er bevist, at staten har tilsidesat sin handlepligt, er det tilstrækkeligt, at sagsøgerne kan bevise, at de foranstaltninger, som Sagsøgte (Kommune) generelt havde til sin rådighed, indebar reelle muligheder for at forhindre yderligere overgreb eller minimere omfanget af overgrebene, jf. *E m.fl. mod UK* (33218/95), præmis 99, og myndigheden ikke gjorde alt hvad der med rimelighed kan kræves for at forhindre eller forebygge nye krænkelse, jf. bl.a. *Osman mod UK* (23452/94), præmis 116.

Krav til statens undersøgelser:

Børn nyder en særlig beskyttelse i medfør af artikel 3, hvorfor myndighederne behørigt ("appropriately") skal undersøge alle indberetninger og enhver mistanke om overgreb mod børn, jf. *M og M mod Kroatien* (10161/13), præmis 146.

Undersøgelsen skal i den forbindelse have fokus på at afdække og herefter potentielt forhindre yderligere overgreb, jf. fx. *E m.fl. mod UK* (33218/96), samt fra dansk ret U.2021.2254 Ø utrykt dom af 10. januar 2019 i sag nr. BS 42B-2929/2017 fra Københavns Byret.

Af præmis 97 i *E m.fl. mod UK (33218/96)* udtaler EMD således følgende efter at have slået fast, at staten burde vide, at der var en risiko for overgreb og gennemgået statens tiltag/undersøgelser i sagen:

Yet the social services failed to take steps which would have enabled them to discover the exact extent of the problem and, potentially, to prevent further abuse taking place.

Staten vil altså tilsidesætte sin handlepligt, hvis staten – ved burde vi-den om risiko for overgreb – ikke iværksætter undersøgelser med henblik på at afdække og derefter forhindre overgreb mod barnet, jf. EMRK artikel 3.

Staten opfylder altså ikke sin handlepligt ved at foretage øvrige for-mer for undersøgelser / tiltag i forhold til børnene.

Når staten iværksætter undersøgelser med henblik på at afdække overgreb, skal disse undersøgelser desuden være effektive, jf. *Association Innocence en Danger samt Association Enfance et Partage mod Frankrig ((15343/15 og 16806/16)*. Det understøttes af Jens Elo Rytters gennemgang af dommen på side 152-153 i *Individets Grundlæggende Rettigheder*, Karnov, 4. udgave (2020).

I *Association Innocence en Danger samt Association Enfance et Partage mod Frankrig (15343/15 og 16806/16)* havde myndighederne rent faktisk iværksat foranstaltninger med henblik på at undersøge potentielle overgreb.

EMD fandt i sagen, at myndighedernes efterforskning og opfølgning i flere henseender havde været utilstrækkelig, herunder blandt andet den, at der var gået 13 dage fra underretningen til en undersøgelse var iværksat, den manglende tilstedeværelse af en børnepsykolog under børnesamtalen og overgrebsmandens (farens) tilstedeværelse under samtalen.

Ifølge EMD havde disse og øvrige mangler/fejl tilsammen i væsentlig grad reduceret muligheden for at afdække overgreb i hjemmet, jf. EMRK artikel 3. EMD fandt af disse årsager en krænkelse af EMRK

artikel 3, selvom myndighederne rent faktisk havde iværksat skridt, der havde til formål at afdække overgreb i hjemmet.

Når der er tilstrækkelig mange mangler ved statens undersøgelse(r) af mulige overgreb, og disse mangler tilsammen i væsentlig grad reducerer muligheden for at afdække overgrebene, vil staten således kunne ifalde ansvar, jf. EMRK artikel 3, for ikke at have iværksat en effektiv undersøgelse.

Sagsøgte (Kommune)s handlepligt overfor samtlige sagsøgere efter
EMRK artikel 3

Det gøres gældende, at Sagsøgte (Kommune) har tilsidesat sin handlepligt overfor sagsøgerne ved ikke at iværksat effektive foranstaltninger til at hindre overgreb, jf. EMRK artikel 3.

Sagsøgte (Kommune) havde eller burde have haft kendskab til forhold-

dene, som sagsøgerne levede under, idet Sagsøgte (Kommune) kontinuerligt fra 2005 og indtil sagsøgerne flyttede hjemmefra eller blev fjernet fra hjemmet, modtog oplysninger, underretninger mv., med oplysninger, som burde have afstedkommet tilbundsgående og relevante undersøgelser af sagsøgernes forhold i hjemmet og iværksættelse af foranstaltninger, der kunne have forhindret (fortsatte) krænkelser.

Gennem årene har sagsøgernes tre fædre forgæves forsøgt at holde kontakten til deres døtre samt indgivet underretninger vedrørende deres bekymring for de alvorlige forhold i hjemmet, herunder om Mors psykisk ustabile adfærd, samt om vanrøgt, omsorgssvigt og nedværdigende behandling (psykisk vold) over for børnene.

Herudover har Mors egen mor indsendt en underretning til Sagsøgte (Kommune) om psykisk vold i 2011, hvori det beskrives,

hvordan Mor "krænker sine børn psykisk", kontrollerer dem og isolerer dem fra deres fædre og resten af familien (bilag 12 – E361-E363).

Der foreligger dokumentation for i alt 16 underretninger med bekymringer og beskrivelser af belastende faktorer i hjemmet hos sagsøgerne frem til Sagsøger 3 og Sagsøger 4 blev fjernet den 4. november 2020, jf. bilag 2 (E219), bilag 3 (E221), bilag 4 (E225), bilag 5 (E229), bilag 40 (E261), bilag 9 (E263), bilag AC (E355), bilag 12 (E361), bilag 13 (E363), bilag 17 (E379), bilag AT (E383), bilag 19 (E433), bilag 21 (E461), bilag 25 (E481), bilag P (E487) og bilag 27 (E571).

I flere af underretningerne er der detaljerede beskrivelser af krænkelser omfattet af EMRK artikel 3 samt mistriivsel hos sagsøgerne.

Heraf svarer flere af beskrivelserne af Mors adfærd over for sagsøgerne til de forhold gennemgået i præmisserne fra Retten i Odenses dom af 19. februar 2021 (E984-987), og retten har tillagt disse underretninger betydning ved bedømmelsen af skyldspørgsmålet i sagen, jf. bilag 32, side 128 – E984, 2. afsnit fra bunden.

Sagsøgte (Kommune) har været forpligtet til behørigt (“appropriately”) at undersøge alle indberetninger og enhver mistanke om overgreb mod børn, jf. *M og M mod Kroatien* (10161/13), præmis 146, der tillige henviser til FN’s Børnekonventions artikel 19.

Det gøres gældende, at Sagsøgte (Kommune)s undersøgelser i sagen hverken har været relevante eller tilstrækkeligt effektive i forhold til de oplysninger, kommunen var i besiddelse af vedrørende forholdene i hjemmet, jf. EMRK artikel 3, utrykt dom af 10. januar 2019 i sag nr. BS 42B-2929/2017 fra Københavns Byret og U.2021.2254Ø samt *Association Innocence en Danger samt Association Enfance et Partage mod Frank-rig* (15343/15 og 16806/16).

I dom i sag nr. BS 42B-2929/2017 af 10. januar 2019 fra Københavns byret om krænkelse af handlepligten efter EMRK artikel 3, fandt Københavns Byret, at et manglende fokus på afdækning af overgreb indebar, at kommunen havde tilsidesat sin handlepligt, jf. EMRK artikel 3:

Det er ubestridt, at Kommune i en vis udtrækning iværksatte forskellige foranstaltninger til imødegåelse af de vanskeligheder, børnene havde. Kommunen ydede således fripladser til børnenes daginstitutioner. Kommunen foretog et antal hjemmebesøg, og i den forbindelse blev forældrene spurgt om forholdene i hjemmet, ligesom der blev holdt en række møder mellem forskellige aktører i børnenes liv. Det fremgår videre af

oplysningsarkene, at kommunen i 1993 beskikkede en personlig rådgiver. C fik en støttepædagog i ca. 25 timer over en længere periode. Endelig havde både C og A et ophold af nogle måneders varighed på opholdsstedet "Opholdssted"

Retten finder imidlertid ikke, at disse tiltag var relevante eller tilstrækkelige i forhold til de oplysninger, kommunen var i besiddelse af vedrørende forholdene i hjemmet. Retten finder, at tiltagene primært rettede sig mod sagsøgernes ringe sproglige og so-

cial stimulation og manglende deltagelse i undervisningen, men ikke i videre omfang tog højde for de oplysninger om vold, som fremgik af indberetningerne til kommunen, ligesom de ikke tog sigte på en udredning af årsagerne til børnenes vanskeligheder. Retten har også lagt vægt på, at kommunen i forbindelse med de forskellige indberetninger om vold i hjemmet ikke tog initiativ til at høre sagsøgerne nærmere om de oplysninger, der var kommet frem.

(sagsøgernes understregninger)

Sagsøgte (Kommune) har frem til august 2018 primært behandlet sagen ud fra et fokus på skilsmisseproblemer/samværsvanskeligheder og tog ikke i videre omfang højde for de oplysninger om behandling omfattet af artikel 3 (psykisk og fysisk vold, vanrøgt og nedværdigende behandling), som fremgik af underretningerne, jf. sagens bilag og Sagsøgte (Kommune)s egen retrospektive beskrivelse til Børnehus Syd i bilag AAN, side 2 (E532).

Idet Sagsøgte (Kommune)s sagsbehandling primært har haft fokus på skilsmisse/samværsproblemer og ikke overgreb, gøres det gældende, at Sagsøgte (Kommune)s tiltag ikke har været relevante eller tilstrækkeligt, og at Sagsøgte (Kommune)s sagsbehandling derfor har manglet fokus, jf. *E m.fl. mod UK* (33218/96), dom i sag nr. BS 42B-2929/2017 af 10. januar 2019 fra Københavns byret samt også U.2021.2254 Ø.

Hertil kommer, at Sagsøgte (Kommune) har undladt at følge op på flere underretninger om overgreb, herunder Vidne 6's underretning fra 2011 (bilag 12 – E361-363) om “psykiske krænkelser” og “karakter-afvigende adfærd” hos Mor samt underretning af 13. oktober 2018 om psykisk vold og nedværdigende behandling.

Trods advarsler i flere underretninger samt konkret mistanke fra Sagsøgte (Kommune) selv (bilag 12 – E450) om, at Mor instruerede og manipulerede sagsøgerne, iværksatte Sagsøgte (Kommune) ikke tilstrækkeligt effektive undersøgelser, herunder f.eks. samtaler med børnene uden Mors tilstedeværelse eller samtykke.

Samtlige børnesamtaler, der er blevet afholdt med sagsøgerne skete derimod med forudgående varsel til Mor (ofte varsel på over en måned før samtalen fandt sted) uden medvirken af en børnesagkyndig, og Mor var i alle tilfælde (pånær ét) i nærheden eller til stede under samtalerne. Samtalerne blev alle foretaget i Mors

hjem (med undtagelse af samtalen med Sagsøger 2 i september 2018).

Herudover tog Sagsøgte (Kommune) aldrig kontakt til sagsøgernes familie, herunder fædre og mormor med henblik på undersøgelse af sagen.

Fædrene og mormor Vidne 6 havde alle viden om overgreb i hjemmet, og Retten i Odense har bedømt deres forklaringer som værende troværdige (bilag 32 – E984, 3. afsnit fra bunden).

Disse forhold samt andre oplagte mangler i Sagsøgte (Kommune)s undersøgelser (se nedenfor) har i væsentlig grad reduceret Sagsøgte (Kommune)s mulighed for at afdække overgreb mod sagsøgerne. Undersøgelserne har derfor været ineffektive, jf. EMRK artikel 3.

På den baggrund kan det lægges til grund, at Sagsøgte (Kommune) er ansvarlig for krænkelsen af sagsøgernes rettigheder i medfør af EMRK artikel 3.

Det understøttes af, at der har været tale om overgreb begået mod børn i en periode på over 24 år (Dato 1 1996 – 4. november 2020), hvor kommunen i 15 og et halvt år (og muligvis før) løbende er blevet underrettet om overgreb og mistriksel, uden at overgrebene blev tilstrækkeligt undersøgt og forhindret. Nærværende sag drejer sig derfor om en betydelig længere periode end de sager fra retspraksis, hvor kommuner er blevet dømt efter EMRK artikel 3 for ikke at have grebet ind overfor overgreb mod børn over en bestemt tidsperiode, jf. fx U.2017.3272Ø (henholdsvis 3 og 6 år), U.2018.3631 (et halvt år) og U.2021.2254 Ø (3 og et halvt år).

Hvis Sagsøgte (Kommune) havde foretaget tilstrækkeligt effektive og relevante undersøgelser efter serviceloven, var der mulighed for, at sagsøgerne kunne have undgået at have en hverdag præget af gentagne overgreb i størstedelen af deres liv, jf. nedenfor.

I det følgende gennemgås eksempler på Sagsøgte (Kommune)s handlepligt, undersøgelser og opfølgning i sagen gennem forskellige tidsperioder i sagsforløbet:

Sagsøgte (Kommune)s handlepligt fra april 2005 og frem til 25. september 2017 (relevant for samtlige af sagsøgernes påstande).

Sagsøgte (Kommune) modtog i denne periode 11 underretninger om bekymrende forhold i Mors hjem, herunder frygt for piger-

nes liv, samt om mistriksel, psykisk vold/ nedværdigende behandling, vanrøgt, trusler og indikationer for vold, jf. bilag 2 (E219), bilag 3 (E221), bilag 4 (E225), bilag 5 (E229), bilag 40 (E261), bilag 9 (E263), bilag 11 (E343), bilag AC (E355), bilag 12 (E361), bilag 13 (E363) og bi-lag 17 (E379).

Da Sagsøger 1 flyttede hjemmefra den 25. september 2017, vil Sagsøgte (Kommune) alene kunne gøres ansvarlig for krænkelse begået mod hende indtil denne dato.

Herudover blev Sagsøger 4 født Dato 5 2006.

Sagsøgte (Kommune) kan ikke gøres ansvarlig for krænkelse mod hende i perioden op til, hun blev født, men disse oplysninger kan imidlertid indgå i vurderingen af Sagsøgte (Kommune)s ansvar overfor Sagsøger 4.

Underretningerne i foråret 2005:

Det gøres gældende, at forholdene beskrevet i Vidne 1's og Vidne 2's underretninger fra april 2005 har en sådan beskaffenhed, at Sagsøgte (Kommune) burde vide, at der var en risiko for, at sagsøgerne blev udsat for behandling omfattet af EMRK artikel 3, jf. bilag 2 (E219), bilag 3 (E221), bilag 4 (E225) og bilag 5 (E229).

Underretningerne indeholdt beskrivelser af mistriksel hos sagsøgerne samt beskrivelser af, at Mor udsatte sagsøgerne samt deres afdøde bror Person 4 for omsorgssvigt, psykisk vold/nedværdigende behandling, trusler og vanrøgt.

Herudover indeholdt underretningerne oplysninger, der kunne indikere brugen af fysisk vold over for sagsøgerne, herunder eksempelvis, at Mor lod det gå ud over børnene, når hun var frustreret.

Der forelå desuden oplysninger om frygt for sagsøgernes liv, Mors karakterafvigende (og manipulerende) adfærd samt Mors selvmordsforsøg, jf. bilag 2, bilag 3 og bilag 5 (E219, E221 og E25).

Både Vidne 1 og Vidne 2 nævnte i underretningerne konkrete og detaljerede eksempler på vanrøgt/nedværdigende behandling begået af Mor mod sine børn, herunder f.eks. følgende:

Eks. har Vidne 1 oplevet, at Mor ringer på hans arbejde for at få ham hjem. Da Vidne 1 ikke indvilger i at komme hjem, truer

Mor med ikke at give sønnen Person 4 mad. Da Vidne 1 kommer hjem 5 timer senere sidder Person 4 fastspændt i en autostol og er faldet i søvn. Mor sidder opløst af gråd i soveværelset og for-tæller at Person 4 har siddet i stolen i de 5 timer uden mad m.m. Da Person 4 vækkes af far skrigr han meget og er nærmest utrøstelig.

(E225)

Det gøres gældende, at Sagsøgte (Kommune) på baggrund af underretningerne var forpligtet til at iværksætte undersøgelser med henblik på at afdække overgreb i hjemmet, jf. fx *M og M mod Kroatien* (10161/13).

Sagsøgte (Kommune) har tilsidesat denne handlepligt, jf. EMRK artikel 3.

Sagsøgte (Kommune)s efterfølgende undersøgelser i sagen har hverken været relevante eller tilstrækkelige i forhold til de oplysninger, kommunen var i besiddelse af vedrørende forholdene i hjemmet.

Sagsøgte (Kommune) handlede først den 23. maj 2005 (cirka 1 måned efter) ved at varsle et hjemmebesøg over for Mor, som skulle finde sted den 20. juni 2005 (næsten 2 måneder efter underretningerne), jf. bilag 7 - E235.

Ved samtalen 20. juni 2005 virkede Mor "ufokuseret", "nervøs" og kunne ikke holde fokus på episoderne beskrevet i underretningen (bilag B – E239). Der blev heller ikke gennemført en børnesamtale med Sagsøger 1, Sagsøger 2 eller foretaget observationer af Sagsøger 3 (som var spædbarn).

Til trods for oplysningerne i underretningen og samtalen med Mor (hvor Mor virkede nervøs mv.) fulgte Sagsøgte (Kommune) først op på den første samtale med Mor ved en ny samtale i november 2005 – 5 måneder efter den første samtale blev afholdt (bilag G – E247).

Der blev heller ikke afholdt en børnesamtale med Sagsøger 1, Sagsøger 3 eller Sagsøger 2 vedrørende overgrebene. Der blev derimod afholdt en børnesamtale med Sagsøger 1 den 2. marts 2006 (næsten et år efter underretningerne) med det formål at tale med hende om hendes opfattelse af samværet med Vidne 1 (bilag I – E251). Sagsøgte (Kommune) undersøgte herefter ikke sagen yderligere.

Sagsøgte (Kommune) har således ikke – udover en enkelt samtale med

Mor næsten 2 måneder efter underretningerne – foretaget undersøgelser med henblik på at afdække overgreb i hjemmet på baggrund af underretningerne fra april 2005. Sagen blev derimod passiveret den 29. juni 2007 (bilag M – E259) over et år efter underretningerne.

Herudover fremgår det ikke af sagsakterne, at Sagsøgte (Kommune) har kontaktet Vidne 2 og Vidne 1, efter de har afgivet deres underretninger med henblik på en uddybning af oplysningerne i underretningerne.

Det kan af disse årsager lægges til grund, at Sagsøgte (Kommune) ikke har overholdt deres forpligtelser til at iværksætte effektive foranstaltninger til at afdække og forhindre overgreb, jf. EMRK artikel 3, allerede på baggrund af underretningerne i april 2005.

Det understøttes af, at der alene blev oprettet en sag på Sagsøger 1 og ikke Sagsøger 2 og Sagsøger 3, jf. bilag E, F, G, H, I, J, K, L og M (E243 – E259). Der blev derfor ikke gennemført børnesamtaler med samtlige børn, der var i risiko for overgreb.

Sagsøgerne må på baggrund af oplysningerne i underretningerne i øvrigt antages at have været i behov for særlig støtte, jf. dagældende servicelovs § 37 a og § 38.

Sagsøgte (Kommune) burde derfor have iværksat undersøgelser af sagsøgerne med inddragelse af fagfolk, jf. servicelovens § 37 a, § 38 og § 39.

Sagsøgte (Kommune)s behandling af sagen i perioden 25. oktober 2007 – 25. september 2017:

Sagsøgte (Kommune) har i perioden 2007-2017 modtaget flere underretninger, herunder om mistrivsel hos børnene, psykisk vold/nedværdigende behandling, karakterafvigende adfærd hos Mor samt frygt for børnenes liv:

1. Den 25. oktober 2007 – “mange belastende faktorer om familien“ (bilag 40 – E261). Af sagsakterne fremgår ikke, hvordan Sagsøgte (Kommune) har fulgt op på denne underretning.
2. Den 28. februar 2008 – Mor beskylder Vidne 2 og Person 8

- for alverdens ting og Sagsøger 3 græder og siger, at hun vil spise et ufødt barn (bilag 9 – E263).
3. Den 29. januar 2009 – (bilag 11 – E343) – underretning fra Skole 3: “Sagsøger 2 bliver slået af far” .
 4. Den 18. februar 2011 – (bilag AC – E355) Underretning fra Skole 3. Sagsøger 2's adfærd er bekymrende, og hun kommer ofte til skade.
 5. Den 22. februar 2011 – (bilag 12 – E361) – Underretning fra Vidne 6 (mormor) om “psykiske krænkelse” og karakterafvigende adfærd (flere eksempler).
 6. Den 25. maj 2011 – Underretning fra Statsforvaltningen til Sagsøgte (Kommune) (bilag 13 – E363). Vidne 2 giver udtryk for stor bekymring for børnenes hjemmeforhold. Han giver også udtryk for, at han, hvis han rejser bopælssag, vil være bange for, at børnenes mor kan finde på at tage livet af børnene og sig selv.
 7. Den 5. juni 2014 – underretning fra Skole 3 på Sagsøger 4 – (bilag 17 – E379).

Forholdene beskrevet i disse underretninger – særligt sammenholdt med de tidligere underretninger i sagen – har en sådan beskaffenhed, at Sagsøgte (Kommune) burde vide, at der var en risiko for, at sagsøgerne blev udsat for krænkelse omfattet af EMRK artikel 3, jf. blandt andet *M og M mod Kroatien* (10161/13) (nedværdigende behandling/psykisk vold) og U.2021.2254Ø (vanrøgt).

Sagsøgte (Kommune) har af den grund haft en forpligtelse til at iværksætte effektive foranstaltninger til at hindre overgreb, jf. EMRK artikel 3, herunder foretage en behørig/effektiv undersøgelse heraf, jf. *M og M mod Kroatien* (10161/13), præmis 146 og *Association Innocence en Danger samt Association Enfance et Partage mod Frankrig* ((15343/15 og 16806/16).

Sagsøgte (Kommune) har i perioden iværksat flere tiltag over for sagsøgerne, herunder indhentelse af opmærksomhedsskema, børnesamtaler i Mors hjem (med forudgående underretning af Mor) samt familierådslagning.

Sagsøgte (Kommune) har i denne periode behandlet sagen med fokus på

skilsmisseproblemer/samværsproblemer (bilag AAQ – E532) og ikke med tilstrækkeligt fokus på at undersøge overgreb fra Mors side på trods af underretninger.

Ingen af Sagsøgte (Kommune)s tiltag har derfor været relevante eller eg-nede til effektivt at afdække overgreb i Mors hjem – eller overgreb i det hele taget – hvilket understøttes af, at kommunen har undladt at følge op på afgørende oplysninger.

Selv børnenes egne udsagn om overgreb begået af Vidne 2 er ikke blevet tilstrækkeligt afdækket – udover at Mor er blevet spurgt ind til dem (bilag AA – E351, 2. afsnit fra toppen).

Vidne 6's underretning af 22. februar 2011 - (bilag 13 – E355).

Sagsøgte (Kommune) henvendte sig aldrig til Vidne 6 (Mors) egen mor, efter hun underrettede Sagsøgte (Kommune) om, at sagsøgerne blev udsat for “psykiske krænkelser” af Mor, som hun beskrev som “karakterafvigende”.

Dette til trods for, at Vidne 6 specifikt gav udtryk for, at hun havde flere eksempler på traumatiske oplevelser, ligesom hun gav ud-tryk for, at hun ønskede at blive kontaktet, jf. bilag 12 –E366.

Af dommen i straffesagen fremgår, at Vidne 6 har bevidnet, at Mor har rusket i sine døtre og udsat dem for psykisk vold, jf. bilag 33 – E934-E935. Retten i Odense har bedømt Vidne 6's vidneforklaring som værende troværdig, jf. bilag 32, side 128 – E984.

Disse oplysninger ville utvivlsomt være kommet frem, hvis kommu-nen havde fulgt op på hendes underretning ved at kontakte hende for at undersøge, om der skete overgreb i hjemmet.

Opfølgende spørgsmål til fædrene:

Sagsøgte (Kommune) har ikke inddraget fædrene samt sagsøgernes øv-rige familie/netværk tilstrækkeligt i deres undersøgelser af forholdene i hjemmet, jf. dagældende servicelovs § 47 og § 50.

Fædrene har tidligere indsendt underretninger om psykisk vold/ned-værdigende behandling, trusler, vanrøgt og omsorgssvigt, jf. ovenfor.

Samtlige fædre har under straffesagen udtalt under strafansvar, at de har set Mor udsætte sagsøgerne for overgreb omfattet af

EMRK artikel 3 (vold, omsorgssvigt, psykisk vold/nedværdigende behandling, vanrøgt mv.). Retten i Odense har i den forbindelse bedømt fædrenes vidneforklaringer som værende troværdige, jf. bilag 32, side 128 – E984.

Disse oplysninger ville utvivlsomt være kommet frem, hvis kommunen havde undersøgt sagen ved at spørge samtlige fædre, som alle har haft et forhold til Mor og derfor havde indsigt i forholdene i hjemmet.

Børnesamtalerne:

Sagsøgte (Kommune) har efter de dagældende bestemmelser i service-

loven haft mulighed for at foretage samtaler med sagsøgerne uden Mors forudgående samtykke eller tilstedeværelse, jf. servicelovens §§ 48 og 50-51 (§ 50 fra 2011 og frem).

Ved gennemførelse af børnesamtaler på baggrund af underretningerne blev Mor orienteret på forhånd. Samtalerne blev afholdt måneder efter den pågældende underretning, og Mor har derved haft tid til at instruere sagsøgerne, hvilket Sagsøgte (Kommune) i øvrigt allerede var blevet advaret om i underretningerne.

Som det fremgår af sagens bilag, har Mor været underrettet forud for børnesamtaler samt været til stede eller i nærheden under afvikling af samtalerne.

Mor har således kunnet forberede sagsøgerne forud for samtalerne, og sagsøgerne har ikke følt, at de har kunnet tale frit med sagsbehandlerne fra kommunen. I den forbindelse fremgår følgende af Sagsøger 1's afhøringsrapport (bilag 33, side 7 – E541):

Der har været besøg fra kommunen derhjemme nogle gange. Sagens person har været til stede og har kunnet høre, hvad der blev talt om, hvorfor det i hvert fald for afhørte ikke var let at tale frit.

Det understøttes yderligere af Sagsøger 2's afhøring til politiet (bilag 33, side 6 – E558)

Temaerne for børnesamtalerne har ikke været afdækning af overgreb, som de har været udsat for af Mor, men har derimod stort set udelukkende haft fokus på afdækning af samværsproblemer.

Øvrige forhold:

Hertil kommer en række øvrige fejl og kritisable forhold ved Sagsøgte (Kommune)s sagsbehandling, som har reduceret muligheden for af-dækning af overgreb mod sagsøgerne:

1. At Sagsøgte (Kommune) ikke inddrog tidligere underretninger i deres undersøgelser af sagen (der fremgår ingen indikationer for, at underretningerne fra april 2005 er indgået tilstrækkeligt i den senere sagsbehandling), jf. E261-431.
 - Vidne 3 har i den forbindelse udtrykkeligt anmodet Sagsøgte (Kommune) om at inddrage sagerne på Sagsøger 4's søstre ved kommunens undersøgelse af Sagsøger 4's trivsel, hvilket Sagsøgte (Kommune) afviste jf. bilag 18, side 4-5 – E410-E411.
2. At Sagsøgte (Kommune) har ladet Vidne 14, som på det tidspunkt var studentermedhjælper, have ansvaret for væsentlige dele af sagsbehandlingen i en sag med meget alvorlige oplysninger om overgreb mod børn, herunder møder med Mor samt børnesamtalerne og § 50- undersøgelser, jf. samt sagsfremstillingen.
3. At Sagsøgte (Kommune) ikke har kontaktet børnenes øvrige familie og netværk, jf. servicelovens § 50, med henblik på at af-dække forholdene i hjemmet og derved har handlet i strid hermed.
4. At Mor udeblev fra adskillige møder og hjemmebesøg, samt at hun i et tilfælde sendte Sagsøgte (Kommune) urigtige oplysninger vedrørende et adresseskift, jf. bilag 16 – E375, uden at dette skærpede Sagsøgte (Kommune)s fokus.
5. At Sagsøgte (Kommune) ikke i deres undersøgelser tog tilstrækkelig højde for oplysninger om, at Mor flere steder blev beskrevet som manipulerende og kontrollerende, jf. eks. bilag 4 – E225, bilag 5 – E229 og bilag 12 – E361.

Konklusion:

På baggrund af ovenstående kan det lægges til grund, at:

1. Sagsøgte (Kommune) har haft en forpligtelse til at iværksætte effektive foranstaltninger til at hindre overgreb, jf. EMRK artikel 3, på baggrund af oplysningerne i sagen, jf. præmis 146 af *M og M mod Kroatien* (10161/13) om at kommunen skal undersøge enhver mistanke og underretning om overgreb.
2. Sagsøgte (Kommune) har ikke iværksat relevante, rettidige eller tilstrækkelige undersøgelser med henblik på at afdække overgreb begået mod sagsøgerne i hjemmet, jf. præmis 97 af *E m.fl. mod UK* om, at kommunen skal iværksætte undersøgelser med henblik på (fokus på) at afdække og forhindre overgreb samt fra dansk ret BS 42B-2929/2017 af 10. januar 2019 fra Københavns byret samt også U.2021.2254 Ø.
3. Sagsøgte (Kommune)s behandling af sagen har været behæftet med fejl og utilstrækkeligheder som samlet set væsentligt har reduceret muligheden for afdække overgreb mod sagsøgerne, jf. *Association Innocence en Danger samt Association Enfance et Partage mod Frankrig* (15343/15 og 16806/16) om kravet til undersøgelsesernes effektivitet.

Af disse årsager har Sagsøgte (Kommune) krænket sagsøgernes rettigheder i medfør af den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Perioden 26. september 2017 til Dato 3 2020 (Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4):

Det gøres gældende, at Sagsøgte (Kommune) har krænket Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4's rettigheder efter EMRK artikel 3, ved ikke efter underretningen af 16. august 2018 (bilag 19 – E433), at have iværksat tilstrækkeligt effektive foranstaltninger/undersøgelser til at hindre overgreb. Særligt i lyset af underretningen den 18. oktober 2020.

Underretningen den 16. august 2018 og Sagsøgte (Kommune)s undersøgelser af sagen:

Underretningen af 16. august 2018 (E433-435) indeholder både oplysninger om fysisk og psykisk vold begået af Mor overfor sine døtre. I den forbindelse fremgår følgende:

Og flere gange har gjort skade på børnene, med en opfordring til, at de skal sige, de har påført hinanden de "skader" og mærker der kommer heraf.

Af underretningen fremgår i øvrigt følgende:

Mor er yderst veltalende, meget kontrollerende og manipulerende. Hun forvrænger ofte situationer og er god til at vende ordene, og dreje dem til hendes fordel, og på den måde fjerne fokus fra hvad der virkelig foregår.

Udadtil er hun den perfekte mor med masser af overskud der bare har styr på det hele, denne facade krakelerer dog en del, når man har pigerne på egen hånd, og får pillet facaden af dem.

Der har tidligere været observation i hjemmet, ad flere omgange, hvor børnene er blevet bedt om at agere og handle på en bestemt måde(..)

Herudover fremgår der flere eksempler på psykisk vold/nedværdigende behandling samt på Mors karakterafvigende adfærd og øvrige belastende faktorer.

Sagsøgte (Kommune) har i den forbindelse selv kategoriseret underretningen som fysisk og psykisk vold, jf. bilag AAH, side 4 – E506, 2. afsnit fra bunden.

Underretningen aktiverede således Sagsøgte (Kommune)s handlepligt, jf. EMRK artikel 3.

Efter servicelovens § 155 skal Sagsøgte (Kommune) sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af alle underretninger, med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte.

Det følger af servicelovens § 155, stk. 2, sidste pkt., at der ved underretning om overgreb mod et barn eller en ung fra barnets eller den unges forældres side, skal finde en samtale sted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og uden dennes tilstedeværelse.

Det var således i strid med servicelovens § 155 a, stk. 2, sidste pkt., at Sagsøgte (Kommune) afholdt 2 samtaler med Mor den 7. og 10. september 2018 for at indgå aftaler med hende om afholdelse af børnesamtaler med Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4 på baggrund af underretningen, jf. bilag AI og bilag AN – E439 og E441.

Herudover var det i strid med servicelovens § 155 a, stk. 2, sidste pkt.,

at Mor var til stede under dele af børnesamtalen med Sagsøger 4 og Sagsøger 3 afholdt den 4. oktober 2018.

På baggrund af oplysningerne i underretningen om, at børnene tidlige havde været instrueret, var det netop helt afgørende, at samtalerne blev afholdt uden Mors tilstedeværelse og forudgående samtykke.

Herudover er sagsøgerne af den opfattelse, at der ikke er sket en systematisk og rettidig behandling af underretningen, jf. servicelovens § 155, stk. 1.

EMD's praksis taler for, at statens undersøgelser ikke har været tilstrækkeligt effektive efter EMRK artikel 3, når der gennemføres samtaler med børn, hvor den påståede overgrebsmand/kvinde er til stede under samtalen med barnet, jf. *Association Innocence en Danger samt Association Enfance et Partage mod Frankrig ((15343/15 og 16806/16)*. Hertil kommer, at børnesamtalerne blev afholdt uden tilstedeværelsen af en børnepsykolog/børnesagkyndig, hvilket yderligere taler for, at Sagsøgte (Kommune)s undersøgelse har været utilstrækkelig, jf. *Association Innocence en Danger samt Association Enfance et Partage mod Frankrig ((15343/15 og 16806/16)*.

Samtalen blev herudover afholdt 47 dage efter underretningen. Det bemærkes, at Sagsøgte (Kommune) skal behandle underretninger rettidigt og systematisk, jf. servicelovens § 155, stk. 1. Herudover har EMD slået fast, at en behandlingstid på 13 dage – før undersøgelse af en underretning blev iværksat – ikke var rettidig, jf. *Association Innocence en Danger samt Association Enfance et Partage mod Frankrig*.

Det gøres også på den baggrund gældende, at Sagsøgte (Kommune)s manglende overholdelse af servicelovens § 155 a, stk. 2, 4. pkt. samt bestemmelsens 1. pkt., indebærer, at kommunens tiltag ikke kan anses for tilstrækkeligt (effektive), jf. EMRK artikel 3, idet tiltagene ikke har været egnede til at afdække og herefter forhindre overgreb i hjemmet.

Manglende opfølgning – Børnesamtale med Sagsøger 3 og Sagsøger 4 den 4. oktober 2018:

Det gøres gældende, at Sagsøgte (Kommune)s sagsbehandling generelt bar præg af, at kommunen undlod at følge op på væsentlige oplysninger.

Et vigtigt eksempel på dette var børnesamtalen den 4. oktober 2018 med Sagsøger 3 og Sagsøger 4, hvor Sagsøgte (Kommune)s sagsbehandler noterede følgende (bilag 20 – E450):

Børnene virker instrueret i samtalen og kigger afstemmende på hinanden.

I stedet for at foretage yderligere undersøgelser, lukkede Sagsøgte (Kommune) sagen efter børnesamtalen den 4. oktober 2018.

Sagsøgte (Kommune) fulgte således ikke op på denne alvorlige og be-

kymrende oplysning om, at sagsøgerne – om hvem der var indgivet underretninger om overgreb – virkede instrueret i en samtale og kiggede afstemmende på hinanden.

Det bemærkes igen, at Sagsøgte (Kommune) allerede i underretningen af 18. august 2018 var blevet advaret om, at børnene tidligere har været instrueret af Mor (bilag 10 – E434), og kommunen tidligere har været advaret om hendes manipulerende adfærd.

Manglende opfølgning – underretning af 13. oktober 2018:

Et andet eksempel på Sagsøgte (Kommune)s tilsidesættelse af handplegt efter EMRK artikel 3 var da Sagsøgte (Kommune) modtog endnu en underretning den 13. oktober 2018 (E461) – uden at følge op på oplysninger i underretningen.

Underretningen indeholdt beskrivelser af psykisk vold/nedværdigende behandling, herunder blandt andet social kontrol og isolering af Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4, samt oplysninger om omsorgssvigt og Mors manipulerende og karakterafvigende adfærd over for børnene.

Denne underretning udløser Sagsøgte (Kommune)s handlepligt, idet er beskrevet krænkelse omfattet af EMRK artikel 3, jf. EMRK artikel 3, jf. *M og M mod Kroatien* (10161/13).

Da der er beskrevet forhold omfattet af straffelovens § 213 (nedværdigende behandling), har Sagsøgte (Kommune) også efter serviceloven været forpligtet til at gennemføre en samtale med Sagsøger 2, Sagsøger 1 og Sagsøger 4, jf. servicelovens § 155 a, stk. 2, 1. pkt. samt vejledning 2019-02-26 nr. 9142, side 17.

Efter at have sendt underretningen til Mor og foretaget et

enkelt fejlslagent hjemmebesøg den 16. oktober 2018, jf. E457, traf Sagsøgte (Kommune) afgørelse om ikke at foretage en § 50-undersøgelse og afslutte sagen den 12. november 2018, jf. E459.

Herudover er der ikke sket en systematisk og rettidig behandling af underretningen, og Sagsøgte (Kommune) har derfor handlet i strid med servicelovens § 155, stk. 1.

Sagsøgte (Kommune) har dermed handlet retsstridigt efter dansk ret og har ikke fulgt tilstrækkeligt op på afgørende oplysninger, herunder en underretning om overgreb (psykisk vold/nedværdigende behandling og omsorgssvigt), jf. EMRK artikel 3.

Manglende kontakt af netværk og inddragelse af tidligere oplysninger:

Det gøres i tillæg til ovenstående gældende, at Sagsøgte (Kommune)s undersøgelser har været ineffektive som følge af, at der ikke i tilstrækkelig grad er blevet taget kontakt til sagsøgernes øvrige familie.

Sagsøgte (Kommune) er ved sine undersøgelser forpligtet til at overveje, hvordan der skal ske en systematisk inddragelse af familie og netværk, jf. dagældende servicelovs § 47.

Hertil kommer, at underretningen af 16. august 2018 til Sagsøgte (Kommune) indeholdt følgende opfordring (E434):

men jeg vil opfordre til, at tage kontakt til ældste barnet, Museum og måske Mors familie.

I forlængelse heraf ville det naturligvis have været oplagt at kontakte og indhente oplysninger fra Sagsøger 1.

Herudover ville det have været relevant at indhente oplysninger fra sagsøgernes mormor samt sagsøgernes fædre – særligt henset til deres formodede kendskab til forholdene i hjemmet og de tidligere underretninger i sagen.

Hvis Sagsøgte (Kommune) havde talt med fædrene, Sagsøger 1 og Vidne 6, ville Sagsøgte (Kommune) sandsynligvis kunne have fremskaffet afgørende oplysningerne i sagen og afdækket vold, vanrøgt og andre overgreb i hjemmet samt forhindre at overgrebene stod på i yderligere 2 år.

I stedet afsluttede Sagsøgte (Kommune) sagen uden at foretage yderligere undersøgelser.

Det fremgik i øvrigt heller ikke af sagen, at Sagsøgte (Kommune) i forbindelse med sin behandling af underretningerne inddrog de mange tidligere underretninger og oplysninger om risiko for overgreb. Dette ville ellers have været oplagt i en sag om en underretning vedrørende overgreb mod børn.

Konklusion: 26. september 2017 til Dato 3 2020

På den baggrund kan det lægges til grund:

1. At Sagsøgte (Kommune)s børnesamtaler med Sagsøger 2, Sagsøger 4 og Sagsøger 3 i 2018 har været retsstridige, har reduceret muligheden for at afdække overgreb i hjemmet og har været ineffektive.
2. At Sagsøgte (Kommune) har tilsidesat sin handlepligt efter EMRK artikel 3 ved at have undladt at følge op med iværk-sættelsen af yderligere undersøgelser/foranstaltninger ved modtagelse af oplysninger, som gav anledning til, at Sagsøgte (Kommune) burde vide, at, der var en risiko for, at Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4 blev udsat for overgreb i hjemmet (børnesamtalen af 4. oktober og underretningen den 13. oktober).
3. At Sagsøgte (Kommune) har undladt at iværksætte oplagte og relevante undersøgelser, herunder ved at spørge Sagsøger 1, fædrene og mormoren, som ville kunne have afdækket overgrebene begået af Mor.

På den baggrund har Sagsøgte (Kommune) også efter Sagsøger 1 flyttede hjemmefra undladt at iværksætte tilstrækkelig relevante eller tilstrækkeligt effektive / tilbundsgående undersøgelser på baggrund af Sagsøgte (Kommune)s oplysninger i sagen, jf. EMRK artikel 3.

Sagsøgte (Kommune) har derfor i to tilfælde tilsidesat sin handlepligt, og kommunens iværksatte skridt har været ineffektive, jf. EMRK artikel 3.

Perioden 2. juli 2020 og frem til den 5. november 2020

Sagsøger 2 flyttede hjemmefra på sin 18 års fødselsdag den Dato 3 2020, hvorfor nærværende afsnit understøtter Sagsøger 3 og Sagsøger 4's krav på godtgørelse.

Retten i Odense har dømt Mor for overgreb begået frem til anholdelsen 4. november 2020, jf. E985.

Det gøres gældende, at Sagsøgte (Kommune) også har tilsidesat sin handlepligt overfor Sagsøger 3 og Sagsøger 4 ved ikke rettidigt at have iværksat skridt, der kunne have forhindret overgreb (anbringelse og børnehus) efter modtagelse af Vidne 9's underretning den 2. juli 2020.

Vidne 9's underretning den 2. juli 2020 (bilag 25 – 481), indeholdt yderligere graverende oplysninger om overgreb i hjemmet, som gav anledning til, at Sagsøger 3 og Sagsøger 4 straks skulle anbringes uden for hjemmet, eventuelt efter undersøgelser på børnehus, jf. servicelovens § 51 og § 58.

Vidne 9 fremsendte sin underretning den 2. juli 2020, og Sagsøgte (Kommune) iværksatte ingen undersøgelser over for Sagsøger 3 og Sagsøger 4 frem til børnesamtalen med Sagsøger 4 den 19. august 2020.

Der gik 125 dage fra Vidne 9's underretning til, at Sagsøger 3 og Sagsøger 4 blev anbragt uden for hjemmet den 4. november 2020.

Sagsøger 1 fremsendte sin underretning med yderst detaljerede beskrivelser af hendes egne oplevelser af overgreb i hjemmet over en periode på 24 år den 20. august 2020 (bilag P – E487-498).

Sagsøger 1's underretning indeholdt sådanne oplysninger, at Sagsøgte (Kommune) – under alle omstændigheder – straks skulle have anbragt Sagsøger 4 og Sagsøger 3 uden for hjemmet, mens politiet efterforskede sagen, jf. servicelovens § 58.

Der gik 76 dage fra Sagsøger 1's underretning til afgørelsen om anbringelse uden for hjemmet.

Både Vidne 9 og Sagsøger 1's underretninger indeholdt beskrivelser, der gav anledning til, at sagsøgerne skulle anbringes akut, og der er derfor sket en klar krænkelse af deres ret til ikke at blive udsat for umenneskelig og nedværdigende behandling, jf. EMRK artikel 3.

Hertil kommer, at hensynet til barnets tarv skal respekteres, og dette hensyn vejer tungest og kan nødvendiggøre indgreb i familielivet, selvom indgrebet kan betyde, at en forælder anklages for misrøgt eller overgreb, som det senere viser sig, at forælderen ikke har begået, jf. Opuz mod Tyrkiet 144 og 147, *Juppala mod Finland* (18620/03), præmis

42, C.A.S. og *C.S. mod Rumænien* (26692/05), præmis 82, og Østre Landsrets dom trykt i FED 2008.61.

Det bemærkes, at det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip skal fortolkes i lyset af EMRK, jf. blandt andet U.2018B.233.

Sagsøgte (Kommune)s anbringender

Sagsøgte (Kommune) har gjort gældende, at sagsøgerne – som på det tidspunkt var børn – har været så dygtige skuespillere, at det ikke har været umuligt for Sagsøgte (Kommune) at opdage overgreb i hjemmet.

Dette bestrides. Samtlige sagsøgere afgav fyldestgørende forklaringer under afhøring hos politiet, til deres psykologer og under retssagen.

Herudover har Sagsøgte (Kommune) selv vurderet, at sagsøgerne virkede instrueret og er blevet advaret adskillige gange om, at Mor var manipulerende, samt at børnene var instruerede, jf. ovenfor.

Sagsøgte (Kommune) har heller ikke foretaget børnesamtalerne på en så-dan måde, hvor sagsøgerne har kunnet “tale frit”, jf. ovenfor.

Det er i forvejen svært for børn at tale med voksne om overgreb i hjemmet på grund af frygt for konsekvenser samt loyalitetskonflikter, jf. artiklen, At tale med børn om overgreb fra Social-og Boligstyrelsen (opdateret 1. februar 2020), som vil indgå i materialesamlingen.

Det er derfor afgørende, at den formodede overgrebsperson ikke er til stede under samtalen og har mulighed for at tale med børnene forud for børnesamtalen.

Sagsøgte (Kommune) har gjort gældende, at sagsøgerne ikke har løftet bevisbyrden for årsagssammenhæng.

Det bestrides først og fremmest, at der gælder et krav om årsagssammenhæng, for at Sagsøgte (Kommune) kan gøres ansvarlig for at krænke sagsøgernes rettigheder efter EMRK artikel 3.

Af *E m.fl. mod UK* (33218/96), præmis 99, fremgår f.eks.:

The test under Article 3 however does not require it to be shown that “but for” the failing or omission of the public authority ill-treatment would not have happened. A failure to take reason-

ably available measures which could have had a real prospect of altering the outcome or mitigating the harm is sufficient to en-gage the responsibility of the State.

Der stilles således ikke krav om, at sagsøgerne kan bevise, at der er årsagssammenhæng (conditio sine qua non) mellem kommunens manglende indgriben og overgrebene.

Det er tilstrækkeligt, at sagsøgerne kan bevise, at de foranstaltninger, som Sagsøgte (Kommune) generelt havde til sin rådighed, indebar reelle muligheder for at forhindre yderligere overgreb eller minimere om-fanget af overgrebene, jf. *E m.fl. mod UK* (33218/96), præmis 99, og at myndigheden ikke gjorde alt, hvad der med rimelighed kunne kræves for at forhindre eller forebygge nye krænkelser, jf. bl.a. *Osman mod UK* (23452/94), præmis 116.

Sagsøgerne har gjort gældende, at Sagsøgte (Kommune) ved at anvende mulige tiltag i de dagældende udgaver af serviceloven havde reel mulighed for at forhindre yderligere overgreb, og at det med rimelighed kunne kræves af dem.

Herudover bestod der en reel mulighed for, at kommunen kunne have afdækket overgrebene ved blandt andet at have afholdt samtaler med sagsøgerne uden Mors tilstedeværelse eller forudgående samtykke samt ved at iværksætte øvrige undersøgelser, jf. dagældende serviceloves § 50, § 155, § 155 a (samt dagældende servicelovs § 37 a, § 38 og § 39 – 2005).

Forskning viser, at hyppige samtaler med henblik på at afdække overgreber muligheden for, at barnet fortæller om overgrebene, jf. artiklen, At tale med børn om overgreb fra Social- og Boligstyrelsen (op-dateret 1. februar 2020),

Yderligere undersøgelser, herunder ved samtaler om overgreb uden Mors samtykke og tilstedeværelse i medfør af service-lovens § 155 a § 50 mv., ville derfor kunne have øget mulighederne for, at sagsøgerne ville have fortalt om overgrebene. Herudover ville en samtale på børnehus (med deltagelse af en børnepsykolog) have forbedret mulighederne.

Hertil kommer, at de fleste børnesamtaler med sagsøgerne har været med henblik på at afdække samværsvanskeligheder med fædrene i stedet for samtaler med henblik på afdækning af overgreb i hjemmet. Af disse årsager kan det lægges til grund, at der var reelle muligheder

for, at Sagsøgte (Kommune) ved effektive tiltag ville kunne have grebet ind over for Mors overgreb mod børn på et tidligere tids-punkt.

Der var desuden rimelig anledning til, at Sagsøgte (Kommune) iværk-satte disse undersøgelser/tiltag, jf. EMRK artikel 3 og ovenfor.

Hvis det lægges til grund, at der er et krav om årsagssammenhæng, gør sagsøgerne gældende, at Sagsøgte (Kommune) kunne have forhindre-t overgreb mod sagsøgerne, hvis kommunen havde iværksat effektive/egnede foranstaltninger på et tidligere tidspunkt.

Godtgørelsen

Det gøres gældende, at Sagsøgte (Kommune)s tilsidesættelse af deres positive forpligtelser efter EMRK artikel 3, udgør en retsstridig krænkelse.

Det følger af EMRK artikel 13 sammenholdt med princippet i erstatningsansvarslovens § 26, at der skal tilkendes godtgørelse af de danske domstole, når en person i henhold til Menneskerettighedsdomstolens praksis efter konventionens artikel 41, ville have ret til godtgørelse, jf. U.2017.2929H.

Retten til godtgørelse for en konventionskrænkelse, når der er tale om krænkelse af en fundamental rettighed som artikel 3, skal således ske efter princippet i § 26, men med udgangspunkt i det niveau for godtgørelse, som er fastlagt i EMD's praksis, jf. bl.a. U.2017.3272Ø og U.2018.3631Ø.

Det følger af EMD's praksis, at udmålingen af godtgørelse skal tage udgangspunkt i den smerte og lidelse (pain and suffering), som krænkelsen har medført, jf. *Z and mfl. mod UK* (29392/95) præmis 130, i hvilken fire børn, der igennem fire et halvt år havde været udsat for massive omsorgssvigt, uden at de britiske myndigheder havde grebet ind, fik udmålt 32.000 GBP. Dommen blev afsagt i 2001, hvor kursen på det britiske pund var lidt over 12 danske kroner, hvorfor godtgørelsen svarede til ca. 385.000 kr.

I de domme der indtil nu er afsagt ved de danske domstole om kommuners tilsidesættelse af forpligtelsen til at gribe ind og forhindre overgreb på børn, har sagsøgerne nedlagt godtgørelsespåstande på 300.000 kr., jf. U.2017.3272Ø, U.2018.3631Ø, utrykt dom af 23. maj 2019 i sag nr. BS-8600/2017-OLR fra Østre Landsret, utrykt dom af 10. ja-

nuar 2019 i sag nr. BS 42B-2929/2017 fra Københavns Byret og U.2021.2254Ø og fået tilkendt godtgørelse i overensstemmelse her-med.

Det gælder både for sagsøgere, der har været udsat for grov mishandling og længerevarende vold eller voldtægt, og for sagsøgere, der i kortere perioder har været udsat for en relativt mindre alvorlig vold og/eller omsorgssvigt.

Det bemærkes, at sagsøgerne i løbet af en periode på mellem 14 til 20 år har været udsat for overgreb, som har været af en sådan karakter, at sagsøgernes mor blandt andet blev dømt for at have mishandlet dem.

Sagsøgerne er således blevet udsat for særdeles grove og nedværdigende fysiske og psykiske overgreb, herunder (men ikke begrænset til):

1. At blive tvunget til at spise opkast.
2. At blive kontrolleret og manipuleret
3. At få taget halsgreb på sig med mærker til følge.
4. At blive sparket og slået.
5. At få stukket nåle ind under neglene.
6. At blive tvunget til at slikke toilettet.
7. At blive udsat for trusler om døden.
8. At blive rystet som spæde.
9. At blive brugt som pressionsmiddel over for deres fædre.
10. At blive isoleret fra deres fædre og øvrige familie.
11. At blive kaldt "luder", "mongol" og "Anders Breivik" af deres mor.

Mors overgreb har haft en sådan intensitet, at sagsøgernes mentale tilstand er blevet krænket, ligesom sagsøgernes udvikling og selvopfattelse er blevet alvorligt skadet.

Sagsøgte (Kommune) har anført, at tortgodtgørelsen i straffesagen skal

have betydning for udmåling af godtgørelsen efter EMRK artikel 3. Dette bestrides. Der henvises i den forbindelse til U.2018.3631 Ø, hvoraf fremgår følgende:

Godtgørelsen bør størrelsesmæssigt tage udgangspunkt i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis vedrørende godtgørelse for ikke økonomisk skade ved krænkelse af forbud-det mod umenneskelig eller nedværdigende behandling i Den

Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3, hvor udgangspunktet i situationen som den foreliggende ubestridt er 300.000 kr. til følge.

Landsretten finder ikke grundlag for at fravige nævnte udgangspunkt, og da tortgodtgørelsen, som A blev tilkendt under straf-fesagen mod stedfaren, ikke i denne relation bør tillægges betydning, tages A's påstand om betaling af 300.000 kr. til følge.

På den baggrund er der ikke grundlag for at fravige udgangspunktet om godtgørelseskrav på 300.000 kr. for krænkelse omfattet af EMRK artikel 3 i nærværende sag.

...”

Sagsøgte (Kommune) har i sit påstandsdokument anført:

”...

3. Anbringender

Kommunens anbringender, der gennemgås i det følgende, er disponeret således, at Kommunen under afsnit 3.1 (og de dertilhørende underafsnit) vil redegøre for, hvorfor Kommunen ikke har tilsidesat EMRK artikel 3 og serviceloven i forhold til sagsøgerne og under afsnit 3.3 vil redegøre for, hvorfor sagsøgerne principalt ikke har krav på godtgørelse, selvom retten måtte finde, at Kommunen har tilsidesat EMRK artikel 3 og/eller serviceloven, og subsidiært hvorfor sagsøgerenes godtgørelseskrav på 300.000 kr. pr. sagsøger skal reduceres i betydeligt omfang.

3.1 EMRK artikel 3 og serviceloven

3.1.1 Overordnet

Mor blev i straffesagen tiltalt for forhold helt tilbage fra marts 1996 (bilag 1, side 1). Den første underretning i denne sag indløb imidlertid først næsten 10 år senere, den 25. april 2005 (bilag 2). Dette er ubestridt.

Kommunen har således ikke før den 25. april 2005 modtaget nogen underretninger eller andre oplysninger i relation til sagsøgerne, som skulle eller burde have udløst handling fra Kommunens side. Kommunen ville have registreret eventuelle mundtlige underretninger fra før denne dato, såfremt de var indgivet til Kommunen, jf. Kommunens almindelige forvaltningsretlige notat- og journaliseringspligt.

Det må derfor lægges til grund, at denne sag "starter" den 25. april 2005. Hvad der måtte være sket før dette tidspunkt, har ingen betydning for vurderingen af Kommunens ansvar i denne sag.

Kommunen har ikke handlet i strid med EMRK artikel 3 og/eller serviceloven i forhold til sagsøgerne.

Den nationale lovgivning, herunder serviceloven, er vedtaget under iagttagelse af statens pligter efter EMRK.

Der kan ikke forekomme en myndighedskrænkelse af EMRK artikel 3, uden at der samtidig også foreligger en klar tilsidesættelse af reglerne i national lovgivning, herunder reglerne i serviceloven.

Ansvarsbedømmelsen efter serviceloven er lempelig. Et myndighedsansvar kan alene foreligge i tilfælde, hvor myndigheden har udvist klare fejl ved sit tilsyn.

Sagsøgerne har ikke løftet bevisbyrden for, at Kommunen har begået klare fejl ved Kommunens tilsyn.

Både de nationale domstole og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er tilbageholdende med at gribe ind i myndighedernes beslutninger på områder, hvor myndighederne er tillagt et bredt skøn, hvilket netop er tilfældet indenfor servicelovens anvendelsesområde.

Retten skal derfor foretage en lempelig prøvelse af Kommunens myndighedsudøvelse med henblik på at vurdere retmæssigheden.

Det kan - i modsætning til det af sagsøgerne anførte - *ikke* udledes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i Association Innocence en Danger and Association Enfance et Partage v. France (15343/15 og 16806/15), at Kommunens ansvar i denne sag skal bedømmes strengt. Selv hvis en sådan streng vurdering skal anlægges, gør Kommunen gældende, at Kommunen har iagttaget en standard, som opfylder sådanne strenge krav til myndigheders ageren i sager som den foreliggende.

I sager om børn kan det udgøre en krænkelse af EMRK artikel 3, hvis myndighederne undlader at træffe positive beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde, hvor myndighederne *vidste eller burde* vide, at der var risiko for, at barnet ville blive udsat for overgreb. En sådan viden eller

burde viden hos myndigheden foreligge, når der er en *begrundet mistanke* om overgrebene («arguable claim of ill-treatment»), jf. U 2018.2013 H.

Det påhviler sagsøgerne at bevise, at Kommunen har overtrådt EMRK artikel 3 og serviceloven i forhold til dem, ligesom det påhviler sagsøgerne at bevise, at Kommunen vidste eller burde have vidst, at der var en risiko for, at sagsøgerne blev udsat for de forhold, som Mor blev dømt for i straffedommen (bilag 32), og at Kommunen som følge heraf burde have grebet ind overfor Mors overgreb på sagsøgerne på et tidligere tidspunkt end sket.

Sagsøgerne har ikke løftet denne bevisbyrde.

Sagsøgerne er derfor ikke berettigede til godtgørelse for ikke-økonomisk skade, og Kommunen skal derfor frifindes.

De oplysninger, som eventuelle lærere, pædagoger, psykologer mv., der måtte være ansat i kommunalt regi, og private borgere mv. måtte have modtaget om sagsøgerne, kan ikke anses for *også* at være modtaget af *kommunen* således som dette begreb må forstås i servicelovens forstand. Kommunens tilsynspligt er hverken efter EMRK eller serviceloven aktiv. Tilsynspligtens "aktivering" forudsætter, at Kommunen modtager relevant information fra bl.a. primæraktører i skoler, daginstitutioner etc. og private borgere - som netop *ikke* er en del af Kommunen som det sagsbehandlende, faktiske forvaltningsorgan i servicelovens forstand og ift. sagsøgerne - idet Kommunen ikke kan være aktivt til stede overalt, hvor der er børn, jf. også disse retssubjekters selvstændige underretningspligt i servicelovens §§ 153-154 til kommunalbestyrelsen henholdsvis kommunen.

Kommunen var ikke i tiden før Vidne 9's underretning af 2. juli 2020 (bilag 25) og Sagsøger 1's underretning af 20. august 2020 (bilag P) - der må anskues som et samlet forløb - i besiddelse af oplysninger, som gav anledning til nogen rimeligt begrundet mistanke om, at der forelå en påregnelig risiko for sådanne overgreb mod sagsøgerne, som Mor blev dømt for i straffesagen (bilag 32).

Kommunen indgav politianmeldelse til Fyns Politi allerede henholdsvis den 26. august 2020 (bilag AAH) og den 28. august 2020 (bilag AAI). Kommunen reagerede effektivt og hurtigt, da Kommunen - på baggrund af Vidne 9's underretning af 2. juli 2020 (bilag 25) og Sagsøger 1's underretning af 20. august 2020 (bilag P) - fik en be-

grundet mistanke om, at sagsøgerne blev udsat for overgreb af Mor.

Kommunen kunne ikke "bare" tidligere have anmeldt sagen til politiet, idet der ikke på et tidligere tidspunkt, end det ovenfor anførte, var en begrundet mistanke om, at Mor udsatte sagsøgerne for de overgreb, som hun senere blev dømt for (bilag 32).

Hvis det på et langt tidligere tidspunkt var "soleklart", at Mor udsatte sagsøgerne for de overgreb, som Mor er dømt for i straffesagen (bilag 32), kunne og burde sagsøgernes fædre selv og/eller andre, som havde dette kendskab, herunder naboer, fa-milie og pårørende, have anmeldt Mor til Fyns Politi, men det er - så vidt ses - aldrig sket.

At sagsøgernes fædre - som stod sagsøgerne nærmest - aldrig anmeldte Mor til politiet viser tværtimod, at sagsøgernes fædre heller ikke kendte til sagens rette sammenhæng før anholdelsen af Mor, og at sagen i øvrigt på ingen måde var så "lige til", som sagsøgerne synes at argumentere for, at den var.

Hvis sagsøgernes fædre havde haft en viden om overgrebene på et tidligere tidspunkt end Kommunen, må det antages, at de i hvert fald som minimum ville have videregivet den viden til Kommunen, jf. også Sagsøger 1's udtalelser i Dokumentar (bilag AAAK), hvor hun udtaler, at hendes far med oplysningsmateriale i hånden ville have "gjort alt" for at stoppe overgrebene.

Det er ikke korrekt, at Vidne 1 (Sagsøger 1's far) i Dokumentaren (videofil 2.A i bilag 39) udtaler, at han informerede Kommunen om Mors overgreb. Omdrejningspunktet for den "bekymring", som Vidne 1 taler om i videofil 2.A, var Vidne 1's underretning af 25. april 2005 til Kommunen (bilag 2), som Vidne 1 læser op fra i Dokumentaren. Det fremgår imidlertid ikke af denne underretning, at Vidne 1's "bekymring" gik på, at han havde en viden eller begrundet mistanke om, at Mor udsatte sagsøgerne for fysisk og psykisk vold, hvilket giver god mening, idet Sagsøger 1 i Dokumentaren (bilag AAAK) siger, at: "*Jeg ved ikke, hvorfor jeg aldrig har fortalt min far, hvad der foregik*", og at hun: "*Måske også [havde] en dårlig samvittighed over ikke at have sagt noget til nogen noget før*", jf. Bilag AAAK.

Selv hvis retten måtte finde, at Kommunen rent faktisk har tilsidesat serviceloven, vil dette under alle omstændigheder ikke være nok til at

statuere en krænkelse af EMRK artikel 3 som følge af Kommunens ringe grad af skyld.

Kommunen gør på den baggrund gældende, at sagsøgerne ikke har krav på nogen godtgørelse for ikkeøkonomisk skade, idet Kommunen i øvrigt til støtte herfor gør følgende gældende:

3.1.2 "Skuespillet" - "glansbilledet" og de "perfekte prinsesser" samt det konfliktfyldte forhold mellem sagsøgernes fædre og Mor

Denne sag er helt særegen i forhold til andre sager om (påstået) myndighedssvigt, *dels* fordi Mors *formål* med overgrebene netop var at få sagsøgerne til at fremstå som de - hvilket sagsøgerne endog med egne ord i Dokumentaren (bilag AAAK) kalder - "*perfekte prinsesser*" udadtil, der havde et velfungerende forhold til deres mor, *dels* fordi sagsøgerne formåede at opretholde dette "*glansbillede*".

Det af Kommunen fremlagte videoklip i bilag AAAK udgør ikke overflødig bevisførelse og skal derfor ikke afskæres som bevis. Tværtimod er det særdeles relevant for sagen, at sagsøgerne - uden for retssagen - på landsdækkende tv har oplyst at have opfattet sig selv som "*skuespillere*" i den for sagen relevante periode.

Mor dikterede fra et tidligt tidspunkt et "ideelt" visuelt udtryk, som sagsøgerne skulle efterleve, herunder i form af tøj, hår og negle, ligesom Mor nøje instruerede sagsøgerne i, hvorledes sagsøgerne i bred forstand skulle agere overfor deres omgivelser, herunder over for sagsøgernes fædre, naboer, uddannelsesinstitutioner, osv. Mor instruerede således nøje sagsøgerne i, hvad de skulle sige, og - navnlig - hvad sagsøgerne ikke skulle sige til bl.a. myndighederne, jf. sagsøgernes egne udtalelser i Dokumentaren (bilag AAAK), bilag P, side 1 samt sagsøgernes forklaringer under straf-fesagen mod Mor, hvor sagsøgerne forklarede bl.a., at de grundlæggende kunne beskrives som Mors "*marionetdukker*" og "*små soldater*", der var "*terpet i alf*", jf. bilag 32, side 51, 63 og 67.

Sagsøgerne har fremstået som velplejede, velklædte og hjælpsomme børn med sunde interesser i form af navnlig Fritidsaktivitet 4 og deltagelse i lokalmiljøets aktiviteter, jf. fx bilag 32 og Dokumentaren, hvori det er beskrevet, at sagsøgerne i flere år deltog i Museum. Hertil kommer, at alle sagsøgerne løbende er blevet beskrevet som fagligt stærke af deres skiftende uddannelsesinstitutioner.

Sagsøgernes "skuespil" overfor omverdenen var planlagt i en sådan grad, at det, jf. Sagsøger 2's udtalelser i Dokumentaren (bilag AAAK), kunne sammenlignes med sagsøgernes deltagelse i Museum. Sagsøgerne havde en "rolle" Udeladt, som de skulle "spille" for at fremstå "perfekte" og for at dække over Mors overgreb over for myndighederne, sagsøgernes fædre og alle andre involverede i sagen, jf. Sagsøger 2's udtalelser i Dokumentaren (bilag AAAK).

Selv personer, som i dagligdagen var i nær kontakt med sagsøgerne og familien som sådan, havde ikke mistanke om de forhold, som sagsøgerne levede under, jf. fx sagsøgernes tidligere nabo, Person 52's, forklaring under straffesagen (bilag 32, side 123-124) og Mors (tidligere) veninde, Vidne 9's, forklaring under straffesagen (bilag 32, side 106-109).

Udadtil fremstod Mor således som en mor, der *"havde styr på sine fire små prinsesser"*, og som kunne holde overgrebene på sagsøgerne skjult, fordi Mor var *"helt vildt god til at manipulere"*, jf. Sagsøger 2's udtalelser i Dokumentaren (bilag AAAK), og fordi sagsøgerne i øvrigt synes at have været usædvanligt loyale over for Mor under hele sagsforløbet.

Sagsøgernes skuespil blev dyrket, selvom sagsøgerne - som Sagsøger 3 beskriver det i Dokumentaren (bilag AAAK)- var fuldt ud bevidste om, at deres opførsel (skuespil) var forkert.

Selv sagsøgernes uddannelsesinstitutioner blev bibragt opfattelsen af, at indberetningerne om sagsøgernes mistriksel hidrørte fra de vedvarende samværskonflikter mellem Mor og sagsøgernes fædre. En opfattelse, som sagsøgerne gentagne gange selv bekræftede i forbindelse med de afholdte børnesamtaler, jf. fx bilag 11, bilag AC, bilag 13, bilag 17, bilag AT, bilag 14 og bilag 20. Dette var desuden også observationen fra flere af de omsorgspersoner, som dagligt havde kontakt til sagsøgerne, og det har i øvrigt også været det tema, der har været genstand for flere af underretningerne i sagen, jf. fx bilag AD, bilag AT og bilag 17.

Det forhold, at Mor og sagsøgerne i øvrigt evnede at fremstille sagsøgernes fædre som det egentlige problem i sagen, kombineret med, at fædre selv distancerede sig fra sagsøgerne ved fx at fraskrive sig samværet med sagsøgerne og ved at undlade at deltage i møder med Kommunen i relation til sagsøgernes trivsel mv., jf. fx bilag 11, bilag AC, bilag 13, bilag 17, bilag AT, bilag 14 og bilag 20, var

også medvirkende til, at det var ganske umuligt for Kommunen at af-dække sagens rette sammenhæng.

Kommunen (og Statsamtet) havde ikke - også i lyset af sagsøgernes fortsatte negative omtale af fædrene - mulighed for at efterprøve sand-hedsværdien af de mange beskyldninger, som sagsøgernes fædre og

Mor fremsatte mod hinanden, herunder fædrenes beskyldninger om, at Mor havde en manipulerende adfærd. Det var ikke muligt for Kommunen at afdække, om Mor rent faktisk var manipulerende, endsige om disse manipulationsevner blev brugt til at dække over overgreb.

Der var ikke noget, der gav anledning til, at Kommunen skulle have håndteret samværssagerne anderledes, eller at en anderledes håndte-ring af samværssagerne i øvrigt ville have ført til, at Kommunen på et tidligere tidspunkt kunne have afdækket sagens rette sammenhæng.

Flere af underretningerne til Kommunen er indgivet af sagsøgernes fædre under samværskonflikterne med Mor, som har ver-seret i Statsamtet og fogedretten. Kommunen har som led i sine un-dersøgelser i forbindelse med disse underretninger også haft et sam-arbejde med Statsamtet, jf. bilag R og bilag 13. Det fremgår også af flere af disse underretninger, at sagsøgerne ikke var trygge ved at have samvær med deres fædre, jf. bl.a. bilag 2-5, bilag 9 og bilag AAX.

Når sagsøgerne kunne få deres *egne fædre* - der burde kende sagsø-gerne bedst, og som burde være dem, som sagsøgerne kunne betro sig til - til at tro, at de var uønskede i sagsøgernes liv og samtidig over for fædrene dække over Mors overgreb, er det ikke bebrejdel-sesværdigt, at Kommunen heller ikke kunne afdække sagens rette sammenhæng på et tidligere tidspunkt.

Sagens rette detaljer kunne kun være kommet frem på et tidligere tids-punkt, hvis Kommunen havde etableret overvågning i Mor hjem, hvilket Kommunen dog ikke havde hjemmel til og hypote-tisk set aldrig ville have fundet anledning til at etablere, da Kommu-nen ikke før tidspunktet for Vidne 9's og Sagsøger 1's un-derretning (bilag 25 og bilag P) kunne have fået mistanke om, at der skete noget så alvorligt i hjemmet. Disse to underretninger udgjorde da netop også de underretninger, der førte frem til Kommunens an-meldelse af Mor til Fyns Politi den 26. august 2020 (bilag AAH).

Sagsøgernes skuespil og det konfliktfyldte forhold mellem sagsøger-nes fædre og Mor var således en helt central årsag til, at Kommunen ikke kunne afdække sagens rette sammenhæng på et tid-ligere tidspunkt.

3.1.3 Underretningerne til Kommunen

3.1.3.1 Overordnet

Kommunen iværksatte - i lyset af de faktiske oplysninger som tilgik Kommunen - tilstrækkelige, relevante og rettidige tiltag i anledning af de modtagne underretninger med henblik på at afdække sagens rette sammenhæng.

Kommunen har ved hver enkelt underretning løbende og kontinuer-ligt taget skridt til at undersøge forholdene i familien, herunder i form af børnesamtaler, indhentelse af opmærksomhedsskemaer fra de in-stitutioner, som sagsøgerne på tidspunktet var tilknyttet, udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser og afholdelse af familierådslagning.

Kommunen har ikke behandlet underretningerne som "skilsmisessa-ger". En sag kan slet ikke – som insinueret af sagsøgerne - blive visite-ret til en "forkert kasse eller afdeling" i Kommunen, som herefter be-handler sagen ud fra et forudbestemt perspektiv.

Kommunen har under hele sagsforløbet undersøgt *alle relevante forhold* i sagen i overensstemmelse med den sædvanlige fremgangsmåde - herunder ikke mindst gennem iagttagelse af reglerne i serviceloven.

Sagsøgerne har ikke løftet bevisbyrden for, at Kommunens undersø-gelser af familief forholdene har været utilstrækkelige, og at Kommu-nen ikke - på baggrund af de indgivne underretninger til Kommunen – har iværksat tilstrækkeligt effektive, adækvate, relevante og retti-dige foranstaltninger.

3.1.3.2 Særligt om underretningerne fra sagsøgernes fædre

Kommunen har ikke forsømt at spørge de respektive fædrene nær-mere ind til de forhold, der er beskrevet i fædrenes underretninger.

Vidne 1 (Sagsøger 1's far) forklarede under sin vidneforklaring under straffesagen, at han har overværet, at Mor vanrøg-tede Sagsøger 1 ved at ruske i Sagsøger 1 og hendes bror Person 4

fra en meget tidlig alder samt ved at udøve psykisk vold, nive og slå (bilag 32, side 82-91).

Ingen af disse forhold er imidlertid blevet beskrevet i Vidne 1's underretninger til Kommunen, jf. bilag 2 og bilag 4. Kommunen blev ikke kontaktet af Vidne 1 igen efter disse underretninger.

Vidne 2 (Sagsøger 2 og Sagsøger 3's far) forklarede under sin vidneforklaring under straffesagen, at han havde overværet vanrøgt af sagsøgerne, herunder ved at Mor gav sagsøgerne blå mærker, tvangsfodrede dem og at han har set Sagsøger 1 blive slået voldsomt i nakken (bilag 32, side 91-96).

Heller ingen af disse forhold er imidlertid blevet beskrevet i Vidne 2's underretninger til Kommunen, jf. bilag 3, bilag 5 og bilag 9.

Kommunen afholdt samtale med Vidne 2 på grundlag af Vidne 2's underretning af 28. februar 2008 (bilag 9) samt den 12. maj 2009 (bilag Å). Vidne 2 oplyste (heller) ikke i den forbindelse noget om de forhold, som Vidne 2 beskrev i forbindelse med sin vidneforklaring under straffesagen (slag, blå mærker og tvangsfodring).

Den 26. maj 2011 indkaldte Kommunen også Vidne 2 til et møde, hvor Vidne 2 dog ikke mødte op, fordi han ikke ønskede at deltage i et møde med Mor, og fordi han havde frasagt sig samværet med Sagsøger 2, jf. bilag 14.

Vidne 3 (Sagsøger 4's far) forklarede under sin vidneforklaring under straffesagen, at han havde overværet, at der blev rusket i børnene, at de blev afstraffet ved at skulle spise persille, og at de desuden blev udsat for psykisk vold (bilag 32, side 96-101).

Kommunen har imidlertid slet ikke modtaget nogen underretninger fra Vidne 3, mens sagsøgerne boede hos Mor. Kommunen ville have noteret og journaliseret eventuelle mundtlige underretninger fra Vidne 3, hvis de var indkommet til Kommunen, jf. Kommunens almindelige forvaltningsretlige notat- og journaliseringspligt, der har været gældende under hele sagsforløbet (og som nu også er blevet eksplicit kodificeret i servicelovens § 155, stk. 1, 2. pkt., der har været gældende siden den 1. oktober 2013, jf. lov nr. 496 af 21. maj 2013).

Det må derfor lægges til grund, at Vidne 3 ikke har indleveret nogen underretning til Kommunen af betydning for denne sag.

Vidne 3 deltog i familierådslagning vedrørende Sagsøger 4, der blev gennemført under deltagelse af en række personer i familien og familiens netværk, jf. bilag AY og AÆ. Kommunen gennemførte desuden en samtale med Vidne 3 den 24. april 2015 i anledning af henholdsvis Person 13's underretning den 5. juni 2014 (bilag AT) og af Skole 3's underretning den 14. juni 2014 (bilag 17). Vidne 3 italesatte imidlertid heller ikke under disse samtaler de forhold, som han har forklaret om under straffesagen.

Kommunen kontaktede desuden Vidne 3 den 20. august 2020 med henblik på at orientere ham om Vidne 9's telefoniske underretning af 2. juli 2020 (bilag 25).

Der foreligger (heller) ikke oplysninger i sagen om, at Vidne 3 på dette tidspunkt orienterede Sagsøgte (Kommune) om de forhold, som han forklarede om under straffesagen (bilag AAG).

Kommunen forsømte således ikke at spørge de respektive fædre nærmere ind til de forhold, der er beskrevet i deres underretninger til Kommunen.

Det har i øvrigt ingen betydning, om sagsøgernes fædre rent faktisk kendte til de overgreb, som Mor udsatte sagsøgerne for, når Kommunens ansvar i denne sag skal bedømmes. Afgørende er, om en sådan viden hos sagsøgernes fædre blev videregivet til Kommunen. Det er hverken i sagens bilag dokumenteret, at sagsøgernes fædre videregav deres eventuelle viden om Mors overgreb til Kommunen, eller at Kommunen i øvrigt sad inde med sådanne oplysninger (som den aldrig modtog) overhørig.

Kommunen ville have noteret og journaliseret eventuelle mundtlige underretninger og andre oplysninger, der var indkommet til Kommunen, hvorfor det må lægges til grund, at oplysninger, som ikke på den måde er dokumenterede i sagen, ikke er tilgået Kommunen.

3.1.3.3 Særligt om Vidne 6's (mormor til sagsøgerne) underretning af 22. februar 2011 (bilag 12)

Det er ikke korrekt, når sagsøgerne i processkrift I (side 4) anfører, at kommunen ikke drøftede Vidne 6's underretning af 22. februar 2011 (bilag 12) med Mor.

I fortsættelse af Vidne 6's underretning indkaldte Kommunen både Mor og Vidne 2 til en samtale den 26. maj 2011, der dog ikke blev gennemført, idet ingen af parterne mødte op. Som det fremgår af Kommunens socialrådgiver Person 6's notat af 1. juni 2011 (bilag 14), skyldtes det manglende fremmøde, at Vidne 2 ikke ønskede at deltage i et møde med Mor og i øvrigt havde frasagt sig samværet med Sagsøger 2. Mor ude-blev, fordi hun havde skiftet adresse og derfor ikke havde modtaget mødeindkaldelsen. Ifølge notatet var Kommunen ikke i besiddelse af Mors nye adresse, og det blev derfor besluttet, at der skulle følges op herpå i midten af juni 2011, hvor forvaltningens syste-mer ville være ajourført med folkeregisteradresser.

Kort forinden udarbejdelsen af Kommunens socialrådgiver Person 6's notat af 1. juni 2011 (bilag 14) modtog Kommunen den 30. maj 2011 (også) en underretning fra Statsforvaltningen dateret den 25. maj 2011 (bilag 13). Af underretningen fremgår det bl.a., at Statsforvaltningen var blevet gjort bekendt med forhold vedrørende Sagsøger 2 og Sagsøger 3, der gav grund til at formode, at de havde særligt behov for støtte mv.

Den 9. august 2011 (bilag AE) - straks efter skolernes sommerferie - fremsendte socialrådgiver Person 6 et brev til Skole 3, hvori Kommunen anmodede Skole 3 om at udarbejde et opmærksomhedsskema vedrørende Sagsøger 2.

Skole 3 fremsendte den 29. august 2011 (bilag AF) opmærksomhedsskemaet til Kommunen. Af dette fremgår bl.a., at det havde givet Sagsøger 2 meget ro, at Mor nu havde fået forældremyndigheden over hende, og at hun klarede sig godt i skolen, ligesom det i øvrigt af en pædagog var blevet bemærket, at Sagsøger 2 var blevet meget mere glad.

Af et notat udarbejdet af Kommunen den 21. september 2011 (bilag 16) fremgår det, at der samme dato blev afholdt et møde med Mor. Det fremgår af notatets overskrift, at mødet vedrørte *"Gennemgang af underretning samt opmærksomhedsskema"* i relation til Sagsøger 2, ligesom det i øvrigt af Kommunens brev af 15. juli 2011 (bilag 15) til Mor fremgår, at Mor blev indkaldt til en

samtale i Kommunen, hvor underretningen vedrørende Sagsøger 2 (Vidne 6's underretning i bilag 12) skulle gennemgås.

Retten kan på den baggrund lægge til grund, at både Vidne 6's underretning (bilag 12) og Statsforvaltningens underretning (bilag 13) blev gennemgået og drøftet - sammen med Skole 3's op -mærksomhedsskema (bilag AF) - med Mor. Det var helt naturligt at samle op på alle de informationer, som Kommunen havde fået undervejs, og forelægge dem for Mor med henblik på at belyse - ikke bare Sagsøger 2's trivsel - men alle sagsøgernes trivsel.

Da det på baggrund af drøftelserne med Mor - sammenholdt med de meget positive tilbagemeldinger i Skole 3's opmærksomhedsskema (bilag AF) - stod klart, at Sagsøger 2's trivsel var tilfredsstillende, var der ikke noget betænkeligt ved at passivere sagen, jf. bilag 16 og bilag AG.

Der var således hverken i relation til Sagsøger 2 eller de øvrige sagsøgere grundlag for, at Kommunen på baggrund af Vidne 6's underretning (bilag 12) skulle have ageret anderledes.

Selv hvis man hypotetisk lagde til grund, at Kommunen aldrig drøftede Vidne 6's underretning (bilag 12) med Mor, ville dette i øvrigt ikke føre til, at Kommunen måtte anses for at have tilsidesat EMRK artikel 3 og serviceloven.

Vidne 6 har i sin underretning (bilag 12) i det væsentligste berettet om situationer, hvor Mor forsøgte at begrænse sagsøgernes samvær med deres fædre. Formålet med underretningen var primært at sikre sagsøgernes mulighed for at kunne se deres fædre, jf. Vidne 6's afsluttende bemærkning i underretningen, hvor hun anfører, at: *"Denne underretning er et råb om hjælp for mine børnebørn, da jeg er bange for, at de bliver afskåret fra deres familie, og vi ikke må få lov at elske dem"* (bilag 12, side 2).

Det er ønskeligt, at børn kan opretholde kontakten til begge forældre (og alle andre familiemedlemmer), men det er ikke usædvanligt, at der i skilsmisefamilier kan forekomme uenigheder i relation til samværet med børnene, uden at dette fører til tvangsfjernelse eller i øvrigt skal tages til indtægt for tilstedeværelsen af overgreb eller lignende. En tvangsfjernelse af sagsøgerne ville i øvrigt forudsætte, at der var en "åbenbar risiko" for, at sagsøgerne ville blive påført skade af Mor, jf. servicelovens § 58, stk. 1. En sådan åbenbar risiko kunne

ikke på daværende tidspunkt konstateres - *heller ikke* ud fra de oplysninger, der er indeholdt i Vidne 6's underretning (bilag 12).

Vidne 6's underretning ville under alle omstændigheder - uanset om den blev drøftet med Mor eller ej - ikke kunne have ført til, at det blev afdækket, at Mor - ikke bare forsøgte at begrænse samværet med fædrene - men *også* udsatte sagsøgerne for de overgreb, som hun er blevet dømt for i straffedommen (bilag 32). Efter Sagsøger 1's egne udtalelser kendte Vidne 6 slet ikke til de overgreb, som Mor blev dømt for, hvorfor hun allerede af den årsag slet ikke kunne videregive oplysningerne til Kommunen (bilag 33, side 16). Selv hvis man antager, at Vidne 6 kendte til overgrebene, er det ikke dokumenteret, at Vidne 6 videregav disse oplysninger til Kommunen. Hvis Vidne 6 rent faktisk kendte til sagens rette sammenhæng, må det antages, at hun havde beskrevet de overgreb, som Mor udsatte sagsøgerne for, meget konkret i sin underretning til Kommunen. En drøftelse af Vidne 6's underretning med Mor ville således heller ikke have gjort det muligt for Kommunen at afdække de forhold, som sagsøgerne levede under, jf. også afsnit 3.1.6 nedenfor om årsagssammenhæng.

De undersøgelser, som Kommunen foretog med henblik på at afdække sagens rette sammenhæng i fortsættelse af Vidne 6's underretning (bilag 12), var således fuldt ud tilstrækkelige.

3.1.3.4 Særligt om de anonyme underretninger af 16. august og af 13. oktober 2018 (bilag 19 og bilag 21)

Kommunen burde ikke efter de anonyme underretninger af 16. august 2018 (bilag 19) og 13. oktober 2018 (bilag 21) have kontaktet Sagsøger 1 for at spørge ind til forholdene i hjemmet, fordi Mor -grundet en konflikt mellem de to - gættede på, at det var Sagsøger 1, som havde skrevet underretningen af 16. august 2018 (bilag 19), jf. bilag A1.

Kommunen havde ingen mulighed for at afdække, hvem der var afsenderen af de anonyme underretninger.

På baggrund af underretningerne (bilag 19 og bilag 21) gennemførte Kommunen en samtale (uden Mors tilstedeværelse) med Sagsøger 2 (bilag AJ). Vedrørende Sagsøger 3 og Sagsøger 4 indhentede Kommunen både opmærksomhedsskema fra de

relevante institutioner og gennemførte børnesamtaler uden Mors tilstedeværelse (bilag AO, bilag AAD og bilag 20).

Ud fra indholdet af de oplysninger, som tilgik Kommunen i forbindelse med disse undersøgelser, var der ikke grundlag for at opsøge sagsøgerne, sagsøgernes familie eller sagsøgernes netværk i videre omfang end sket.

Kommunens fuldt ud tilstrækkelige, relevante og rettidige undersøgelser i forbindelse med indgivelsen af de anonyme underretninger (bilag 19 og bilag 21) gav således ikke - og burde ikke have givet - anledning til mistanke om, at Mor ikke drog omsorg for sagsøgerne, endsige at Mor udsatte sagsøgerne for overgreb, jf. også nærmere afsnit 3.1.5.3 nedenfor om de afholdte børnesamtaler udenfor Mors opsyn.

3.1.3.5 Særligt om Vidne 9's underretning af 2. juli 2020 (bilag 25) og Sagsøger 1's underretning af 20. august 2020 (bilag P)

Kommunen reagerede effektivt og rettidigt på Vidne 9's underretning af 2. juli 2020 (bilag 25) og Sagsøger 1's underretning af 20. august 2020 (bilag P). Disse to underretninger udgjorde netop også de underretninger, der førte frem til Kommunens anmeldelse af Mor til Fyns Politi den 26. august 2020 (bilag AAH).

Kommunen har ikke handlet i strid med EMRK artikel 3 og service-loven ved ikke at have henvist Sagsøger 3 og Sagsøger 4 på et børnehus til undersøgelse på et tidligere tidspunkt end 4 måneder og 3 dage efter den telefoniske underretning fra Vidne 9 den 2. juli 2020 (bilag 25) efter servicelovens §§ 50 b og/eller 51, stk. 2.

Der var ikke som følge af Vidne 9's underretning (bilag 25) grundlag for at iværksætte et sådant tiltag, ligesom betingelserne for at tvangsanbringe Sagsøger 3 og Sagsøger 4 udenfor hjemmet efter servicelovens § 58, herunder stk. 1, nr. 2, heller ikke var opfyldt på dette tidspunkt, jf. Ankestyrelsens principmeddelelse af 20. november 2019, hvoraf fremgår, at bestemmelsen alene kan bringes i anvendelse, når forældremyndighedsindehaveren enten har erkendt eller er dømt for (påståede) overgreb.

På tidspunktet for Vidne 9's underretning den 2. juli 2020 (bilag 25) var Sagsøger 3 og Sagsøger 4 henholdsvis 15 år og 14 år. Sagsøger 3 boede desuden på Skole 1 i By 1,

hvor hun havde sin dagligdag, og det er uoplyst i sagen, hvor ofte Sagsøger 3 egentlig opholdt sig hos Mor.

Som følge af Sagsøger 3 og Sagsøger 4's alder og det forhold, at en samtale med Sagsøger 4 kunne finde sted på Skole 4 uden Mors tilstedeværelse, blev det vurderet, at det ikke var nødvendigt at gennemføre børnesamtalen på et børnehus.

Selv hvis der var et sådant grundlag, er det ikke godtgjort, at det ville have forhindret Mors overgreb al den stund, at Sagsøger 3 allerede boede udenfor Mors hjem. Der er derfor heller ikke dokumenteret den fornødne årsagssammenhæng, jf. også i øvrigt bemærkninger nedenfor under afsnit 3.1.6.

Særligt vedrørende forløbet efter Sagsøger 1's underretning den 20. august 2020 (bilag P), traf Kommunen samme dag afgørelse, dateret den 28. august 2020, om at indlede en børnefaglig undersøgelse vedrørende Sagsøger 3 og Sagsøger 4 under henvisning til underretningerne af 2. juli 2020 og 20. august 2020 (bilag AAJ og AAK).

Den 27. og 28. august 2020 fremsendte Kommunen, under henvisning til underretningerne af den 2. juli 2020 og 20. august 2020, en henvisning til Børnehus Syd (bilag AAL og AAM).

Sagen var desuden blevet anmeldt til Fyns Politi den 26. august 2020, jf. bilag AHH og AAi.

Kommunes beslutning om at involvere Børnehus Syd og Fyns Politi ændrede ikke på Kommunens agtpågivenhed i forhold til Sagsøger 3 og Sagsøger 4 eller de sagsskridt, som Kommunen iværksatte som følge af underretningerne (bilag 25 og bilag P), jf. også nedenfor.

Fyns Politi indledte en efterforskning som følge af Kommunens anmeldelse, og der var i den forbindelse et større koordineringsarbejde mellem Kommunen, Børnehus Syd og Fyns Politi.

I samråd med Fyns Politi og Børnehus Syd blev det besluttet, at Kommunen skulle iværksætte en sikkerhedsplan i forhold til sagsøgerne. Sikkerhedsplanen indebar, at Kommunen skulle agere ud fra et forsigtighedsprincip i forhold til at sikre Sagsøger 3 og Sagsøger 4. For Kommunens sagsbehandling betød det konkret, at det blev besluttet, at Sagsøger 3 og Sagsøger 4's uddannelses-institutioner af sikkerhedsmæssige hensyn **ikke** skulle kontaktes og

orienteres om situationen med det samme, samt at det skulle sikres, at Mor ikke fik kendskab til Sagsøger 1's underretning (bi-lag P), før Mor var i politiets varetægt.

Kommunens koordinerings-og undersøgelsesarbejde, herunder sikkerhedsplanen indgået mellem Kommunen, Børnehus Syd og Fyns Politi, vil blive dokumenteret under vidneafhøringerne ved socialrådgiver Vidne 10. Der henvises desuden til bilag AAO, AAN, AAP og AAQ.

Kommunens væsentligste sagsskridt vedrørende Sagsøger 3 og Sagsøger 4 i perioden efter modtagelsen af underretningen af 20. august 2020 (bilag P) bestod navnlig i følgende:

at Kommunen den 28. august 2020, traf afgørelse om at indlede børnefaglige undersøgelser (bilag AAJ og AAK),

at Sagsøger 3 og Sagsøger 4's uddannelsesinstitutioner (Skole 1 i By 1 og Skole 4 i By 2) den 4. november 2020 blev orienteret om situationen (bilag AAÆ og bi-lag AAS),

at der den 4. november 2020 blev gennemført en børnesamtale med henholdsvis Sagsøger 3 på Skole 1 i By 1 og Sagsøger 4 på Skole 4 i By 2 (bilag AAT og AAS),

at Sagsøger 3 og Sagsøger 4 den 4. november 2020 blev overleveret til Institution 2 (bilag AAU),

at der den 5. november 2020 blev gennemført børnesamtaler med både Sagsøger 3 og Sagsøger 4 på Institution 2 (AA V),

at der den 10. november 2020 blev gennemført børnesamtale med Sagsøger 3 og Sagsøger 4, jf. bilag AAØ og bilag AAA,

at der den 24. november 2020 blev afholdt børnesamtale med Sagsøger 3 og Sagsøger 4 (bilag AAAA og bilag AAAB),

at der den 3. december 2020 blev truffet afgørelse om anbringelse uden for hjemmet vedrørende Sagsøger 3 og Sagsøger 4 (bilag AAAC og bilag AAAD). Det bemærkes, at

Sagsøger 3 og Sagsøger 4 allerede den 4. november 2020 blev anbragt på Institution 2, jf. også bilag AAAC og AAAD,

at Kommunen den 4. december 2020 indhentede opmærksomhedsskema vedrørende Sagsøger 3 og Sagsøger 4 (bi-lag AAAE, bilag AA AF og bilag AAAG),

at der den 16. december 2020 blev afholdt samtale med Mor som led i udarbejdelsen af den børnefaglige undersøgelse (bilag AAAH), og

at Kommunen den 22. december 2020 afsluttede den børnefaglige undersøgelse vedrørende Sagsøger 3 og Sagsøger 4 (bilag AAAI og bilag AA AJ).

Kommunen *afviser* på denne baggrund, at Kommunen skulle have tilsidesat sine handlepligter i forbindelse med modtagelsen af Vidne 9's underretning (bilag 25) og Sagsøger 1's underretning (bilag P), herunder afvises det, at Kommunen skulle have foretaget foranstaltninger om anbringelse af Sagsøger 3 og Sagsøger 4 på et tidligere tidspunkt end sket.

3.1.4 § 50-undersøgelser i henhold til serviceloven - børnefaglige undersøgelser

Kommunen har - i overensstemmelse med reglerne herom - gennemført omfattende undersøgelser i forbindelse med modtagelsen af underretningerne, herunder - når grundlaget herfor var til stede - gennemført børnefaglige undersøgelser vedrørende sagsøgerne.

Disse er bl.a. udarbejdet efter samtaler med sagsøgerne samt i samarbejde med pædagogiske medarbejdere, der har haft daglig og nær kontakt til sagsøgerne, og som derfor også har udgjort nogle af sagsøgerernes centrale omsorgspersoner i dagligdagen.

Ingen af de gennemførte undersøgelser har givet - eller burde have givet - anledning til mistanke om, at Mor ikke drog omsorg for sagsøgerne, endsi- ge at sagsøgerne var underlagt sådanne forhold, som er beskrevet i straffedommen (bilag 32). Tværtimod fremgår det af de nævnte undersøgelser, enten at sagsøgerne trivedes, eller at sagsøgerne var påvirket som følge af forældrenes indbyrdes konflikter, jf. fx bilag D, bilag N, side 8, bilag Z, bilag AM, bilag AF, bilag AR og bilag AV.

Kommunen har i forbindelse med hver enkelt underretning foretaget en indledende vurdering af, om sagsøgerne havde behov for særlig støtte, og i de tilfælde, der var grundlag herfor, har Kommunen gennemført børnefaglige undersøgelser af sagsøgerne, jf. navnlig service-lovens § 50.

Kommunen har således - i det omfang, der har været grundlag herfor - udarbejdet børnefaglige undersøgelser, der har været *bredspektrede og helhedsorienterede*, og som har haft til formål at klarlægge sagsøgernes trivsel, jf. servicelovens § 50.

Dette er bl.a. sket ved, at Kommunen har afdækket sagsøgernes generelle udvikling og adfærd, familieforhold, skoleforhold, sundhedsforhold, fritidsforhold og venskaber samt andre relevante forhold i det omfang, dette har været muligt, jf. også servicelovens § 50, stk. 2, og fx i relation til underretningerne i 2018 (bilag 19 og 21) særligt bilag AJ og bilag 20. Der har været tale om omfattende undersøgelser.

Kommunen har ikke ud fra indholdet af underretningerne og på baggrund af de oplysninger, som er tilgået Kommunen i forbindelse med udarbejdelsen af de børnefaglige undersøgelser, fundet anledning til at undersøge familieforhold og netværk yderligere.

Sagsøgerne har ikke løftet bevisbyrden for, at denne vurdering har været forkert.

Kommunen har ved hver enkelt indberetning haft fokus på den samlede familie og har gennemført tiltag overfor familien som sådan og ikke alene mod den af sagsøgerne, som den konkrete indberetning angik, jf. fx Kommunens beslutning om at udarbejde en børnefaglig undersøgelse for alle sagsøgerne i forbindelse med Vidne 2's indberetning i 2008 (bilag 9).

Kommunes undersøgelser, herunder § 50-undersøgelser i henhold til serviceloven, var således fuldt ud tilstrækkelige, og Kommunen gjorde alt, hvad der med rimelighed kunne forventes, for at afdække de forhold, som sagsøgerne levede under.

3.1.5 Børnesamtaler

3.1.5.1 Overordnet om Kommunens samtaler med sagsøgerne

Kommunen har løbende og kontinuerligt spurgt ind til sagsøgernes relation til Mor og dagligdagen samt gjort alt, hvad der

med rimelighed indenfor rammerne af lovgivningen kunne kræves for at afdække sagens rette sammenhæng, jf. fx bilag AJ, bilag 20, bilag D, bilag N, side 6-7, bilag Y, side 6-7, og bilag AL, side 6.

Der er ikke grundlag for at nå frem til, at Kommunens samtaler med sagsøgerne ikke har været tilstrækkeligt relevante, adækvate, effektive og rettidige, eller at Kommunen i videre omfang end sket burde have afholdt børnesamtaler med sagsøgerne.

Selv hvis Kommunen - hvilket Kommunen ikke mener, at der er grundlag for at nå frem til - burde have reageret hurtigere i forbindelse med de indkomne underretninger, er det Kommunens opfattelse, at den manglende hurtighed i forhold til Kommunens reaktionstid under alle omstændigheder ikke er nok til at statuere en krænkelse af EMRK, ligesom Kommunen heller ikke mener, at en hurtigere reaktion ville have medført, at sagsøgerne havde fortalt om Mors overgreb til Kommunen på et tidligere tidspunkt end sket, jf. nærmere afsnit 3.1.6 nedenfor om årsagssammenhæng.

Kommunen bemærker i øvrigt, at der forud for vedtagelsen af lov nr. 496 af 21. maj 2013 ikke var indeholdt noget krav i serviceloven om, at Kommunen havde en *pligt* til at gennemføre børnesamtaler i forbindelse med vurdering af underretninger eller ved gennemførelse af børnefaglige undersøgelser, herunder undersøgelser efter service-lovens § 50, jf. lovforslag nr. 181 af 13. marts 2013.

Ansvarsstandard for Kommunen kan alene vurderes ud fra det på det givne tidspunkts gældende regelgrundlag.

Kommunen har dog i hele den periode, som denne sag omhandler, desuagtet afholdt børnesamtaler med sagsøgerne i det omfang, det var meningsgivende ud fra sagsøgernes alder og det konkrete indhold af underretningerne.

3.1.5.2 Benyttelse af børnehus og fagkyndige (psykologer) i forbindelse med Kommunens samtaler med sagsøgerne

Der var ikke som led i Kommunens samtaler med sagsøgerne grundlag for at sende sagsøgerne på børnehus eller i øvrigt lade sagsøgerne blive undersøgt af en psykolog, jf. servicelovens §§ 50 a-c og 51, stk. 2, samt § 50, stk. 5.

Service-lovens §§ 50 a-c og 51, stk. 2, blev først indført ved lov nr. 496 af 21. maj 2013, og bestemmelserne trådte først i kraft den 1. oktober

2013. Der var - selvsagt - ikke før dette tidspunkt og heller ikke efter dette tidspunkt grundlag for at sende sagsøgerne på børnehus og/eller lade dem blive undersøgt af psykolog.

Kommunen kunne ikke uden videre henvise sagsøgerne til børnehus. Kommunen kunne kun gøre brug af børnehusene, hvis Kommunen havde en viden eller en mistanke om, at sagsøgerne havde været udsat for overgreb, jf. servicelovens § 50 b.

En sådan viden/mistanke havde Kommunen ikke før tidspunktet for indgivelsen af Vidne 9's underretning af 2. juli 2020 (bilag 25) og Sagsøger 1's underretning af 20. august 2020 (bilag P), hvilke underretninger Kommunen reagerede prompte på, jf. afsnit 3.1.3.5 ovenfor.

Kommunen kunne derfor ikke henvise sagsøgerne til børnehus i tiden før anholdelsen af Mor, jf. også servicelovens § 50 b, jf. § 50, stk. 1, sidste pkt., hvoraf fremgår, at Kommunen skal gennemføre sine undersøgelser af børnene så skånsomt som muligt, ligesom Kommunens undersøgelser ikke må være mere omfattende, end formålet tilsiger (nødvendigheds- og proportionalitetsprincip).

Henset til de oplysninger, som Kommunen havde om sagen, og henset til at sagsøgerne som led i deres skuespil vedholdende og kontinuerligt overfor myndigheder mv. gav udtryk for, at de trivedes i Mors selskab, mens sagsøgerne omvendt gav udtryk for, at de ikke trivedes i deres fædres selskab, jf. bilag fx bilag 11, bilag AC, bilag 13, og bilag 17, ville det have været for indgribende at henvise sagsøgerne til og afholde samtaler med sagsøgerne i børnehus.

Ud fra samme nødvendigheds- og proportionalitetsbetragtninger var der heller ikke grundlag for at henvise sagsøgerne til børnehus med henblik på at afgøre, om der var en *"åbenbar risiko for alvorlig skade"* på sagsøgerne efter servicelovens § 51, stk. 2, idet der netop ikke var oplysninger i sagen, som i tiden forud for indgivelsen af Vidne 9's underretning af 2. juli 2020 (bilag 25) og Sagsøger 1's underretning af 20. august 2020 (bilag P) nødvendiggjorde, at sagsøgerne skulle henvises til børnehus for at afgøre, at der var en *"åbenbar risiko for alvorlig skade"* på dem.

Der var heller ikke grundlag for at lade sagsøgerne undersøge af fx psykolog. Serviceloven stiller alene krav herom i de tilfælde, hvor dette er *nødvendigt*, jf. servicelovens § 50, stk. 5, 3. pkt. Resultaterne af de undersøgelser og børnesamtaler, som Kommunen gennemførte på

baggrund af underretningerne, gav ikke grundlag for at inddrage psy-kologer og lignende med henblik på at undersøge sagsøgerne yderligere, herunder også henset til at Kommunen - ud fra de oplysninger den har til rådighed - skal vælge den mindst indgribende foranstaltning.

3.1.5.3 Benyttelse af samtaler med sagsøgerne udenfor

Mors opsyn

Serviceovens § 155 a, stk. 2, 2. og sidste pkt. samt § 50, stk. 3, sidste pkt. giver under visse betingelser kommuner adgang til at afholde samtaler med børn uden forældremyndighedsindehaverens samtykke og tilstedeværelse.

Serviceovens § 155 a, stk. 2, og § 50, stk. 3, blev indført ved lov nr. 496 af 21. maj 2013, og bestemmelserne trådte i kraft den 1. oktober 2013. Der var - selvagt - ikke før dette tidspunkt, og i øvrigt heller ikke efter dette tidspunkt, grundlag for at bringe bestemmelserne i anvendelse.

Ved underretning om *overgreb* mod et barn eller en ung fra barnets eller den unges forældres side *skal* samtalen finde sted uden forældremyndighedsindehaverens samtykke og tilstedeværelse, jf. serviceovens § 155 a, stk. 2, sidste pkt.

Med underretninger om "*overgreb*" sigtes på de tilfælde, hvor underretningen omfatter *et konkret tilfælde eller en konkret mistanke om overgreb mod et barn eller en ung*, jf. lovforslag nr. 181 af 13. marts 2013.

Med *overgreb* henvises til strafbare handlinger mod et barn eller en ung under 18 år, som er omfattet af straffelovens kapitel 24-26 (seksualforbrydelser, forbrydelser mod liv og legeme samt forbrydelser mod den personlige frihed) samt straffelovens § 21 O og § 213., jf. side 17 i vejledning nr. 9142 af 26. februar 2019 til serviceloven. Begrebet dækker således over bl.a. fysisk vold, seksuelle overgreb og vanrøgt. Psykisk vold blev først kriminaliseret ved indførelsen af straffelovens § 243 i kapitel 25 ved lov nr. 329 af 30. marts 2019, som trådte i kraft den 1. april 2019, hvorfor psykisk vold ikke kunne "aktivere" servicelovens § 155 a, stk. 2, før dette tidspunkt.

I den foreliggende sag er der *ingen* af underretningerne i perioden fra 2013-2018 (bilag AT, bilag 17, bilag 19 og bilag 21), som omfatter *et konkret tilfælde* eller giver anledning til *en konkret mistanke om overgreb mod sagsøgerne*, som dette kriterie må forstås efter servicelovens § 155 a, stk. 2, sidste pkt.

Kommunen modtog ikke en sådan "*underretning om overgreb*", som skulle have aktiveret bestemmelsen, inden Vidne 9 den 2. juli 2020 (bilag 25) og Sagsøger 1 den 20. august 2020 (bilag P) indgav deres underretninger til Kommunen.

Af den anonyme underretning af 16. august 2018 (bilag 19) fremgår bl.a., at der "*ligger en bekymring fra familien, og børnenes fædre om, at Mor kan have Borderline, da hun handler uagtet børnenes bedste. Og flere gange har gjort skade på børnene, med en opfordring til, at de skal sige de har påført hinanden de "skader" og mærker der kommer heraf.*

Denne del af underretningen (bilag 19) omfatter imidlertid *ikke et konkret tilfælde eller en konkret mistanke om overgreb* mod sagsøgerne, men indeholder - blandt mange andre forhold - *tredjemands* (den anonyme underretters) henvisning til, at der ligger en bekymring hos familien og fædrene om, at Mor ikke handlede i overensstemmelse med børnenes bedste og havde gjort skade på børnene.

Underretningen udgør efter sit samlede indhold ikke en underretning, der gav - eller burde give – anledning til mistanke om sådanne *konkrete overgreb*, der er nævnt i servicelovens § 155 a, stk. 2, sidste pkt.

Pga. anonymiteten i underretningen og den manglende konkretisering af Mors overgreb, kunne underretningen reelt betragtes som grundløs, og Kommunen kunne i princippet have henlagt denne, uden at dette i sig selv var bebrejdselsværdigt. Kommunen skal ikke følge op på alle underretninger, herunder fx indberetninger, som vurderes alene at være chikanøse eller på anden måde grundløse.

Kommunen bemærker dog, at Kommunen ikke desto mindre rent faktisk fulgte op på den pågældende underretning, herunder ved at afholde et møde med Mor, hvor indholdet af underretningen blev drøftet (bilag AI og bilag AN). Kommunen gennemførte desuden børnesamtaler med henholdsvis Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4 (bilag AJ og bilag 20). Mor deltog *ikke* under disse samtaler.

Det fremgår af Kommunens referat fra børnesamtalen den 4. oktober 2018 (bilag 20) med Sagsøger 3 og Sagsøger 4, at de virkede "instruerede". Dette kan ikke forstås som om, at Kommunen havde eller burde have haft en (konkret) mistanke om, at samtalen var "opsat", endsige at Mor udsatte sagsøgerne for overgreb. Tværtimod var indtrykket det modsatte, idet Kommunen under børnesam-

talen kunne konstatere, at *"børnene slapper mere og mere af i samtalen og da Mor kommer hjem og deltager i den sidste del af samtale, virker det som om begge piger slapper helt af, de snakker mere frit og begynder at spise af slikket på bordet"*, jf. bilag 20. Mors tilstedeværelse havde således ifølge observanten en beroligende og tryghedsskabende effekt på sagsøgerne.

Kommunen indhentede desuden et opmærksomhedsskema fra hhv. Skole 4 By 2, hvor Sagsøger 3 og Sagsøger 4 var elever på det pågældende tidspunkt (bilag AO og bilag AAD).

Der var intet i forbindelse med disse undersøgelser, som gav grundlag for mistanke om, at Mor ikke drog omsorg for sagsøgerne, endside at Mor udsatte sagsøgerne for overgreb.

Kommunens samtaler med sagsøgerne var fuldt ud tilstrækkelige, adækvate, relevante og rettidige. Kommunen skulle ikke have afholdt samtaler med sagsøgerne, herunder samtaler med sagsøgerne udenfor Mors opsyn, i videre omfang end sket - heller ikke i. med-før af servicelovens § 155 a, stk. 2, 2. pkt., og § 50, stk. 3, sidste pkt., hvorefter samtalen med barnet *kan* finde sted uden forældremyndighedsindehaverens samtykke og tilstedeværelse, *når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor*.

Under hele sagsforløbet udtrykte sagsøgerne konsistent og overbevisende, at de trivedes i Mors selskab, og at det alene var sagsøgernes fædre, som sagsøgerne ikke ønskede at have et forhold til. Det talte på den baggrund ikke *for sagsøgernes bedste*, at Kommunen afholdt samtaler med sagsøgerne udenfor Mors opsyn i videre omfang end sket. Det bemærkes hertil, at udgangspunktet på servicelovens område er, at forældrene skal inddrages i videst muligt omfang.

Kommunen har løbende og rettidigt inddraget alle relevante hensyn i sagen og foretaget en saglig afvejning af disse hensyn i forbindelse med Kommunens vurderinger af i hvilket omfang, der har været grundlag for at afholde samtaler med sagsøgerne udenfor Mors opsyn. Der er ikke grundlag for at nå frem til, at Kommunens undersøgelser har været utilstrækkelige, og at sagsøgerne ville have fortalt Kommunen om overgrebene, hvis Kommunen havde afholdt flere samtaler med sagsøgerne udenfor Mors opsyn, når sagsøgerne *end ikke* over for deres *egne fædre* - som de hele tiden kunne

betro sig til *udenfor Mors* opsyn - fortalte om overgrebene, jf. også afsnit 3.1.6 nedenfor om årsagssammenhæng.

Domstolene udviser i øvrigt traditionelt tilbageholdenhed i sådanne faglige skøn, som ligger bag sådanne vurderinger.

3.1.6 Årsagssammenhæng og påregnelighed

Selv hvis retten måtte finde, at de af Kommunen iværksatte foranstaltninger med henblik på at afdække sagens rette sammenhæng har været for utilstrækkelige og ikke-rettidige, kan sagsøgernes påstand under alle omstændigheder ikke tages til følge.

Der gælder i denne sag - på linje med andre tilfælde i den almindelige erstatningsret - en almindelig ligefrem bevisbyrde i forhold til alle de erstatningsretlige betingelser, herunder tilstedeværelsen af årsagssammenhæng og påregnelighed, jf. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i E m.fl. mod Det Forenede Kongerige (33218/96), pr. 99 (årsagssammenhæng) og U 2018.2013 H (påregnelighed).

Sagsøgerne skal løfte bevisbyrden for, at der er den fornødne årsagssammenhæng og påregnelighed mellem de observationer, der er gjort eller burde være gjort af Kommunen, og *Mors* mulighed for at begå de overgreb på sagsøgerne, som hun er blevet dømt for (bilag 32).

Sagsøgerne har ikke løftet denne bevisbyrde, hvilket understøttes af en række faktiske forhold i sagen, herunder bl.a.:

at sagsøgerne ikke under de samtaler, hvor *Mor* ikke var til stede, oplyste Kommunen om de senere under straffesagen åbenbarede reelle forhold i hjemmet, jf. fx bilag I, bilag 20 og bilag 26,

at sagsøgerne end ikke var i stand til at fortælle sagens rette sammenhæng til deres egne fædre, som sagsøgerne under hele sagsforløbet kunne have betroet sig til *udenfor Mors* opsyn,

at Sagsøger 1 fraflyttede hjemmet i 2017, men først indgav sin underretning til Kommunen den 20. august 2020 (bilag P), selvom hun kendte til de forhold, som hendes søskende fortsat levede under, jf. også bilag AAZ, side 12, hvoraf det fremgår, at:

"Efter afhørte flyttede hjemmefra har hun opbygget modet til at beskrive forholdene i hendes opvækst",

at Sagsøger 2 fraflyttede hjemmet i slutningen af juni 2020 (bilag 1, side 7), men desuagtet ikke senest i den anledning underrettede Kommunen om de forhold, som hendes søskende fortsat levede under,

at selv efter at Sagsøger 2 fraflyttede hjemmet og genoptog kontakten til Sagsøger 1, ønskede Sagsøger 2 ikke i første omgang at hjælpe Sagsøger 1 med sin underretning (bilag P), da Sagsøger 2 ikke ønskede "at have noget med underretningen at gøre" (bilag 32, side 33), og

at Sagsøger 3 og Sagsøger 4 i første omgang blev vrede over Sagsøger 1's underretning (bilag P), ligesom de var uforstående overfor anholdelsen af Mor (bilag AA V), jf. også Sagsøger 3's udtalelser i Dokumentaren (bilag AAK), hvor hun fortalte, at hun - selv efter anholdelsen af Mor - var tilbageholdende med at fortælle myndighederne om overgrebene, fordi hun frygtede, at Mor ville blive løsladt og komme tilbage.

Der er således intet, der tyder på, at Mors tilstedeværelse under børnesamtalerne var barrieren og dermed årsagen til, at sagsøgerne ikke oplyste Kommunen om forholdene i hjemmet, eller at Kommunen i øvrigt kunne have afdækket sagens rette sammenhæng på et tidligere tidspunkt, hvis Kommunen havde afholdt yderligere samtaler med sagsøgerne.

De faktiske forhold i sagen understreger derimod det modsatte.

Der er i øvrigt ikke grundlag for at nå frem til, at sagsøgernes tilbageholdenhed med at fortælle om Mors overgreb i tiden efter anholdelsen af Mor skyldtes, at der på dette tidspunkt var en igangværende politieforsøgning, der indebar, at Kommunen ikke måtte stille sagsøgerne spørgsmål om overgrebene, da det ville kunne forstyrre politiets efterforskning.

Det forhold, at alle sagsøgerne efter anholdelsen af Mor rent faktisk endte med at fortælle politiet om Mors overgreb, ændrer ikke på, at sagsøgerne ikke har løftet bevisbyrden for, at der foreligger den fornødne sammenhæng mellem Kommunens eventuelle bebrejdellesværdige adfærd og Mors mulighed for

at begå de overgreb på sagsøgerne, som hun er dømt for (bilag 32). Det samme gælder sagsøgernes forklaringer på børnehuset som fandt sted efter aftale med politiet (bilag 29-30 og bilag 33-37).

Set i lyset af sagsøgernes vedholdende skuespil og det i øvrigt konfliktskyldte miljø i familien kunne Kommunen heller ikke påregne, at konsekvensen af en eventuel bebrejdesværdig adfærd ville være, at Mor kunne begå de pågældende overgreb på sagsøgerne.

Der var således efter Kommunens opfattelse ikke flere "rigtige spørgsmåls" eller "rigtige samtaleformer", der kunne henholdsvis stilles og afholdes for at få sagsøgerne til at fortælle om overgrebene.

Sagsøgerne har ikke løftet bevisbyrden for, at en anden relevant og lovlig adfærd fra kommunens side ville have ført til, at overgrebene ikke havde fundet sted.

En tvangsfjernelse af sagsøgerne kunne have standset overgrebene, men sagsøgerne har ikke løftet bevisbyrden for, at en tvangsfjernelse af (alle) sagsøgerne var blevet resultatet, dersom kommunen havde kendt alle sagens rette detaljer.

Den eneste foranstaltning, der reelt kunne have afdækket de forhold, som sagsøgerne levede under, ville have været etablering af overvågning i Mors hjem, men da Kommunen ikke havde nogen hjemmel til at foretage et sådant indgreb i privatlivets fred, var der de facto ikke mulighed for at afdække forholdene, selv hvis Kommunen havde afholdt yderligere samtaler med sagsøgerne, mens de boede hos Mor.

Det forhold, at alle sagsøgerne rent faktisk fortalte om overgrebene efter anholdelsen af Mor betyder ikke, at det på den baggrund automatisk kan sluttes, at Kommunen har handlet bebrejdesværdigt, fordi Kommunen ikke var i stand til at få sagsøgerne til at fortælle om overgrebene på et tidligere tidspunkt i sagsforløbet.

Samlet set må Kommunen således under alle omstændigheder frifindes, da sagsøgerne hverken har løftet bevisbyrden for, at Kommunen ikke har taget alle rimelige og tilgængelige midler i brug med henblik på at afdække de forhold, som sagsøgerne levede under, eller at der er årsagssammenhæng og påregnelighed mellem en eventuel bebrejdesværdig adfærd hos Kommunen og den fortsatte mishandling, som Mor udsatte sagsøgerne for.

3.2 Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1

Som anført ovenfor afsnit 2 har sagsøgerne i deres processkrift 3 af 2. oktober 2023 anført, *"at sagsøgerne ikke har fremsat selvstændige anbringender efter erstatningsansvarslovens § 26. Det er korrekt, at ansvarsgrundlaget i sagen er EMRK artikel 3."*

Ex tuto gøres det herefter alene overordnet gældende, at der i givet fald heller ikke ville have været grundlag for tilkendelse af tortgodtgørelse, hverken direkte eller efter "princippet i" erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, eftersom Kommunen - jf. det ovenfor anførte - ikke har handlet ansvarspådragende efter den almindelige erstatningsret, og derfor allerede af den grund ikke har handlet *retsstridigt* i erstatningsansvarslovens § 26's forstand.

3.3 Spørgsmålet om en eventuel godtgørelse og udmålingen af denne

Hvis det lægges til grund, at Kommunen har tilsidesat serviceloven og/eller krænkede EMRK artikel 3, gør Kommunen i første række gældende, at sagsøgerne under alle omstændigheder ikke har krav på nogen godtgørelse.

Såfremt retten måtte finde, at Kommunen har overtrådt lov, procedure eller anden praksis og dermed ikke har levet op til EMRK 3, vil en konstatering af denne krænkelse i sig selv være tilstrækkelig til at rette op på forholdet, herunder navnlig henset til krænkelsesens karakter og Kommunens (eventuelle) ringe grad af skyld og henset til, at sagsøgerne også har fået oprejsning i lyset af straffedommen (bilag 32), jf. også nedenfor. Sagsøgerne har ikke dokumenteret, at Mors overgreb har påført sagsøgerne en egentlig skadevirkning, herunder en sådan påvirkning på deres velbefindende at de har krav på yderligere oprejsning, herunder i form af en godtgørelse, jf. U 2017.2929 H og nedenfor.

Såfremt sagsøgerne har krav på godtgørelse, gør Kommunen i anden række gældende, at sagsøgernes krav på godtgørelse skal fastsættes til et betydeligt mindre beløb end 300.000 kr. pr. sagsøger.

Tortgodtgørelse for konventionskrænkelser skal udmåles efter princippet i erstatningsansvarslovens § 26 og størrelsesmæssigt skal denne udmåling ske med udgangspunkt i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols udmålingspraksis. Der er tale om en skønsmæssig fastsættelse, hvor krænkelsens karakter, grovhed og varighed samt graden af myndighedens skyld indgår som væsentlige elementer. Hertil

indgår det også som et moment, at den krænkede har modtaget oprejsning på anden vis, jf. fx U 2017.3272 Ø og U 2020.3922 H.

Der er ikke grundlag for at tilkende sagsøgerne en godtgørelse på 300.000 kr. pr. sagsøger.

For det første må Kommunens eventuelle skyld - hvis der måtte være en sådan, hvilket Kommunen bestrider - betegnes som at være ganske beskeden, idet Kommunen løbende, kontinuerligt og rettidigt har iværksat en række foranstaltninger med henblik på at afdække sagens rette sammenhæng så hurtigt som muligt.

For det andet står en godtgørelse på 300.000 kr. pr. sagsøger ikke mål med den (eventuelle) skadevirkning, som sagsøgerne er blevet påført. Sagsøgerne har ikke dokumenteret, at de er blevet påført egentlige va-rige, fysiske og/eller psykiske skader som følge af Mors overgreb. Sagsøgerne har ikke ved fx indhentelse af en udtalelse fra Retslægerådet dokumenteret, at sagsøgerne rent faktisk er påført egentlige varige, fysiske og/eller psykiske skader, hvilken udtalelse sagsøgerne under hele sagsforløbet har haft mulighed for at indhente, jf. Retten i Koldings dom af 12. januar 2021 i sag BS-28/2012-KOL.

Psykologerne Person 53 og Vidne 12's samtaler med Sagsøger 4 og Sagsøger 3 på Børnehus Syd og Børne-hus Hovedstaden - som er refereret i bilag 29-30 - dokumenterer ikke, at sagsøgerne er påført egentlige varige, fysiske og/eller psykiske ska-der. Samtalerne med Sagsøger 4 og Sagsøger 3 har alene vedrørt sagsøgernes faktiske oplevelser af deres barn-og ungdom. Der er ikke på børnehusene foretaget en egentlig lægefaglig/psykolog-faglig undersøgelse og eventuelt behandling af sagsøgerne med hen-blik på at stille en diagnose, idet det bemærkes, at børnehusene slet ikke diagnosticerer henviste børn, jf. bilag 29, side 6.

De overgreb, som sagsøgerne er blevet udsat for, kan ikke sammenlig-nes med andre sager om myndigheders krænkelse af EMRK artikel 3, hvor godtgørelsen er blevet udmålt til 300.000 kr. pr sagsøger, og hvor der både har været tale om betydeligt mere alvorlige krænkelse end dem, som sagsøgerne er blevet udsat for, og en betydelig større grad af skyld hos myndighederne.

For det tredje skal der i forbindelse med godtgørelsesudmålingen ske afkortning for den godtgørelse på 30.000 kr., som Mor blev dømt til at betale til hver af sagsøgerne i den underliggende straffesag

(bilag 32), og som sagsøgerne ikke har taget højde for i opgørelsen af deres godtgørelseskrav.

For det fjerde skal godtgørelsen (også) fastsættes til et betydeligt mindre beløb end 300.000 kr. pr. sagsøger, fordi Mor alene er blevet dømt til at betale 30.000 kr. pr. sagsøger (bilag 32). Der er ikke grundlag for at nå frem til, at en eventuel ganske beskedne grad af skyld hos Kommunen skal føre til, at Kommunen skal dømmes til at betale 10 gange så meget som den strafferetligt dømte i godtgørelse til sagsøgerne.

For det femte må det bemærkes, at der er en meget stor forskel på sagsøgerne - både i forhold til kontakten med Kommunen, men også i forhold til hvilke overgreb som Mor er blevet dømt for i forhold til dem, jf. bilag 32 - hvorfor der ikke er grundlag for at fastsætte en ensartet godtgørelse til alle sagsøgerne - og ej heller i en størrelsesorden svarende til 300.000 kr. pr. sagsøger.

På denne baggrund gør Kommunen gældende, at sagsøgernes påståede krav på godtgørelse skal reduceres i betydeligt omfang, hvis retten måtte finde grundlag for at tilkende sagsøgerne en godtgørelse...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Indledning:

Mor blev ved dom af 27. februar 2021 fra Retten i Odense idømt fængsel i 2 år for at have udsat sagsøgerne, Sagsøger 1, Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4, for mis-handling, vanrøgt og nedværdigende behandling, ulovlig tvang og psykisk vold, jf. straffelovens § 245, stk. 1, § 213, § 260 og § 243. Mor blev samtidig dømt til at betale sagsøgerne en tortgodtgørelse på hver 30.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 3.

Det lægges som ubestridt til grund, at sagsøgerne herved blev udsat for umenneskelig og nedværdigende behandling som omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 3.

Sagen angår, om Sagsøgte (Kommune) har krænket EMRK artikel 3 som følge af, at kommunen ikke på et tidligere tidspunkt iværksatte effektive foranstaltninger med henblik på at afdække og forhindre overgreb mod sagsøgerne.

EMRK artikel 3:

Som fastslået af Højesteret i dommen trykt i Ugeskrift for Retsvæsen årgang 2018, side 2013, følger det af Menneskerettighedsdomstolens (Domstolen) praksis, at artikel 3 om forbud mod bl.a. umenneskelig eller nedværdigende behandling indebærer ikke blot en pligt for staten til at afholde sig fra at foretage handlinger omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen indebærer også en pligt for staten til under visse omstændigheder at træffe positive foranstaltninger dels med hensyn til at undersøge og retsforfølge påståede krænkelse, dels med henblik på at beskytte personer mod at blive udsat for misbrug og overgreb begået af privatpersoner. I sager om overgreb mod børn har domstolen således fastslået, at undladelse af at træffe positive beskyttelsesforanstaltninger kan udgøre en krænkelse af artikel 3, hvis myndighederne vidste eller burde vide, at der var risiko for, at barnet ville blive udsat for overgreb eller misbrug, jf. f.eks. dom af 10. maj 2001 i sagen Z. m.fl. mod UK, nr. 29392/95, præmis 73, dom af 26. november 2002 i sagen E. m.fl. mod UK, nr. 33218/96, præmis 88 og 92, og dom af 3. september 2015 i sagen M. og M. mod Kroatien, nr. 10161/13, præmis 136 og 141. Det er i den forbindelse tilstrækkeligt til, at myndigheden skal iværksætte en undersøgelse, at der forelå forhold, som måtte give myndigheden en begrundet mistanke om misbruget («arguable claim of ill-treatment»), jf. f.eks. sagen M. og M. mod Kroatien, præmis 136. Det fremgår af domstolens praksis, at særligt børn og andre sårbare personer har krav på en effektiv beskyttelse fra staten mod alvorlige krænkelse af deres personlige integritet.

Spørgsmålet er herefter, om Sagsøgte (Kommune) vidste eller burde have vidst, at der var en risiko for, at sagsøgerne blev eller ville blive udsat for overgreb af deres Mor, og om kommunen i givet fald udfoldede rimelige bestræbelser for at forhindre overgreb.

Underretninger og Sagsøgte (Kommune)s sagsbehandling af disse:

Det er ikke bevist, at kommunen modtog underretninger om bekymringer for nogen af sagsøgerne før 2005.

Kommunen modtog i april og maj 2005 i alt fire underretninger. To af disse underretninger blev indgivet af Sagsøger 1's far, Vidne 1, og to af underretningerne blev indgivet af Sagsøger 2's far, Vidne 2. Underretningerne drejede sig om konflikter mellem forældrene om samvær og forældremyndighed samt bekymring for børnenes trivsel. Kommunen reagerede på underretningerne ved at aflægge hjemmebesøg hos Mor og indhente opmærksomhedsskema fra Sagsøger 1's skole og udtalelse fra Sagsøger 2's dagpleje, hvorefter kommunen aflagde et opfølgende hjemmebesøg. Kommunen afholdt efterfølgende børnesamtale med Sagsøger 1 i hjemmet uden Mors tilstedeværelse. Skolen beskrev Sagsøger 1 som en velfungerende pige både fagligt og socialt, og Sagsøger 1 fortalte under børnesam-

talen, at hun var meget glad for at bo hos sin mor og søskende, og at de havde det godt og hyggede sig sammen. Efter indhentelse af yderligere oplysninger vurderede kommunen, at der ikke var behov for støtte efter servicelovens § 52, og kommunen passiverede derfor sagen.

Næste underretning blev indgivet i oktober 2007 til kommunens børn- og unge-vagt og vedrørte alle fire sagsøgere. Underretningen drejede sig om samarbejds-vanskeligheder mellem Mor og børnenes tre fædre. I februar 2008 blev der indgivet en ny underretning fra Sagsøger 2 og Sagsøger 3's far, Vidne 2. Underretningen drejede sig om samværskonflikter og bekymring over Sagsøger 2's adfærd.

Kommunen reagerede på underretningerne ved at aflægge hjemmebesøg hos Mor og indhente opmærksomhedsskemaer fra børnehaven vedrørende Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4 og opmærksomhedsskema fra skolen vedrørende

Sagsøger 1. Kommunen afholdt endvidere møde med Vidne 2. På denne baggrund gennemførte kommunen børnefaglige undersøgelser af alle fire børn, hvorunder der blev afholdt børnesamtaler med hvert barn i hjemmet. Børnehaven beskrev Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4 som glade og i god trivsel og med et "kærligt samspil" mellem mor og barn, ligesom børnehaven beskrev samarbejdet med Mor som "meget positivt". Skolen beskrev Sagsøger 1 som smilende og socialt og fagligt velfungerende. Kommunen vurderede herefter, at alle fire børn var i god trivsel og ikke havde brug for hjælp eller støtte, og kommunen passiverede derfor på ny sagen.

I marts 2009 modtog kommunen en underretning fra Skole 3 vedrørende Sagsøger 2. Underretningen drejede sig om Sagsøger 2's oplysninger om samværskonflikter. Kommunen reagerede på underretningen ved at afholde en samtale med Vidne 2, og efterfølgende med Mor. Kommunen vurderede herefter, at Sagsøger 2 var i god trivsel, og at hun ikke havde brug for hjælp eller støtte, og kommunen passiverede derfor på ny sagen.

I februar og maj 2011 modtog kommunen i alt tre underretninger fra henholdsvis Skole 3, sagsøgernes mormor og Statsforvaltningen Syddanmark vedrørende navnlig Sagsøger 2 og Sagsøger 3. Underretningerne drejede sig om skolens bekymringer over Sagsøger 2's adfærd forårsaget af forældrenes konflikter om samvær og forældremyndighed, om mormorens bekymringer for social isolation af børnene som følge af deres mors "karakterafvigende" og "manipulerende" adfærd og konflikter med børnenes fædre, og om Statsforvaltningens behandling af en samværssag, som gav Statsforvaltningen anledning til at formode, at Sagsøger 2 og

Sagsøger 3 havde et særligt behov for støtte. Kommunen reagerede på underretningerne ved at indkalde Mor og Vidne 2 til møde, ligesom kommunen indhentede opmærksomhedsskema fra Sagsøger 2's skole. Skolen beskrev Sagsøger 2 som fagligt dygtig og klart mere velfungerende og glad, efter at hendes mor havde fået

forældremyndigheden alene, og Sagsøger 2 ikke længere skulle opholde sig hos sin far i weekenden. Kommunen afholdt herefter et møde med

Mor, som bekræftede Sagsøger 2's positive udvikling efter samværsophøret. Vidne 2 udeblev fra mødet med kommunen, idet han informerede om, at han havde frasagt sig samværet med Sagsøger 2 for at fritage hende for at være i et krydspres mellem sine forældre. Kommunen vurderede herefter, at Sagsøger 2 ikke var omfattet af målgruppen af børn med særlige behov, og kommunen passiverede derfor på ny sagen.

I maj 2014 modtog kommunen en ny underretning fra Skole 3 og en underretning fra en privatperson, begge vedrørende Sagsøger 4. Underretningerne drejede sig om bekymring for Sagsøger 4's adfærd under afhentning til samvær og om skolens observationer af Sagsøger 4's følelsesmæssige mistrivsel. Kommunen reagerede på underretningerne ved at afholde to børnesamtaler med Sagsøger 4 i hjemmet uden Mors tilstedeværelse, hvorefter kommunen bevilligede og afholdt familierådslagning med inddragelse af familiens netværk. Kommunen gennemførte desuden en børnefaglig undersøgelse af Sagsøger 4. Undersøgelsen beskrev alvorlige samværskonflikter mellem forældrene, som påvirkede Sagsøger 4 negativt. På et efterfølgende møde med Sagsøger 4's far, Vidne 3, gennemgik kommunen den børnefaglige undersøgelse, og Vidne 3 gav under mødet afkald på samvær med Sagsøger 4, idet han meddelte, at samvær fremover skulle være op til, hvad Sagsøger 4 selv havde lyst til. Kommunen vurderede herefter, at Sagsøger 4 overordnet var en alderssvarende og velfungerende pige i god trivsel, men at hun var negativt påvirket af forældrenes konflikter om samvær, hvorefter kommunen på ny passiverede sagen.

De to næste underretninger blev indgivet anonymt i august og oktober 2018, og vedrørte Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4, som stadig boede hjemme.

Underretningerne

handlede om bekymring for Mors adfærd over for sine børn, og den første af underretningerne indeholdt oplysninger om, at hun flere gange havde "gjort skade på børnene" med "mærker" til følge. Kommunen reagerede på underretningerne ved at afholde en afklarende samtale og et efterfølgende møde med Mor, ligesom kommunen afholdt en børnesamtale med Sagsøger 2 i Ungerådgivningen uden Mors tilstedeværelse og med Sagsøger 3 og Sagsøger 4 i hjemmet ligeledes uden Mors tilstedeværelse. Kommunen indhentede endvidere opmærksomhedsskemaer fra Skole 4 vedrørende begge børn. Skole 4 beskrev Sagsøger 3 som meget følsom og sensitiv og med vanskeligheder i det sociale samspil, men som en velforberedt og dygtig elev, der arbejdede godt i timerne og kun havde få fraværstimer. Skole 4 beskrev Sagsøger 4 som en pige i god trivsel, også socialt, der udviklede sig normalt på alle områder, og som generelt var velforberedt og arbejdede godt i undervisningen og kun havde få fraværsdage. Alle tre piger fortalte under børnesamtalerne med kommunen, at de havde det godt hos Mor. Kommunen besluttede på denne baggrund at meddele afslag på iværksættelse af børnefaglige undersøgelser, idet kommunen vurderede, at pigerne ikke havde behov for støtte eller hjælp, og kommunen passiverede herefter på ny sagen.

I juli, august og oktober 2020 modtog kommunen i alt tre underretninger vedrørende Sagsøger 3 og Sagsøger 4, som stadig boede hjemme. Underretningen fra juli 2020 blev indgivet af en privatperson, og underretningen fra august 2020 blev indgivet af Sagsøger 1. Den første af disse handlede om bekymring for fysisk og psykisk vold mod børnene, og den anden indeholdt en detaljeret beskrivelse af psykisk og fysisk vold udøvet gennem flere år af Mor mod sine børn. Kommunen reagerede på underretningen fra juli 2020 ved at afholde børnesamtale med Sagsøger 4 på Skole 4 og efterfølgende telefoniske samtaler med henholdsvis Mor og Vidne 3. Kommunen modtog herefter underretningen fra Sagsøger 1, og få dage efter indgav kommunen politianmeldelse mod Mor. Kommunen iværksatte derpå børnefaglige undersøgelser af Sagsøger 3 og Sagsøger 4, og de blev begge henvist til udredning i børnehus. Der blev herefter afholdt et netværksmøde mellem kommunen, politiet og børnehuset, hvor sagens videre behandling blev planlagt i et tværsektorielt samarbejde. Efter at politiet havde afhørt Sagsøger 1 og Sagsøger 2, orienterede politiet den 15. oktober 2020 kommunen om resultatet af afhøringerne. Den 27. oktober 2020 blev der afholdt et nyt samrådsmøde mellem kommunen, børnehuset, politiet og anklagemyndigheden, hvor det tværsektorielle samarbejde blev yderligere planlagt. Den 4. november 2020 anholdt og sigtede politiet Mor for vanrøgt og mishandling af sine børn. Kommunen indhentede samme dag samtykke fra Mor til anbringelse af Sagsøger 3 og Sagsøger 4 uden for hjemmet, ligesom kommunen afholdt børnesamtaler med Sagsøger 3 og Sagsøger 4. Kommunen anbragte senere samme dag Sagsøger 3 og Sagsøger 4 uden for hjemmet. Den 5. november 2020 blev Mor varetægtsfængslet.

Sammenfattende om underretningerne og kommunens sagsbehandling:

Underretningerne indgivet forud for 2018 indeholder ingen oplysninger om, at Mor har udsat sagsøgerne for vold eller andre overgreb, men har primært karakter af bekymringer omkring sagsøgernes trivsel i hjemmet, hvor Mor var eneforsørger, og problematikker omkring fædrenes samvær med sagsøgerne. Indholdet og karakteren af disse underretninger må sammenholdes med, at sagsøgerne under de gentagne børnesamtaler med kommunen gav udtryk for, at de havde det godt, ligesom de fremtrådte pæne og glade. Også udtalelserne fra børnenes skole og daginstitutioner var i alle tilfælde positive, og beskrev i det væsentlige børn, der var velfungerende både fagligt og socialt. De børnefaglige undersøgelser konkluderede i alle tilfælde, at børnene var velfungerende og ikke havde behov for særlig støtte. I Sagsøger 4's tilfælde gennemførte kommunen endvidere familierådslagning med henblik på at forbedre forældre-samarbejdet omkring samvær. Kommunen vurderede på baggrund af underretningerne, samtalerne og undersøgelserne, at den primære problemstilling var sagsøgernes samvær med deres fædre, herunder et dårligt samarbejde mellem

forældrene. Kommunen fandt ingen indikationer på vold eller andre overgreb i hjemmet.

Først med underretningen den 16. august 2018 modtog kommunen oplysninger, der kunne give mistanke om vold i hjemmet. Underretningen var imidlertid anonym og indeholdt ingen konkrete oplysninger om volden. Indholdet og karakteren af denne underretning må sammenholdes med, at opmærksomhedsskemaerne fra Skole 1 og Skole 4 beskrev Sagsøger 3 og Sagsøger 4 som dygtige og velforbredte piger, der arbejdede godt timerne, om end Sagsøger 3 havde vanskeligheder i det sociale samspil, og at Sagsøger 2, Sagsøger 3 og Sagsøger 4 under nye børnesamtaler med kommunen igen fortalte, at de havde det godt. Kommunen fandt således ikke oplysninger, der kunne underbygge en mistanke om vold i hjemmet.

Kommunen modtog ingen underretninger om vold før underretningerne modtaget i juli og august 2020. Underretningen den 2. juli 2020 blev imidlertid fulgt op af en telefonisk anmodning fra underretteren om, at kommunen af hensyn til Sagsøger 4 ventede til efter sommerferien med at foretage sagsbehandling. Kommunen havde påbegyndt sagsbehandlingen af underretningen, da kommunen den 20. eller 21. august 2020 modtog Sagsøger 1's detaljerede underretning om fysisk og psykisk vold i hjemmet mod hende og hendes søstre, begået af Mor. Kommunen indgav på denne baggrund politianmeldelse mod Mor den 26. august 2020.

Rettens afsluttende vurdering:

Det lægges efter bevisførelsen, herunder navnlig sagsøgernes forklaringer, til grund, at Mor nøje havde instrueret sagsøgerne i at udvise modstand mod samvær med deres fædre. Det fremgår af sagen, at Mor var i stand til at manipulere andre, herunder skolen og kommunen, til at tro, at hun var en god og omsorgsfuld mor, og at sagsøgernes periodevise tegn på mistriivsel i det væsentlige skyldtes samværet og kontakten med deres fædre. Hun var således i stand til at opretholde en perfektionistisk facade omkring sig selv og sagsøgerne, samtidig med at hun – helt grundløst – beskyldte fædrene for at påvirke sagsøgernes trivsel negativt. Hun opnåede derved den fulde forældremyndighed over alle børnene, ligesom hun fik fædrene til at opgive samværet med deres døtre. Hverken familien eller de personer, der kom i hjemmet eller i øvrigt havde løbende kontakt med Mor og/eller sagsøgerne, var klar over de virkelige forhold i hjemmet.

Det er under de anførte omstændigheder ikke godtgjort, at kommunen på de ovenfor nævnte tidspunkter havde modtaget konkrete oplysninger om sådanne forhold, som burde have givet kommunen en rimeligt begrundet mistanke om, at der forelå en påregnelig risiko for, at Mor begik eller ville begå overgreb mod sagsøgerne af den karakter, som de blev udsat for.

Efter indholdet og karakteren af underretningerne forud for 2020 sammenholdt med kommunens undersøgelser og indhentede oplysninger var der ikke grundlag for at iværksætte yderligere undersøgelser, f.eks. gennem børnehuset eller under medvirken af psykolog.

Det har hertil formodningen imod sig, at sådanne tiltag ville have afsløret Mors overgreb, idet hun havde sørget for, at hun var sagsøgernes eneste omsorgsperson, ligesom hun igennem flere år havde instrueret sagsøgerne i, hvad de skulle sige under børnesamtaler. Denne vurdering underbygges af, at ingen af sagsøgerne var i stand til at fortælle myndighederne om Mors overgreb, før de enten var fraflyttet hjemmet eller havde fået vished om, at de ikke risikerede at komme hjem til Mor igen.

Det forhold, at kommunen ikke søgte at gennemføre en akut tvangsfjernelse af Sagsøger 3 og Sagsøger 4 efter underretningerne i juli og august 2020, og at de først blev anbragt uden for hjemmet med Mors samtykke den 4. november 2020, kan ikke føre til et andet resultat. Retten finder således ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens skøn om, at underretningerne i det væsentlige drejede sig om overgreb af ældre dato, og at der, når tillige hensås til det igangværende tværsektorielle myndighedssamarbejde mellem kommunen, børnehuset, politiet og anklagemyndigheden, ikke var en åbenbar og akut risiko for, at Sagsøger 3 og Sagsøger 4's sundhed eller udvikling led alvorlig skade under fortsat ophold i hjemmet, mens de indledende undersøgelser stod på.

På denne baggrund og efter en samlet vurdering finder retten, at det ikke er godtgjort, at kommunen på daværende tidspunkt vidste eller burde have vidst, at der var en sådan risiko for overgreb, at kommunen var forpligtet at udfolde yderligere bestræbelser på at beskytte sagsøgerne mod overgreb omfattet af artikel 3.

Det er herefter ikke bevist, at Sagsøgte (Kommune) har krænket sagsøgernes rettigheder efter artikel 3 i EMRK. Som følge heraf tages Sagsøgte (Kommune)s frifindelsespåstand til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, omfang, forløb og udfald fastsat til 500.000 kr. til dækning af advokatudgift. Sagsøgte (Kommune) er ikke momsregistreret af betydning for denne sag, og sagsomkostningerne er derfor tillagt moms.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte (Kommune) frifindes.

Statskassen skal til Sagsøgte (Kommune) betale 500.000 kr. i sagsomkostninger.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 05-02-2024 kl. 10:00

Modtagere: Sagsøgte (Kommune), Advokat (H) Jacob Caroc Claus Schall Holberg,
Sagsøger 3, Sagsøger 2, Sagsøger 4, Advokat (H) Mads Krøger Pramming, Sagsøger

1